

Obsah

I *Legislativní akty*

NAŘÍZENÍ

- ★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/787 ze dne 17. dubna 2019 o definici, popisu, obchodní úpravě a označování lihovin, používání názvů lihovin v obchodní úpravě a při označování jiných potravin, ochraně zeměpisných označení lihovin, používání lihu a destilátů zemědělského původu při výrobě alkoholických nápojů a o zrušení nařízení (ES) č. 110/2008 1
- ★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/788 ze dne 17. dubna 2019 o evropské občanské iniciativě ⁽¹⁾ 55

SMĚRNICE

- ★ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/789 ze dne 17. dubna 2019, kterou se stanovují pravidla pro výkon autorského práva a práv s ním souvisejících, jež se použijí na některá online vysílání vysílacích organizací a převzatá vysílání televizních a rozhlasových programů, a kterou se mění směrnice Rady 93/83/EHS ⁽¹⁾ 82
- ★ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/790 ze dne 17. dubna 2019 o autorském právu a právech s ním souvisejících na jednotném digitálním trhu a o změně směrnic 96/9/ES a 2001/29/ES ⁽¹⁾ 92

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP.

I

(Legislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2019/787

ze dne 17. dubna 2019

o definici, popisu, obchodní úpravě a označování lihovin, používání názvů lihovin v obchodní úpravě a při označování jiných potravin, ochraně zeměpisných označení lihovin, používání lihu a destilátů zemědělského původu při výrobě alkoholických nápojů a o zrušení nařízení (ES) č. 110/2008

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 43 odst. 2 a čl. 114 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 110/2008 ⁽³⁾ se při regulaci odvětví lihovin osvědčilo. Vzhledem k nedávným zkušenostem a technologickým inovacím, vývoji trhu a vyvíjejícím se očekáváním spotřebitelů je však nezbytné aktualizovat pravidla pro definici, popis, obchodní úpravu a označování lihovin a přezkoumat způsoby zápisu a ochrany zeměpisných označení lihovin.
- (2) Pravidla vztahující se na lihoviny by měla přispět k dosažení vysoké úrovně ochrany spotřebitele, odstranění informační asymetrie, zabránění klamavým praktikám a dosažení transparentního trhu a zajištění spravedlivé hospodářské soutěže. Tato pravidla by měla chránit pověst, kterou unijní lihoviny získaly v Unii i na světovém trhu tím, že budou nadále zohledňovat tradiční postupy používané při výrobě lihovin a navíc zvyšovat požadavky na ochranu a informování spotřebitele. U lihovin by se mělo rovněž přihlížet k technologickým inovacím, pokud přispívají ke zlepšení jakosti, aniž by to mělo vliv na tradiční charakter dané lihoviny.
- (3) Trh s lihovinami představuje důležité odbytiště pro zemědělské odvětví Unie a výroba lihovin je s tímto odvětvím pevně spojena. Toto spojení určuje jakost, bezpečnost a pověst lihovin vyrobených v Unii. Tato silná vazba na zemědělsko-potravinářské odvětví by proto měla být zdůrazněna právním rámcem.
- (4) Pravidla vztahující se na lihoviny představují zvláštní případ ve srovnání s obecnými pravidly zemědělsko-potravinářského odvětví a měla by zohledňovat tradiční výrobní postupy používané v různých členských státech.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 209, 30.6.2017, s. 54.

⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 13. března 2019 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 9. dubna 2019.

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 110/2008 ze dne 15. ledna 2008 o definici, popisu, obchodní úpravě, označování a ochraně zeměpisných označení lihovin a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 1576/89 (Úř. věst. L 39, 13.2.2008, s. 16).

- (5) Toto nařízení by mělo stanovit jasná kritéria pro definici, popis, obchodní úpravu a označování lihovin i pro ochranu zeměpisných označení a neměla by jím být dotčena rozmanitost úředních jazyků a abeced v Unii. Mělo by rovněž stanovit pravidla pro používání lihu a destilátů zemědělského původu při výrobě alkoholických nápojů a pro používání zákonných názvů lihovin v obchodní úpravě a při označování potravin.
- (6) Mají-li být naplněna očekávání spotřebitelů a dodržovány tradiční postupy, měl by se k výrobě lihovin používat výhradně líh a destiláty zemědělského původu.
- (7) V zájmu spotřebitelů by se toto nařízení mělo vztahovat na všechny lihoviny, které se uvádějí na trh Unie, bez ohledu na to, zda se vyrábějí v členských státech nebo ve třetích zemích. S cílem udržet a zlepšit pověst lihovin vyrobených v Unii na světovém trhu by se toto nařízení mělo vztahovat rovněž na lihoviny vyrobené v Unii určené pro vývoz.
- (8) Definice lihovin, technické požadavky na lihoviny a jejich dělení do kategorií by měly i nadále zohledňovat tradiční postupy. Nařízení by mělo rovněž stanovit zvláštní pravidla pro některé lihoviny, které nejsou zahrnuty do seznamu kategorií.
- (9) Na lihoviny se vztahují také nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1333/2008⁽⁴⁾ a (ES) č. 1334/2008⁽⁵⁾. Je však nezbytné stanovit dodatečná pravidla týkající se barviv a aromat, která by se měla vztahovat pouze na lihoviny. Dále je nezbytné stanovit dodatečná pravidla pro ředění a rozpouštění aromat, barviv a jiných povolených přísad, která by se měla vztahovat pouze na výrobu alkoholických nápojů.
- (10) S cílem zajistit, aby zákonné názvy lihovin uváděných na trh Unie byly používány jednotně v celé Unii a zaručit transparentnost informací pro spotřebitele, by měla být stanovena pravidla pro používání těchto zákonných názvů.
- (11) Vzhledem k významu a složitosti odvětví lihovin je vhodné stanovit zvláštní pravidla týkající se popisu, obchodní úpravy a označování lihovin, zejména pokud jde o používání zákonných názvů, zeměpisných označení, složených výrazů a narážek v jejich popisu, obchodní úpravě a označení.
- (12) Není-li v tomto nařízení stanoveno jinak, mělo by se na popis, obchodní úpravu a označování lihovin vztahovat nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011⁽⁶⁾. Vzhledem k významu a složitosti odvětví lihovin je v tomto ohledu vhodné v tomto nařízení stanovit zvláštní pravidla pro popis, obchodní úpravu a označování lihovin nad rámec nařízení (EU) č. 1169/2011. Zvláštní pravidla by rovněž měla zabránit zneužití označení „lihovina“ a zákonných názvů lihovin, pokud jde o výrobky, které nesplňují definice a požadavky stanovené v tomto nařízení.
- (13) Aby bylo zajištěno jednotné používání složených výrazů a narážek v členských státech a aby byly spotřebitelům poskytnuty náležitě informace, které je ochrání před zavádějícími informacemi, je nutné přijmout ustanovení týkající se jejich užívání pro účel obchodní úpravy lihovin a jiných potravin. Účelem těchto ustanovení je rovněž chránit pověst lihovin používaných v tomto kontextu.
- (14) Ve snaze náležitě informovat spotřebitele by se měla přijmout ustanovení týkající se popisu, obchodní úpravy a označování lihovin, které se považují za míchané lihoviny nebo směsky.
- (15) Přestože je důležité zajistit, aby doby zrání nebo stáří uvedené v popisu, obchodní úpravě nebo označení lihovin v zásadě odkazovaly pouze na nejmladší alkoholovou složku, prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci by mělo být možné stanovit odchylku od obecného pravidla a náležitě kontrolní mechanismy pro druhy *brandy* vyráběné použitím tradičního dynamického systému staření, který je známý pod označením systém „*criaderas* y *solera*“ nebo „*solera e criaderas*“, aby se zohlednily tradiční procesy staření v členských státech.

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1333/2008 ze dne 16. prosince 2008 o potravinářských přídatných látkách (Úř. věst. L 354, 31.12.2008, s. 16).

⁽⁵⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1334/2008 ze dne 16. prosince 2008 o aromatech a některých složkách potravin s aromatickými vlastnostmi pro použití v potravinách nebo na jejich povrchu a o změně nařízení Rady (EHS) č. 1601/91, nařízení (ES) č. 2232/96 a (ES) č. 110/2008 a směrnice 2000/13/ES (Úř. věst. L 354, 31.12.2008, s. 34).

⁽⁶⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011 ze dne 25. října 2011 o poskytování informací o potravinách spotřebitelům, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 a (ES) č. 1925/2006 a o zrušení směrnice Komise 87/250/EHS, směrnice Rady 90/496/EHS, směrnice Komise 1999/10/ES, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/13/ES, směrnice Komise 2002/67/ES a 2008/5/ES a nařízení Komise (ES) č. 608/2004 (Úř. věst. L 304, 22.11.2011, s. 18).

- (16) Za účelem zajištění právní jistoty a náležitého informování spotřebitelů by používání názvů surovin nebo přídavných jmen jako zákonných názvů určitých lihovin nemělo vylučovat používání názvů těchto surovin nebo přídavných jmen v obchodní úpravě a označení jiných potravin. Ze stejného důvodu by používání německého výrazu „geist“ jako zákonného názvu některé kategorie lihovin nemělo vylučovat jeho použití ve smyšleném názvu, který doplňuje zákonný název jiných lihovin nebo název jiných alkoholických nápojů za předpokladu, že takové užití neuvádí spotřebitele v omyl.
- (17) Za účelem zajištění náležitého informování spotřebitelů a podpory kvalitních výrobních postupů by mělo být možné, aby byl zákonný název jakékoli lihoviny doplněn slovem „suchý“ nebo „dry“, tedy slovem buď přeloženým do jazyka nebo jazyků příslušného členského státu, nebo nepřeloženým, jak je uvedeno kurzivou v tomto nařízení, pokud tato lihovina není slazena. V souladu se zásadou, že informace o potravinách nesmějí být zavádějící, zejména v tom smyslu, že by vyvolávaly dojem, že dotčená potravina má zvláštní vlastnosti přesto, že všechny podobné potraviny mají stejné vlastnosti, by se toto pravidlo nemělo uplatňovat na lihoviny, které podle tohoto nařízení nesmějí být slazeny, a to ani pro dotvoření chuti, zejména na *whisky* nebo *whiskey*. Toto pravidlo by se nemělo uplatňovat ani na *gin*, destilovaný *gin* a *London gin*, na něž by se měla i nadále vztahovat zvláštní pravidla pro slazení a označování. Dále by mělo být možné označovat likéry, zejména likéry, jež se vyznačují nahořklou, hořkou, štiplavou, nakyslou, kyselou nebo citrusovou chutí, bez ohledu na stupeň oslazení, jako „suché“ nebo „dry“. Je nepravděpodobné, že by takové označení uvedlo spotřebitele v omyl, protože likéry mají mít určitý minimální obsah cukru. Proto v případě likérů by se označení „suché“ nebo „dry“ nemělo chápat tak, že tato lihovina není slazena.
- (18) Aby se zohlednila očekávání spotřebitelů ohledně surovin používaných při výrobě vodky zejména v členských státech, kde má její výroba tradici, měly by být poskytovány náležité informace o použitých surovinách, pokud je vodka vyráběna z jiných surovin zemědělského původu než z obilí nebo z brambor.
- (19) Aby bylo možné vymáhat a kontrolovat uplatňování právních předpisů týkajících se staření a označování a bojovat proti podvodům, měly by být v elektronických administrativních dokumentech povinně uváděny zákonný název a doba zrání všech lihovin.
- (20) V některých případech si provozovatelé potravinářských podniků přejí uvést jiné místo provenience lihovin než zeměpisné označení a ochrannou známku, aby spotřebitele upozornili na kvalitu svého výrobku. Z toho důvodu by měla být stanovena zvláštní ustanovení o uvádění místa provenience v popisu, obchodní úpravě a označení lihovin. Navíc povinnost uvádět zemi původu nebo místo provenience primární složky, stanovená v nařízení (EU) č. 1169/2011, by se neměla vztahovat na lihoviny ani v případě, kdy země původu nebo místo provenience primární složky dotčené lihoviny nejsou totožné s místem provenience uvedeným v popisu, obchodní úpravě nebo označení této lihoviny.
- (21) V zájmu ochrany pověsti určitých lihovin by měla být stanovena ustanovení upravující překlad a přepis zákonných názvů pro účely vývozu.
- (22) Za účelem zajištění jednotného uplatňování tohoto nařízení by měly být stanoveny referenční metody Unie pro rozbor lihovin a lihu použitého k jejich výrobě.
- (23) Používání kapslí a fólií na bázi olova k obalení uzávěrů nádob na lihoviny by mělo zůstat zakázáno i nadále, aby se zabránilo riziku kontaminace, zejména náhodným kontaktem s těmito kapslemi či fóliemi, a nebezpečí znečištění životního prostředí odpadem obsahujícím olovo z těchto kapslí a fólií.
- (24) Pokud jde o ochranu zeměpisných označení, je důležité řádně zohlednit Dohodu o obchodních aspektech práv k duševnímu vlastnictví (dále jen „dohoda TRIPS“), a zejména články 22 a 23 uvedené dohody, a Všeobecnou dohodu o clech a obchodu (dále jen „dohoda GATT“), včetně článku V uvedené dohody o svobodě tranzitu, které byly schváleny rozhodnutím Rady 94/800/ES⁽⁷⁾. Aby byla posílena ochrana zeměpisného označování a zefektivněn boj proti padělkům, měla by se ochrana stanovená tímto právním rámcem vztahovat i na zboží vstupující na celní území Unie, které nebude propuštěno do volného oběhu a na které se vztahují zvláštní celní režimy, jako jsou režimy tranzitu, skladování, použití ke zvláštnímu účelu nebo zpracování.

(7) Rozhodnutí Rady 94/800/ES ze dne 22. prosince 1994 o uzavření dohod jménem Evropského společenství s ohledem na oblasti, které jsou v jeho pravomoci, v rámci Uruguayského kola mnohostranných jednání (1986–1994) (Úř. věst. L 336, 23.12.1994, s. 1).

- (25) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1151/2012⁽⁸⁾ se na lihoviny nevztahuje. Měla by proto být stanovena pravidla pro ochranu zeměpisných označení lihovin. Zeměpisná označení by do rejstříku měla zapisovat Komise.
- (26) Měly by být stanoveny postupy pro zápis, změnu a případné zrušení zápisu zeměpisných označení Unie nebo třetích zemí v souladu s dohodou TRIPS a zároveň by měl být automaticky uznán status stávajících zeměpisných označení, která jsou v Unii předmětem ochrany. Za účelem sjednocení procesních pravidel pro zeměpisná označení ve všech příslušných odvětvích, by měly být tyto postupy pro lihoviny vytvořeny na základě důkladnějších a dobře vyzkoušených postupů pro zemědělské produkty a potraviny stanovené v nařízení (EU) č. 1151/2012 a zároveň by měly zohledňovat specifika lihovin. S cílem zjednodušit postup zápisu a zajistit, aby informace pro provozovatele potravinářských podniků a spotřebitele byly dostupné v elektronické podobě, by měl být zaveden elektronický rejstřík zeměpisných označení. Zeměpisná označení chráněná nařízením (ES) č. 110/2008 by měla být automaticky chráněna i podle tohoto nařízení a měla by být zapsána do elektronického rejstříku. Komise by měla dokončit ověření zeměpisných označení uvedených v příloze III nařízení (ES) č. 110/2008 v souladu s článkem 20 uvedeného nařízení.
- (27) V zájmu souladu s pravidly použitelnými pro zeměpisná označení potravin, vín a aromatizovaných vinných výrobků by měl být název dokumentace stanovující specifikace pro lihoviny, které jsou zapsané jako zeměpisná označení, změněn z „technické dokumentace“ na „specifikaci produktu“. Technické dokumentace, které jsou přílohou žádostí podaných podle nařízení (ES) č. 110/2008, by se měly považovat za specifikace produktu.
- (28) Měl by se vyjasnit vztah mezi ochrannými známkami a zeměpisnými označeními lihovin, pokud jde o kritéria pro zamítnutí, zrušení platnosti a souběžné používání. Tímto vyjasněním by neměla být dotčena práva, která držitelé zeměpisných označení nabyli na vnitrostátní úrovni nebo která vyplývají z mezinárodních dohod, které uzavřely členské státy na období před zavedením ochranného systému Unie podle nařízení Rady (EHS) č. 1576/89⁽⁹⁾.
- (29) Zachování vysokých jakostních norem lihovin má zásadní význam pro udržení pověsti a hodnoty tohoto odvětví. Za zachování těchto jakostních norem by měly být odpovědné orgány členských států tím, že budou zajišťovat soulad s tímto nařízením. Komise by však měla mít možnost dodržování souladu sledovat a ověřovat, aby se přesvědčila, že je toto nařízení prosazováno jednotným způsobem. Komise a členské státy by proto měly mít povinnost sdílet příslušné informace.
- (30) Při uplatňování politiky jakosti a zejména s cílem dosáhnout vysoké úrovně jakosti lihovin a rozmanitosti v odvětví lihovin by členskými státy mělo být umožněno, aby pro výrobu, popis, obchodní úpravu a označování lihovin vyráběných na jejich území přijaly přísnější pravidla, než stanoví toto nařízení.
- (31) Za účelem zohlednění vyvíjející se poptávky spotřebitelů, technologického pokroku, vývoje příslušných mezinárodních norem, potřeby zlepšit hospodářské podmínky výroby a uvádění na trh, tradičních procesů staření a práva dovážející třetí země a za účelem zajištění oprávněných zájmů výrobců a provozovatelů potravinářských podniků na ochraně zeměpisných označení by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva“), pokud jde o: změny technických definic a požadavků pro lihoviny nebo odchylky od nich; povolování nových sladidel; odchylky pro uvádění doby zrání nebo stáří *brandy* a zřízení veřejného rejstříku subjektů pověřených dozorem nad procesy staření; zavedení elektronického rejstříku pro zeměpisná označení lihovin a podrobná pravidla pro jeho podobu a obsah; další podmínky v souvislosti se žádostmi o ochranu zeměpisného označení a předběžná vnitrostátní řízení; přezkum prováděný Komisí, námitkové řízení a zrušení zeměpisných označení; podmínky a požadavky pro postup změny specifikace produktu; a změny určitých definic a pravidel popisu, obchodní úpravy a označování a odchylky od těchto definic a pravidel. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni, a aby tyto konzultace probíhaly v souladu se zásadami stanovenými

⁽⁸⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1151/2012 ze dne 21. listopadu 2012 o režimech jakosti zemědělských produktů a potravin (Úř. věst. L 343, 14.12.2012, s. 1).

⁽⁹⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 1576/89 ze dne 29. května 1989, kterým se stanoví obecná pravidla pro definici, označování a obchodní úpravu lihovin (Úř. věst. L 160, 12.6.1989, s. 1).

v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů⁽¹⁰⁾. Pro zajištění rovné účasti na vypracovávání aktů v přenesené pravomoci obdrží Evropský parlament a Rada veškeré dokumenty současně s odborníky z členských států a jejich odborníci mají automaticky přístup na zasedání skupin odborníků Komise, jež se věnují přípravě aktů v přenesené pravomoci.

- (32) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení tohoto nařízení by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci, pokud jde o zveřejnění jednotného dokumentu v *Úředním věstníku Evropské unie* a rozhodnutí o zápisu jmen jako zeměpisných označení, pokud Komise neobdrží žádnou námitku ani žádné přípustné odůvodněné prohlášení o námitce nebo, pokud sice bylo podáno přípustné odůvodněné prohlášení o námitce, ale bylo dosaženo dohody.
- (33) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení tohoto nařízení by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci, pokud jde o pravidla pro používání nových sladidel; informace o subjektech pověřených dozorem nad procesy stažení, které mají poskytovat členské státy; uvádění země původu nebo místa provenience v popisu, obchodní úpravě nebo označení lihovin; používání symbolu Unie pro chráněná zeměpisná označení; podrobná technická pravidla pro referenční metody Unie pro rozbor lihu, destilátů zemědělského původu a lihovin; stanovení přechodného období pro používání zeměpisného označení a jeho prodloužení; zamítnutí žádostí o zápis, které již nesplňují podmínky pro zápis před zveřejněním námitky; zápisy nebo zamítnutí zeměpisných označení zveřejněných pro účely námitkového řízení v případě, že byla podána námitka a nebylo dosaženo dohody; schválení nebo zamítnutí změn specifikace produktu na úrovni Unie; schválení nebo zamítnutí žádostí o zrušení zápisu zeměpisného označení; formu specifikace produktu a opatření týkající se informací, které tyto specifikace musí obsahovat s ohledem na souvislost mezi zeměpisnou oblastí a konečným výrobkem; postupy, formu a podávání žádostí o zápis, námitek, žádostí o změnu a komunikaci týkající se změny a zrušení zápisu zeměpisného označení; kontroly a ověřování prováděné členskými státy; a nezbytné informace, které mají být vyměňovány pro účely uplatňování tohoto nařízení. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011⁽¹¹⁾.
- (34) S cílem zajistit uplatňování Dohody mezi Evropskou unií a Japonskem o hospodářském partnerství⁽¹²⁾ bylo nezbytné stanovit odchylku od jmenovitých množství stanovených pro lihoviny v příloze směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/45/ES⁽¹³⁾, aby mohlo být jednou destilované *shochu* vyráběné v periodicky pracujícím destilačním přístroji a lahvované v Japonsku uváděno na trh Unie v tradičních japonských lahvích. Tato odchylka byla zavedena nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1670⁽¹⁴⁾ a měla by být ponechána v platnosti.
- (35) Vzhledem k povaze a rozsahu změn, které je třeba provést v nařízení (ES) č. 110/2008, je zapotřebí v této oblasti vytvořit nový právní rámec v zájmu posílení právní jistoty, jasnosti a transparentnosti. Nařízení (ES) č. 110/2008 by proto mělo být zrušeno.
- (36) S cílem chránit oprávněné zájmy dotčených výrobců nebo zúčastněných stran na využití publicity, kterou poskytují jednotné dokumenty podle nového právního rámce, by mělo být umožněno, aby jednotné dokumenty týkající se zeměpisných označení zapsaných v rejstříku v souladu s nařízením (ES) č. 110/2008 byly na žádost dotčených členských států zveřejněny.
- (37) Vzhledem k tomu, že pravidla o zeměpisných označeních posilují ochranu hospodářských subjektů, měla by být tato pravidla použitelná dva týdny po vstupu tohoto nařízení v platnost. Měla by však být přijata vhodná opatření k usnadnění hladkého přechodu z pravidel stanovených nařízením (ES) č. 110/2008 na pravidla stanovená v tomto nařízení.

⁽¹⁰⁾ Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁽¹¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽¹²⁾ Úř. věst. L 330, 27.12.2018, s. 3.

⁽¹³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/45/ES ze dne 5. září 2007, kterou se stanoví pravidla pro jmenovitá množství výrobků v hotovém balení, zrušují směrnice Rady 75/106/EHS a 80/232/EHS a mění směrnice Rady 76/211/EHS (Úř. věst. L 247, 21.9.2007, s. 17).

⁽¹⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1670 ze dne 23. října 2018, kterým se mění nařízení (ES) č. 110/2008, pokud jde o jmenovitá množství pro účely uvádění jednou destilovaného *shochu* vyráběného v periodicky pracujícím destilačním přístroji a lahvovaného v Japonsku na trh Unie (Úř. věst. L 284, 12.11.2018, s. 1).

- (38) Pokud jde o pravidla, která se netýkají zeměpisných označení, měla by být stanovena dostatečně dlouhá doba, která by usnadnila hladký přechod z pravidel stanovených nařízením (ES) č. 110/2008 na pravidla stanovená v tomto nařízení.
- (39) Ode dne použitelnosti tohoto nařízení až do vyčerpání zásob by mělo být uvádění stávajících zásob lihovin na trh povoleno,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I

OBLAST PŮSOBNOSTI, DEFINICE A KATEGORIE LIHOVIN

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

1. Toto nařízení stanoví pravidla pro:
 - definici, popis, obchodní úpravu a označování lihovin a pro ochranu zeměpisných označení lihovin,
 - líh a destiláty používané při výrobě alkoholických nápojů a
 - používání zákonných názvů lihovin v obchodní úpravě a při označování jiných potravin než lihovin.
2. Toto nařízení se vztahuje na výrobky podle odstavce 1 uváděné na trh v Unii bez ohledu na to, zda jsou vyrobeny v Unii nebo ve třetích zemích, jakož i na výrobky vyrobené v Unii určené pro vývoz.
3. Pokud jde o ochranu zeměpisných označení, kapitola III tohoto nařízení se vztahuje rovněž na zboží vstupující na celní území Unie, aniž by bylo propuštěno do volného oběhu.

Článek 2

Definice a požadavky na lihoviny

Pro účely tohoto nařízení se „lihovinou“ rozumí alkoholický nápoj, který splňuje tyto požadavky:

- a) je určen k lidské spotřebě;
- b) má určité organoleptické vlastnosti;
- c) má minimální obsah alkoholu 15 % objemových, s výjimkou lihovin, které splňují požadavky stanovené pro kategorii 39 přílohy I;
- d) byl vyroben buď:
 - i) přímo jednou z těchto metod, nebo jejich kombinací:
 - destilací zkvašených surovin s přidanými aromaty či potravinami s aromatickými vlastnostmi, nebo bez nich,
 - macerací nebo podobným zpracováním rostlinných surovin v lihu zemědělského původu, v destilátech zemědělského původu nebo v lihovinách či v jejich kombinaci,
 - přidáním některého z těchto prvků, ať jednotlivě, nebo v kombinaci, do lihu zemědělského původu, destilátů zemědělského původu nebo lihovin:
 - aromat, která se použijí v souladu s nařízením (ES) č. 1334/2008,
 - barviv, která se použijí v souladu s nařízením (ES) č. 1333/2008,
 - jiných povolených přísad, které se použijí v souladu s nařízeními (ES) č. 1333/2008 a (ES) č. 1334/2008,

- sladidel,
 - jiných zemědělských produktů,
 - potravin, nebo
- ii) přidáním některého z těchto prvků, ať jednotlivě, nebo v kombinaci:
- jiných lihovin,
 - lihu zemědělského původu,
 - destilátů zemědělského původu,
 - jiných potravin;
- e) není zařazen pod kódy KN 2203, 2204, 2205, 2206 a 2207;
- f) přidává-li se při výrobě voda, která může být destilovaná, demineralizovaná, deionizovaná nebo změkčená:
- i) jakost této vody musí být v souladu se směrnicí Rady 98/83/ES ⁽¹⁵⁾ a směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2009/54/ES ⁽¹⁶⁾ a
- ii) obsah alkoholu v lihovině po přidání vody musí stále splňovat minimální obsah alkoholu v % objemových podle písmene c) tohoto článku nebo podle příslušné kategorie lihovin podle přílohy I.

Článek 3

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- 1) „zákonným názvem“ název, pod kterým je lihovina uvedena na trh ve smyslu čl. 2 odst. 2 písm. n) nařízení (EU) č. 1169/2011;
- 2) „složeným výrazem“ v souvislosti s popisem, obchodní úpravou a označováním alkoholického nápoje kombinace buď zákonného názvu uvedeného v kategoriích lihovin v příloze I, nebo zeměpisného označení lihoviny, z níž pochází veškerý alkohol v konečném výrobku, s jedním nebo několika následujícími prvky:
 - a) názvem jedné nebo více jiných potravin, než je alkoholický nápoj, a jiných potravin, než jsou potraviny použité při výrobě této lihoviny v souladu s přílohou I, nebo s přídatnými jmény odvozenými od těchto názvů,
 - b) výrazy „likér“ nebo „krém“,
- 3) „narážkou“ přímý nebo nepřímý odkaz na jeden či více zákonných názvů stanovených v kategoriích lihovin v příloze I nebo na jedno či více zeměpisných označení lihovin, kromě odkazu ve složeném výrazu nebo v seznamu složek uvedených v čl. 13 odst. 2, 3 a 4, v popisu, obchodní úpravě a při označování:
 - a) jiné potraviny než lihoviny, nebo
 - b) lihoviny, která splňuje požadavky stanovené pro kategorie 33 až 40 přílohy I;
- 4) „zeměpisným označením“ údaj, který označuje lihovinu jako výrobek pocházející z území určité země, určitého regionu nebo z určitého místa na tomto území, jestliže lze určitou jakost, pověst nebo jinou vlastnost této lihoviny přičíst především jejímu zeměpisnému původu;
- 5) „specifikací produktu“ dokumentace přiložená k žádosti o ochranu zeměpisného označení uvádějící specifikace, které lihovina musí splňovat, a označovaná jako „technická dokumentace“ podle nařízení (ES) č. 110/2008;

⁽¹⁵⁾ Směrnice Rady 98/83/ES ze dne 3. listopadu 1998 o jakosti vody určené k lidské spotřebě (Úř. věst. L 330, 5.12.1998, s. 32).

⁽¹⁶⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/54/ES ze dne 18. června 2009 o využívání a prodeji přírodních minerálních vod (Úř. věst. L 164, 26.6.2009, s. 45).

- 6) „seskupením“ jakékoli sdružení, které je složeno převážně z výrobců nebo zpracovatelů dotčených lihovin, bez ohledu na jeho právní formu;
- 7) „druhovým názvem“ název lihoviny, který zdruhověl a stal v Unii běžným názvem dané lihoviny, přestože se váže k místu nebo regionu, kde byla tato lihovina původně vyráběna nebo uváděna na trh;
- 8) „zorným polem“ zorné pole ve smyslu čl. 2 odst. 2 písm. k) nařízení (EU) č. 1169/2011;
- 9) „mísením“ kombinace lihoviny, která patří buď do některé kategorie lihovin uvedené v příloze I, nebo do zeměpisného označení, s jednou nebo několika následujícími složkami:
 - a) jinými lihovinami, které nepatří do stejné kategorie lihovin uvedené v příloze I,
 - b) destiláty zemědělského původu,
 - c) lihem zemědělského původu;
- 10) „míchanou lihovinou“ lihovina získaná mísením;
- 11) „směšováním“ postup, při kterém jsou slučovány dvě nebo více lihovin stejné kategorie, které vykazují pouze nepatrné rozdíly ve složení způsobené jedním nebo několika následujícími faktory:
 - a) výrobním postupem,
 - b) použitým destilačním zařízením,
 - c) dobou zrání nebo staření,
 - d) zeměpisnou oblastí produkce,takto vyrobená lihovina patří do stejné kategorie lihovin jako původní lihoviny před směšováním;
- 12) „směskou“ lihovina získaná směšováním.

Článek 4

Technické definice a požadavky

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- 1) „popisem“ výrazy použité v označení, v obchodní úpravě a na balení lihoviny, v průvodních dokladech při přepravě lihoviny, v obchodních dokladech, zejména na fakturách a dodacích listech a v reklamách na lihovinu;
- 2) „obchodní úpravou“ výrazy použité v označení a na balení i slova použitá v reklamě a při propagaci prodeje výrobku, na vyobrazení a obdobně, jakož i na nádobě včetně lahve nebo uzávěru;
- 3) „označením“ jakékoli slovo, údaj, ochranná známka, obchodní značka, vyobrazení nebo symbol, které se vztahují k určitému výrobku a jsou umístěny na balení, dokladu, nápisu nebo etiketě, a to i krčkové nebo rukávové, které výrobek provázejí nebo na něj odkazují;
- 4) „etiketou“ jakýkoli štítek, značka, známka, obrazový nebo jiný popis, které jsou napsány, vtištěny, natištěny pomocí šablony, vyznačeny, provedeny jako reliéf nebo vytlačeny na balení nebo nádobě potraviny nebo jsou k nim připojeny;
- 5) „balením“ ochranné obaly, krabice, bedny, nádoby a lahve používané při přepravě nebo prodeji lihovin;
- 6) „destilací“ tepelný proces oddělování kapalných látek o jednom nebo více separačních krocích, jehož cílem je dosáhnout určitých organoleptických vlastností nebo vyšší koncentrace alkoholu nebo obojího, bez ohledu na to, zda jsou tyto kroky prováděny za běžného tlaku nebo ve vakuu podle typu destilačního zařízení; může se jednat o jednoduchou či vícenásobnou destilaci nebo redestilaci;
- 7) „destilátem zemědělského původu“ alkoholická tekutina, která je získána alkoholovým kvašením a následnou destilací zemědělských produktů uvedených v příloze I Smlouvy a která nemá vlastnosti lihu a zachovává si aroma a chuť použitých surovin;

- 8) „slazením“ užití jednoho nebo více sladidel při výrobě lihovin;
- 9) „sladidly“:
 - a) cukr polobílý, cukr bílý, cukr extra bílý, dextróza, fruktóza, škrobový sirup, tekutý cukr, tekutý invertní cukr a sirup z invertního cukru ve smyslu části A přílohy směrnice Rady 2001/111/ES ⁽¹⁷⁾,
 - b) rektifikovaný moštový koncentrát, zahuštěný hroznový mošt a čerstvý hroznový mošt,
 - c) karamelizovaný cukr, který je získán výhradně řízeným zahříváním sacharózy bez zásad, minerálních kyselin nebo jiných chemických přídatných látek,
 - d) med ve smyslu bodu 1 přílohy I směrnice Rady 2001/110/ES ⁽¹⁸⁾;
 - e) sirup z karubinu,
 - f) jiné přírodní sacharidy s obdobným účinkem jako produkty uvedené v písmenech a) až e);
- 10) „přidáním alkoholu“ přidání lihu zemědělského původu nebo destilátů zemědělského původu nebo obou do lihoviny; za přidání alkoholu se nepovažuje použití alkoholu k ředění nebo rozpouštění barviv, aromat nebo jakýchkoli jiných povolených přísad použitých při výrobě lihovin;
- 11) „zráním“ nebo „stařením“ uskladnění lihoviny ve vhodných nádobách po dobu, během níž mohou v lihovině proběhnout přirozené reakce, které jí dodají typické vlastnosti;
- 12) „aromatizací“ přidání aromat či potravin s aromatickými vlastnostmi při výrobě lihoviny pomocí jednoho nebo více následujících postupů: přidáním, louhováním, macerací, alkoholovým kvašením nebo destilací za přítomnosti aromat či potravin s aromatickými vlastnostmi;
- 13) „aromaty“ aromata ve smyslu čl. 3 odst. 2 písm. a) nařízení (ES) č. 1334/2008;
- 14) „aromatickou látkou“ aromatická látka ve smyslu čl. 3 odst. 2 písm. b) nařízení (ES) č. 1334/2008;
- 15) „přírodní aromatickou látkou“ přírodní aromatická látka ve smyslu čl. 3 odst. 2 písm. c) nařízení (ES) č. 1334/2008;
- 16) „aromatickým přípravkem“ aromatický přípravek ve smyslu čl. 3 odst. 2 písm. d) nařízení (ES) č. 1334/2008;
- 17) „jiným aromatem“ jiné aroma ve smyslu čl. 3 odst. 2 písm. h) nařízení (ES) č. 1334/2008;
- 18) „potravinami s aromatickými vlastnostmi“ potraviny ve smyslu článku 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 ⁽¹⁹⁾, které se používají při přípravě lihovin především za účelem jejich ochucení;
- 19) „barvením“ užití jednoho nebo více barviv při výrobě lihoviny;
- 20) „barvivy“ barviva ve smyslu bodu 2 přílohy I nařízení (ES) č. 1333/2008;
- 21) „kamelem“ potravinářská přídatná látka, která odpovídá označení E 150a, E 150b, E 150c a E 150d a vztahuje se na výrobky více či méně intenzivní hnědé barvy určené k barvení, jak je uvedeno v části B přílohy II nařízení (ES) č. 1333/2008; kamelem není sladký aromatický výrobek získaný zahřátím cukru, který je používán k ochucení potravin;
- 22) „jinými povolenými přísadami“ složky potravin s aromatickými vlastnostmi povolené nařízením (ES) č. 1334/2008 a potravinářské přídatné látky jiné než barviva, povolené nařízením (ES) č. 1333/2008;

⁽¹⁷⁾ Směrnice Rady 2001/111/ES ze dne 20. prosince 2001 o některých druzích cukru určených k lidské spotřebě (Úř. věst. L 10, 12.1.2002, s. 53).

⁽¹⁸⁾ Směrnice Rady 2001/110/ES ze dne 20. prosince 2001 o medu (Úř. věst. L 10, 12.1.2002, s. 47).

⁽¹⁹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 ze dne 28. ledna 2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin (Úř. věst. L 31, 1.2.2002, s. 1).

- 23) „obsahem alkoholu v % objemových“ poměr objemu čistého alkoholu přítomného v určitém produktu při 20 °C k celkovému objemu tohoto produktu při stejné teplotě;
- 24) „obsahem těkavých látek“ množství těkavých látek jiných než líh a metanol, které jsou obsaženy v lihovině vyrobené výhradně destilací.

Článek 5

Definice a požadavky na líh zemědělského původu

Pro účely tohoto nařízení se lihem zemědělského původu rozumí tekutina, která splňuje tyto požadavky:

- a) byla získána výlučně z produktů uvedených v příloze I Smlouvy;
- b) nemá jinou zjištěnou chuť kromě chuti surovin použitých při výrobě;
- c) má minimální obsah alkoholu 96 % objemových;
- d) nejvyšší limity reziduí nepřekračují tyto hodnoty:
 - i) celkový obsah volných kyselin (vyjádřený v kyselině octové): 1,5 gramů na hektolitr alkoholu o koncentraci 100 % objemových,
 - ii) estery (vyjádřené v octanu ethylnatém): 1,3 gramů na hektolitr alkoholu o koncentraci 100 % objemových,
 - iii) aldehydy (vyjádřené v acetaldehydu): 0,5 gramů na hektolitr alkoholu o koncentraci 100 % objemových,
 - iv) vyšší alkoholy (vyjádřené v 2- methyl-1-propanolu): 0,5 gramů na hektolitr alkoholu o koncentraci 100 % objemových,
 - v) metanol: 30 gramů na hektolitr alkoholu o koncentraci 100 % objemových,
 - vi) suchý extrakt: 1,5 gramů na hektolitr alkoholu o koncentraci 100 % objemových,
 - vii) těkavé dusíkaté látky (vyjádřené v dusíku): 0,1 gramů na hektolitr alkoholu o koncentraci 100 % objemových,
 - viii) furfural: nesmí být prokázán.

Článek 6

Líh a destiláty použité v alkoholických nápojích

1. Líh a destiláty použité při výrobě lihovin musí být výhradně zemědělského původu ve smyslu přílohy I Smlouvy.
2. K ředění nebo rozpouštění barviv, aromat nebo jakýchkoli jiných povolených přísad použitých při výrobě alkoholických nápojů nesmí být použit jiný alkohol než líh zemědělského původu, destiláty zemědělského původu nebo lihoviny uvedené v kategoriích 1 až 14 přílohy I. Takový alkohol se smí použít k ředění nebo rozpouštění barviv, aromat nebo jakýchkoli jiných povolených přísad pouze v množství, které je pro tyto účely nezbytně nutné.
3. Alkoholické nápoje nesmějí obsahovat alkohol syntetického původu ani jiný alkohol nezemědělského původu ve smyslu přílohy I Smlouvy.

Článek 7

Kategorie lihovin

1. Lihoviny se dělí do kategorií podle všeobecných pravidel stanovených v tomto článku a zvláštních pravidel stanovených v příloze I.
2. Aniž jsou dotčena zvláštní pravidla stanovená pro jednotlivé kategorie lihovin 1 až 14 přílohy I, lihoviny z těchto kategorií:
 - a) se vyrábějí alkoholovým kvašením a destilací a výhradně ze surovin stanovených v příslušné kategorii lihovin v příloze I;

- b) se vyrábějí bez přidání alkoholu, zředěného, či nikoliv;
 - c) nesmí být aromatizovány;
 - d) smějí být obarveny pouze karamellem, který se používá výhradně k úpravě zbarvení těchto lihovin;
 - e) sladí se pouze k dotvoření konečné chuti výrobku; maximální obsah sladidel, vyjádřený jako invertní cukr, nesmí překročit limity stanovené pro každou kategorii lihovin v příloze I;
 - f) neobsahují jiné doplňky než nezpracované kusy suroviny vcelku, z níž byl alkohol získán, a které se používají zejména pro dekorativní účely.
3. Aniž jsou dotčena zvláštní pravidla stanovená pro jednotlivé kategorie lihovin 15 až 44 přílohy I, lihoviny z těchto kategorií mohou:
- a) být vyrobeny z jakékoli zemědělské suroviny uvedené v příloze I Smlouvy;
 - b) být vyráběny s přidáním alkoholu;
 - c) obsahovat aromatické látky, přírodní aromatické látky, aromatické přípravky a potraviny s aromatickými vlastnostmi;
 - d) být obarveny;
 - e) být slazeny.
4. Aniž jsou dotčena zvláštní pravidla stanovená v příloze II, lihoviny, které nesplňují zvláštní pravidla stanovená pro jednotlivé kategorie uvedené v příloze I, mohou:
- a) být vyrobeny z jakékoli zemědělské suroviny uvedené v příloze I Smlouvy nebo jakékoli potraviny;
 - b) být vyráběny s přidáním alkoholu;
 - c) být aromatizovány;
 - d) být obarveny;
 - e) být slazeny.

Článek 8

Přenesené a prováděcí pravomoci

1. Komisi je v souladu s článkem 46 svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci, kterými se mění toto nařízení, pokud jde o úpravu technických definic a požadavků stanovených v čl. 2 písm. f) a v člancích 4 a 5.

Akty v přenesené pravomoci uvedené v prvním pododstavci se musí výhradně omezovat na prokázané potřeby vyplývající z vyvíjející se poptávky spotřebitelů, technologického vývoje nebo potřeby inovovat výrobek.

Komise přijme samostatný akt v přenesené pravomoci pro každou technickou definici nebo požadavek, jež jsou uvedeny v prvním pododstavci.

2. Komisi je rovněž v souladu s článkem 46 svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci, kterými se ve výjimečných případech, pokud to vyžaduje právo dovážející třetí země, toto nařízení doplňuje o odchylky od požadavků stanovených v čl. 2 písm. f) a v člancích 4 a 5, požadavků v rámci kategorií lihovin uvedených v příloze I a zvláštních pravidel pro některé lihoviny uvedených v příloze II.

3. Komisi je v souladu s článkem 46 svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci, kterými se toto nařízení doplňuje o další přírodní látky nebo zemědělské suroviny s obdobným účinkem jako produkty uvedené v čl. 4 odst. 9 písm. a) až e), jež se na území Unie povolují jako sladidla pro výrobu lihovin.

4. Komise může prostřednictvím prováděcích aktů jednotná pravidla pro používání jiných přírodních látek nebo zemědělských surovin povolených akty v přenesené pravomoci jako sladidla pro výrobu lihovin podle odstavce 3, která budou zejména určovat příslušné sladící konverzní faktory. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 47 odst. 2.

KAPITOLA II

POPIS, OBCHODNÍ ÚPRAVA A OZNAČOVÁNÍ LIHOVIN A POUŽÍVÁNÍ NÁZVŮ LIHOVIN V OBCHODNÍ ÚPRAVĚ A PŘI OZNAČOVÁNÍ JINÝCH POTRAVIN

Článek 9

Obchodní úprava a označování

Není-li v tomto nařízení stanoveno jinak, musejí lihoviny, které jsou uváděny na trh Unie, splňovat požadavky na obchodní úpravu a označování uvedené v nařízení (EU) č. 1169/2011.

Článek 10

Zákonné názvy lihovin

1. Název lihoviny je jejím zákonným názvem.

Lihoviny musejí být ve svém popisu, obchodní úpravě a označení opatřeny zákonným názvem.

Zákonné názvy musí být uvedeny jasně a zřetelně na etiketě lihoviny a nesmí být nahrazeny ani pozměněny.

2. Pro lihoviny, které splňují požadavky stanovené v kategorii lihovin uvedené v příloze I, se jako jejich zákonný název používá název uvedené kategorie, ledaže tato kategorie umožňuje používání jiného zákonného názvu.

3. Pro lihovinu, která nespĺňuje požadavky žádné z kategorií lihovin uvedených v příloze I, se používá zákonný název „lihovina“.

4. Lihovina, která splňuje požadavky více než jedné kategorie lihovin uvedených v příloze I, může být uváděna na trh pod jedním nebo více zákonnými názvy stanovenými pro tyto kategorie v příloze I.

5. Bez ohledu na odstavce 1 a 2 tohoto článku lze zákonný název lihoviny:

a) doplnit nebo nahradit zeměpisným označením podle kapitoly III. V takovém případě lze zeměpisné označení dále doplnit jakýmkoli výrazem povoleným v příslušné specifikaci produktu, neuvádí-li to spotřebitele v omyl; a

b) nahradit složeným výrazem, který obsahuje výrazy „likér“ nebo „krém“, pokud konečný výrobek splňuje požadavky stanovené pro kategorii 33 přílohy I.

6. Aniž je dotčeno nařízení (EU) č. 1169/2011 a zvláštní pravidla stanovená pro kategorie lihovin v příloze I tohoto nařízení, může být zákonný název lihoviny doplněn:

a) názvem nebo zeměpisným odkazem stanoveným v právních a správních předpisech použitelných v členském státě, ve kterém je lihovina uváděna na trh, neuvádí-li to spotřebitele v omyl;

b) vžitým názvem podle definice v čl. 2 odst. 2 písm. o) nařízení (EU) č. 1169/2011, neuvádí-li to spotřebitele v omyl;

c) složeným výrazem nebo narážkou v souladu s články 11 a 12;

d) výrazem „směska“, „směšování“ nebo „smíšeno“, pokud byla lihovina získána směšováním;

e) výrazem „míchaná lihovina“ nebo „smícháno“, pokud byla lihovina získána mísením; nebo

f) výrazem „suchý“ nebo „dry“, s výjimkou lihovin, které splňují požadavky stanovené pro kategorii 2 přílohy I, aniž jsou dotčeny zvláštní požadavky stanovené v kategoriích 20 až 22 přílohy I a za předpokladu, že lihovina nebyla slazena, ani pro dotvoření chuti. Odchylně od první části tohoto písmene může výraz „suchý“ nebo „dry“ doplňovat zákonný název lihovin, které splňují požadavky stanovené pro kategorii 33, a byly tedy slazeny.

7. Aniž jsou dotčeny články 11 a 12 a čl. 13 odst. 2, 3 a 4, je zakázáno používat zákonné názvy uvedené v odstavci 2 tohoto článku nebo zeměpisná označení v popisu, obchodní úpravě nebo označení jakéhokoli nápoje, který nespĺňuje požadavky pro příslušnou kategorii uvedenou v příloze I nebo pro příslušné zeměpisné označení. Tento zákaz platí také v případě, že jsou tyto zákonné názvy nebo zeměpisná označení použity ve spojení se slovy nebo obraty, jako jsou „jako“, „typ“, „druh“, „značka“, „příchuť“ nebo jakékoli jiné podobné výrazy.

Aniž je dotčen čl. 12 odst. 1, mohou být aroma, která napodobují lihoviny nebo jejich použití při výrobě potraviny jiné než nápoje, ve své obchodní úpravě a označování opatřeny odkazy na zákonné názvy uvedené v odstavci 2 tohoto článku, jsou-li tyto zákonné názvy doplněny výrazem „příchuť“ nebo jakýmkoli jinými podobnými výrazy. Zeměpisná označení se k popisu takovýchto aromat nesmí používat.

Článek 11

Složené výrazy

1. V popisu, obchodní úpravě a označení alkoholického nápoje se u lihovin povoluje používat ve složeném výrazu buď zákonný název stanovený v kategoriích lihovin uvedených v příloze I, nebo zeměpisné označení pro lihoviny za těchto podmínek:

- a) alkohol použitý při výrobě alkoholického nápoje pochází výhradně z lihoviny uvedené ve složeném výrazu, s výjimkou alkoholu, jenž může být obsažen v aromatech, barvivech nebo jiných povolených přísadách používaných pro výrobu tohoto alkoholického nápoje; a
- b) lihovina nebyla zředěna přidáním výhradně vody tak, aby byl její obsah alkoholu pod minimální úroveň stanovenou v rámci příslušné kategorie lihovin uvedené v příloze I.

2. Aniž jsou dotčeny zákonné názvy stanovené v článku 10, nesmí být součástí složeného výrazu popisujícího alkoholický nápoj výrazy „alkohol“, „pálenka“, „nápoj“, „lihovina“ a „voda“.

3. Složené výrazy popisující alkoholický nápoj:

- a) musí být uvedeny jednotným písmem stejného typu, velikosti a barvy;
- b) nesmí být přerušeny jiným textem nebo vyobrazením, jež nejsou jeho součástí; a
- c) nesmí být uvedeny písmem, které je větší než písmo použité pro název alkoholického nápoje.

Článek 12

Narážky

1. V obchodní úpravě a označení potraviny jiné než alkoholického nápoje je nárazka na zákonné názvy stanovené v jedné nebo více kategoriích lihovin uvedených v příloze I nebo na jedno nebo více zeměpisných označení lihovin povolena pod podmínkou, že alkohol použitý při výrobě potraviny pochází výhradně z lihoviny nebo lihovin uvedených v nárazce, s výjimkou alkoholu, jenž může být obsažen v aromatech, barvivech nebo v jiných povolených přísadách používaných pro výrobu této potraviny.

2. Odchylně od odstavce 1 tohoto článku, a aniž jsou dotčena nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013⁽²⁰⁾ a (EU) č. 251/2014⁽²¹⁾, je v obchodní úpravě a označení alkoholického nápoje jiného než lihovina nárazka na zákonné názvy stanovené v jedné nebo více kategoriích lihovin uvedených v příloze I tohoto nařízení nebo na jedno nebo více zeměpisných označení lihovin povolena pod podmínkou, že:

- a) přidávaný alkohol pochází výhradně z lihoviny nebo lihovin uvedených v nárazce; a
- b) podíl každé alkoholové složky je uveden nejméně jednou ve stejném zorném poli jako nárazka, a to v sestupném pořadí podle použitého množství. Tento podíl se rovná podílu jednotlivé složky obsahu čistého alkoholu na celkovém obsahu čistého alkoholu v konečném výrobku vyjádřenému v procentech objemových.

⁽²⁰⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zrušují nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007 (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 671).

⁽²¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 251/2014 ze dne 26. února 2014 o definici, popisu, obchodní úpravě, označování a ochraně zeměpisných označení aromatizovaných vinných výrobků a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 1601/91 (Úř. věst. L 84, 20.3.2014, s. 14).

3. Odchylně od odstavce 1 tohoto článku a od čl. 13 odst. 4 je v popisu, obchodní úpravě a označení lihoviny, která splňuje požadavky stanovené pro kategorie 33 až 40 přílohy I, narážka na zákonné názvy stanovené v jedné nebo více kategoriích lihovin v uvedené příloze nebo na jedno nebo více zeměpisných označení lihovin povolena pod podmínkou, že:

- a) přidaný alkohol pochází výhradně z lihoviny nebo lihovin uvedených v narážce;
- b) podíl každé alkoholové složky se uvádí nejméně jednou ve stejném zorném poli jako narážka, a to v sestupném pořadí podle použitého množství. Tento podíl se rovná podílu jednotlivé složky obsahu čistého alkoholu na celkovém obsahu čistého alkoholu v konečném výrobku vyjádřenému v procentech objemových; a
- c) v zákonném názvu lihoviny, která splňuje požadavky stanovené pro kategorie 33 až 40 přílohy I nebo v zákonném názvu lihoviny nebo lihovin uvedených v narážce, se neobjevuje výraz „cream“.

4. Narážky uvedené v odstavcích 2 a 3:

- a) nesmějí být na stejné řádce, jako je název alkoholického nápoje; a
- b) jsou uváděny písmem, které nesmí být větší než poloviční velikost písma použitého pro název alkoholického nápoje, a v případě použití složených výrazů písmem, které nesmí být větší než poloviční velikost písma použitého pro tyto složené výrazy v souladu s čl. 11 odst. 3 písm. c).

Článek 13

Další pravidla pro popis, obchodní úpravu a označování

1. Popis, obchodní úprava nebo označení lihoviny mohou odkazovat na suroviny použité k výrobě lihu zemědělského původu nebo destilátů zemědělského původu použitých k výrobě této lihoviny pouze tehdy, pokud byly tento líh nebo tyto destiláty získány výhradně z těchto surovin. V tomto případě je každý použitý druh lihu zemědělského původu nebo destilát zemědělského původu uveden v sestupném pořadí podle množství vyjádřeného jako obsah čistého alkoholu v procentech objemových.

2. Zákonné názvy podle článku 10 mohou být zahrnuty do seznamu složek potravin, pokud je tento seznam v souladu s články 18 až 22 nařízení (EU) č. 1169/2011.

3. V případě míchané lihoviny nebo směsky mohou být zákonné názvy stanovené v kategoriích lihovin uvedených v příloze I nebo zeměpisná označení lihovin uvedeny pouze v seznamu alkoholových složek uvedených ve stejném zorném poli jako zákonný název lihoviny.

V případě uvedeném v prvním pododstavci musí být seznam alkoholových složek doprovázen nejméně jedním z výrazů uvedených v čl. 10 odst. 6 písm. d) a e). Seznam alkoholových složek i doprovodný výraz se uvádějí ve stejném zorném poli jako zákonný název lihoviny jednotným písmem stejného typu a barvy a nesmějí být větší než poloviční velikost písma použitého pro zákonný název.

Podíl každé alkoholové složky na seznamu alkoholových složek je kromě toho vyjádřen nejméně jednou jako procentní podíl v sestupném pořadí podle použitého množství. Tento podíl se rovná podílu jednotlivé složky obsahu čistého alkoholu na celkovém obsahu čistého alkoholu v míchané lihovině vyjádřenému v procentech objemových.

Tento odstavec se nepoužije na směsky vyrobené z lihovin, které spadají pod stejné zeměpisné označení, nebo na směsky, u nichž ani jedna z lihovin nespadá pod žádné zeměpisné označení.

4. Odchylně od odstavce 3 tohoto článku, pokud míchaná lihovina splňuje požadavky stanovené pro jednu z kategorií lihovin uvedených v příloze I, nese tato míchaná lihovina zákonný název uvedený v příslušné kategorii.

V případě uvedeném v prvním pododstavci mohou být v popisu, obchodní úpravě nebo označení míchané lihoviny uvedeny zákonné názvy podle přílohy I nebo zeměpisná označení, která odpovídají lihovinám, jež byly smíchány, za předpokladu, že tyto názvy jsou uvedeny:

- a) výhradně na seznamu všech alkoholových složek obsažených v míchané lihovině, jež je uveden jednotným písmem stejného typu a barvy, které nesmí být větší než poloviční velikost písma použitého pro zákonný název; a
- b) alespoň jednou ve stejném zorném poli jako zákonný název míchané lihoviny.

Podíl každé alkoholové složky na seznamu alkoholových složek je kromě toho vyjádřen nejméně jednou jako procentní podíl v sestupném pořadí podle použitého množství. Tento podíl se rovná podílu jednotlivé složky obsahu čistého alkoholu na celkovém obsahu čistého alkoholu v míchané lihovině vyjádřenému v procentech objemových.

5. Používáním názvů rostlinných surovin, jež jsou použity jako zákonné názvy některých lihovin, není dotčeno používání názvů těchto rostlinných surovin v obchodní úpravě a označení jiných potravin. Názvy těchto surovin mohou být používány v popisu, obchodní úpravě nebo označení jiných lihovin, pokud toto používání neuvádí spotřebitele v omyl.

6. Doba zrání nebo stáří mohou být v popisu, obchodní úpravě nebo označení lihoviny uvedeny pouze za předpokladu, že se vztahují k nejmladší alkoholové složce této lihoviny a veškeré operace staření výrobku byly provedeny pod finančním dozorem členského státu nebo pod dozorem poskytujícím rovnocenné záruky. Komise zřídí veřejný rejstřík, který bude obsahovat seznam subjektů pověřených dozorem nad procesy staření v každém členském státě.

7. Zákonný název lihoviny je uveden v elektronickém správním dokladu podle nařízení Komise (ES) č. 684/2009 ⁽²²⁾. Jestliže je v popisu, obchodní úpravě nebo označení lihoviny uvedena doba zrání nebo stáří, musí být uvedena i v tomto správním dokladu.

Článek 14

Označení místa provenience

1. Je-li v popisu, obchodní úpravě nebo označení lihoviny uvedeno místo provenience jiné než zeměpisné označení nebo ochranná známka, musí odpovídat místu nebo regionu, v němž se uskutečnila fáze výrobního postupu, při níž hotová lihovina získala své charakteristické a nepostradatelné konečné vlastnosti.

2. Uvedení země původu nebo místa provenience primárních složek uvedených v nařízení (EU) č. 1169/2011 se pro lihoviny nevyžaduje.

Článek 15

Jazyk použitý v názvech lihovin

1. Výrazy uvedené v přílohách I a II kurzivou a zeměpisná označení se nepřekládají ani na etiketě, ani v popisu a obchodní úpravě lihovin.

2. Odchylně od odstavce 1 mohou být v případě lihovin vyráběných v Unii, které jsou určeny na vývoz, výrazy zmíněné v odstavci 1 a zeměpisná označení doplněny o překlad a přepis, a to za předpokladu, že tyto výrazy a zeměpisná označení v původním jazyce nejsou skryty.

Článek 16

Používání symbolu Unie pro zeměpisná označení

V popisu, obchodní úpravě a označení lihovin, jejichž názvy jsou zeměpisným označením, lze použít symbol Unie pro chráněná zeměpisná označení zavedený podle čl. 12 odst. 7 nařízení (EU) č. 1151/2012.

Článek 17

Zákaz kapslí a fólií na bázi olova

Lihoviny nesmějí být drženy za účelem prodeje nebo uváděny do oběhu v nádobách opatřených uzávěry obsahujícími kapsle nebo fólie na bázi olova.

⁽²²⁾ Nařízení Komise (ES) č. 684/2009 ze dne 24. července 2009, kterým se provádí směrnice Rady 2008/118/ES, pokud jde o elektronické postupy pro přepravu zboží podléhajícího spotřební dani v režimu s podmíněným osvobozením od spotřební daně (Úř. věst. L 197, 29.7.2009, s. 24).

Článek 18

Referenční metody Unie pro rozbor

1. Mají-li být líh zemědělského původu, destiláty zemědělského původu nebo lihoviny podrobeny rozboru, aby bylo ověřeno, že jsou v souladu s tímto nařízením, provádí se tento rozbor podle referenčních metod Unie pro rozbor za účelem určení jejich chemického a fyzikálního složení a organoleptických vlastností.

Na odpovědnost vedoucího laboratoře jsou povoleny i jiné metody rozboru za podmínky, že pokud jde o přesnost, opakovatelnost a reprodukovatelnost těchto metod, jsou tyto metody alespoň rovnocenné příslušným referenčním metodám Unie pro rozbor.

2. Nejsou-li pro kvalitativní a kvantitativní stanovení látek obsažených v určité lihovině stanoveny metody Unie, použije se jedna nebo více z následujících metod:

- a) metody rozboru, které byly validovány podle mezinárodně uznávaných postupů, a které zejména splňují kritéria stanovená v příloze III nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 ⁽²³⁾;
- b) metody rozboru, které splňují doporučené normy Mezinárodní organizace pro normalizaci (ISO);
- c) metody rozboru uznané a zveřejněné Mezinárodní organizací pro révu a víno (OIV); nebo
- d) nejsou-li k dispozici metody uvedené v písmenech a), b) nebo c), z důvodu přesnosti, opakovatelnosti a reprodukovatelnosti:
 - metoda rozboru schválená dotčeným členským státem;
 - v případě potřeby jakákoliv jiná vhodná metoda rozboru.

Článek 19

Přenesené pravomoci

1. Za účelem zohlednění tradičního dynamického procesu staření *brandy* v členských státech, známého jako systém „*criaderas y solera*“ nebo systém „*solera e criaderas*“, jak uvádí příloha III, je Komisi v souladu s článkem 46 svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci, kterými se toto nařízení doplňuje:

- a) stanovením odchylek od čl. 13 odst. 6 týkajících se specifikace doby zrání nebo stáří v popisu, obchodní úpravě nebo označení takové *brandy*; a
- b) stanovením vhodných kontrolních mechanismů pro takovou *brandy*.

2. Komisi je v souladu s článkem 46 svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci doplňující toto nařízení, které se týkají zřízení veřejného rejstříku obsahujícího seznam subjektů pověřených dozorem nad procesy staření v každém členském státě podle čl. 13 odst. 6.

Článek 20

Prováděcí pravomoci

Komise může prostřednictvím prováděcích aktů přijmout:

- a) pravidla nezbytná pro sdělování informací členskými státy o subjektech pověřených dozorem nad procesy staření v souladu s čl. 13 odst. 6;
- b) jednotná pravidla pro uvádění země původu nebo místa provenience v popisu, obchodní úpravě nebo označení lihovin podle článku 14;

⁽²³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 ze dne 29. dubna 2004 o úředních kontrolách za účelem ověření dodržování právních předpisů týkajících se krmiv a potravin a pravidel o zdraví zvířat a dobrých životních podmínkách zvířat (Úř. věst. L 165, 30.4.2004, s. 1).

- c) pravidla pro používání symbolu Unie podle článku 16 v popisu, obchodní úpravě a označení lihovin;
- d) podrobná technická pravidla pro referenční metody Unie pro rozbor podle článku 18.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 47 odst. 2.

KAPITOLA III

ZEMĚPISNÁ OZNAČENÍ

Článek 21

Ochrana zeměpisných označení

1. Zeměpisná označení chráněná podle tohoto nařízení může používat každý hospodářský subjekt, který uvádí na trh lihovinu vyrobenou v souladu s příslušnou specifikací produktu.
2. Zeměpisná označení chráněná podle tohoto nařízení jsou chráněna proti:
 - a) jakémukoli přímému či nepřímému obchodnímu použití zapsaného názvu pro produkty, na které se zápis nevztahuje, pokud jsou tyto produkty srovnatelné s produkty zapsanými pod tímto názvem nebo pokud je při používání tohoto názvu využívána pověst chráněného názvu, včetně případů, kdy jsou tyto produkty používány jako přísada;
 - b) jakémukoli zneužití, napodobení nebo připomenutí, a to i tehdy, je-li uveden skutečný původ produktu nebo služeb nebo je-li chráněný název přeložen nebo doprovázen výrazy jako „druh“, „typ“, „způsob“, „jak se vyrábí v“, „napodobenina“, „příchuť“, „jako“ nebo podobnými výrazy, včetně případů, kdy jsou tyto produkty používány jako přísada;
 - c) jakémukoli jinému nepravdivému nebo zavádějícímu údaji o provenienci, původu, povaze nebo základních vlastnostech produktu, použitému v jeho popisu, obchodní úpravě nebo označení, který by mohl vyvolat mylný dojem, pokud jde o původ produktu;
 - d) všem ostatním praktikám, které by mohly spotřebitele uvést v omyl, pokud jde o skutečný původ produktu.
3. Zeměpisná označení chráněná podle tohoto nařízení nesmějí v Unii zdruhovět.
4. Ochrana podle odstavce 2 se použije rovněž na zboží, které vstupuje na celní území Unie, aniž by zde bylo propuštěno do volného oběhu.

Článek 22

Specifikace produktu

1. Zeměpisné označení chráněné podle tohoto nařízení musí být v souladu se specifikací produktu, která obsahuje alespoň:
 - a) název, který má být chráněn jako zeměpisné označení, v podobě používané při obchodování nebo v běžném jazyce a pouze v jazycích, které jsou nebo byly v minulosti používány k popisu konkrétního produktu ve vymezené zeměpisné oblasti, a to v původním písmu a v přepisu do latinky, nejsou-li totožné;
 - b) kategorii lihoviny nebo výraz „lihovina“, pokud daná lihovina nesplňuje požadavky stanovené pro kategorie lihovin uvedené v příloze I;
 - c) popis vlastností lihoviny, případně včetně surovin, z nichž je vyrobena, jakož i základní fyzikální, chemické nebo organoleptické vlastnosti produktu a zvláštní vlastnosti produktu ve srovnání s lihovinami stejné kategorie;
 - d) definici zeměpisné oblasti vymezené s ohledem na souvislost uvedenou v písmeni f);
 - e) popis metody výroby lihoviny a případně autentických a neměnných místních výrobních postupů;

- f) údaje dokládající souvislost mezi danou jakostí, pověstí či jinou vlastností lihoviny a jejím zeměpisným původem;
- g) názvy a adresy příslušných orgánů nebo, jsou-li k dispozici, názvy a adresy subjektů, které ověřují soulad s ustanoveními specifikace produktu podle článku 38, a jejich konkrétní úkoly;
- h) jakékoli zvláštní pravidlo pro dotyčné zeměpisné označení.

Specifikace produktu obsahují ve vhodných případech požadavky týkající se balení spolu s odůvodněním toho, proč musí být produkt v zájmu zachování jakosti a zajištění původu či zajištění kontroly zabalen ve vymezené zeměpisné oblasti, a to s ohledem na právo Unie, zejména v oblasti volného pohybu zboží a služeb.

2. Technická dokumentace, která je součástí žádostí předložených podle nařízení (ES) č. 110/2008 přede dnem 8. června 2019, se považuje za specifikace produktu podle tohoto článku.

Článek 23

Obsah žádosti o zápis zeměpisného označení

1. Žádost o zápis zeměpisného označení podle čl. 24 odst. 5 nebo 8 musí obsahovat alespoň:
 - a) název a adresu seskupení žadatelů a příslušných orgánů nebo, jsou-li k dispozici, název a adresu subjektů, které ověřují soulad s ustanoveními specifikace produktu;
 - b) specifikaci produktu podle článku 22;
 - c) jednotný dokument obsahující tyto údaje:
 - i) hlavní body specifikace produktu, včetně názvu, který má být chráněn, kategorie, do níž lihovina patří, nebo výrazu „lihovina“, výrobního postupu, popisu vlastností lihoviny, stručného vymezení zeměpisné oblasti a případně včetně zvláštních pravidel týkajících se balení a označování;
 - ii) popis souvislosti mezi lihovinou a jejím zeměpisným původem podle čl. 3 bodu 4, případně včetně zvláštních údajů týkajících se popisu produktu nebo výrobního postupu, které souvislost odůvodňují.

Žádost uvedená v čl. 24 odst. 8 musí rovněž obsahovat odkaz na zveřejnění specifikace produktu a doklad, že název produktu je v zemi původu chráněn.

2. Dokumentace žádosti podle čl. 24 odst. 7 musí obsahovat:
 - a) název a adresu seskupení žadatelů;
 - b) jednotný dokument podle odst. 1 písm. c) tohoto článku;
 - c) prohlášení členského státu, že žádost splňuje podle jeho názoru požadavky tohoto nařízení a předpisů přijatých na jeho základě;
 - d) odkaz na zveřejnění specifikace produktu.

Článek 24

Žádost o zápis zeměpisného označení

1. Žádosti o zápis zeměpisného označení podle této kapitoly mohou podávat pouze seskupení, která se zabývají lihovinou, jejíž název je navrhován k zápisu.
2. Pro účely této kapitoly může být za seskupení považován orgán určený členským státem, není-li vytvoření seskupení pro dotčené výrobce možné z důvodu jejich počtu, zeměpisného umístění nebo organizačních zvláštností. V takovém případě jsou v dokumentaci žádosti podle čl. 23 odst. 2 tyto důvody uvedeny.

3. Za seskupení pro účely této kapitoly lze považovat jedinou fyzickou nebo právnickou osobu, jsou-li splněny obě tyto podmínky:

- a) dotčená osoba je jediným výrobcem, který hodlá žádost podat; a
- b) vymezená zeměpisná oblast má charakteristiky, které jsou zjevně odlišné od charakteristik sousedních oblastí, vlastnosti lihoviny se liší od lihovin vyráběných v sousedních oblastech nebo má lihovina zvláštní jakost, pověst nebo jinou vlastnost, které lze jasně přičíst jejímu zeměpisnému původu.

4. V případě zeměpisného označení, které označuje přeshraniční zeměpisnou oblast, může několik seskupení z různých členských států nebo třetích zemí podat společnou žádost o zápis.

Je-li podávána společná žádost, podává ji Komisi dotčený členský stát nebo seskupení žadatelů v dotčené třetí zemi přímo nebo prostřednictvím orgánů této třetí země po konzultaci se všemi dotčenými orgány a seskupeními žadatelů. Společná žádost obsahuje prohlášení podle čl. 23 odst. 2 písm. c) od všech dotčených členských států. Požadavky stanovené v článku 23 musí být splněny ve všech dotčených členských státech a třetích zemích.

V případě společných žádostí proběhnou ve všech dotčených členských státech související vnitrostátní námitková řízení.

5. Pokud se žádost týká zeměpisné oblasti v členském státě, podává se orgánům tohoto členského státu.

Členský stát žádost vhodným způsobem přezkoumá, aby ověřil, zda je odůvodněná a zda splňuje požadavky této kapitoly.

6. Členský stát zahájí v rámci přezkumu podle odst. 5 druhého pododstavce vnitrostátní námitkové řízení, kterým se zajistí náležité zveřejnění žádosti uvedené v odstavci 5 a poskytne přiměřená lhůta, během níž může každá fyzická nebo právnická osoba s oprávněným zájmem, která má bydliště nebo je usazena na území tohoto členského státu, podat proti žádosti námitku.

Členský stát posoudí přípustnost jakékoli námitky obdržené v souladu s kritérii uvedenými v článku 28.

7. Pokud se členský stát po posouzení všech obdržených námitek domnívá, že požadavky této kapitoly jsou splněny, může žádosti vyhovět a předat dokumentaci žádosti Komisi. V tomto případě informuje Komisi o přípustných námitkách obdržených od fyzických nebo právnických osob, které dané produkty uváděly na trh v souladu s právem a používaly dotyčné názvy nepřetržitě po dobu nejméně pěti let přede dnem zveřejnění podle odstavce 6. Členské státy rovněž Komisi informují o všech vnitrostátních soudních řízeních, která mohou mít vliv na postup zápisu.

Členský stát v případě vyhovění žádosti podle prvního pododstavce zajistí, aby toto rozhodnutí bylo zveřejněno a aby každá fyzická nebo právnická osoba s oprávněným zájmem měla možnost odvolání.

Členský stát zajistí zveřejnění znění specifikace produktu, na jehož základě bylo žádosti vyhověno, a zajistí přístup k této specifikaci produktu elektronickou cestou.

Členský stát rovněž zajistí náležité zveřejnění znění specifikace produktu, na jehož základě Komise přijme rozhodnutí podle čl. 26 odst. 2.

8. Pokud se žádost vztahuje k zeměpisné oblasti ve třetí zemi, podává se Komisi, a to buď přímo, nebo prostřednictvím orgánů dotčené třetí země.

9. Dokumentace uvedená v tomto článku zasláná Komisi musí být vyhotovena v některém z úředních jazyků Unie.

Článek 25

Prozatímní vnitrostátní ochrana

1. Členský stát může s účinkem ode dne podání žádosti Komisi, ale pouze prozatímně, poskytnout podle této kapitoly názevu ochranu na vnitrostátní úrovni.

2. Tato vnitrostátní ochrana skončí dnem přijetí rozhodnutí o zápisu do rejstříku podle této kapitoly nebo dnem stažení žádosti o zápis.
3. Pokud název není zapsán podle této kapitoly, nese výlučnou odpovědnost za následky takové vnitrostátní ochrany dotčený členský stát.
4. Opatření přijatá členskými státy podle odstavce 1 jsou účinná pouze na vnitrostátní úrovni a nemají vliv na obchod uvnitř Unie ani na mezinárodní obchod.

Článek 26

Přezkum ze strany Komise a zveřejnění pro účely námitkového řízení

1. Komise vhodným způsobem přezkoumá každou žádost, kterou obdrží podle článku 24, aby ověřila, zda je odůvodněná, zda splňuje požadavky této kapitoly a zda bylo přihlédnuto k zájmům zúčastněných stran nacházejících se mimo členský stát, v němž byla žádost podána. Tento přezkum vychází z jednotného dokumentu uvedeného v čl. 23 odst. 1 písm. c), jeho součástí je kontrola, zda v žádosti nejsou zjevné chyby, a jeho doba v zásadě nepřekročí šest měsíců. V případě překročení této doby však Komise okamžitě písemně informuje žadatele o důvodech prodlení.

Komise alespoň jednou měsíčně zveřejňuje seznam názvů, které jsou předmětem žádostí o zápis, a data podání těchto žádostí. Tento seznam rovněž obsahuje název členského státu nebo třetí země, z níž byla žádost podána.

2. Domnívá-li se Komise na základě přezkumu provedeného podle odst. 1 prvního pododstavce, že požadavky této kapitoly jsou splněné, zveřejní jednotný dokument podle čl. 23 odst. 1 písm. c) a odkaz na zveřejnění specifikace produktu v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 27

Námitkové řízení

1. Ve lhůtě tří měsíců ode dne zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* mohou orgány členského státu nebo třetí země anebo fyzická nebo právnická osoba s oprávněným zájmem, která má bydliště nebo je usazená ve třetí zemi, podat Komisi námitku.

Každá fyzická nebo právnická osoba s oprávněným zájmem, která má bydliště nebo je usazená v jiném členském státě, než ze kterého byla žádost podána, může podat námitku členskému státu, ve kterém má bydliště nebo je usazena, ve lhůtě stanovené pro podání námitky podle prvního pododstavce.

Námitka musí obsahovat prohlášení, že by žádost mohla porušovat požadavky stanovené v této kapitole.

Námitka, která toto prohlášení neobsahuje, je neplatná.

Komise námitku neprodleně předá orgánu nebo subjektu, které žádost podaly.

2. Pokud je Komisi podána námitka a do dvou měsíců předloženo příslušné odůvodněné prohlášení o námitce, ověří Komise přípustnost tohoto odůvodněného prohlášení o námitce.

3. Do dvou měsíců od obdržení přípustného odůvodněného prohlášení o námitce vyzve Komise orgán nebo osobu, které námitku podaly, a orgán nebo subjekt, které podaly žádost, aby po dobu nejvýše tří měsíců vedly náležitě konzultace. Tato lhůta začíná běžet dnem, kdy je zúčastněným stranám elektronickou cestou doručena pozvánka.

Orgán nebo osoba, které podaly námitku, a orgán nebo subjekt, které podaly žádost, zahájí tyto náležité konzultace bez zbytečného odkladu. Vzájemně si poskytnou relevantní informace s cílem posoudit, zda žádost o zápis splňuje požadavky této kapitoly. Pokud není dosaženo dohody, poskytnou se tyto informace i Komisi.

Pokud zúčastněné strany dohody dosáhnou, orgány členského státu nebo třetí země, z níž byla žádost podána, oznámí Komisi všechny skutečnosti, které dosažení uvedené dohody umožnily, včetně stanovisek žadatele a orgánů členského státu nebo třetí země nebo dalších fyzických a právnických osob, které podaly námitku.

Bez ohledu na to, zda bylo dohody dosaženo, či nikoliv, musí být oznámení Komisi učiněno do jednoho měsíce od skončení konzultací.

Během těchto tří měsíců může Komise kdykoli na žádost žadatele prodloužit lhůtu pro konzultace nejvýše o tři měsíce.

4. Jestliže po náležitých konzultacích uvedených v odstavci 3 tohoto článku dojde k podstatné změně údajů zveřejněných v souladu s čl. 26 odst. 2, Komise znovu provede přezkum podle článku 26.

5. Námitka, odůvodněné prohlášení o námitce a související dokumenty zaslané Komisi v souladu s odstavci 1 až 4 musí být vyhotoveny v některém z úředních jazyků Unie.

Článek 28

Důvody námitek

1. Odůvodněné prohlášení o námitce podle čl. 27 odst. 2 je přípustné pouze tehdy, pokud je Komise obdržel ve lhůtě stanovené v uvedeném článku a pokud prokazuje, že:

- a) navrhované zeměpisné označení není v souladu s definicí v čl. 3 bodu 4 nebo s požadavky uvedenými v článku 22;
 - b) zápis navrhovaného zeměpisného označení by byl v rozporu s články 34 nebo 35; nebo
 - c) zápis navrhovaného zeměpisného označení by ohrozil existenci zcela nebo částečně totožného názvu nebo ochranné známky nebo existenci produktů, které se po dobu nejméně pěti let přede dnem zveřejnění podle čl. 26 odst. 2 nacházely na trhu v souladu s právem; nebo
 - d) nejsou splněny požadavky uvedené v člincích 31 a 32..
2. Důvody námitek se posuzují ve vztahu k území Unie.

Článek 29

Přechodná období pro používání zeměpisných označení

1. Komise může přijmout prováděcí akty, kterými stanoví přechodné období v délce nejvýše pěti let s cílem umožnit lihovinám pocházejícím z členského státu nebo třetí země a nesoucím název, jenž je v rozporu s čl. 21 odst. 2, aby i nadále používaly označení, pod nímž byly uváděny na trh, za podmínky, že přípustné prohlášení o námitce podle čl. 24 odst. 6 nebo článku 27 dokládá, že zápis názvu do rejstříku by ohrozil existenci:

- a) zcela totožného názvu nebo složeného názvu, jehož jeden výraz je totožný s názvem, který má být zapsán; nebo
- b) jiných názvů podobných názvu, jenž má být zapsán, které odkazují na lihoviny, jež se nacházely na trhu v souladu s právem již nejméně pět let přede dnem zveřejnění podle čl. 26 odst. 2.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 47 odst. 2.

2. Aniž je dotčen článek 36, může Komise přijmout prováděcí akty, kterými prodlouží délku přechodného období podle odstavce 1 na nejvýše 15 let nebo umožní další používání zeměpisného označení po dobu nejvýše 15 let v řádně odůvodněných případech, pokud je prokázáno, že:

- a) označení podle odstavce 1 bylo v souladu s právem používáno nepřetržitě a řádně po dobu nejméně 25 let přede dnem, kdy byla Komisi podána žádost o ochranu;

- b) označení podle odstavce 1 nebylo nikdy používáno za účelem využívání pověsti zapsaného zeměpisného označení; a
- c) spotřebitel nebyl ani nemohl být uveden v omyl, pokud jde o skutečný původ produktu.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 47 odst. 2.

- 3. Při používání označení uvedených v odstavcích 1 a 2 musí být na etiketě jasně a viditelně uvedeno označení země původu.

Článek 30

Rozhodnutí o zápisu

1. Pokud se Komise na základě informací jí dostupných a vyplývajících z přezkumu provedeného podle čl. 26 odst. 1 prvního pododstavce domnívá, že nebyly splněny podmínky pro zápis navrhovaného zeměpisného označení, informuje dotčeného žadatele z členského státu nebo třetí země o důvodech pro zamítnutí jeho žádosti a poskytne mu dva měsíce k podání připomínek. Pokud Komise neobdrží žádné připomínky, nebo pokud se navzdory obdrženým připomínkám stále domnívá, že podmínky pro zápis nebyly splněny, zamítne prostřednictvím prováděcích aktů žádost, nebude-li tato žádost stažena. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 47 odst. 2.
2. Pokud Komise neobdrží žádnou námitku ani žádné přípustné odůvodněné prohlášení o námitce podle článku 27, přijme bez použití postupu podle čl. 47 odst. 2 prováděcí akty, kterými daný název zapíše.
3. Pokud Komise obdrží přípustné odůvodněné prohlášení o námitce, po náležitých konzultacích podle čl. 27 odst. 3 a s přihlédnutím k výsledkům těchto konzultací buď:
 - a) v případě, že bylo dosaženo dohody, zapíše název prostřednictvím prováděcích aktů přijatých bez použití postupu podle čl. 47 odst. 2 a v případě potřeby změni informace zveřejněné podle čl. 26 odst. 2 za předpokladu, že tyto změny nejsou podstatné; nebo
 - b) v případě, že dohody dosaženo nebylo, přijme prováděcí akty, kterými rozhodne o zápisu. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 47 odst. 2.
4. Akty týkající se zápisu a rozhodnutí o zamítnutí žádosti se zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Akt týkající se zápisu poskytuje zeměpisnému označení ochranu podle článku 21.

Článek 31

Změna specifikace produktu

1. Jakékoli seskupení, které má oprávněný zájem, může požádat o schválení změny specifikace produktu.

V žádosti se uvedou požadované změny a jejich odůvodnění.

2. Změny specifikace produktu se podle důležitosti dělí do dvou kategorií:
 - a) změny na úrovni Unie vyžadující námitkové řízení na unijní úrovni;
 - b) standardní změny k projednání na úrovni členského státu nebo třetí země.
3. Změna se považuje za změnu na úrovni Unie, pokud:
 - a) obsahuje změnu názvu či jakékoli části názvu zeměpisného označení zapsaného podle tohoto nařízení;
 - b) mění zákonný název nebo kategorii lihoviny;

- c) může přinést ztrátu dané jakosti, pověsti nebo jiné vlastnosti lihoviny, jež lze přičítat především jejímu zeměpisnému původu; nebo
- d) zahrnuje další omezení pro uvádění daného výrobku na trh.

Veškeré ostatní změny se považují za změny standardní.

Standardní změna se považuje rovněž za změnu dočasnou, pokud se týká dočasné změny specifikace produktu z důvodu povinných hygienických a rostlinolékařských opatření stanovených orgány veřejné správy nebo souvisí s přírodními katastrofami nebo nepříznivými povětrnostními podmínkami, které byly oficiálně uznány příslušnými orgány.

4. Změny na úrovni Unie schvaluje Komise. Schvalovací postup se obdobně řídí postupem stanoveným v článku 24 a člancích 26 až 30. Žádosti o změny na úrovni Unie předložené třetí zemí nebo výrobcí třetí země musí obsahovat důkaz, že požadovaná změna je v souladu s platnými právními předpisy na ochranu zeměpisných označení dané třetí země.
5. Standardní změny schvaluje členský stát, na jehož území se nachází zeměpisná oblast dotčeného výrobku. Pokud jde o třetí země, změny se schvalují v souladu s právními předpisy platnými v dotčené třetí zemi.
6. Přezkum žádosti o změnu se zabývá pouze navrhovanou změnou.

Článek 32

Zrušení zápisu

1. Komise může z vlastního podnětu nebo na žádost kterékoli fyzické nebo právnické osoby s oprávněným zájmem přijmout prováděcí akty s cílem zrušit zápis zeměpisného označení v jednom z těchto případů:
 - a) pokud již nemůže být zajištěn soulad s požadavky na specifikaci produktu;
 - b) pokud po dobu nejméně sedmi po sobě následujících let není na trh uveden žádný produkt nesoucí toto zeměpisné označení.

Na postup zrušení se obdobně použijí články 24, 26, 27, 28 a 30.

2. Bez ohledu na odstavec 1 může Komise na žádost výrobců lihoviny uváděné na trh pod zapsaným zeměpisným označením přijmout prováděcí akty, kterými příslušný zápis zruší.
3. V případech uvedených v odstavcích 1 a 2 Komise před přijetím prováděcího aktu konzultuje orgány členského státu, orgány třetí země nebo, je-li to možné, výrobce ze třetí země, který původně požádal o zápis příslušného zeměpisného označení, ledaže o zrušení zápisu přímo požádal původní žadatel.
4. Prováděcí akty uvedené v tomto článku se přijímají přezkumným postupem podle čl. 47 odst. 2.

Článek 33

Rejstřík zeměpisných označení lihovin

1. Komise přijme do 8. června 2021 akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 46, kterými doplní toto nařízení, pokud jde o zřízení veřejně přístupného elektronického rejstříku zeměpisných označení lihovin uznaných v rámci tohoto režimu (dále jen „rejstřík“), který je průběžně aktualizován.
2. Název zeměpisného označení se do rejstříku zapíše původním písmem. Není-li původním písmem latinka, zapíše se do rejstříku spolu s názvem v původním písmu i přepis do latinky.

V případě zeměpisných označení zapsaných v rejstříku podle této kapitoly rejstřík umožní přímý přístup k jednotným dokumentům a musí rovněž uvádět odkaz na zveřejnění specifikace produktu.

V případě zeměpisných označení zapsaných do rejstříku přede dnem 8. června 2019 poskytuje rejstřík přímý přístup k hlavním specifikacím technické dokumentace podle čl. 17 odst. 4 nařízení (ES) č. 110/2008.

Komise přijme akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 46 doplňující tento odstavec, kterými stanoví další podrobná pravidla týkající se podoby a obsahu rejstříku.

3. V rejstříku mohou být jako zeměpisná označení zapsána zeměpisná označení lihovin vyrobených ve třetích zemích, která jsou chráněna v Unii na základě mezinárodní dohody, jíž je Unie smluvní stranou.

Článek 34

Homonymní zeměpisná označení

1. Pokud je název, pro který byla podána žádost, zcela nebo částečně homonymní s názvem již zapsaným podle tohoto nařízení, zapíše se s náležitým ohledem na jeho místní a tradiční užívání a na jakékoli riziko jeho záměny.
2. Nesmí být zapsán homonymní název, který uvádí spotřebitele v omyl a vzbuzuje domněnku, že se jedná o produkty pocházející z jiného území, a to ani v případě, že název svým zněním danému území, regionu nebo místu původu těchto produktů odpovídá.
3. Zapsané homonymní zeměpisné označení lze použít pouze tehdy, jestliže je v praxi dostatečný rozdíl mezi homonymním názvem zapsaným později a názvem již v rejstříku zapsaným, a to s ohledem na potřebu zacházet s dotýčenými výrobci rovným způsobem a neuvádět spotřebitele v omyl.
4. Ochranou zeměpisných označení lihovin podle článku 21 tohoto nařízení nejsou dotčena chráněná zeměpisná označení a označení původu výrobků podle nařízení (EU) č. 1308/2013 a (EU) č. 251/2014.

Článek 35

Zvláštní důvody pro zamítnutí ochrany

1. Druhový název nesmí být chráněn jako zeměpisné označení.

Pro určení, zda název zdruhověl, či nikoliv, se přihlíží ke všem relevantním činitelům, zejména:

- a) ke stávající situaci v Unii, zejména v oblastech spotřeby;
 - b) k příslušným právním předpisům Unie nebo vnitrostátním právním předpisům.
2. Název nesmí být chráněn jako zeměpisné označení, pokud by vzhledem k pověsti ochranné známky a její proslulosti mohla ochrana uvést spotřebitele v omyl ohledně skutečné totožnosti lihoviny.
 3. Název smí být chráněn jako zeměpisné označení pouze tehdy, pokud výrobní fáze, při nichž lihovina získá jakost, pověst nebo jiné vlastnosti, jež lze přičíst především jejímu zeměpisnému původu, probíhají v příslušné zeměpisné oblasti.

Článek 36

Vztah mezi ochrannými známkami a zeměpisnými označeními

1. Zápis ochranné známky se zamítne nebo prohlásí za neplatný, jestliže její použití odpovídá nebo by odpovídalo jedné či více situacím uvedeným v čl. 21 odst. 2.

2. Ochrannou známku, jejíž použití odpovídá jedné či více situacím uvedeným v čl. 21 odst. 2, o jejíž zápis byla podána žádost, jež byla zapsána nebo, umožňují-li to příslušné právní předpisy, jež byla zavedena používáním v dobré víře na území Unie, přede dnem, kdy byla Komisi podána žádost o ochranu daného zeměpisného označení, lze bez ohledu na zápis zeměpisného označení nadále používat a obnovovat, pokud neexistují důvody k prohlášení ochranné známky za neplatnou nebo k jejímu zrušení podle směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2436 ⁽²⁴⁾ nebo nařízení Evropského parlamentu Rady (EU) 2017/1001 ⁽²⁵⁾.

Článek 37

Stávající zeměpisná označení zapsaná v rejstříku

Zeměpisná označení lihovin uvedená v příloze III nařízení (ES) č. 110/2008, a tedy chráněná tímto nařízením jsou automaticky chráněna jako zeměpisná označení podle tohoto nařízení. Komise je zařadí do rejstříku uvedeného v článku 33 tohoto nařízení.

Článek 38

Ověření souladu se specifikací produktu

1. Členské státy vypracují a aktualizují seznam hospodářských subjektů vyrábějících lihoviny se zeměpisným označením zapsaným podle tohoto nařízení.

2. Pokud jde o zeměpisná označení, která označují lihoviny pocházející z Unie, zapsaná v rejstříku podle tohoto nařízení, provádí ověření souladu se specifikací produktu podle článku 22 před uvedením produktu na trh:

a) jeden či více příslušných orgánů podle čl. 43 odst. 1; nebo

b) kontrolní subjekty ve smyslu čl. 2 druhého pododstavce bodu 5 nařízení (ES) č. 882/2004, jež působí jako subjekty pro certifikaci produktu.

Pokud členský stát použije ustanovení čl. 24 odst. 2, ověření souladu se specifikací produktu zajistí orgán odlišný od orgánu, který je považován za seskupení podle uvedeného ustanovení.

Bez ohledu na vnitrostátní právní předpisy členských států mohou náklady na toto ověření souladu se specifikací produktu nést hospodářské subjekty, u nichž jsou tyto kontroly prováděny.

3. Pokud jde o zeměpisná označení, která označují lihoviny pocházející ze třetí země, zapsaná v rejstříku podle tohoto nařízení, provádí ověření souladu se specifikací produktu před uvedením produktu na trh:

a) příslušný orgán veřejné správy určený třetí zemí; nebo

b) subjekt pro certifikaci produktu.

4. Členské státy zveřejní názvy a adresy příslušných orgánů a subjektů uvedených v odstavci 2 a pravidelně tyto údaje aktualizují.

Komise zveřejní název a adresu příslušných orgánů a subjektů uvedených v odstavci 3 a pravidelně tyto údaje aktualizuje.

5. Kontrolní subjekty uvedené v odst. 2 písm. b) a subjekty pro certifikaci produktu uvedené v odst. 3 písm. b) musí splňovat evropskou normu ISO/IEC 17065:2012 a být akreditovány v souladu s touto normou či s jejím budoucím revidovaným či pozměněným zněním.

⁽²⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2436 ze dne 16. prosince 2015, kterou se sblíží právní předpisy členských států o ochranných známkách (Úř. věst. L 336, 23.12.2015, s. 1).

⁽²⁵⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001 ze dne 14. června 2017 o ochranné známce Evropské unie (Úř. věst. L 154, 16.6.2017, s. 1).

6. Příslušné orgány uvedené v odstavcích 2 a 3, které ověřují soulad zeměpisného označení chráněného podle tohoto nařízení se specifikací produktu, musí být objektivní a nestranné. Musí mít k dispozici kvalifikované pracovníky a zdroje nezbytné k plnění svých úkolů.

Článek 39

Dohled nad užíváním názvů na trhu

1. Členské státy provádějí na základě analýzy rizik kontroly užívání zeměpisných označení, která jsou zapsána v rejstříku podle tohoto nařízení, na trhu a v případě porušení požadavků podle této kapitoly přijmou veškerá nezbytná opatření.

2. Členské státy přijmou náležitá opatření na správní a soudní úrovni s cílem zabránit protiprávnímu užívání názvů výrobků nebo služeb, jež jsou na jejich území vyráběny nebo uváděny na trh a na něž se vztahují zeměpisná označení zapsaná v rejstříku podle tohoto nařízení, nebo je ukončit.

Za tímto účelem členské státy určí orgány příslušné pro přijímání těchto opatření v souladu s postupy stanovenými jednotlivými členskými státy.

Tyto orgány musí poskytovat dostatečné záruky objektivity a nestrannosti a mít k dispozici kvalifikovaný personál a zdroje nezbytné k výkonu svých úkolů.

3. Členské státy sdělí Komisi názvy a adresy příslušných orgánů odpovědných za kontroly týkající se užívání názvů na trhu, které byly určeny v souladu s článkem 43. Komise názvy a adresy těchto orgánů zveřejní.

Článek 40

Postup a požadavky, plánování a podávání zpráv o kontrolních činnostech

1. Na kontroly stanovené v člácích 38 a 39 tohoto nařízení se obdobně použijí postupy a požadavky stanovené v nařízení (ES) č. 882/2004.

2. Členské státy zajistí, aby činnosti na kontrolu povinností podle této kapitoly byly výslovně uvedeny v samostatném oddíle víceletých vnitrostátních plánů kontrol v souladu s články 41 až 43 nařízení (ES) č. 882/2004.

3. Výroční zprávy podle čl. 44 odst. 1 nařízení (ES) č. 882/2004 obsahují v samostatném oddíle informace podle uvedeného ustanovení týkající se kontroly povinností stanovených tímto nařízením.

Článek 41

Přenesené pravomoci

1. Komisi je v souladu s článkem 46 svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci, kterými se doplňuje toto nařízení stanovením dalších podmínek, které je třeba splnit, včetně případů, kdy zeměpisná oblast zahrnuje více než jednu zemi, s ohledem na:

a) žádost o zápis zeměpisného označení podle článků 23 a 24; a

b) předběžná vnitrostátní řízení podle článku 24, přezkum prováděný Komisí, námitkové řízení a zrušení zápisu zeměpisných označení.

2. Komisi je v souladu s článkem 46 svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci, kterými se doplňuje toto nařízení stanovením podmínek a požadavků pro postup týkající se změn na úrovni Unie a standardních změn specifikace produktu podle článku 31, včetně dočasných změn.

Článek 42

Prováděcí pravomoci

1. Komise může přijmout prováděcí akty, které stanoví podrobná pravidla ohledně:
 - a) formy specifikace produktu uvedené v článku 22 a opatření týkajících se informací poskytovaných ve specifikaci produktu s ohledem na souvislost mezi zeměpisnou oblastí a konečným výrobkem ve smyslu čl. 22 odst. 1 písm. f);
 - b) postupů, formy a podávání námitek podle článků 27 a 28;
 - c) formy a podávání žádostí o změnu na úrovni Unie a sdělení týkající se standardních a dočasných změn podle čl. 31 odst. 4 a 5;
 - d) postupů a formy týkajících se zrušení zápisu podle článku 32, jakož i ohledně podávání žádostí o zrušení zápisu; a
 - e) kontrol a ověření, jež mají provést členské státy, včetně testování, jak je uvedeno v článku 38.
2. Komise přijme do 8. června 2021 prováděcí akty, kterými stanoví podrobná pravidla týkající se postupů, formy a podávání žádostí uvedených v člancích 23 a 24, včetně žádostí týkajících se více než jednoho území členského státu.
3. Prováděcí akty uvedené v odstavcích 1 a 2 se přijímají přezkumným postupem podle čl. 47 odst. 2.

KAPITOLA IV

KONTROLY, VÝMĚNA INFORMACÍ, PRÁVNÍ PŘEDPISY ČLENSKÝCH STÁTŮ

Článek 43

Kontroly lihovin

1. Členské státy odpovídají za kontroly lihovin. Přijmou opatření nezbytná k zajištění souladu s tímto nařízením a určí příslušné orgány odpovědné za zajištění souladu s tímto nařízením.
2. Komise zajistí jednotné používání tohoto nařízení a v případě potřeby přijme prostřednictvím prováděcích aktů pravidla pro správní a fyzické kontroly prováděné členskými státy týkající se plnění povinností vyplývajících z uplatňování tohoto nařízení. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 47 odst. 2.

Článek 44

Výměna informací

1. Členské státy a Komise si sdělují informace nezbytné k uplatňování tohoto nařízení.
2. Komise může přijmout prováděcí akty týkající se povahy a druhu vyměňovaných informací a způsobů výměny informací.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 47 odst. 2.

Článek 45

Právní předpisy členských států

1. Členské státy mohou v rámci uplatňování politiky jakosti lihovin vyrobených na jejich území, a zejména pro zeměpisná označení uvedená v rejstříku nebo pro ochranu nových zeměpisných označení, stanovit přísnější pravidla pro výrobu, popis, obchodní úpravu a označování než ta, která jsou uvedena v přílohách I a II, pokud jsou tato pravidla slučitelná s právem Unie.

2. Bez ohledu na odstavec 1 nesmějí členské státy zakázat ani omezit dovoz, prodej nebo spotřebu lihovin, které jsou vyráběny v jiných členských státech nebo třetích zemích v souladu s tímto nařízením.

KAPITOLA V

PŘENESENÍ PRÁVOMOCI, PROVÁDĚCÍ USTANOVENÍ, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

ODDÍL 1

Přenesení pravomoci a prováděcí ustanovení

Článek 46

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.
2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v člancích 8 a 19 je svěřena Komisi na dobu sedmi let od 24. května 2019. Komise vypracuje zprávu o přenesené pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto sedmiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.
3. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v člancích 33 a 41 je svěřena Komisi na dobu pěti let od 24. května 2019. Komise vypracuje zprávu o přenesené pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.
4. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v článku 50 je svěřena Komisi na dobu šesti let od 24. května 2019.
5. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v člancích 8, 19, 33, 41 a 50 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*, nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.
6. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci Komise vede konzultace s odborníky jmenovanými jednotlivými členskými státy v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů.
7. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.
8. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle článků 8, 19, 33, 41 a 50 vstoupí v platnost pouze tehdy, pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 47

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen Výbor pro lihoviny zřízený nařízením (EHS) č. 1576/89. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

ODDÍL 2

Odchyly, přechodná a závěrečná ustanovení

Článek 48

Odchyly od požadavků pro jmenovitá množství stanovených ve směrnici 2007/45/ES

Odchylně od článku 3 směrnice 2007/45/ES a bodu 1 šestého řádku přílohy uvedené směrnice může být jednou destilované *shochu* ⁽²⁶⁾ vyráběné v periodicky pracujícím destilačním přístroji a lahvované v Japonsku uváděno na trh Unie ve jmenovitých množstvích 720 ml a 1 800 ml.

Článek 49

Zrušení

1. Aniž je dotčen článek 50, nařízení (ES) č. 110/2008 se zrušuje s účinkem ode dne 25. května 2021. Kapitola III uvedeného nařízení se však zrušuje s účinkem ode dne 8. června 2019.
2. Odchylně od odstavce 1:
 - a) čl. 17 odst. 2 nařízení (ES) č. 110/2008 se použije i nadále do 25. května 2021;
 - b) článek 20 nařízení (ES) č. 110/2008 a, aniž je dotčena použitelnost dalších ustanovení prováděcího nařízení Komise (EU) č. 716/2013 ⁽²⁷⁾, článek 9 uvedeného prováděcího nařízení se použijí i nadále až do ukončení postupů stanovených v článku 9 uvedeného prováděcího nařízení, v každém případě však nejpozději do 25. května 2021; a
 - c) příloha III nařízení (ES) č. 110/2008 se použije i nadále až do zřízení rejstříku uvedeného v článku 33 tohoto nařízení.
3. Odkazy na nařízení (ES) č. 110/2008 se považují za odkazy na toto nařízení v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze IV tohoto nařízení.

Článek 50

Přechodná opatření

1. Lihoviny, které nesplňují požadavky tohoto nařízení, ale které splňují požadavky nařízení (ES) č. 110/2008 a byly vyrobeny před 25. květnem 2021, mohou být i nadále uváděny na trh až do vyčerpání zásob.
2. Bez ohledu na odstavec 1 tohoto článku mohou být lihoviny, jejichž popis, obchodní úprava nebo označení nejsou v souladu s články 21 a 36 tohoto nařízení, ale jsou v souladu s články 16 a 23 nařízení (ES) č. 110/2008 a byly označeny před 8. červnem 2019, i nadále uváděny na trh až do vyčerpání zásob.
3. Do 25. května 2025 je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 46, které mění čl. 3 odst. 2, 3, 9, 10, 11 a 12, čl. 10 odst. 6 a 7 a články 11, 12 a 13 nebo doplňují toto nařízení odchýlením se od uvedených ustanovení.

Akty v přenesené pravomoci uvedené v prvním pododstavci musí být striktně omezeny na prokázané potřeby vyplývající z okolností na trhu.

Komise přijme samostatný akt v přenesené pravomoci pro každou definici, technickou definici nebo požadavek v ustanoveních uvedených v prvním pododstavci.

⁽²⁶⁾ Jak je uvedeno v příloze 2-D Dohody mezi Evropskou unií a Japonskem o hospodářském partnerství.

⁽²⁷⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 716/2013 ze dne 25. července 2013, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 110/2008 o definici, popisu, obchodní úpravě, označování a ochraně zeměpisných označení lihovin (Úř. věst. L 201, 26.7.2013, s. 21).

4. Na žádosti o zápis nebo o změnu nebo žádosti o zrušení zápisu, které nebyly vyřízeny do 8. června 2019, se nepoužijí články 22 až 26 a články 31 a 32 tohoto nařízení. Ustanovení čl. 17 odst. 4, 5 a 6 a články 18 a 21 nařízení (ES) č. 110/2008 se na uvedené žádosti použijí i nadále.

Na žádosti o zápis do rejstříku a žádosti o změnu, pro něž byly hlavní specifikace technické dokumentace nebo žádost o změnu již pro účely námitkového řízení zveřejněny v *Úředním věstníku Evropské unie* před 8. červnem 2019, se nepoužijí ustanovení týkající se námitkového řízení podle článků 27, 28 a 29 tohoto nařízení. Ustanovení čl. 17 odst. 7 nařízení (ES) č. 110/2008 se na tyto žádosti použije i nadále.

Na žádost o zrušení zápisu, která nebyla vyřízena do 8. června 2019, se nepoužijí ustanovení týkající se námitkového řízení podle článků 27, 28 a 29 tohoto nařízení. Článek 18 nařízení (ES) č. 110/2008 se na tyto žádosti o zrušení zápisu použije i nadále.

5. Pro zeměpisná označení zapsaná v rejstříku podle kapitoly III tohoto nařízení, u kterých nebyla žádost o jejich zápis vyřízena ke dni použitelnosti prováděcích aktů, jimiž se stanoví podrobná pravidla týkající se postupů, formy a podávání žádostí uvedených v člancích 23, jak stanoví čl. 42 odst. 2 tohoto nařízení, může rejstřík poskytnout přímý přístup k hlavním specifikacím technické dokumentace ve smyslu čl. 17 odst. 4 nařízení (ES) č. 110/2008.

6. Pro zeměpisná označení zapsaná v rejstříku v souladu s nařízením (ES) č. 110/2008 zveřejní Komise na žádost členského státu v *Úředním věstníku Evropské unie* jednotný dokument předložený tímto členským státem. Při zveřejnění se uvede odkaz na zveřejnění specifikace produktu a po něm nesmí následovat námitkové řízení.

Článek 51

Vstup v platnost a použitelnost

1. Toto nařízení vstupuje v platnost sedmým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 25. května 2021.

2. Bez ohledu na odstavec 1 se článek 16, čl. 20 písm. c), články 21, 22 a 23, čl. 24 odst. 1, 2 a 3, čl. 24 odst. 4 první a druhý pododstavec, čl. 24 odst. 8 a 9, články 25 až 42, články 46 a 47, čl. 50 odst. 1, 4 a 6, bod 39 písm. d) a bod 40 písm. d) přílohy I a definice uvedené v článku 3, jež se týkají těchto ustanovení, použijí ode dne 8. června 2019.

3. Akty v přenesené pravomoci stanovené v člancích 8, 19 a 50 přijaté v souladu s článkem 46 a prováděcí akty stanovené v čl. 8 odst. 4 a člancích 20, 43 a 44 přijaté v souladu s článkem 47 se použijí ode dne 25. května 2021.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 17. dubna 2019.

Za Evropský parlament

předseda

A. TAJANI

Za Radu

předseda

G. CIAMBA

PŘÍLOHA I

KATEGORIE LIHOVIN

1. Rum

- a) Rum je lihovina vyrobená výhradně destilací produktu získaného alkoholovým kvašením melasy nebo sirupu vznikajících při výrobě třtinového cukru nebo samotné šťávy z cukrové třtiny, destilovaná na méně než 96 % objemových, takže destilát má zřetelné specifické organoleptické vlastnosti rumu.
- b) Minimální obsah alkoholu v rumu je 37,5 % objemových.
- c) Přidání alkoholu, i zředěného, je zakázáno.
- d) Rum nesmí být aromatizován.
- e) Rum může obsahovat přidaný karamel pouze jako prostředek pro úpravu zbarvení.
- f) Rum může být slazen k dotvoření konečné chuti. Konečný výrobek však nesmí obsahovat více než 20 gramů sladidel na litr, vyjádřeno jako ekvivalent invertního cukru.
- g) V případě zeměpisných označení zapsaných v rejstříku podle tohoto nařízení může být zákonný název rum doplněn:
- i) výrazem „*traditionnel*“ nebo „*tradicional*“ za předpokladu, že tento rum:
- byl vyroben destilací na méně než 90 % objemových po alkoholovém kvašení výchozích látek, které pocházejí výlučně z daného území výroby, a
 - obsahuje těkavé látky v množství nejméně 225 gramů na hektolitr alkoholu o 100 % objemových, a
 - není slazen;
- ii) výrazem „zemědělský“ za předpokladu, že tento rum splňuje požadavky uvedené v bodu i) a byl vyroben výhradně destilací po alkoholovém kvašení šťávy z cukrové třtiny. Výraz „zemědělský“ může být použit pouze u zeměpisného označení francouzského zámořského departementu nebo autonomního regionu Madeira.

Tímto písmenem není dotčeno použití výrazu „zemědělský“, „*traditionnel*“ nebo „*tradicional*“ použitých v souvislosti s jakýmkoli výrobky, na které se tato kategorie nevztahuje, v souladu s jejich zvláštními kritérii.

2. Whisky nebo whiskey

- a) Whisky nebo whiskey je lihovina vyrobená výhradně způsobem, při němž se provedou tyto výrobní postupy:
- i) destilace záparsy vyrobené ze sladovaných obilovin s celozrnnými nesladovanými obilovinami anebo bez nich, která byla:
- zcukřena v ní přítomnou sladovou amylázou s přídavkem nebo bez přídavku dalších přírodních enzymů,
 - zkvašena účinkem kvasinek;
- ii) každá destilace se provádí na méně než 94,8 % objemových, takže destilát má aroma a chuť použitých surovin;
- iii) zrání konečného destilátu po dobu minimálně tří let v dřevěných sudech o objemu nejvýše 700 litrů.

Konečný destilát, k němuž lze přidat výhradně vodu a karamel (za účelem zbarvení), si zachovává barvu, aroma a chuť pocházející z výrobního procesu uvedeného v bodech i), ii) a iii).

- b) Minimální obsah alkoholu ve whisky nebo whiskey je 40 % objemových.
- c) Přidání alkoholu, i zředěného, je zakázáno.

- d) *Whisky* nebo *whiskey* se nesmí sladit, a to ani za účelem dotvoření konečné chuti, nebo aromatizovat ani obsahovat přídavné látky jiné než karamel (E 150a) použitý pro úpravu zbarvení.
- e) Zákonný název „*whisky*“ nebo „*whiskey*“ může být doplněn výrazem „single malt“, pouze pokud destilace proběhla výhradně ze sladového ječmene v jediném lihovaru.

3. Obilná pálenka

- a) Obilná pálenka je lihovina vyrobená výhradně destilací zkvašené zápary vyrobené z celých zrn obilí a vykazující organoleptické vlastnosti výchozích surovin.
- b) S výjimkou lihoviny *Korn* je minimální obsah alkoholu v obilné pálence 35 % objemových.
- c) Přidání alkoholu, i zředěného, je zakázáno.
- d) Obilná pálenka nesmí být aromatizována.
- e) Obilná pálenka může obsahovat přidaný karamel pouze jako prostředek pro úpravu zbarvení.
- f) Obilná pálenka může být slazena k dotvoření konečné chuti. Konečný výrobek však nesmí obsahovat více než 10 gramů sladidel na litr, vyjádřeno jako ekvivalent invertního cukru.
- g) Obilná pálenka může nést zákonný název „obilná brandy“, pokud je vyrobena destilací zkvašené zápary celých zrn obilí na méně než 95 % objemových a má organoleptické vlastnosti použitých surovin.
- h) V názvu „obilná pálenka“ nebo „obilná brandy“ může být výraz „obilná“ nahrazen názvem obiloviny použité výhradně pro výrobu lihoviny.

4. Vínovice

- a) Vínovice je lihovina, která splňuje tyto požadavky:
 - i) je vyrobena výhradně destilací vína, alkoholizovaného vína nebo vinného destilátu destilovaného na méně než 86 % objemových alkoholu;
 - ii) obsahuje těkavé látky v množství nejméně 125 gramů na hektolitr alkoholu o koncentraci 100 % objemových;
 - iii) obsahuje nejvýše 200 gramů metanolu na hektolitr alkoholu o koncentraci 100 % objemových.
- b) Minimální obsah alkoholu ve vínovici je 37,5 % objemových.
- c) Přidání alkoholu, i zředěného, je zakázáno.
- d) Vínovice nesmí být aromatizována. Tím nejsou vyloučeny tradiční výrobní postupy.
- e) Vínovice může obsahovat přidaný karamel pouze jako prostředek pro úpravu zbarvení.
- f) Vínovice může být slazena k dotvoření konečné chuti. Konečný výrobek však nesmí obsahovat více než 20 gramů sladidel na litr, vyjádřeno jako ekvivalent invertního cukru.
- g) Pokud vínovice zrálá, může být i nadále uváděna na trh jako „vínovice“ za předpokladu, že zrálá přinejmenším po tak dlouhou dobu, jaká je určena pro lihoviny definované v kategorii 5.
- h) Tímto nařízením není dotčeno použití názvu „*Branntwein*“ ve spojení s výrazem „*essig*“ v obchodní úpravě a při označování octa.

5. Brandy nebo Weinbrand

- a) *Brandy* nebo *Weinbrand* je lihovina, která splňuje tyto požadavky:
 - i) je vyrobena z vínovice, k níž může být přidán vinný destilát, a to za předpokladu, že byl vinný destilát destilován na méně než 94,8 % objemových a že netvoří více než 50 % alkoholového složení konečného výrobku;

- ii) zrála nejméně:
 - jeden rok v dubových nádržích o objemu nejméně 1 000 litrů, nebo
 - půl roku v dubových nádržích o objemu méně než 1 000 litrů;
 - iii) obsahuje těkavé látky v množství nejméně 125 gramů na hektolitr alkoholu o koncentraci 100 % objemových, které pocházejí výhradně z destilace použitých surovin;
 - iv) obsahuje nejvýše 200 gramů metanolu na hektolitr alkoholu o koncentraci 100 % objemových.
- b) Minimální obsah alkoholu v *brandy* nebo *Weinbrandu* je 36 % objemových.
 - c) Přidání alkoholu, i zředěného, je zakázáno.
 - d) *Brandy* nebo *Weinbrand* nesmí být aromatizována. Tím nejsou vyloučeny tradiční výrobní postupy.
 - e) *Brandy* nebo *Weinbrand* může obsahovat přidaný karamel pouze jako prostředek pro úpravu zbarvení.
 - f) *Brandy* nebo *Weinbrand* může být slazena k dotvoření konečné chuti. Konečný výrobek však nesmí obsahovat více než 35 gramů sladidel na litr, vyjádřeno jako ekvivalent invertního cukru.

6. Matolinová pálenka nebo matolinovice

- a) Matolinová pálenka nebo matolinovice je lihovina, která splňuje tyto požadavky:
 - i) vyrábí se výhradně ze zkvašených vinných matolin buď destilací s vodní párou, nebo po přidání vody a splňuje tyto podmínky:
 - každá destilace se provádí na méně než 86 % objemových,
 - první destilace se provádí za použití samotných matolin;
 - ii) k vinným matolinám mohou být přidány vinné kaly v množství nejvýše 25 kg na 100 kg použitých matolin;
 - iii) množství alkoholu pocházejícího z kalů nesmí překročit 35 % z celkového množství alkoholu v konečném výrobku;
 - iv) obsahuje těkavé látky v množství nejméně 140 gramů na hektolitr alkoholu o koncentraci 100 % objemových a metanol v množství nejvýše 1 000 gramů na hektolitr alkoholu o koncentraci 100 % objemových.
- b) Minimální obsah alkoholu v matolinové páence nebo matolinovici je 37,5 % objemových.
- c) Přidání alkoholu, i zředěného, je zakázáno.
- d) Matolinová pálenka nebo matolinovice nesmí být aromatizována. Tím nejsou vyloučeny tradiční výrobní postupy.
- e) Matolinová pálenka nebo matolinovice může obsahovat přidaný karamel pouze jako prostředek pro úpravu zbarvení.
- f) Matolinová pálenka nebo matolinovice může být slazena k dotvoření konečné chuti. Konečný výrobek však nesmí obsahovat více než 20 gramů sladidel na litr, vyjádřeno jako ekvivalent invertního cukru.

7. Matolinovice ovocná

- a) Matolinovice ovocná je lihovina, která splňuje tyto požadavky:
 - i) vyrábí se výhradně kvašením a destilací výlisků z ovoce odlišných od vinných matolin a splňuje obě z následujících podmínek:
 - každá destilace se provádí na méně než 86 % objemových,
 - první destilace se provádí za použití samotných matolin;
 - ii) obsahuje těkavé látky v množství nejméně 200 gramů na hektolitr alkoholu o koncentraci 100 % objemových;
 - iii) obsahuje metanol v množství nejvýše 1 500 gramů na hektolitr alkoholu o koncentraci 100 % objemových;
 - iv) v případě matolinovice z peckovin obsahuje nejvýše 7 g kyseliny kyanovodíkové na hektolitr alkoholu o koncentraci 100 % objemových.

- b) Minimální obsah alkoholu v matolinovici ovocné je 37,5 % objemových.
- c) Přidání alkoholu, i zředěného, je zakázáno.
- d) Matolinovice ovocná nesmí být aromatizována.
- e) Matolinovice ovocná může obsahovat přidaný karamel pouze jako prostředek pro úpravu zbarvení.
- f) Matolinovice ovocná může být slazena k dotvoření konečné chuti. Konečný výrobek však nesmí obsahovat více než 20 gramů sladidel na litr, vyjádřeno jako ekvivalent invertního cukru.
- g) Zákonný název obsahuje název ovoce a výraz „matolinovice“. Jestliže jsou použity výlisky z několika různých druhů ovoce, použije se zákonný název „matolinovice ovocná“, který může být doplněn názvem každého druhu ovoce v sestupném řazení podle obsažené kvality.

8. Korintská pálenka nebo raisin brandy

- a) Korintská pálenka nebo raisin brandy je lihovina vyrobená výhradně z polotovaru získaného destilací zkvašeného extraktu ze sušených černých korintských hrozin odrůdy „Černý korint“ nebo „Alexandrijský muškát“, destilovaná na méně než 94,5 % objemových, která vykazuje aroma a chuť použitých surovin.
- b) Minimální obsah alkoholu v korintské pálence nebo raisin brandy je 37,5 % objemových.
- c) Přidání alkoholu, i zředěného, je zakázáno.
- d) Korintská pálenka nebo raisin brandy nesmí být aromatizována.
- e) Korintská pálenka nebo raisin brandy může obsahovat přidaný karamel pouze jako prostředek pro úpravu zbarvení.
- f) Korintská pálenka nebo raisin brandy může být slazena k dotvoření konečné chuti. Konečný výrobek však nesmí obsahovat více než 20 gramů sladidel na litr, vyjádřeno jako ekvivalent invertního cukru.

9. Ovocný destilát

- a) Ovocný destilát je lihovina, která splňuje tyto požadavky:
 - i) je vyrobena výhradně alkoholovým kvašením a destilací čerstvého a dužnatého ovoce, s peckami nebo bez pecek, včetně banánů, nebo moštu takového ovoce, bobulovin nebo zeleniny;
 - ii) každá destilace se provádí na méně než 86 % objemových, takže destilát má aroma a chuť destilovaných surovin;
 - iii) obsahuje těkavé látky v množství nejméně 200 gramů na hektolitr alkoholu o koncentraci 100 % objemových;
 - iv) v případě destilátů z peckovin obsahuje kyselinu kyanovodíkovou v množství nejvýše 7 g na hektolitr alkoholu o koncentraci 100 % objemových.
- b) Maximální obsah metanolu v ovocném destilátu je 1 000 gramů na hektolitr alkoholu o koncentraci 100 % objemových, vyjma:
 - i) ovocných destilátů vyrobených z následujícího ovoce nebo bobulovin, u nichž je obsah metanolu nejvýše 1 200 gramů na hektolitr alkoholu o koncentraci 100 % objemových:
 - jablka (*Malus domestica* Borkh.),
 - meruňky (*Prunus armeniaca* L.),
 - slívy (*Prunus domestica* L.),
 - švestky (*Prunus domestica* L.),
 - mirabelky (*Prunus domestica* L., subsp. *syriaca* (Borkh.) Janch. ex Mansf.),
 - broskve (*Prunus persica* (L.) Batsch),
 - hrušky (*Pyrus communis* L.), s výjimkou hrušek odrůdy „Williams“ (*Pyrus communis* L. cv „Williams“),
 - ostružiny (*Rubus* sect. *Rubus*),
 - maliny (*Rubus idaeus* L.);

- ii) ovocných destilátů vyrobených z následujícího ovoce nebo bobulovin, u nichž je obsah metanolu nejvýše 1 350 gramů na hektolitr alkoholu o koncentraci 100 % objemových:
- kdoule (*Cydonia oblonga* Mill.),
 - bobule jalovce (*Juniperus communis* L. nebo *Juniperus oxicedrus* L.),
 - hruška odrůdy „Williams“ (*Pyrus communis* L. cv „Williams“),
 - černý rybíz (*Ribes nigrum* L.),
 - červený rybíz (*Ribes rubrum* L.),
 - šípky (*Rosa canina* L.),
 - bezinky (*Sambucus nigra* L.),
 - plody jeřábu ptačího (*Sorbus aucuparia* L.),
 - plody jeřábu oskeruše (*Sorbus domestica* L.),
 - jeřáb břek (*Sorbus torminalis* (L.) Crantz).
- c) Minimální obsah alkoholu v ovocném destilátu je 37,5 % objemových.
- d) Ovocný destilát se nesmí barvit.
- e) Bez ohledu na písmeno d) této kategorie a odchylně od kategorie potravin 14.2.6 uvedené v části E přílohy II nařízení (ES) č. 1333/2008 lze k úpravě zbarvení ovocných destilátů, které se po dobu nejméně jednoho roku nechávají zrát v kontaktu se dřevem, použít karamel.
- f) Přidání alkoholu, i zředěného, je zakázáno.
- g) Ovocný destilát nesmí být aromatizován.
- h) Ovocný destilát může být slazen k dotvoření konečné chuti. Konečný výrobek však nesmí obsahovat více než 18 gramů sladidel na litr, vyjádřeno v invertním cukru.
- i) V zákonném názvu ovocného destilátu je výraz „destilát“ doplněn o název ovoce, bobulovin nebo zeleniny. V bulharském, českém, chorvatském, polském, rumunském, řeckém, slovenském a slovinském jazyce lze zákonný název vyjádřit názvem ovoce, bobulovin nebo zeleniny doplněným příponou.

Alternativně:

- i) zákonný název uvedený v prvním pododstavci může sestávat také z výrazu „wasser“ a názvu ovoce; nebo
- ii) mohou být použity tyto zákonné názvy:
- „kirsch“ v případě třešňového destilátu (*Prunus avium* (L.) L.),
 - „slívy“, „švestky“ nebo „slivovice“ v případě švestkového destilátu (*Prunus domestica* L.),
 - „mirabelky“ v případě mirabelkového destilátu (*Prunus domestica* L., subsp. *syriaca* (Borkh.) Janch. ex Mansf.),
 - „plody planiky“ v případě destilátu z plodů planiky (*Arbutus unedo* L.),
 - „Golden Delicious“ v případě jablečného destilátu (*Malus domestica* var. „Golden Delicious“),
 - „Obstler“ v případě ovocného destilátu vyrobeného z ovoce, s obsahem bobulovin či bez něj, za předpokladu, že minimálně 85 % směsi pochází z různých odrůd jablek, hrušek nebo obou druhů.

Výraz „Williams“ nebo „williams“ lze pro účely uvedení na trh použít pouze v případě hruškového destilátu vyrobeného výhradně z hrušek odrůdy „Williams“.

Pokud existuje riziko, že konečný spotřebitel neporozumí snadno jednomu ze zákonných názvů, které neobsahují slovo „destilát“, uvedených v tomto písmenu, musí popis, obchodní úprava a označení uvádět výraz „destilát“, který může být doplněn vysvětlující poznámkou.

j) Jestliže jsou společně destilovány dva nebo více druhů ovoce, bobulovin nebo zeleniny, musí být výrobek uváděn na trh pod zákonným názvem:

- „ovocný destilát“ v případě lihovin vyrobených výhradně destilací ovoce, bobulovin nebo obou, nebo
- „zeleninový destilát“ v případě lihovin vyrobených výhradně destilací zeleniny, nebo
- „ovocný a zeleninový destilát“ v případě lihovin vyrobených destilací směsi ovoce, bobulovin a zeleniny.

Zákonný název může být doplněn druhy ovoce, bobulovin nebo zeleniny v sestupném pořadí jejich použitých množství.

10. Destilát z cidru, destilát z perry a destilát z cidru a perry

a) Destilát z cidru, destilát z perry a destilát z cidru a perry jsou lihoviny, které splňují tyto požadavky:

- i) jsou vyrobeny výhradně destilací cidru nebo perry na méně než 86 % objemových, takže destilát má aroma a chuť použitého ovoce;
- ii) obsahují těkavé látky v množství nejméně 200 gramů na hektolitr alkoholu o koncentraci 100 % objemových;
- iii) obsahují nejvýše 1 000 gramů metanolu na hektolitr alkoholu o koncentraci 100 % objemových.

b) Minimální obsah alkoholu v destilátu z cidru, destilátu z perry a destilátu z cidru a perry je 37,5 % objemových.

c) Přidání alkoholu, i zředěného, je zakázáno.

d) Destilát z cidru, destilát z perry ani destilát z cidru a perry nesmí být aromatizovány. Tím nejsou vyloučeny tradiční výrobní postupy.

e) Destilát z cidru, destilát z perry a destilát z cidru a perry mohou obsahovat přidaný karamel pouze jako prostředek pro úpravu zbarvení.

f) Destilát z cidru, destilát z perry a destilát z cidru a perry mohou být slazeny k dotvoření konečné chuti. Konečný výrobek však nesmí obsahovat více než 15 gramů sladidel na litr, vyjádřeno jako ekvivalent invertního cukru.

g) Zákonným názvem je:

- „destilát z cidru“ v případě lihoviny vyrobené výhradně destilací cidru,
- „destilát z perry“ v případě lihoviny vyrobené výhradně destilací perry, nebo
- „destilát z cidru a perry“ v případě lihoviny vyrobené destilací cidru a perry.

11. Pálenka z medoviny

a) Pálenka z medoviny je lihovina, která splňuje tyto požadavky:

- i) je vyrobena výhradně kvašením a destilací medového roztoku;
- ii) je destilována na méně než 86 % objemových, takže destilát má příslušné organoleptické vlastnosti použitých surovin.

b) Minimální obsah alkoholu v pálenice z medoviny je 35 %.

c) Přidání alkoholu, i zředěného, je zakázáno.

d) Pálenka z medoviny nesmí být aromatizována.

e) Pálenka z medoviny může obsahovat přidaný karamel pouze jako prostředek pro úpravu zbarvení.

f) Pálenka z medoviny může být slazena pouze medem za účelem dotvoření konečné chuti. Konečný výrobek však nesmí obsahovat více než 20 gramů medu na litr, vyjádřeno v invertním cukru.

12. Hefebrand nebo mlátovice

- a) *Hefebrand* nebo mlátovice je lihovina vyrobená výhradně destilací vinných, pivních nebo ovocných kvasnicových kalů na méně než 86 % objemových alkoholu.
- b) Minimální obsah alkoholu v *Hefebrandu* nebo v mlátovici je 38 % objemových.
- c) Přidání alkoholu, i zředěného, je zakázáno.
- d) *Hefebrand* nebo mlátovice nesmí být aromatizována.
- e) *Hefebrand* nebo mlátovice může obsahovat přidaný karamel pouze jako prostředek pro úpravu zbarvení.
- f) *Hefebrand* nebo mlátovice může být slazena k dotvoření konečné chuti. Konečný výrobek však nesmí obsahovat více než 20 gramů sladidel na litr, vyjádřeno jako ekvivalent invertního cukru.
- g) Zákonný název „*Hefebrand*“ nebo „mlátovice“ se doplňuje názvem použité suroviny.

13. Pivní destilát

- a) Pivní destilát je lihovina vyrobená výhradně přímou destilací čerstvého piva za běžného tlaku na méně než 86 % objemových alkoholu tak, že má organoleptické vlastnosti pocházející z piva.
- b) Minimální obsah alkoholu v pivním destilátu je 38 %.
- c) Přidání alkoholu, i zředěného, je zakázáno.
- d) Pivní destilát nesmí být aromatizován.
- e) Pivní destilát může obsahovat přidaný karamel pouze jako prostředek pro úpravu zbarvení.
- f) Pivní destilát může být slazen k dotvoření konečné chuti. Konečný výrobek však nesmí obsahovat více než 20 gramů sladidel na litr, vyjádřeno jako ekvivalent invertního cukru.

14. Topinambur nebo pálenka z jeruzalémského artyčoku

- a) *Topinambur* nebo pálenka z jeruzalémského artyčoku je lihovina vyrobená výhradně kvašením a destilací hlíz slunečnice *topinambur* (*Helianthus tuberosus* L.) na méně než 86 % objemových alkoholu.
- b) Minimální obsah alkoholu v *topinamburu* nebo pálence z jeruzalémského artyčoku je 38 % objemových.
- c) Přidání alkoholu, i zředěného, je zakázáno.
- d) *Topinambur* nebo pálenka z jeruzalémského artyčoku nesmí být aromatizována.
- e) *Topinambur* nebo pálenka z jeruzalémského artyčoku může obsahovat přidaný karamel pouze jako prostředek pro úpravu zbarvení.
- f) *Topinambur* nebo pálenka z jeruzalémského artyčoku může být slazena k dotvoření konečné chuti. Konečný výrobek však nesmí obsahovat více než 20 gramů sladidel na litr, vyjádřeno jako ekvivalent invertního cukru.

15. Vodka

- a) Vodka je lihovina vyrobená z lihu zemědělského původu a získaná kvašením za přítomnosti kvasnic buď z:
 - brambor, nebo obilovin, nebo z obou,
 - jiných zemědělských surovin,a vyrobená destilací tak, aby byly organoleptické vlastnosti použitých surovin a vedlejší produkty kvašení selektivně zeslabeny.

Poté může následovat další destilace nebo ošetření vhodnými pomocnými látkami nebo oboje, včetně ošetření aktivním uhlím, s cílem zajistit zvláštní organoleptické vlastnosti.

Nejvyššími přípustnými množstvími zbytkových látek pro líh zemědělského původu používaného při výrobě vodky jsou množství stanovená v čl. 5 písm. d), s výjimkou metanolu, jehož množství nesmí překročit 10 gramů na 100 litrů alkoholu o koncentraci 100 % objemových.
- b) Minimální obsah alkoholu ve vodce je 37,5 % objemových.

- c) K aromatizaci lze použít pouze přírodní aromatické látky nebo aromatické přípravky přítomné v destilátu z kvašených surovin. Kromě toho může výrobek nabýt zvláštní organoleptické vlastnosti odlišné od převažujícího aromatu.
- d) Vodka se nesmí barvit.
- e) Vodka může být slazena k dotvoření konečné chuti. Konečný výrobek však nesmí obsahovat více než 8 gramů sladidel na litr, vyjádřeno jako ekvivalent invertního cukru.
- f) Popis, obchodní úprava a označení vodky, která nebyla vyrobena výlučně z brambor nebo obilí či z jejich kombinace, výrazně uvádějí poznámku „vyrobena z ...“, doplněnou o název surovin použitých při výrobě lihu zemědělského původu. Tato poznámka se vyskytuje ve stejném zorném poli jako zákonný název.
- g) Zákonným názvem může být v kterémkoli členském státě „vodka“.

16. Pálenka (s uvedením názvu ovoce, bobulovin či ořechů) získaná macerací a destilací

- a) Pálenka (s uvedením názvu ovoce, bobulovin či ořechů) získaná macerací a destilací je lihovina, která splňuje tyto požadavky:
 - i) byla vyrobena:
 - macerací ovoce, bobulovin nebo ořechů uvedených v bodě ii), též částečně zkvašených, s možným přidáním maximálně 20 litrů lihu zemědělského původu nebo pálenky nebo destilátu získaných ze stejného ovoce, bobulovin nebo ořechů nebo jejich kombinace na 100 kg zkvašeného ovoce, bobulovin nebo ořechů,
 - s následnou destilací; každá jednotlivá destilace se provádí na méně než 86 % objemových;
 - ii) je vyrobena z těchto druhů ovoce, bobulovin nebo ořechů:
 - plody arónie (*Aronia Medik. nom cons.*),
 - černé jeřabiny (*Aronia melanocarpa (Michx.) Elliott*),
 - kaštiny (*Castanea sativa Mill.*),
 - citrusové plody (*Citrus spp.*),
 - lískový ořech (*Corylus avellana L.*),
 - šicha (*Empetrum nigrum L.*),
 - jahody (*Fragaria spp.*),
 - rakytník (*Hippophae rhamnoides L.*),
 - cesmína (*Ilex aquifolium a Ilex cassine L.*),
 - dřín jarní (*Cornus mas*),
 - vlašský ořech (*Juglans regia L.*),
 - banány (*Musa spp.*),
 - myrta (*Myrtus communis L.*),
 - opuncie (*Opuntia ficus-indica (L.) Mill.*),
 - plody mučenky (*Passiflora edulis Sims*),
 - plody střešmchy obecné (*Prunus padus L.*),
 - trnky (*Prunus spinosa L.*),
 - černý rybíz (*Ribes nigrum L.*),
 - bílý rybíz (*Ribes niveum Lindl.*),
 - červený rybíz (*Ribes rubrum L.*),

- angrešt (*Ribes uva-crispa* L. syn. *Ribes grossularia*),
 - šípky (*Rosa canina* L.),
 - ostružiník arktický (*Rubus arcticus* L.),
 - moruše (*Rubus chamaemorus* L.),
 - ostružiny (*Rubus* sect. *Rubus*),
 - maliny (*Rubus idaeus* L.),
 - bezinky (*Sambucus nigra* L.),
 - plody jeřábu ptačího (*Sorbus aucuparia* L.),
 - plody jeřábu oskeruše (*Sorbus domestica* L.),
 - jeřáb břek (*Sorbus torminalis* (L.) Crantz),
 - mombín sladký (*Spondias dulcis* Parkinson),
 - mombín žlutý (*Spondias mombin* L.),
 - kanadské borůvky (*Vaccinium corymbosum* L.),
 - klikva (*Vaccinium oxycoccos* L.),
 - borůvky (*Vaccinium myrtillus* L.),
 - brusinky (*Vaccinium vitis-idaea* L.).
- b) Minimální obsah alkoholu v pálence (s uvedením názvu ovoce, bobulovin nebo ořechů) získané macerací a destilací je 37,5 % objemových.
- c) Pálenka (s uvedením názvu ovoce, bobulovin nebo ořechů) získaná macerací a destilací nesmí být aromatizována.
- d) Pálenka (s uvedením názvu ovoce, bobulovin nebo ořechů) získaná macerací a destilací se nesmí barvit.
- e) Bez ohledu na písmeno d) a odchýlně od kategorie potravin 14.2.6 uvedené v části E přílohy II nařízení (ES) č. 1333/2008 lze k úpravě zbarvení pálenky (s uvedením názvu ovoce, bobulovin nebo ořechů) získané macerací a destilací, která se po dobu nejméně jednoho roku nechává zrát v kontaktu se dřevem, použít karamel.
- f) Pálenka (s uvedením názvu ovoce, bobulovin či ořechů) získaná macerací a destilací může být slazena k dotvoření konečné chuti. Konečný výrobek však nesmí obsahovat více než 18 gramů sladidel na litr, vyjádřeno v invertním cukru.
- g) Pokud jde o popis, obchodní úpravu a označení pálenky (s uvedením názvu ovoce, bobulovin nebo ořechů) získané macerací a destilací, musí být slova „získaná macerací a destilací“ uvedena v popisu, obchodní úpravě nebo označení písmem stejného typu, stejné velikosti a stejné barvy a ve stejném zorném poli jako slova „pálenka (s uvedením názvu ovoce, bobulovin nebo ořechů)“ a v případě lahví na přední etiketě.

17. Geist (s uvedením názvu použitého ovoce nebo použité suroviny)

- a) Geist (s uvedením názvu použitého ovoce nebo použité suroviny) je lihovina vyrobená macerací nekvašeného ovoce a bobulovin uvedených v písm. a) bodě ii) kategorie 16 nebo zeleniny, ořechů nebo jiných rostlinných surovin, například bylin nebo růžových lístků, nebo hub v lihu zemědělského původu s následnou destilací na obsah alkoholu menší než 86 % objemových.
- b) Minimální obsah alkoholu v Geistu (s uvedením názvu použitého ovoce nebo použité suroviny) je 37,5 % objemových.
- c) Geist (s uvedením názvu použitého ovoce nebo použité suroviny) nesmí být aromatizován.
- d) Geist (s uvedením názvu použitého ovoce nebo použité suroviny) se nesmí barvit.

- e) Geist (s uvedením názvu použitého ovoce nebo použité suroviny) může být slazen k dotvoření konečné chuti. Konečný výrobek však nesmí obsahovat více než 10 gramů sladidel na litr, vyjádřeno jako ekvivalent invertního cukru.
- f) Výraz „-geist“ následující po jiném výrazu, než je název ovoce, rostliny či jiných surovin, může doplňovat zákonný název jiných lihovin nebo název jiných alkoholických nápojů za předpokladu, že takové užití neuvede spotřebitele v omyl.

18. Hořcová pálenka

- a) Hořcová pálenka je lihovina vyrobená z destilátu, který byl získán destilací zkvašených kořenů hořce s přídavkem nebo bez přídavku lihu zemědělského původu.
- b) Minimální obsah alkoholu v hořcové pálenice je 37,5 % objemových.
- c) Hořcová pálenka nesmí být aromatizována.

19. Jalovcová lihovina

- a) Jalovcová lihovina je lihovina vyrobená aromatizací lihu zemědělského původu nebo obilné pálenky nebo obilného destilátu nebo jejich kombinace s bobulemi jalovce (*Juniperus communis* L. nebo *Juniperus oxicedrus* L.).
- b) Minimální obsah alkoholu v jalovcové lihovině je 30 % objemových.
- c) K bobulím jalovce mohou být přidány aromatické látky, aromatické přípravky, rostliny s aromatickými vlastnostmi nebo části rostlin s aromatickými vlastnostmi nebo jejich kombinace, ale organoleptické vlastnosti jalovce musí být zřetelné, třebaže někdy zeslabené.
- d) Jalovcová lihovina může nést zákonný název „Wacholder“ nebo „genebra“.

20. Gin

- a) Gin je jalovcová lihovina vyrobená aromatizací lihu zemědělského původu jalovcovými bobulemi (*Juniperus communis* L.).
- b) Minimální obsah alkoholu v ginu je 37,5 % objemových.
- c) Při výrobě ginu lze použít pouze takové aromatické látky nebo aromatické přípravky, nebo oboje, aby byla zachována převládající chuť jalovce.
- d) Výraz „gin“ lze doplnit výrazem „dry“ v případě, že neobsahuje přidaná sladidla v množství větším než 0,1 gramu na litr konečného výrobku, vyjádřeno v invertním cukru.

21. Destilovaný gin

- a) Destilovaný gin je jednou z těchto lihovin:
 - i) jalovcová lihovina s převládající jalovcovou chutí vyrobená výhradně destilací lihu zemědělského původu s počátečním obsahem alkoholu nejméně 96 % objemových s jalovcovými bobulemi (*Juniperus communis* L.), popřípadě s přidáním jiných rostlin;
 - ii) kombinace produktů takové destilace a lihu zemědělského původu, který má stejné složení, stejnou čistotu a stejný obsah alkoholu; k aromatizaci destilovaného ginu lze rovněž použít aromatické látky nebo aromatické přípravky uvedené v písm. c) kategorie 20, nebo oboje.
- b) Minimální obsah alkoholu v destilovaném ginu je 37,5 % objemových.
- c) Za destilovaný gin se nepovažuje gin vyrobený prostým přidáním trestí nebo aromat k lihu zemědělského původu.
- d) Výraz „destilovaný gin“ lze doplnit výrazem „dry“ nebo jej do tohoto výrazu začlenit v případě, že neobsahuje přidaná sladidla v množství větším než 0,1 gramu na litr konečného výrobku, vyjádřeno v invertním cukru.

22. London gin

- a) *London gin* je destilovaný *gin*, který splňuje následující požadavky:
- je vyroben výhradně z lihu zemědělského původu, s obsahem metanolu nejvýše 5 gramů na hektolitr alkoholu o koncentraci 100 % objemových, jehož příchutí vzniká výhradně v důsledku destilace lihu zemědělského původu, která se provádí za přítomnosti všech použitých přírodních rostlinných surovin;
 - výsledný destilát obsahuje nejméně 70 % objemových alkoholu;
 - jakýkoli další přidaný luh zemědělského původu musí splňovat požadavky stanovené v článku 5, přičemž maximální množství metanolu je 5 gramů na hektolitr alkoholu o koncentraci 100 % objemových;
 - není obarven;
 - není slazen ve větším množství než 0,1 gramu sladidla na litr konečného výrobku, vyjádřeno v invertním cukru;
 - neobsahuje žádné jiné složky kromě složek uvedených v bodech i), iii) a v) a kromě vody.
- b) Minimální obsah alkoholu v *London ginu* je 37,5 % objemových.
- c) Výraz „*London gin*“ lze doplnit výrazem „*dry*“ nebo lze tento výraz do názvu začlenit.

23. Kmínová lihovina nebo Kümmel

- a) Kmínová lihovina nebo *Kümmel* je lihovina vyrobená aromatizací lihu zemědělského původu kmínem (*Carum carvi* L.).
- b) Minimální obsah alkoholu v kmínové lihovině nebo *Kümmelu* je 30 % objemových.
- c) Mohou být doplňkově použity aromatické látky nebo aromatické přípravky nebo oboje, ale musí být zachována převládající chuť kmínu.

24. Akvavit nebo aquavit

- a) *Akvavit* nebo *aquavit* je lihovina aromatizovaná semeny kmínu nebo kopru nebo obou vyrobená použitím lihu zemědělského původu a aromatizovaná destilátem z bylin nebo koření.
- b) Minimální obsah alkoholu v *akvavitu* nebo *aquavitu* je 37,5 % objemových.
- c) Doplňkově mohou být přidány přírodní aromatické látky nebo aromatické přípravky nebo oboje, ale příchutí těchto nápojů musí převážně pocházet z destilace semen kmínu (*Carum carvi* L.) nebo kopru (*Anethum graveolens* L.) nebo obou, přičemž použití éterických olejů je zakázáno.
- d) Chuť hořkých látek nesmí zjevně převládat; obsah odparů nesmí překročit 1,5 gramu na 100 mililitrů.

25. Anýzová lihovina

- a) Anýzová lihovina je lihovina vyrobená aromatizací lihu zemědělského původu přírodními výluhy badyánu (*Illicium verum* Hook f.), anýzu (*Pimpinella anisum* L.), fenyklu (*Foeniculum vulgare* Mill.) nebo jakékoli jiné byliny, která obsahuje stejnou hlavní aromatickou složku, jedním z následujících postupů či jejich kombinací:
- macerací nebo destilací nebo oběma postupy;
 - destilací lihu za přítomnosti semen nebo jiných částí výše uvedených bylin;
 - přidáním přírodních destilovaných výluhů bylin s aromatem anýzu.
- b) Minimální obsah alkoholu v anýzové lihovině je 15 % objemových.
- c) Anýzovou lihovinu lze aromatizovat pouze aromatickými přípravky a přírodními aromatickými látkami.
- d) Mohou být také použity jiné přírodní bylinné výluhy nebo aromatická semena, avšak chuť po anýzu musí převládat.

26. Pastis

- a) *Pastis* je anýzová lihovina, která obsahuje rovněž přírodní výtažky kořene lékořice (*Glycyrrhiza* spp.), a tím i barviva známá jako „chalkoné“ a kyselinu glycyrrhizovou v množství nejméně 0,05 gramu na litr a nejvýše 0,5 gramu na litr.
- b) Minimální obsah alkoholu v *pastisu* je 40 % objemových.
- c) *Pastis* lze aromatizovat pouze aromatickými přípravky a přírodními aromatickými látkami.
- d) *Pastis* musí obsahovat méně než 100 gramů sladidel na litr, vyjádřeno v invertním cukru, a obsah anetholu na litr musí být nejméně 1,5 gramu a nejvýše 2 gramy.

27. Pastis de Marseille

- a) *Pastis de Marseille* je *pastis* s výraznou chutí anýzu s obsahem anetholu mezi 1,9 a 2,1 gramy na litr.
- b) Minimální obsah alkoholu v *pastisu de Marseille* je 45 % objemových.
- c) *Pastis de Marseille* lze aromatizovat pouze aromatickými přípravky a přírodními aromatickými látkami.

28. Anis nebo janeževce

- a) *Anis* nebo *janeževce* je anýzová lihovina, jejíž charakteristické aroma pochází výhradně z anýzu (*Pimpinella anisum* L.) nebo badyánu (*Illicium verum* Hook f.) nebo fenyklu (*Foeniculum vulgare* Mill.) nebo z jejich kombinace.
- b) Minimální obsah alkoholu v *anisu* nebo *janeževci* je 35 % objemových.
- c) *Anis* nebo *janeževce* lze aromatizovat pouze aromatickými přípravky a přírodními aromatickými látkami.

29. Destilovaný anis

- a) Destilovaný *anis* je *anis* obsahující líh destilovaný za přítomnosti semen uvedených v písm. a) kategorie 28 a v případě zeměpisných označení mastichu a jiná aromatická semena, rostliny nebo plody, pokud takto získaný alkohol tvoří alespoň 20 % obsahu alkoholu v destilovaném *anisu*.
- b) Minimální obsah alkoholu v destilovaném *anisu* je 35 % objemových.
- c) Destilovaný *anis* lze aromatizovat pouze aromatickými přípravky a přírodními aromatickými látkami.

30. Hořká lihovina nebo bitter

- a) Hořká lihovina nebo *bitter* je lihovina s převládající hořkou chutí vyrobená aromatizací lihu zemědělského původu nebo destilátu zemědělského původu nebo obojího aromatickými látkami nebo aromatickými přípravky nebo obojím.
- b) Minimální obsah alkoholu v hořké lihovině nebo *bitteru* je 15 % objemových.
- c) Aniž je dotčeno použití takovýchto výrazů v obchodní úpravě a označení potravin jiných než lihoviny, může být hořká lihovina nebo *bitter* uváděna na trh pod názvy „hořká“ nebo „bitter“ s dalším výrazem nebo bez něj.
- d) Bez ohledu na písmeno c) lze výraz „hořká“ nebo „bitter“ použít pro popis, obchodní úpravu a označení hořkých lihovin.

31. Aromatizovaná vodka

- a) Aromatizovaná vodka je vodka, jejíž převažující příchuť je jiná než příchuť příslušných surovin použitých při její výrobě.
- b) Minimální obsah alkoholu v aromatizované vodce je 37,5 % objemových.
- c) Aromatizovaná vodka může být slazena, smíšena, aromatizována, může zrát a být barvena.

- d) Pokud je aromatizovaná vodka slazena, musí konečný výrobek obsahovat méně než 100 gramů sladidel na litr, vyjádřeno v invertním cukru.
- e) Zákonný název aromatizované vodky může být také názvem jakéhokoli převažujícího aromatu kombinovaného se slovem „vodka“. Výraz pro „vodku“ může být ve všech úředních jazycích Unie nahrazen výrazem „vodka“.

32. Lihovina aromatizovaná trnkami nebo *pacharán*

- a) Lihovina aromatizovaná trnkami nebo *pacharán* je lihovina, která má převažující trnkovou chuť a vyrábí se macerací trnek (*Prunus spinosa*) v lihu zemědělského původu a přidáním přírodních výtažků z anýzu nebo destilátů anýzu nebo obou.
- b) Minimální obsah alkoholu v lihovině aromatizované trnkami nebo *pacharánu* je 25 % objemových.
- c) Na výrobu lihoviny aromatizované trnkami nebo *pacharánu* musí být použito minimální množství 125 gramů trnek na litr konečného výrobku
- d) Lihovina aromatizovaná trnkami nebo *pacharán* musí mít obsah sladidel, vyjádřeno v invertním cukru, mezi 80 a 250 gramy na litr konečného výrobku.
- e) Organoleptické vlastnosti, barva a chuť lihoviny aromatizované trnkami nebo *pacharán* musejí pocházet výhradně z použitého ovoce a anýzu.
- f) Výraz „*pacharán*“ může být použit jako zákonný název pouze tehdy, pokud byl výrobek vyroben ve Španělsku. Pokud se výrobek vyrábí mimo Španělsko, lze výraz „*pacharán*“ použít pouze k doplnění zákonného názvu „lihovina aromatizovaná trnkami“ a za podmínky, že je doplněn slovy: „vyrobeno v ...“, po nichž následuje název členského státu nebo třetí země, kde byl vyroben.

33. Likér

- a) Likér je lihovina:
 - i) s obsahem sladidel, vyjádřeno v invertním cukru, nejméně:
 - 70 gramů na litr pro třešňové nebo višňové likéry, jejichž líh pochází výhradně z třešňového nebo višňového destilátu,
 - 80 gramů na litr pro likéry, jež jsou aromatizovány výhradně hořcem nebo podobnou rostlinou nebo pelyňkem,
 - 100 gramů na litr ve všech ostatních případech;
 - ii) vyrobená použitím lihu zemědělského původu nebo destilátu zemědělského původu nebo jedné nebo více lihovin nebo jejich kombinací, která byla oslazena a do níž byla přidáno jedno nebo více aromat, produkty zemědělského původu nebo potravin.
- b) Minimální obsah alkoholu v likéru je 15 % objemových.
- c) Při výrobě likéru lze použít aromatické látky a aromatické přípravky.

Následující likéry však mohou být aromatizovány výhradně potravinami s aromatickými vlastnostmi, aromatickými přípravky a přírodními aromatickými látkami:

- i) ovocné likéry:
 - z ananasu (*Ananas*),
 - z citrusových plodů (*Citrus L.*),
 - rakytníkový (*Hippophae rhamnoides L.*),
 - ostružinový (*Morus alba*, *Morus rubra*),
 - višňový (*Prunus cerasus*),
 - třešňový (*Prunus avium*),
 - z černého rybízu (*Ribes nigrum L.*),
 - z arktických ostružin (*Rubus arcticus L.*),

- morušový (*Rubus chamaemorus* L.),
 - malinový (*Rubus idaeus* L.),
 - klikvový (*Vaccinium oxycoccos* L.),
 - borůvkový (*Vaccinium myrtillus* L.),
 - brusinkový (*Vaccinium vitis-idaea* L.);
- ii) bylinné likéry:
- pelyňkový (*Artemisia genepi*),
 - hořcový (*Gentiana* L.),
 - mentolový (*Mentha* L.),
 - anýzový (*Pimpinella anisum* L.).
- d) Zákonným názvem může být v kterémkoli členském státě „liqueur“ a:
- pro likéry vyrobené macerací višňi nebo třešňi (*Prunus cerasus* nebo *Prunus avium*) v lihu zemědělského původu může být zákonným názvem „guignolet“ nebo „češnjevec“ doplněný o výraz „likér“ nebo bez tohoto výrazu,
 - pro likéry vyrobené macerací višňi (*Prunus cerasus*) v lihu zemědělského původu může být zákonným názvem „ginja“ nebo „ginjinha“ nebo „višnjevec“ doplněný o výraz „likér“ nebo bez tohoto výrazu,
 - pro likéry, jejichž obsah alkoholu pochází výhradně z rumu, může být zákonným názvem „punch au rhum“ doplněný o výraz „likér“ nebo bez tohoto výrazu,
 - aniž je dotčen čl. 3 bod 2, čl. 10 odst. 5 písm. b) a článek 11, může být zákonným názvem pro likéry obsahující mléko nebo mléčné produkty „krém“ s uvedením názvu použité suroviny dodávající likéru převažující aroma, a to s uvedením výrazu „likér“ nebo bez tohoto výrazu.
- e) V popise, obchodní úpravě a označení likérů vyrobených v Unii mohou být tam, kde je líc zemědělského původu nebo destilát zemědělského původu použit na základě zavedených výrobních postupů, použity tyto složené výrazy:
- *prune brandy*,
 - *orange brandy*,
 - *apricot brandy*,
 - *cherry brandy*,
 - *solbærrom* nebo rum z černého rybízu.
- Pokud jde o popis, obchodní úpravu a označení likérů uvedených v tomto písmeni, musí být jejich složený název uveden v jedné řádce, stejným tvarem a stejnou velikostí a barvou písma a slovo „likér“ musí být uvedeno v bezprostřední blízkosti názvu písmem minimálně stejné velikosti. Pokud alkohol nepochází z uvedené lihoviny, uveďte se jeho původ na stejném místě etikety jako složený výraz a slovo „likér“, přičemž se uvádí buď údaj o druhu použitého zemědělského lihu, nebo slova „zemědělského lihu“, kterým předcházejí slova „vyrobený z/ze“ nebo „vyrobený za použití“.
- f) Aniž jsou dotčeny články 11 a 12 a čl. 13 odst. 4, může být zákonný název „likér“ doplněn názvem aroma nebo názvem potraviny, které dodávají lihovině převažující příchutí, za předpokladu, že příchutí je lihovině dodávána potravinami s aromatickými vlastnostmi, aromatickými přípravky a přírodními aromatickými látkami pocházejícími ze surovin, které jsou uvedeny v názvu aroma nebo názvu potraviny, a je doplněno aromatickými látkami jen tehdy, je-li to nezbytné k posílení příchuti suroviny.

34. Crème de (s uvedením názvu ovoce nebo jiné použité suroviny)

- a) Crème de (s uvedením názvu ovoce nebo jiné použité suroviny) je likér s minimálním obsahem sladidel 250 gramů na litr, vyjádřeno v invertním cukru.
- b) Minimální obsah alkoholu v Crème de (s uvedením názvu ovoce nebo jiných použitých surovin) je 15 % objemových.

- c) Na tuto lihovinu se vztahují pravidla stanovená v kategorii 33 pro aromatické látky a aromatické přípravky pro likéry.
- d) Z použitých surovin jsou vyloučeny mléčné výrobky.
- e) Ovocem nebo jinou použitou surovinou v zákonném názvu je ovoce nebo surovina, které dodávají této lihovině převažující příchuť.
- f) Zákonný název je možné doplnit výrazem „likér“.
- g) Zákonný název „*crème de cassis*“ lze použít jen v případě likérů vyrobených za použití černého rybízu, jejichž obsah sladidel je vyšší než 400 gramů na litr, vyjádřeno v invertním cukru.

35. **Sloe gin**

- a) *Sloe gin* je likér vyrobený macerací trnek v *ginu* s možným přídavkem šťávy z trnek.
- b) Minimální obsah alkoholu v *sloe ginu* je 25 % objemových.
- c) Při výrobě *sloe ginu* lze použít výhradně přírodní aromatické látky a aromatické přípravky.
- d) Zákonný název je možné doplnit výrazem „likér“.

36. **Sambuca**

- a) *Sambuca* je bezbarvý likér aromatizovaný anýzem, který splňuje tyto požadavky:
 - i) obsahuje destiláty anýzu (*Pimpinella anisum* L.), badyánu (*Illicium verum* L.) nebo jiných aromatických bylin;
 - ii) má minimální obsah sladidel 350 gramů na litr, vyjádřeno v invertním cukru;
 - iii) má obsah přírodního anetholu nejméně 1 gram a nejvýše 2 gramy na litr.
- b) Minimální obsah alkoholu v *sambuce* je 38 % objemových.
- c) Na *sambucu* se vztahují pravidla stanovená v kategorii 33 pro aromatické látky a aromatické přípravky pro likéry.
- d) *Sambuca* se nesmí barvit.
- e) Zákonný název je možné doplnit výrazem „likér“.

37. **Maraschino, marrasquino nebo maraskino**

- a) *Maraschino*, *marrasquino* nebo *maraskino* je bezbarvý likér, jehož příchuť je dána převážně destilátem z třešňí marasca nebo macerátu třešňí nebo jejich částí v lihu zemědělského původu nebo destilátu z třešňí marasca a který má obsah sladidel nejméně 250 gramů na litr, vyjádřeno v invertním cukru.
- b) Minimální obsah alkoholu v *maraschinu*, *marrasquinu* nebo *maraskinu* je 24 % objemových.
- c) Na *maraschino*, *marrasquino* nebo *maraskino* se vztahují pravidla stanovená v kategorii 33 pro aromatické látky a aromatické přípravky pro likéry.
- d) *Maraschino*, *marrasquino* nebo *maraskino* se nesmí barvit.
- e) Zákonný název je možné doplnit výrazem „likér“.

38. **Nocino nebo orehovec**

- a) *Nocino* nebo *orehovec* je likér, jehož příchuť je dána převážně macerací nebo macerací a destilací celých vlašských ořechů (*Juglans regia* L.) a který má minimální obsah sladidel 100 gramů na litr, vyjádřeno v invertním cukru.
- b) Minimální obsah alkoholu v *nocinu* nebo *orehovci* je 30 % objemových.
- c) Na *nocino* nebo *orehovec* se vztahují pravidla stanovená v kategorii 33 pro aromatické látky a aromatické přípravky pro likéry.
- d) Zákonný název je možné doplnit výrazem „likér“.

39. Vaječný likér nebo *advocaat* nebo *avocat* nebo *advokat*

- a) Vaječný likér nebo *advocaat* nebo *avocat* nebo *advokat* je aromatizovaný nebo nearomatizovaný likér vyrobený z lihu zemědělského původu, destilátu zemědělského původu nebo lihoviny či jejich kombinace, jehož složkami jsou jakostní vaječný žloutek, vaječný bílek a cukr nebo med nebo oboje. Obsah cukru nebo medu musí být nejméně 150 gramů na litr, vyjádřeno v invertním cukru. Obsah čistého vaječného žloutku musí být nejméně 140 gramů na litr konečného výrobku. Pokud se použijí jiná vejce než vejce kura druhu *Gallus gallus*, musí být tato skutečnost uvedena na etiketě.
- b) Minimální obsah alkoholu ve vaječném likéru nebo *advocaatu* nebo *avocatu* nebo *advokatu* je 14 % objemových.
- c) Při výrobě vaječného likéru nebo *advocaatu* nebo *avocatu* nebo *advokatu* lze použít výhradně potraviny s aromatickými vlastnostmi, aromatické látky a aromatické přípravky.
- d) Při výrobě vaječného likéru nebo *advocaatu* nebo *avocatu* nebo *advokatu* lze použít mléčné výrobky.

40. Likér s přídavkem vajec

- a) Likér s přídavkem vajec je aromatizovaný nebo nearomatizovaný likér, vyrobený z lihu zemědělského původu, destilátu zemědělského původu nebo lihoviny či jejich kombinace, přičemž charakteristickými složkami této lihoviny jsou jakostní vaječný žloutek, vaječný bílek a cukr nebo med nebo oboje. Obsah cukru nebo medu musí být nejméně 150 gramů na litr, vyjádřeno v invertním cukru. Obsah žloutku musí být nejméně 70 gramů na litr konečného výrobku.
- b) Minimální obsah alkoholu v likéru s přídavkem vajec je 15 % objemových.
- c) Při výrobě likéru s přídavkem vajec lze použít výhradně potraviny s aromatickými vlastnostmi, přírodní aromatické látky a aromatické přípravky.
- d) Při výrobě likéru s přídavkem vajec lze použít mléčné výrobky.

41. *Mistrà*

- a) *Mistrà* je bezbarvá lihovina aromatizovaná anýzem nebo přírodním anetholem, která splňuje tyto požadavky:
 - i) obsahuje anethol v množství nejméně 1 gram a nejvýše 2 gramy na litr;
 - ii) může obsahovat rovněž destilát z aromatických bylin;
 - iii) nebyla oslazena.
- b) Minimální obsah alkoholu v *mistrà* je 40 % objemových a maximální 47 % objemových.
- c) *Mistrà* lze aromatizovat pouze aromatickými přípravky a přírodními aromatickými látkami.
- d) *Mistrà* se nesmí barvit.

42. *Väkevä glögi* nebo *spritglögg*

- a) *Väkevä glögi* nebo *spritglögg* je lihovina vyrobená aromatizací vína nebo vinných výrobků a lihu zemědělského původu s příchutí hřebíčku nebo skořice nebo obou, přičemž se používá jeden z těchto postupů nebo jejich kombinace:
 - i) macerace nebo destilace,
 - ii) destilace alkoholu za přítomnosti částí výše uvedených rostlin,
 - iii) přidání přírodních aromatických látek z hřebíčku nebo skořice.
- b) Minimální obsah alkoholu ve *väkevä glögi* nebo *spritglöggu* je 15 % objemových.
- c) *Väkevä glögi* nebo *spritglögg* lze aromatizovat pouze aromatickými látkami, aromatickými přípravky nebo jinými aromaty, ale příchutí koření uvedeného v písmenu a) musí převládat.
- d) Obsah vína nebo vinných výrobků nesmí v konečném výrobku přesáhnout 50 %.

43. Berenburg nebo Beerenburg

- a) *Berenburg* nebo *Beerenburg* je lihovina, která splňuje tyto požadavky:
- i) je vyrobena použitím lihu zemědělského původu;
 - ii) je vyrobena macerací ovoce nebo rostlin nebo jejich částí;
 - iii) obsahuje specifické aroma z destilátu kořene hořce (*Gentiana lutea* L.), z jalovcových bobulí (*Juniperus communis* L.) a z listů vavřínu (*Laurus nobilis* L.);
 - iv) je světle hnědé až tmavě hnědé barvy;
 - v) může být slazena maximálně 20 gramy sladidla na litr, vyjádřeno v invertním cukru.
- b) Minimální obsah alkoholu v *Berenburgu* nebo *Beerenburgu* je 30 % objemových.
- c) *Berenburg* nebo *Beerenburg* lze aromatizovat pouze aromatickými přípravky a přírodními aromatickými látkami.

44. Medový nektar nebo medovinový nektar

- a) Medový nektar nebo medovinový nektar je lihovina vyrobená aromatizací směsí zkvašeného medového roztoku a destilátu z medu nebo lihu zemědělského původu nebo obou, která obsahuje alespoň 30 % objemových zkvašeného medového roztoku.
- b) Minimální obsah alkoholu v medovém nektaru nebo medovinovém nektaru je 22 %.
- c) Medový nektar nebo medovinový nektar lze aromatizovat pouze aromatickými přípravky a přírodními aromatickými látkami za předpokladu, že chuť medu převládá.
- d) Medový nektar nebo medovinový nektar může být slazen pouze medem.
-

PŘÍLOHA II

ZVLÁŠTNÍ PRAVIDLA PRO NĚKTERÉ LIHOVINY

1. *Rum-Verschnitt* se vyrábí v Německu a získává se mísením rumu a lihu zemědělského původu, přičemž minimální podíl alkoholu, který pochází z rumu, musí v tomto výrobku činit 5 % z celkového množství alkoholu obsaženého v konečném výrobku. Minimální obsah alkoholu v *Rum-Verschnittu* je 37,5 % objemových. Slovo „*Verschnitt*“ musí být v popisu, obchodní úpravě a označení uvedeno písmem stejného typu, stejné velikosti a barvy a na stejném řádku jako slovo „*Rum*“ a v případě láhve musí být uvedeno na přední etiketě. Zákonný název tohoto výrobku je „*lihovina*“. Jestliže je *Rum-Verschnitt* uveden na trh mimo Německo, musí být jeho alkoholové složení uvedeno na etiketě.
2. *Slivovice* se vyrábí v Česku a získává se tím, že se před konečnou destilací přidá do švestkového destilátu líh zemědělského původu, přičemž ze švestkového destilátu pochází minimální podíl 70 % alkoholu obsaženého v konečném výrobku. Zákonný název tohoto výrobku je „*lihovina*“. Lze přidat název „*slivovice*“, pokud je uveden ve stejném zorném poli na přední etiketě. Jestliže je *slivovice* uvedena na trh mimo Česko, musí být její alkoholové složení uvedeno na etiketě. Tímto ustanovením není dotčeno používání zákonných názvů pro ovocné destiláty v kategorii 9 přílohy I.
3. *Guignolet Kirsch* se vyrábí ve Francii a získává se mísením *guignoletu* a *kirsche*, přičemž nejméně 3 % celkového čistého alkoholu obsaženého v konečném výrobku musí pocházet z *kirsche*. Pokud jde o popis, obchodní úpravu a označení výrobku, musí být slovo „*guignolet*“ uvedeno písmem stejného typu, stejné velikosti a barvy a na stejném řádku jako slovo „*kirsch*“ a na láhvi musí být uvedeno na přední etiketě. Zákonný název tohoto výrobku je „*likér*“. V rámci alkoholového složení musí být uveden podíl obsahu čistého alkoholu vyjádřený v procentech objemových, který představují *guignolet* a *kirsch* v celkovém obsahu čistého alkoholu v *lihovině Guignolet Kirsch* v procentech objemových.

PŘÍLOHA III

SYSTÉM DYNAMICKÉHO STAŘENÍ NEBOI SYSTÉM „CRIADERAS Y SOLERA“ NEBO SYSTÉM „SOLERA E CRIADERAS“

Systém dynamického staření neboli systém „*criaderas y solera*“ nebo také „*solera e criaderas*“ spočívá v pravidelné extrakci části *brandy* obsažené v každém z dubových sudů a v každé nádobě, které tvoří určitý stupeň staření, a v příslušném doplnění *brandy* extrahované z předcházejícího stupně staření.

Definice

„Stupněm staření“ se rozumí každá skupina dubových sudů a nádob s tímž stupněm zrání, jimiž *brandy* prochází během procesu staření. Každý stupeň se označuje jako „*criadera*“, s výjimkou posledního stupně před expedicí *brandy*, který se nazývá „*solera*“.

„Extrakcí“ se rozumí část objemu *brandy* odčerpané z každého dubového sudu a nádoby na určitém stupni staření za účelem jeho vložení do dubových sudů a nádob v následujícím stupni staření nebo v případě *solery* za účelem jeho přepravy.

„Doplněním“ se rozumí objem *brandy* z dubových sudů a nádob na daném stupni staření, který byl vložen do dubových sudů a nádob stupně následujícího z hlediska doby staření a který byl s obsahem těchto sudů a nádob smísen.

„Průměrným stářím“ se rozumí období odpovídající oběhu celkového objemu *brandy*, která prochází procesem staření, vypočteno dělením celkového objemu *brandy* obsaženého ve všech stupních staření objemem extrakcí provedených v posledním stupni – *solere* – za jeden rok.

Průměrné stáří *brandy* odčerpané ze *solery* se vypočítá pomocí následujícího vzorce: $t = Vt/Ve$, kdy:

- t je průměrné stáří vyjádřené v letech,
- Vt je celkový objem zásob v systému staření vyjádřený v litrech čistého alkoholu,
- Ve je celkový objem produktu extrahovaného za účelem odeslání v průběhu jednoho roku vyjádřený v litrech čistého alkoholu.

V případě dubových sudů a nádob o objemu menším než 1 000 litrů se počet extrakcí a doplnění za rok rovná nejvýše dvojnásobku počtu stupňů v systému, aby se zaručilo, že nejmladší složka je stará alespoň šest měsíců.

V případě dubových sudů a nádob o objemu rovnajícím se nebo větším než 1 000 litrů se počet extrakcí a doplnění za rok rovná nejvýše počtu stupňů v systému, aby se zaručilo, že nejmladší složka je stará alespoň jeden rok.

PŘÍLOHA IV

Srovnávací tabulka

Toto nařízení	Nářízení (ES) č. 110/2008
Čl. 1 odst. 1 a 2	Čl. 1 odst. 1 a 2
Čl. 2 písm. a) až d)	Čl. 2 odst. 1 a 3
Čl. 2 písm. e)	Čl. 2 odst. 2
Čl. 2 písm. f)	Příloha I bod 6
Čl. 3 bod 1	Článek 8
Čl. 3 body 2 a 3	Článek 10
Čl. 3 bod 4	Čl. 15 odst. 1
Čl. 3 bod 5	—
Čl. 3 bod 6	—
Čl. 3 bod 7	Čl. 15 odst. 3 třetí pododstavec
Čl. 3 bod 8	—
Čl. 3 body 9 a 10	Čl. 11 odst. 2 a příloha I bod 4
Čl. 3 body 11 a 12	Příloha I bod 7
Čl 4 bod 1	Článek 7 a příloha I bod 14
Čl 4 bod 2	Článek 7 a příloha I bod 15
Čl 4 bod 3	Článek 7 a příloha I bod 16
Čl 4 bod 4	—
Čl 4 bod 5	Příloha I bod 17
Čl 4 bod 6	—
Čl 4 bod 7	Příloha I bod 2
Čl 4 bod 8	Příloha I bod 3
Čl 4 bod 9	Příloha I bod 3
Čl 4 bod 10	Příloha I bod 5
Čl 4 bod 11	Příloha I bod 8
Čl 4 bod 12	Příloha I bod 9
Čl 4 bod 13	—
Čl 4 bod 14	—
Čl 4 bod 15	—
Čl 4 bod 16	—
Čl 4 bod 17	—
Čl 4 bod 18	—
Čl 4 bod 19 a 20	Příloha I bod 10
Čl 4 bod 21	—
Čl 4 bod 22	—
Čl 4 bod 23	Příloha I bod 11
Čl 4 bod 24	Příloha I bod 12
Článek 5	Příloha I bod 1

Toto nařízení	Nařízení (ES) č. 110/2008
Čl. 6 odst. 1	Čl. 3 odst. 1
Čl. 6 odst. 2	Čl. 3 odst. 3
Čl. 6 odst. 3	Čl. 3 odst. 4
Čl. 7 odst. 1	Článek 4
Čl. 7 odst. 2	Čl. 5 odst. 1
Čl. 7 odst. 3	Čl. 5 odst. 2
Čl. 7 odst. 4	Čl. 5 odst. 3
Čl. 8 odst. 1	Článek 26
Čl. 8 odst. 2	Čl. 1 odst. 3
Čl. 8 odst. 3	—
Čl. 8 odst. 4	—
Článek 9	—
Čl. 10 odst. 1	—
Čl. 10 odst. 2	Čl. 9 odst. 1
Čl. 10 odst. 3	Čl. 9 odst. 2
Čl. 10 odst. 4	Čl. 9 odst. 3
Čl. 10 odst. 5	Čl. 9 odst. 5 a 6
Čl. 10 odst. 6 písm. a) až c), e) a f)	—
Čl. 10 odst. 6 písm. d)	Čl. 12 odst. 2
Čl. 10 odst. 7 první pododstavec	Čl. 9 odst. 4 a 7
Čl. 10 odst. 7 druhý pododstavec	—
Čl. 11 odst. 1	Čl. 10 odst. 1 a 2
Čl. 11 odst. 2 a 3	—
Čl. 12 odst. 1	Čl. 10 odst. 1
Čl. 12 odst. 2, 3 a 4	—
Čl. 13 odst. 1	Čl. 12 odst. 1
Čl. 13 odst. 2	Čl. 9 odst. 9
Čl. 13 odst. 3 první a druhý pododstavec	Čl. 11 odst. 4
Čl. 13 odst. 3 třetí pododstavec	Čl. 11 odst. 5
Čl. 13 odst. 3 čtvrtý pododstavec	—
Čl. 13 odst. 4 první pododstavec	Čl. 11 odst. 3
Čl. 13 odst. 4 druhý pododstavec	Čl. 11 odst. 4
Čl. 13 odst. 4 třetí pododstavec	Čl. 11 odst. 5
Čl. 13 odst. 5	—
Čl. 13 odst. 6	Čl. 12 odst. 3
Čl. 13 odst. 7	—
Čl. 14 odst. 1	Příloha I bod 13
Čl. 14 odst. 2	—
Čl. 15 odst. 1	Čl. 14 odst. 2

Toto nařízení	Nařízení (ES) č. 110/2008
Čl. 15 odst. 2	—
Článek 16	—
Článek 17	Článek 13
Článek 18	—
Čl. 19 odst. 1	Čl. 12 odst. 3
Čl. 19 odst. 2	—
Čl. 20 písm. a)	—
Čl. 20 písm. b)	Čl. 28 odst. 2
Čl. 20 písm. c)	—
Čl. 20 písm. d)	—
Čl. 21 odst. 1	—
Čl. 21 odst. 2	Článek 16
Čl. 21 odst. 3	Čl. 15 odst. 3 první pododstavec
Čl. 21 odst. 4	—
Čl. 22 odst. 1 první pododstavec	Čl. 17 odst. 4
Čl. 22 odst. 1 druhý pododstavec	—
Čl. 22 odst. 2	—
Čl. 23 odst. 1 větě a písm. a), b) a c)	—
Čl. 23 odst. 1 druhý pododstavec	Čl. 17 odst. 3
Čl. 23 odst. 2	Čl. 17 odst. 1 druhá věta
Čl. 24 odst. 1 až 4	—
Čl. 24 odst. 5, 6 a 7	Čl. 17 odst. 2
Čl. 24 odst. 8	Čl. 17 odst. 3
Čl. 24 odst. 9	Čl. 17 odst. 1 první věta
Článek 25	—
Čl. 26 odst. 1 první pododstavec	Čl. 17 odst. 5
Čl. 26 odst. 1 druhý pododstavec	—
Čl. 26 odst. 2	Čl. 17 odst. 6
Čl. 27 odst. 1	Čl. 17 odst. 7 první věta
Čl. 27 odst. 2, 3 a 4	—
Čl. 27 odst. 5	Čl. 17 odst. 7 druhá věta
Článek 28	—
Článek 29	—
Čl. 30 odst. 1, 2 a 3	Čl. 17 odst. 8 první věta
Čl. 30 odst. 4 první pododstavec	Čl. 17 odst. 8 druhá věta
Čl. 30 odst. 4 druhý pododstavec	—
Článek 31	Článek 21
Článek 32	Článek 18

Toto nařízení	Nařízení (ES) č. 110/2008
Čl. 33 odst. 1	Čl. 15 odst. 2
Čl. 33 odst. 2 a 3	—
Čl. 34 odst. 1, 2 a 3	Článek 19
Čl. 34 odst. 4	—
Čl. 35 odst. 1 první pododstavec	Čl. 15 odst. 3 druhý pododstavec
Čl. 35 odst. 1 druhý pododstavec	—
Čl. 35 odst. 2	Čl. 23 odst. 3
Čl. 35 odst. 3	—
Čl. 36 odst. 1	Čl. 23 odst. 1
Čl. 36 odst. 2	Čl. 23 odst. 2
Článek 37	—
Čl. 38 odst. 1	—
Čl. 38 odst. 2	Čl. 22 odst. 1
Čl. 38 odst. 3	Čl. 22 odst. 2
Čl. 38 odst. 4	—
Čl. 38 odst. 5	Čl. 22 odst. 3
Čl. 38 odst. 6	Čl. 22 odst. 4
Čl. 39 odst. 1	—
Čl. 39 odst. 2 a 3	—
Článek 40	—
Článek 41	—
Článek 42	—
Čl. 43 odst. 1	Čl. 24 odst. 1
Čl. 43 odst. 2	Čl. 24 odst. 3
Čl. 44 odst. 1	Čl. 24 odst. 2
Čl. 44 odst. 2	—
Článek 45	Článek 6
Článek 46	—
Článek 47	Článek 25
Článek 48	—
Článek 49	Článek 29
Článek 50	Článek 28
Článek 51	Článek 30
Příloha I kategorie 1 až 31	Příloha II kategorie 1 až 31
Příloha I kategorie 32	Příloha II kategorie 37a
Příloha I kategorie 33	Příloha II kategorie 32
Příloha I kategorie 34	Příloha II kategorie 33
Příloha I kategorie 35	Příloha II kategorie 37

Toto nařízení	Nařízení (ES) č. 110/2008
Příloha I kategorie 36	Příloha II kategorie 38
Příloha I kategorie 37	Příloha II kategorie 39
Příloha I kategorie 38	Příloha II kategorie 40
Příloha I kategorie 39	Příloha II kategorie 41
Příloha I kategorie 40	Příloha II kategorie 42
Příloha I kategorie 41	Příloha II kategorie 43
Příloha I kategorie 42	Příloha II kategorie 44
Příloha I kategorie 43	Příloha II kategorie 45
Příloha I kategorie 44	Příloha II kategorie 46
Příloha II	Příloha II část pod názvem „Ostatní lihoviny“
Příloha III	—
Příloha IV	—

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2019/788**ze dne 17. dubna 2019****o evropské občanské iniciativě****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 24 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,s ohledem na stanovisko Výboru regionů ⁽²⁾,v souladu s řádným legislativním postupem ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Smlouva o Evropské unii (dále jen „Smlouva o EU“) zavádí občanství Unie. Občané Unie (dále jen „občané“) mají právo obrátit se přímo na Komisi a vyzvat ji, aby předložila návrh právního aktu Unie pro účely provedení Smluv, podobné právu svěřenému Evropskému parlamentu článkem 225 Smlouvy o fungování Evropské unie EU (dále jen „Smlouva o fungování EU“) a Radě článkem 241 Smlouvy o fungování EU. Evropská občanská iniciativa tak zapojením občanů do demokratického a politického života Unie přispívá k posílení jejího demokratického fungování. Jak vyplývá ze struktury článku 11 Smlouvy o EU a článku 24 Smlouvy o fungování EU, mělo by se na občanskou iniciativu nahlížet v kontextu jiných prostředků, jimiž mohou občané upozornit unijní orgány na určité otázky, přičemž tyto prostředky spočívají zejména ve vedení dialogu s reprezentativními sdruženími a občanskou společností, v konzultacích se zúčastněnými stranami, v petičním právu a v možnosti obrátit se na veřejného ochránce práv.
- (2) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 211/2011 ⁽⁴⁾ stanovilo pravidla a postupy evropské občanské iniciativy a bylo doplněno prováděcím nařízením Komise (EU) č. 1179/2011 ⁽⁵⁾.
- (3) Komise ve své zprávě o uplatňování nařízení (EU) č. 211/2011 ze dne 31. března 2015 vyjmenovala několik výzev, jež z provádění nařízení vyplynuly, a zavázala se jejich dopad na efektivitu nástroje evropské občanské iniciativy podrobněji zanalyzovat a zlepšit jeho fungování.
- (4) Evropský parlament ve svém usnesení ze dne 28. října 2015 o evropské občanské iniciativě ⁽⁶⁾ a ve svém návrhu legislativní zprávy vypracované z vlastního podnětu ze dne 26. června 2017 ⁽⁷⁾ vyzval Komisi k přezkumu nařízení (EU) č. 211/2011 a prováděcího nařízení (EU) č. 1179/2011.
- (5) Cílem tohoto nařízení je učinit evropskou občanskou iniciativu pro organizátory a podporovatele přístupnější, méně náročnou a snadněji použitelnou, podpořit její pokračování, a využít tak zcela jejího potenciálu coby nástroje určeného k podpoře diskuze. Mělo by rovněž umožnit co největšímu počtu občanů účastnit se demokratického rozhodovacího procesu Unie.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 237, 6.7.2018, s. 74.

⁽²⁾ Úř. věst. C 247, 13.7.2018, s. 62.

⁽³⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 12. března 2019 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 9. dubna 2019.

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 211/2011 ze dne 16. února 2011 o občanské iniciativě (Úř. věst. L 65, 11.3.2011, s. 1).

⁽⁵⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 1179/2011 ze dne 17. listopadu 2011, kterým se stanoví technické specifikace pro online systémy sběru podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 211/2011 o občanské iniciativě (Úř. věst. L 301, 18.11.2011, s. 3).

⁽⁶⁾ Úř. věst. C 355, 20.10.2017, s. 17.

⁽⁷⁾ 2017/2024(INL).

- (6) Aby mohlo být těchto cílů dosaženo, měly by být postupy a podmínky vyžadované pro občanskou iniciativu účinné, transparentní, jasné, jednoduché, uživatelsky vstřícné, přístupné pro osoby se zdravotním postižením a přiměřené povaze tohoto nástroje. Měly by zajistit přiměřenou rovnováhu mezi právy a povinnostmi a zaručit, aby se platným iniciativám dostalo náležitého posouzení a reakce ze strany Komise.
- (7) Je vhodné stanovit minimální věkovou hranici pro podporu iniciativy. Tato minimální věková hranice by měla odpovídat věku, v němž mají občané právo hlasovat ve volbách do Evropského parlamentu. V zájmu zvýšení účasti mladých občanů na demokratickém životě Unie a tím i plného využití potenciálu evropské občanské iniciativy coby nástroje participativní demokracie by členské státy, které to považují za vhodné, měly mít možnost stanovit tuto věkovou hranici na 16 let, přičemž by měly o této skutečnosti informovat Komisi. Komise by měla fungování evropské občanské iniciativy podrobovat pravidelnému přezkumu, a to i pokud jde o minimální věkovou hranici pro podporu iniciativy. Členské státy jsou vybízeny k tomu, aby zvažily stanovení minimální věkové hranice na 16 let v souladu se svým vnitrostátním právem.
- (8) V souladu s čl. 11 odst. 4 Smlouvy o EU musí být iniciativa, jež vyzývá Komisi, aby v rámci svých pravomocí předložila vhodný návrh k otázkám, k nimž je podle mínění občanů nezbytné k provedení Smluv přijmout právní akt Unie, vznesena nejméně jedním milionem občanů Unie pocházejících z podstatného počtu členských států.
- (9) Aby se zajistilo, že iniciativa bude odrážet zájem Unie a současně že tento nástroj bude i nadále snadno použitelný, měl by být minimální počet členských států, z nichž musí občané pocházet, stanoven na čtvrtinu členských států.
- (10) Aby se zajistila reprezentativnost iniciativy a aby podmínky pro podporu iniciativy ze strany občanů byly podobné, je rovněž vhodné stanovit minimální počet podepsaných osob pocházejících z každého z těchto členských států. Minimální počet podepsaných osob vyžadovaný v každém členském státě by měl být sestupným způsobem poměrný a měl by se rovnat počtu členů Evropského parlamentu volených v daném státě vynásobenému celkovým počtem členů Evropského parlamentu.
- (11) Pro větší inkluzivnost a viditelnost evropské občanské iniciativy mohou organizátoři používat při své propagační a komunikační činnosti kromě úředních jazyků orgánů Unie i jiné jazyky, které jsou podle ústavního řádu daných členských států úředními jazyky na celém jejich území nebo jeho části.
- (12) Ačkoli osobní údaje zpracovávány v rámci uplatňování tohoto nařízení mohou zahrnovat citlivé údaje, je vzhledem k povaze evropské občanské iniciativy coby nástroje participativní demokracie oprávněné požadovat poskytnutí osobních údajů v souvislosti s podporou iniciativy a zpracovat je v míře nezbytné k ověření prohlášení o podpoře v souladu s vnitrostátním právem a zvyklostmi.
- (13) K zajištění lepší přístupnosti evropské občanské iniciativy by Komise měla poskytovat občanům a skupinám organizátorů informace, pomoc a praktickou podporu, zejména pokud jde o aspekty tohoto nařízení, které spadají do její pravomoci. Za účelem lepšího poskytování informací a pomoci by Komise měla rovněž zpřístupnit online platformu pro spolupráci, která poskytne diskusní fórum a nezávislou podporu, informace a právní poradenství o evropské občanské iniciativě. Tato platforma by měla být přístupná občanům, skupinám organizátorů, organizacím a externím odborníkům majícím zkušenosti s organizováním evropských občanských iniciativ. Platforma by měla být přístupná pro osoby se zdravotním postižením.
- (14) Komise by měla zpřístupnit online registr evropských občanských iniciativ (dále jen „registr“), aby mohli organizátoři spravovat své iniciativy v průběhu celého postupu. K zajištění větší informovanosti o všech iniciativách a transparentnosti v této věci by měl registr zahrnovat veřejné internetové stránky, které obsahují souhrnné informace o evropské občanské iniciativě obecně, jakož i aktuální informace o konkrétních iniciativách a jejich stavu a prohlášení o zdrojích podpory a financování, která předložily skupiny organizátorů.
- (15) Pro zajištění blízkosti evropské občanské iniciativy občanům a pro zlepšení informovanosti o ní by členské státy měly zřídit na svém území jedno nebo více kontaktních míst, která budou občanům ohledně evropské občanské iniciativy poskytovat informace a pomoc. Tyto informace a pomoc by se měly týkat zejména těch aspektů tohoto nařízení, jejichž provádění spadá do pravomoci vnitrostátních orgánů v členských státech nebo jež souvisejí s příslušnými vnitrostátními právními předpisy, a proto jsou tyto orgány nejvhodnější k poskytování informací

a pomoci občanům a skupinám organizátorů. Členské státy by případně měly usilovat o součinnost se službami, které poskytují podporu pro využívání obdobných vnitrostátních nástrojů. Komise, včetně svých zastoupení v členských státech, by měla ve věci poskytování těchto informací a pomoci a případně i při provádění komunikačních činností na úrovni Unie zajistit úzkou spolupráci s vnitrostátními kontaktními místy.

- (16) Aby bylo možné občanskou iniciativu úspěšně iniciovat a spravovat, je nutné, aby měla alespoň minimální organizovanou strukturu. Ta by měla mít podobu skupiny organizátorů složené z fyzických osob s bydlištěm v nejméně sedmi různých členských státech, aby se podpořilo zformulování a reflexe témat celounijního dosahu. V zájmu transparentnosti a plynulé a účinné komunikace by skupina organizátorů měla jmenovat svého zástupce, který bude během celého postupu plnit úlohu prostředníka mezi ní a orgány Unie. Skupina organizátorů by měla mít možnost zřídit v souladu s vnitrostátními právními předpisy právní subjekt, který by danou iniciativu spravoval. Tento právní subjekt by měl být pro účely tohoto nařízení považován za skupinu organizátorů.
- (17) Ačkoli se odpovědnost a sankce v souvislosti se zpracováním osobních údajů budou i nadále řídit nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679^(*), měla by skupina organizátorů v souladu s příslušnými vnitrostátními právními předpisy odpovídat společně a nerozdílně za veškeré škody způsobené jejími členy při organizaci iniciativy záměrným nebo hrubě nedbalým protiprávním jednáním. Členské státy by měly zajistit, aby se na skupinu organizátorů vztahovaly náležité sankce za porušení tohoto nařízení.
- (18) Aby se v souvislosti s navrhovanými občanskými iniciativami zajistila soudržnost a transparentnost a aby se zamezilo situaci, kdy jsou podpisy sbírány na podporu občanské iniciativy, která není v souladu s podmínkami stanovenými ve Smlouvách a v tomto nařízení, měly by být iniciativy, které splňují podmínky tohoto nařízení, před tím, než se od občanů začnou shromažďovat prohlášení o podpoře, zaregistrovány Komisí. Komise by měla provádět registraci plně v souladu se svou povinností uvést odůvodnění podle čl. 296 druhého pododstavce a v souladu s obecnou zásadou řádné správy uvedenou v článku 41 Listiny základních práv Evropské unie.
- (19) S cílem učinit evropskou občanskou iniciativu efektivnější a přístupnější evropské občanské iniciativy s ohledem na to, že postupy a podmínky vyžadované pro občanskou iniciativu musí být jasné, jednoduché, uživatelsky vstřícné a přiměřené, a s cílem zajistit, aby bylo zaregistrováno co nejvíce iniciativ, je vhodné v případech, kdy podmínky registrace podle tohoto nařízení splňuje pouze část iniciativy, umožnit její částečnou registraci. Iniciativa by měla být zaregistrována částečně, pokud její část včetně jejích hlavních cílů nespadá zjevně mimo rámec pravomocí Komise k předložení návrhu právního aktu Unie pro účely provedení Smluv a pokud jsou všechny ostatní podmínky registrace splněny. Mělo by být zajištěno, aby rozsah částečné registrace iniciativy byl jasný a transparentní, a potenciální podepsané osoby by o něm měly být informovány, jakož i o skutečnosti, že prohlášení o podpoře se sbírají pouze ve vztahu k rozsahu registrace iniciativy. Pokud Komise iniciativu odmítne zaregistrovat, nebo ji zaregistruje pouze částečně, vyrozumí dostatečně podrobně skupinu organizátorů o důvodech svého rozhodnutí a o veškerých možných soudních i mimosoudních opravných prostředcích, které může využít.
- (20) Prohlášení o podpoře iniciativy by měla být shromážděna během určité doby. Aby se zajistilo, že občanská iniciativa zůstane relevantní, a současně se vzala v úvahu složitost sběru prohlášení o podpoře v rámci celé Unie, neměla by tato doba být delší než 12 měsíců od data začátku období sběru stanoveného skupinou organizátorů. Skupina organizátorů by měla mít možnost zvolit si datum začátku období sběru, a to ve lhůtě šesti měsíců od registrace iniciativy. Skupina organizátorů by o zvoleném datu měla informovat Komisi nejpozději 10 pracovních dnů před tímto zvoleným datem. Aby se zajistila koordinace s vnitrostátními orgány, měla by Komise o datu, jež jí skupina organizátorů sdělí, informovat členské státy.
- (21) Aby byla evropská občanská iniciativa pro organizátory a občany přístupnější, méně náročná a snadněji použitelná, měla by Komise zřídit a provozovat centrální online systém sběru prohlášení o podpoře. Systém by měl být zdarma k dispozici skupinám organizátorů a měl by mít nezbytné technické prvky umožňující online sběr včetně hostingu a softwaru, jakož i prvky přístupnosti, které umožní podpořit iniciativu občanům se zdravotním postižením. Systém by měl být zřízen a spravován v souladu s rozhodnutím Komise (EU, Euratom) 2017/46^(*).

^(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1).

^(*) Rozhodnutí Komise (EU, Euratom) 2017/46 ze dne 10. ledna 2017 o bezpečnosti komunikačních a informačních systémů v Evropské komisi (Úř. věst. L 6, 11.1.2017, s. 40).

- (22) Občané by měli mít možnost podpořit iniciativu online nebo v listinné podobě tím, že poskytnou pouze osobní údaje uvedené v příloze III tohoto nařízení. Členské státy by měly informovat Komisi, zda si přejí být zahrnuti v části A, nebo B přílohy III. Občané používající centrální online systém sběru by měli mít možnost podpořit iniciativu online s pomocí oznámených prostředků pro elektronickou identifikaci nebo elektronického podpisu ve smyslu nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 910/2014⁽¹⁰⁾. Za tímto účelem by Komise a členské státy měly v rámci uvedeného nařízení zavést příslušné technické prvky. Prohlášení o podpoře smí každý občan podepsat pouze jednou.
- (23) K usnadnění přechodu na nový centrální online systém sběru by skupina organizátorů měla mít i nadále možnost zřídit svůj vlastní online systém sběru a shromažďovat prohlášení o podpoře s jeho pomocí v případě iniciativ zaregistrovaných v souladu s tímto nařízením až do 31. prosince 2022. Skupina organizátorů by měla pro každou iniciativu použít jeden individuální online systém sběru. Individuální online systémy sběru zřizované a provozované skupinami organizátorů by měly mít odpovídající technické a bezpečnostní prvky, aby se zajistilo, že údaje jsou během celého postupu shromažďovány, ukládány a předávány bezpečným způsobem. Za tímto účelem by Komise měla pro individuální online systémy sběru společně s členskými státy stanovit podrobné technické specifikace. Komise by měla mít možnost vyžádat si doporučení Agentury Evropské unie pro bezpečnost sítí a informací (ENISA), která orgánům Unie pomáhá při přípravě a provádění politik souvisejících s bezpečností sítí a informačních systémů.
- (24) Je vhodné, aby členské státy před zahájením sběru prohlášení o podpoře ověřily soulad individuálních online systémů sběru zřizovaných skupinami organizátorů s požadavky tohoto nařízení a vystavily doklad potvrzující takový soulad. Ověřování souladu individuálních online systémů sběru by měly provádět příslušné orgány členských států, v nichž jsou data shromažďována prostřednictvím individuálního online systému sběru. Aniž jsou dotčeny pravomoci vnitrostátních dozоровých orgánů vyplývající z nařízení (EU) 2016/679, měly by členské státy určit vnitrostátní orgán příslušný pro ověřování souladu daných systémů. Členské státy by měly uznávat potvrzení vydaná příslušnými orgány jiných členských států.
- (25) Pokud iniciativa získá od podepsaných osob nezbytný počet prohlášení o podpoře, měl by každý členský stát nést odpovědnost za ověření a potvrzení prohlášení o podpoře podepsaných jeho státními příslušníky, aby bylo možné posoudit, zda bylo požadovaného minimálního počtu podepsaných osob s právem podpořit evropskou občanskou iniciativu dosaženo. Vzhledem k nutnosti omezit administrativní zátěž členských států, by toto ověřování mělo proběhnout formou vhodných kontrol, které mohou být prováděny na náhodně vybraném vzorku. Členské státy by měly vystavit doklad potvrzující počet obdržených platných prohlášení o podpoře.
- (26) Pokud Komise obdrží občanskou iniciativu podpořenou požadovaným počtem podepsaných osob, která splňuje ostatní požadavky tohoto nařízení, měla by její skupina organizátorů za účelem podpory účasti a veřejné diskuze o tématech, jimiž se iniciativa zabývá, mít právo představit iniciativu na veřejném slyšení na úrovni Unie. Evropský parlament by měl veřejné slyšení zorganizovat do tří měsíců od předložení iniciativy Komisi. Evropský parlament by měl zajistit vyvážené zastoupení zájmů příslušných zúčastněných stran, včetně občanské společnosti, sociálních partnerů a odborníků. Komise by měla být zastoupena na odpovídající úrovni. Příležitost zúčastnit se slyšení by měly mít také Rada, další orgány Unie, včetně těch poradních, jakož i zainteresované subjekty, aby byl zaručen inkluzivní charakter slyšení a posílen veřejný zájem.
- (27) Evropský parlament jakožto orgán, v němž jsou občané přímo zastoupeni na unijní úrovni, by měl být oprávněn posoudit podporu platné iniciativy, jakmile je předložena a proběhlo o ní veřejné slyšení. Evropský parlament by měl mít rovněž možnost posoudit opatření, která Komise učinila v návaznosti na iniciativu a uvedla ve svém sdělení.
- (28) Aby byla zajištěna účinná účast občanů na demokratickém životě Unie, měla by Komise platnou iniciativu posoudit a vyjádřit se k ní. Komise by proto měla do šesti měsíců od přijetí iniciativy oznámit své právní a politické závěry a rovněž opatření, která má v úmyslu přijmout. Komise by měla svá zamýšlená opatření jednoznačně, srozumitelně a podrobně zdůvodnit, včetně toho, zda v reakci na iniciativu předloží návrh právního

⁽¹⁰⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 910/2014 ze dne 23. července 2014 o elektronické identifikaci a službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce na vnitřním trhu a o zrušení směrnice 1999/93/ES (Úř. věst. L 257, 28.8.2014, s. 73).

aktu Unie, a obdobně by měla uvést důvody i v případě, že nemá v úmyslu přijmout žádná opatření. Komise by měla iniciativy posuzovat v souladu s obecnými zásadami řádné správy, jež jsou stanoveny v článku 41 Listiny základních práv Evropské unie.

- (29) K zajištění transparentnosti svého financování a podpory by měla skupina organizátorů v době mezi registrací a předložením iniciativy Komisi pravidelně předkládat aktuální a podrobné informace o zdrojích financování a podpory pro svou iniciativu. Tyto informace by měly být zveřejněny v registru a na veřejných internetových stránkách o evropské občanské iniciativě. Prohlášení skupiny organizátorů o zdrojích financování a podpory by mělo zahrnovat informace o finanční podpoře přesahující 500 EUR na sponzora a o organizacích, které skupinu organizátorů podporují na dobrovolném základě, nelze-li takovou podporu vyčíslit. Subjekty, zejména organizace, které podle Smluv přispívají k utváření evropského politického vědomí a k vyjadřování vůle občanů Unie, by měly mít možnost iniciativu propagovat, financovat a podpořit, pokud tak činí v souladu s postupy a podmínkami uvedenými v tomto nařízení.
- (30) K zajištění plné transparentnosti by Komise měla zpřístupnit kontaktní formulář v registru a na veřejných internetových stránkách o evropské občanské iniciativě, aby umožnila občanům podávat stížnosti ohledně úplnosti a správnosti informací o zdrojích financování a podpory uváděných skupinami organizátorů. Komise by měla být oprávněna vyžadovat od skupiny organizátorů jakékoli další informace týkající se stížností a v případě potřeby aktualizovat informace v registru o uvedených zdrojích financování a podpory.
- (31) Zpracovávání osobních údajů na základě tohoto nařízení se řídí nařízením (EU) 2016/679. V tomto ohledu je z důvodu právní jistoty vhodné vyjasnit, že ve vztahu ke zpracování osobních údajů při shromažďování prohlášení o podpoře, e-mailových adres a údajů o sponzorech iniciativ a pro účely ověření a potvrzení prohlášení o podpoře se zástupce skupiny organizátorů, případně právní subjekt zřízený pro účely správy dané iniciativy, a příslušné orgány členských států považují za správce údajů ve smyslu nařízení (EU) 2016/679, a stanovit dobu, po kterou lze osobní údaje shromážděné pro účely občanské iniciativy uchovávat. Zástupce skupiny organizátorů, případně právní subjekt zřízený pro účely správy dané iniciativy, a příslušné orgány členských států by z titulu své funkce správce údajů měli přijmout veškerá nezbytná opatření ke splnění povinností stanovených nařízením (EU) 2016/679, zejména povinností týkajících se zákonnosti zpracování osobních údajů a bezpečnosti činností zpracování, poskytování informací a práv subjektů údajů.
- (32) Zpracovávání osobních údajů Komisí v rámci uplatňování tohoto nařízení se řídí nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725⁽¹⁾. Je vhodné vyjasnit, že ve vztahu ke zpracování osobních údajů v registru, na online platformě pro spolupráci, v centrálním online systému sběru a při shromažďování e-mailových adres se Komise považuje za správce údajů ve smyslu nařízení (EU) 2018/1725. Komise by měla v souladu s tímto nařízením zřídit a provozovat centrální online systém sběru, který skupinám organizátorů umožní shromažďovat prohlášení o podpoře jejich iniciativ online. Komise, zástupce skupiny organizátorů a v příslušných případech právní subjekt zřízený pro účely správy iniciativy by měly být ve vztahu ke zpracování osobních údajů v centrálním online systému sběru společnými správci ve smyslu nařízení (EU) 2016/679.
- (33) Komise by měla zvyšovat informovanost veřejnosti o evropské občanské iniciativě zejména prostřednictvím digitálních technologií a sociálních médií a v rámci činností zaměřených na podporu občanství Unie a práv občanů, a přispívat tak k propagaci aktivní účasti občanů na politickém životě Unie. Evropský parlament by se měl podílet na komunikačních činnostech Komise.
- (34) Komise a skupina organizátorů by pro usnadnění komunikace s podepsanými osobami a k zajištění jejich informování o návazných opatřeních přijatých v reakci na iniciativu měly mít možnost shromažďovat v souladu s právními předpisy o ochraně údajů e-mailové adresy podepsaných osob. Shromažďování e-mailových adres by mělo být fakultativní a probíhat výhradně s explicitním souhlasem podepsaných osob. E-mailové adresy by neměly být shromažďovány jako součást formuláře prohlášení o podpoře a potenciální podepsané osoby by měly být informovány o tom o tom, že jejich právo na podporu iniciativy není podmíněno jejich souhlasem s poskytnutím jejich e-mailové adresy.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ze dne 23. října 2018 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení nařízení (ES) č. 45/2001 a rozhodnutí č. 1247/2002/ES (Úř. věst. L 295, 21.11.2018, s. 39).

- (35) Za účelem přizpůsobení tohoto nařízení budoucím potřebám by na Komisi měla být přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU pokud jde o změny příloh tohoto nařízení. Je obzvláště důležité, aby Komise vedla v rámci přípravné činnosti odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni, a aby tyto konzultace probíhaly v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů⁽¹²⁾. Aby se zajistila rovná účast na vypracovávání aktů v přenesené pravomoci, obdrží Evropský parlament a Rada všechny dokumenty současně s odborníky z členských států a jejich odborníci mají automaticky přístup na zasedání skupin odborníků Komise, které se přípravou aktů v přenesené pravomoci zabývají.
- (36) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení tohoto nařízení by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o stanovení technických specifikací pro online systémy sběru podle tohoto nařízení. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011⁽¹³⁾.
- (37) V souladu se zásadou proporcionality je pro dosažení základního cíle zapojení občanů do demokratického a politického života Evropské unie nezbytné a vhodné stanovit pravidla pro evropskou občanskou iniciativu. Toto nařízení nepřekračuje rámec toho, co je pro dosažení sledovaných cílů nezbytné v souladu s čl. 5 odst. 4 Smlouvy o EU.
- (38) Toto nařízení dodržuje základní práva a ctí zásady zakotvené v Listině základních práv Evropské unie.
- (39) Z důvodu právní jistoty a přehlednosti by nařízení (EU) č. 211/2011 mělo být zrušeno.
- (40) V souladu s čl. 28 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001⁽¹⁴⁾ byl konzultován evropský inspektor ochrany údajů, který předložil formální připomínky dne 19. prosince 2017,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I

OBEČNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Předmět

Toto nařízení stanoví postupy a podmínky vyžadované pro iniciativu, jíž se Komise vyzývá k tomu, aby v rámci svých pravomocí předložila vhodný návrh k otázkám, k nimž je podle mínění občanů Unie pro účely provedení Smluv nezbytné přijetí právního aktu Unie (dále jen „evropská občanská iniciativa“ nebo „iniciativa“).

Článek 2

Právo na podporu evropské občanské iniciativy

1. Každý občan Unie, jenž dosáhl věku, v němž má právo hlasovat ve volbách do Evropského parlamentu, má právo podpořit iniciativu podpisem prohlášení o podpoře v souladu s tímto nařízením.

Členské státy v souladu se svým vnitrostátním právem mohou stanovit minimální věk opravňující k podpoře iniciativy na 16 let a v takovém případě o tom informují Komisi.

2. V souladu s příslušnými právními předpisy členské státy a Komise zajistí, aby osoby se zdravotním postižením mohly vykonávat své právo podpořit iniciativu a měly přitom přístup ke všem příslušným zdrojům informací o iniciativách za stejných podmínek jako ostatní občané.

⁽¹²⁾ Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁽¹³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽¹⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1).

Článek 3

Požadovaný počet podepsaných osob

1. Iniciativa je platná, pokud:
 - a) ji podpořil alespoň jeden milion občanů Unie v souladu s čl. 2 odst. 1 (dále jen „podepsaná osoba“) pocházejících alespoň z jedné čtvrtiny členských států; a
 - b) nejméně v jedné čtvrtině členských států je k okamžiku registrace iniciativy počet podepsaných osob roven alespoň minimálnímu počtu stanovenému v příloze I, jenž odpovídá počtu členů Evropského parlamentu volených v každém členském státě vynásobenému celkovým počtem členů Evropského parlamentu, a to.
2. Pro účely odstavce 1 se podepsaná osoba započítává v tom členském státě, jehož je státním příslušníkem, bez ohledu na místo, kde podepsaná osoba prohlášení o podpoře podepsala.

Článek 4

Informace a pomoc poskytované Komisí a členskými státy

1. Komise poskytuje v souvislosti s evropskou občanskou iniciativou snadno dostupné a úplné informace a pomoc občanům a skupinám organizátorů, včetně toho, že je nasměruje na vhodné zdroje informací a pomoci.

Komise zpřístupní veřejnosti průvodce evropskou občanskou iniciativou, a to online i v tištěné podobě a ve všech úředních jazycích orgánů Unie.

2. Komise zdarma zpřístupní online platformu pro spolupráci věnovanou evropské občanské iniciativě.

Tato platforma poskytuje praktické a právní poradenství a diskusní fórum o evropské občanské iniciativě za účelem výměny osvědčených postupů mezi občany, skupinami organizátorů, zúčastněnými stranami, nevládními organizacemi, odborníky a dalšími orgány a institucemi Unie, které si přejí účastnit se této výměny.

Tato platforma je přístupná osobám se zdravotním postižením.

Náklady na provoz a údržbu platformy nese souhrnný rozpočet Evropské unie.

3. Komise zpřístupní online registr, který skupinám organizátorů umožní spravovat jejich iniciativy v průběhu celého postupu.

Registr zahrnuje veřejné internetové stránky, které obsahují informace o evropské občanské iniciativě obecně, jakož i o konkrétních iniciativách a jejich stavu.

Komise registr pravidelně aktualizuje, přičemž zpřístupňuje informace předložené skupinou organizátorů.

4. Poté, co Komise zaregistruje iniciativu v souladu s článkem 6, poskytne překlad obsahu dotyčné iniciativy včetně přílohy do všech úředních jazyků orgánů Unie, v mezích stanovených v příloze II, pro účely jeho zveřejnění v registru a jeho použití pro sběr prohlášení o podpoře v souladu s tímto nařízením.

Skupina organizátorů navíc může poskytnout překlady dodatečných informací o iniciativě do všech úředních jazyků orgánů Unie a případně rovněž překlady návrhu právního aktu uvedeného v příloze II a předloženého v souladu s čl. 6 odst. 2. Za tyto překlady odpovídá skupina organizátorů. Obsah překladů poskytnutých skupinou organizátorů musí odpovídat obsahu iniciativy předložené v souladu s čl. 6 odst. 2.

Komise zajistí zveřejnění informací předložených v souladu s čl. 6 odst. 2 a překladů předložených v souladu s tímto odstavcem v registru a na internetových stránkách o evropské občanské iniciativě.

5. Komise vytvoří pro účely předávání prohlášení o podpoře příslušným orgánům členských států v souladu s článkem 12 službu pro výměnu souborů a tuto službu zdarma zpřístupní skupinám organizátorů iniciativ.

6. Každý členský stát zřídí jedno nebo více kontaktních míst, která skupinám organizátorů poskytují bezplatně informace a pomoc v souladu s příslušnými právními předpisy Unie a vnitrostátním právem.

KAPITOLA II

PROCESNÍ USTANOVENÍ

Článek 5

Skupina organizátorů

1. Iniciativu vytváří a spravuje skupina nejméně sedmi fyzických osob (dále jen „skupina organizátorů“). Do uvedeného minimálního počtu se nezapočítávají členové Evropského parlamentu.

2. Členové skupiny organizátorů musí být občany Unie, musí být ve věku, kdy mají právo hlasovat ve volbách do Evropského parlamentu, a skupina organizátorů musí zahrnovat osoby s bydlištěm nejméně v sedmi různých členských státech k okamžiku registrace iniciativy.

Komise u každé iniciativy v registru zveřejní jména všech členů skupiny organizátorů v souladu s nařízením (EU) 2018/1725.

3. Skupina organizátorů určí dva ze svých členů jako zástupce a náhradníka, kteří jsou v průběhu celého postupu prostředníky mezi skupinou organizátorů a orgány Unie a jsou oprávněni jednat jménem skupiny organizátorů (dále jen „kontaktní osoby“).

Skupina organizátorů může rovněž určit nejvýše dvě další fyzické osoby, vybrané z jejích členů či jinak, které jsou v průběhu celého postupu oprávněny jednat jménem kontaktních osob jako prostředníci s orgány Unie.

4. Skupina organizátorů informuje Komisi o veškerých změnách ve svém složení v průběhu postupu a vhodným způsobem prokáže, že jsou splněny požadavky stanovené v odstavcích 1 a 2. Změna ve složení skupiny organizátorů se promítne do formulářů prohlášení o podpoře a jména současných a bývalých členů skupiny organizátorů zůstanou v registru dostupná v průběhu celého postupu.

5. Aniž je dotčena odpovědnost zástupce skupiny organizátorů jako správce údajů podle čl. 82 odst. 2 nařízení (EU) 2016/679, jsou členové skupiny organizátorů společně a nerozdílně odpovědní za veškeré škody způsobené při organizaci iniciativy záměrným nebo hrubě nedbalým protiprávním jednáním podle příslušných vnitrostátních právních předpisů.

6. Aniž jsou dotčeny sankce podle článku 84 nařízení (EU) 2016/679, členské státy v souladu s vnitrostátními právními předpisy zajistí, aby se na skupinu organizátorů vztahovaly účinné, přiměřené a odrazující sankce za porušení tohoto nařízení, a to zejména za:

- a) nepravdivá prohlášení;
- b) podvodné používání údajů.

7. Byl-li v souladu s vnitrostátními právními předpisy zřízen právní subjekt specificky pro účely správy dané iniciativy, považuje se tento právní subjekt pro účely odstavců 5 a 6 tohoto článku, čl. 6 odst. 2 a 4 až 7, článků 7 až 19 nebo příloh II až VII za skupinu organizátorů nebo za její členy, pokud je jednáním jménem právního subjektu pověřen člen skupiny organizátorů určený jako její zástupce.

Článek 6

Registrace

1. Prohlášení o podpoře iniciativy lze sbírat pouze poté, co ji zaregistrovala Komise.
2. Skupina organizátorů podá Komisi žádost o registraci prostřednictvím registru.

Při podání žádosti skupina organizátorů rovněž:

- a) předá informace uvedené v příloze II v jednom z úředních jazyků orgánů Unie;
- b) v případě, že skupina organizátorů má více než sedm členů, uvede těch sedm členů, kteří se mají vzít v úvahu pro účely čl. 5 odst. 1 a 2;
- c) případně uvede, že byl zřízen právní subjekt na základě čl. 5 odst. 7.

Aniž jsou dotčeny odstavce 5 a 6, rozhodne Komise o žádosti o registraci do dvou měsíců od jejího podání.

3. Komise iniciativu zaregistruje, pokud:
- skupina organizátorů vhodným způsobem prokázala, že splňuje požadavky stanovené v čl. 5 odst. 1 a 2 a určila kontaktní osoby v souladu s čl. 5 odst. 3 prvním pododstavcem;
 - v situaci uvedené v čl. 5 odst. 7 byl daný právní subjekt zřízen specificky pro účely správy dané iniciativy a jednáním jménem tohoto právního subjektu je pověřen člen skupiny organizátorů určený jako její zástupce;
 - žádná část iniciativy nespadá zjevně mimo rámec pravomocí Komise k předložení návrhu právního aktu Unie pro účely provedení Smluv;
 - iniciativa není zjevně zneužívající, bezdůvodná nebo šikanózní;
 - iniciativa není zjevně v rozporu s hodnotami Unie uvedenými v článku 2 Smlouvy o EU a právy obsaženými v Listině základních práv Evropské Unie.

K určení toho, zda jsou splněny požadavky uvedené v prvním pododstavci písm. a) až e) tohoto odstavce, posoudí Komise informace poskytnuté skupinou organizátorů podle odstavce 2.

Není-li jeden nebo více požadavků uvedených v prvním pododstavci písm. a) až e) tohoto odstavce splněn, odmítne Komise iniciativu zaregistrovat, aniž jsou dotčeny odstavce 4 a 5.

4. Má-li Komise za to, že jsou splněny požadavky stanovené v odst. 3 prvním pododstavci písm. a), b), d) a e), avšak požadavek uvedený v odst. 3 prvním pododstavci písm. c) splněn není, informuje skupinu organizátorů do jednoho měsíce od podání žádosti o výsledku svého posouzení a jeho důvodech.

V takovém případě může skupina organizátorů iniciativu buď pozměnit, aby zohledňovala posouzení Komise, a zajistit tak, aby iniciativa vyhovovala požadavku stanovenému v odst. 3 písm. c), nebo může původní iniciativu ponechat beze změny, nebo ji vzít zpět. Skupina organizátorů informuje Komisi o svém rozhodnutí do dvou měsíců od obdržení posouzení Komise, které musí být odůvodněno, a případně předloží změny původní iniciativy.

Pokud skupina organizátorů svoji původní iniciativu podle druhého pododstavce tohoto odstavce pozmění, nebo ji ponechá beze změny, Komise:

- iniciativu zaregistruje, pokud splňuje požadavek stanovený v odst. 3 prvním pododstavci písm. c);
- iniciativu částečně zaregistruje, pokud část iniciativy včetně jejích hlavních cílů nespadá zjevně mimo rámec pravomocí Komise na předložení návrhu právního aktu Unie pro účely provedení Smluv;
- ve všech ostatních případech iniciativu odmítne zaregistrovat.

Komise o žádosti rozhodne do jednoho měsíce od obdržení informace od skupiny organizátorů podle druhého pododstavce tohoto odstavce.

5. Zaregistrovaná iniciativa se zveřejní v registru.

Pokud Komise provede částečnou registraci iniciativy, zveřejní v registru informace o rozsahu registrace iniciativy.

V takovém případě skupina organizátorů zajistí, aby byly potenciální podepsané osoby informovány o rozsahu registrace iniciativy a o skutečnosti, že se prohlášení o podpoře sbírají pouze ve vztahu k rozsahu registrace.

6. Komise iniciativu zaregistruje pod jedním registračním číslem a oznámí je skupině organizátorů.

7. Pokud Komise iniciativu odmítne zaregistrovat nebo ji zaregistruje pouze částečně podle odstavce 4, uvede důvody pro své rozhodnutí a vyrozumí skupinu organizátorů. Rovněž informuje skupinu organizátorů o veškerých možných soudních i mimosoudních opravných prostředcích, které má k dispozici.

Komise zveřejní v registru a na veřejných internetových stránkách o evropské občanské iniciativě veškerá svá rozhodnutí o žádostech o registraci navrhovaných občanských iniciativ, která přijme v souladu s tímto článkem.

8. Komise o registraci iniciativy informuje Evropský parlament, Radu, Evropský hospodářský a sociální výbor a Výbor regionů.

Článek 7

Zpětvzetí iniciativy

Iniciativu, která byla zaregistrována v souladu s článkem 6, může skupina organizátorů předtím, než je předložena Komisi v souladu s článkem 13, kdykoli vzít zpět. Toto zpětvzetí se zveřejní v registru.

Článek 8

Období sběru

1. Aniž je dotčen čl. 11 odst. 6, musí být veškerá prohlášení o podpoře shromážděna v období nejvýše 12 měsíců od data zvolení skupinou organizátorů (dále jen „období sběru“). Toto zvolené datum nesmí být pozdější než šest měsíců od registrace iniciativy v souladu s článkem 6.

Skupina organizátorů informuje Komisi o zvoleném datu nejpozději 10 pracovních dnů před tímto datem.

Pokud si skupina organizátorů přeje během období sběru ukončit sběr prohlášení o podpoře před skončením období sběru, informuje o tomto záměru Komisi alespoň 10 pracovních dní před nově zvoleným datem, k němuž má období sběru skončit.

Komise oznámí členským státům datum uvedené v prvním pododstavci.

2. Komise uvede datum začátku a konce období sběru v registru.
3. Komise ukončí provoz centrálního online systému sběru podle článku 10 a skupina organizátorů ukončí provoz individuálního online systému sběru podle článku 11 k datu, k němuž skončí období sběru.

Článek 9

Postup při sběru prohlášení o podpoře

1. Prohlášení o podpoře mohou být podepisována online nebo v listinné podobě.
2. Ke sběru prohlášení o podpoře lze použít pouze formuláře odpovídající vzorům uvedeným v příloze III.

Skupina organizátorů vyplní formuláře uvedené v příloze III před zahájením sběru prohlášení o podpoře. Informace uvedené ve formulářích musí odpovídat informacím obsaženým v registru.

Pokud se skupina organizátorů rozhodne sbírat prohlášení o podpoře online pomocí centrálního online systému sběru podle článku 10, odpovídá Komise za poskytnutí vhodných formulářů v souladu s přílohou III.

Pokud byla iniciativa zaregistrována částečně podle čl. 6 odst. 4, formuláře uvedené v příloze III, jakož i centrální online systém sběru, případně individuální online systém sběru, musí odpovídat rozsahu registrace iniciativy. Pro účely sběru online nebo v listinné podobě lze formuláře prohlášení o podpoře upravit.

Příloha III se nepoužije, pokud občané vyjádří iniciativě podporu online prostřednictvím centrálního online systému sběru uvedeného v článku 10 s použitím svých oznámených prostředků pro elektronickou identifikaci ve smyslu nařízení (EU) č. 910/2014 podle čl. 10 odst. 4 tohoto nařízení. Občané uvedou svou státní příslušnost a členské státy akceptují minimální soubor údajů pro fyzické osoby v souladu s prováděcím nařízením Komise (EU) 2015/1501 ⁽¹⁵⁾.

3. Osoba podepisující prohlášení o podpoře má povinnost poskytnout pouze osobní údaje uvedené v příloze III.
4. Členské státy informují Komisi, zda si přejí být zahrnuty v části A, nebo B přílohy III, před 30. červnem 2019. Členské státy, které si přejí být zahrnuty v části B přílohy III, uvedou druh nebo druhy osobního identifikačního čísla nebo čísla osobního dokladu, které jsou uvedeny v části B přílohy.

⁽¹⁵⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2015/1501 ze dne 8. září 2015 o rámci interoperability podle čl. 12 odst. 8 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 910/2014 o elektronické identifikaci a službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce na vnitřním trhu (Úř. věst. L 235, 9.9.2015, s. 1).

Do 1. ledna 2020 zveřejní Komise formuláře uvedené v příloze III v registru.

Členské státy zahrnuté v jedné části přílohy III mohou Komisi požádat, aby byly přeneseny do druhé části přílohy III. Požádají Komisi nejméně šest měsíců před datem, k němuž budou nové vzory použitelné.

5. Skupina organizátorů odpovídá za sběr prohlášení o podpoře od podepsaných osob, která mají listinnou podobu.
6. Každá osoba smí prohlášení o podpoře dané iniciativy podepsat pouze jednou.
7. Skupina organizátorů informuje Komisi o počtu shromážděných prohlášení o podpoře v každém členském státě alespoň každé dva měsíce během období sběru a o konečném počtu do tří měsíců od konce období sběru pro účely zveřejnění v registru.

Pokud nebylo dosaženo požadovaného počtu prohlášení o podpoře nebo pokud nebyla od skupiny organizátorů do tří měsíců od konce období sběru získána žádná odezva, Komise iniciativu ukončí a zveřejní v registru oznámení v tomto smyslu.

Článek 10

Centrální online systém sběru

1. Pro účely sběru prohlášení o podpoře online zřídí Komise do 1. ledna 2020 a od uvedeného data provozuje centrální online systém sběru v souladu s rozhodnutím (EU, Euratom) 2017/46.

Náklady na zřízení a provoz centrálního online systému sběru nese souhrnný rozpočet Evropské unie. Využívání centrálního online systému sběru je bezplatné.

Centrální online systém sběru musí být přístupný pro osoby se zdravotním postižením.

Data získaná prostřednictvím centrálního online systému sběru se uchovávají na serverech, které za tímto účelem zpřístupní Komisi.

Centrální online systém sběru umožňuje nahrávání prohlášení o podpoře shromažďovaných v listinné podobě.

2. U každé iniciativy Komise zajistí, aby bylo prostřednictvím centrálního online systému sběru možné sbírat prohlášení o podpoře během období sběru určeného v souladu s článkem 8.
3. Skupina organizátorů informuje Komisi, zda si přeje využít centrálního online systému sběru a zda si přeje nahrávat prohlášení o podpoře shromážděná v listinné podobě, nejpozději 10 pracovních dnů před začátkem období sběru.

Pokud si skupina organizátorů přeje nahrávat prohlášení o podpoře shromážděná v listinné podobě, nahraje veškerá taková prohlášení nejpozději do dvou měsíců od konce období sběru a informuje o tom Komisi.

4. Členské státy zajistí, aby:
 - a) občané mohli iniciativám vyjadřovat podporu online s použitím oznámených prostředků pro elektronickou identifikaci nebo podepsáním formuláře prohlášení o podpoře s elektronickým podpisem ve smyslu nařízení (EU) č. 910/2014;
 - b) byl uznáván uzel eIDAS vypracovaný Komisí v rámci nařízení (EU) č. 910/2014 a prováděcího nařízení Komise (EU) 2015/1501.
5. Komise vede konzultace se zúčastněnými stranami o dalším vývoji a zlepšeních ústředního systému sběru online, aby mohla zohlednit jejich návrhy a připomínky.

Článek 11

Individuální online systémy sběru

1. Pokud se skupina organizátorů rozhodne centrální online systém sběru nevyužít, může prohlášení o podpoře sbírat online v několika nebo ve všech členských státech prostřednictvím jiného, individuálního online systému sběru (dále jen „individuální online systém sběru“).

Data získaná prostřednictvím individuálního online systému sběru se uchovávají na území členského státu.

2. Skupina organizátorů zajistí, aby individuální online systém sběru po celé období sběru splňoval požadavky stanovené v odstavci 4 tohoto článku a v čl. 18 odst. 3.

3. Po registraci iniciativy a před začátkem období sběru, a aniž jsou dotčeny pravomoci vnitrostátních dozorových úřadů podle kapitoly VI nařízení (EU) 2016/679, skupina organizátorů požádá příslušný orgán členského státu, v němž budou uchovávána data získaná prostřednictvím individuálního online systému sběru, aby ověřil, že uvedený systém splňuje požadavky stanovené v odstavci 4 tohoto článku.

Pokud individuální online systém sběru uvedené požadavky splňuje, vydá příslušný orgán potvrzení v tomto smyslu podle vzoru uvedeného v příloze IV do jednoho měsíce od podání žádosti. Kopii tohoto potvrzení skupina organizátorů zveřejní na internetových stránkách používaných pro individuální online systém sběru.

Členské státy uznávají potvrzení vydaná příslušnými orgány jiných členských států.

4. Individuální online systémy sběru musí mít odpovídající bezpečnostní a technické prvky, aby se v průběhu celého období sběru zajistilo, že:

- a) prohlášení o podpoře mohou podepsat pouze fyzické osoby;
- b) informace uvedené v iniciativě odpovídají informacím zveřejněným v registru;
- c) údaje se od podepsaných osob sbírají v souladu s přílohou III;
- d) údaje poskytnuté podepsanými osobami jsou bezpečně shromažďovány a ukládány.

5. Komise do 1. ledna 2020 přijme prováděcí akty, kterými stanoví technické specifikace pro účely provádění odstavce 4 tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle článku 22.

Komise si může při přípravě technických specifikací podle prvního pododstavce vyžádat doporučení Agentury Evropské unie pro bezpečnost sítí a informací (ENISA).

6. V případě, že jsou prohlášení o podpoře sbírána prostřednictvím individuálních online systémů sběru, může období sběru začít až poté, co bylo pro tento systém vydáno potvrzení podle odstavce 3.

7. Tento článek se použije pouze na iniciativy, které byly zaregistrovány v souladu s článkem 6 do 31. prosince 2022.

Článek 12

Ověřování a potvrzování prohlášení o podpoře členskými státy

1. Každý členský stát ověří a potvrdí, že prohlášení o podpoře podepsaná jeho státními příslušníky jsou v souladu s ustanoveními tohoto nařízení (dále jen „odpovědný členský stát“).

2. Do tří měsíců od konce období sběru a aniž je dotčen odstavec 3 tohoto článku, předloží skupina organizátorů prohlášení o podpoře, shromážděná online či v listinné podobě, příslušným orgánům odpovědného členského státu uvedeným v čl. 20 odst. 2.

Skupina organizátorů předloží příslušným orgánům prohlášení o podpoře pouze tehdy, pokud bylo dosaženo minimálního počtu podepsaných osob stanoveného v článku 3.

Prohlášení o podpoře se každému příslušnému orgánu v odpovědném členském státě předkládají pouze jednou s využitím formuláře uvedeného v příloze V.

Prohlášení o podpoře shromážděná online se předkládají v souladu s elektronickým schématem zveřejněným Komisí.

Prohlášení o podpoře shromážděná v listinné podobě a prohlášení shromážděná online prostřednictvím individuálního online systému sběru se předkládají odděleně.

3. Komise předloží prohlášení o podpoře shromážděná online prostřednictvím centrálního online systému sběru, jakož i prohlášení shromážděná v listinné podobě a nahraná v souladu s čl. 10 odst. 3 druhým pododstavcem příslušnému orgánu odpovědného členského státu jakmile skupina organizátorů v souladu s odstavcem 2 tohoto článku předloží formulář uvedený v příloze V příslušnému orgánu odpovědného členského státu.

Pokud skupina organizátorů sbírala prohlášení o podpoře prostřednictvím individuálního online systému sběru, může Komise požádat, aby tato prohlášení o podpoře předložila příslušnému orgánu odpovědného členského státu.

Komise předloží prohlášení o podpoře v souladu s odst. 2 druhým až čtvrtým pododstavcem tohoto článku s využitím služby pro výměnu souborů v EU uvedené v čl. 4 odst. 5.

4. Ve lhůtě tří měsíců od obdržení prohlášení o podpoře je příslušné orgány ověřit pomocí vhodných kontrol, které mohou být prováděny na náhodně vybraném vzorku, v souladu s vnitrostátním právem a zvyklostmi.

Předkládají-li se prohlášení o podpoře shromážděná online a prohlášení shromážděná v listinné podobě odděleně, uvedená lhůta začíná běžet poté, co příslušný orgán obdržel veškerá prohlášení o podpoře.

Pro účely ověřování prohlášení o podpoře shromážděných v listinné podobě není nutné prokazovat pravost podpisu.

5. Na základě provedeného ověření potvrdí příslušný orgán počet platných prohlášení o podpoře za dotyčný členský stát. Toto potvrzení se bezplatně vydá skupině organizátorů s použitím vzoru uvedeného v příloze VI.

V potvrzení se uvede počet platných prohlášení o podpoře shromážděných v listinné podobě a online, včetně prohlášení shromážděných v listinné podobě a nahraných v souladu s čl. 10 odst. 3 druhým pododstavcem.

Článek 13

Předkládání Komisi

Do tří měsíců od obdržení posledního potvrzení podle čl. 12 odst. 5 předloží skupina organizátorů iniciativu Komisi.

Skupina organizátorů předloží vyplněný formulář uvedený v příloze VII spolu s listinnými nebo elektronickými kopiemi potvrzení podle čl. 12 odst. 5.

Komise zveřejní formulář uvedený v příloze VII v registru.

Článek 14

Zveřejnění a veřejná slyšení

1. Poté, co Komise obdrží platnou iniciativu, pro niž byla v souladu s články 8 až 12 shromážděna a potvrzena prohlášení o podpoře, zveřejní o tom bezodkladně oznámení v registru a iniciativu předá Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému asociálnímu výboru, Výboru regionů a vnitrostátním parlamentům.

2. Skupina organizátorů dostane do tří měsíců od zveřejnění iniciativy příležitost představit ji na veřejném slyšení, které uspořádá Evropský parlament.

Evropský parlament toto veřejné slyšení zorganizuje ve svých prostorách.

Komise je na slyšení zastoupena na odpovídající úrovni.

Příležitost zúčastnit se slyšení dostane Rada, další orgány Unie, včetně těch poradních, vnitrostátní parlamenty a občanská společnost.

Evropský parlament zajistí vyvážené zastoupení relevantních veřejných a soukromých zájmů.

3. Po veřejném slyšení Evropský parlament posoudí politickou podporu iniciativy.

Článek 15

Přezkum Komisí

1. Do jednoho měsíce od předložení iniciativy v souladu s článkem 13 přijme Komise na odpovídající úrovni skupinu organizátorů a umožní jí podrobně vysvětlit cíle iniciativy.

2. Do šesti měsíců od zveřejnění iniciativy v souladu s čl. 14 odst. 1 a po veřejném slyšení uvedeném v čl. 14 odst. 2 uvede Komise ve sdělení své právní a politické závěry ohledně dotyčné iniciativy, případná opatření, jež má v úmyslu přijmout, a důvody pro přijetí či nepřijetí opatření.

Pokud má Komise v úmyslu přijmout opatření v reakci na iniciativu, včetně případného přijetí jednoho nebo více návrhů právního aktu Unie, uvede se také ve sdělení plánovaný harmonogram těchto opatření.

Sdělení se oznámí skupině organizátorů, jakož i Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů, a zveřejní se.

3. Komise a skupina organizátorů informují podepsané osoby o reakci na iniciativu v souladu s čl. 18 odst. 2 a 3.

Komise poskytuje v registru a na veřejných internetových stránkách o evropské občanské iniciativě aktuální informace o provádění opatření uvedených ve sdělení přijatém v reakci na iniciativu.

Článek 16

Postup Evropského parlamentu v návaznosti na úspěšné občanské iniciativy

Evropský parlament posoudí opatření, která Komise přijala na základě svého sdělení podle čl. 15 odst. 2.

KAPITOLA III

OSTATNÍ USTANOVENÍ

Článek 17

Transparentnost

1. Skupina organizátorů pro účely zveřejnění v registru a případně na internetových stránkách své kampaně poskytne jasné, přesné a úplné informace o zdrojích financování pro iniciativu, které převyšují 500 EUR na sponzora.

Uvedené zdroje financování a podpory, včetně sponzorů, a příslušné částky musí být jasně identifikovatelné.

Skupina organizátorů poskytne rovněž informace o organizacích, jež jí pomáhají na dobrovolném základě, pokud taková podpora není ekonomicky vyjádřitelná.

Během doby od data registrace do data, kdy je iniciativa předložena Komisi v souladu s článkem 13, se tyto informace nejméně každé dva měsíce aktualizují. Komise je zveřejní jasným a přístupným způsobem v registru a na veřejných internetových stránkách o evropské občanské iniciativě.

2. Komise je oprávněna vyžadovat od skupiny organizátorů jakékoli další informace a vysvětlení v souvislosti se zdroji financování a podpory uvedenými v souladu s tímto nařízením.

3. Komise občanům umožní podávat stížnosti ohledně úplnosti a správnosti informací o zdrojích financování a podpory uváděných skupinami organizátorů a veřejně zpřístupní kontaktní formulář pro podání stížnosti v registru a na veřejných internetových stránkách o evropské občanské iniciativě.

Komise může od skupiny organizátorů vyžadovat jakékoli další informace o stížnostech obdržných v souladu s tímto odstavcem a případně aktualizovat informace o uvedených zdrojích financování a podpory v registru.

Článek 18

Komunikace

1. Komise prostřednictvím komunikačních činností a informačních kampaní zvyšuje informovanost veřejnosti o existenci, cílech a fungování evropské občanské iniciativy, a přispívá tak k propagaci aktivní účasti občanů na politickém životě Unie.

Evropský parlament se podílí na komunikačních činnostech Komise.

2. Pro účely komunikačních a informačních činností týkajících se dotčené iniciativy může skupina organizátorů nebo Komise s výslovným souhlasem podepsaných osob shromažďovat jejich e-mailové adresy.

Potenciální podepsané osoby jsou informováni o tom, že jejich právo na podporu iniciativy není podmíněno jejich souhlasem s poskytnutím jejich e-mailové adresy.

3. E-mailové adresy nesmějí být shromažďovány jako součást formuláře prohlášení o podpoře. Mohou však být shromažďovány současně s prohlášeními o podpoře, pokud jsou zpracovávány odděleně.

Článek 19

Ochrana osobních údajů

1. Zástupce skupiny organizátorů je ve vztahu ke zpracování osobních údajů při shromažďování prohlášení o podpoře, e-mailových adres a údajů o sponzorech iniciativ správcem údajů ve smyslu nařízení (EU) 2016/679. Je-li zřízen právní subjekt uvedený v čl. 5 odst. 7 tohoto nařízení, je správcem údajů tento subjekt.

2. Příslušné orgány určené v souladu s čl. 20 odst. 2 tohoto nařízení jsou ve vztahu ke zpracování osobních údajů pro účely ověření a potvrzení prohlášení o podpoře správci údajů ve smyslu nařízení (EU) 2016/679.

3. Komise je ve vztahu ke zpracování osobních údajů v registru, na online platformě pro spolupráci, v centrálním online systému sběru uvedeném v článku 10 tohoto nařízení a při shromažďování e-mailových adres správcem údajů ve smyslu nařízení (EU) 2018/1725.

4. Osobní údaje uvedené ve formulářích prohlášení o podpoře se shromažďují pro účely operací nezbytných pro bezpečný sběr a uchovávání v souladu s články 9 až 11, pro účely předložení členským státům, ověření a potvrzení v souladu s článkem 12 a pro účely nezbytných kontrol kvality a statistické analýzy.

5. Skupina organizátorů, případně Komise, zničí veškerá podepsaná prohlášení o podpoře iniciativy a veškeré jejich kopie nejpozději jeden měsíc po předložení iniciativy Komisi v souladu s článkem 13 nebo nejpozději 21 měsíců po začátku období sběru, podle toho, co nastane dříve. Avšak pokud je iniciativa po začátku období sběru vzata zpět, prohlášení o podpoře a veškeré jejich kopie se zničí nejpozději jeden měsíc po jejím zpětvzetí podle článku 7.

6. Příslušný orgán zničí veškerá prohlášení o podpoře a jejich kopie nejpozději tři měsíce po vydání potvrzení podle čl. 12 odst. 5.

7. Prohlášení o podpoře dané iniciativy a jejich kopie mohou být uchovávány i po uplynutí lhůt uvedených v odstavcích 5 a 6, pokud je to nezbytné pro účely právních nebo správních řízení vztahujících se k dotčené iniciativě. Zničí se nejpozději jeden měsíc po datu, k němuž jsou uvedena řízení uzavřena konečným rozhodnutím.

8. Komise a skupina organizátorů zničí záznamy o e-mailových adresách shromážděných v souladu s čl. 18 odst. 2 nejpozději jeden měsíc po zpětvzetí iniciativy nebo 12 měsíců po skončení období sběru či po předložení iniciativy Komisi. Avšak pokud Komise prostřednictvím sdělení uvede opatření, jež má v úmyslu přijmout v souladu s čl. 15 odst. 2, zničí se záznamy o e-mailových adresách nejpozději tři roky po zveřejnění uvedeného sdělení.

9. Členové skupiny organizátorů jsou oprávněni, aniž jsou dotčena jejich práva podle nařízení (EU) 2018/1725, požádat o odstranění svých osobních údajů z registru po dvou letech od data registrace dotčené iniciativy.

Článek 20

Příslušné orgány v členských státech

1. Pro účely článku 11 určí každý členský stát jeden nebo více orgánů příslušných pro vydávání potvrzení uvedeného v čl. 11 odst. 3.

2. Pro účely článku 12 určí každý členský stát jeden orgán příslušný pro koordinaci procesu ověřování prohlášení o podpoře a pro vydávání potvrzení uvedených v čl. 12 odst. 5.

3. Členské státy předají Komisi názvy a adresy orgánů určených podle odstavců 1 a 2 do 1. ledna 2020. Informují Komisi o každé aktualizaci uvedených informací.

Komise zveřejní názvy a adresy orgánů určených podle odstavců 1 a 2 v registru.

Článek 21

Sdělení znění vnitrostátních předpisů

1. Do 1. ledna 2020 sdělí členské státy Komisi konkrétní předpisy, které přijaly za účelem provedení tohoto nařízení.
2. Komise tyto předpisy zveřejní v registru v jazyce sdělení učiněných členskými státy v souladu s odstavcem 1.

KAPITOLA IV

AKTY V PŘENESENÉ PRAVOMOCI A PROVÁDĚCÍ AKTY

Článek 22

Postup projednávání ve výboru

1. Pro účely provádění čl. 11 odst. 5 tohoto nařízení je Komisi nápomocen výbor. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

Článek 23

Přenesené pravomoci

Komise je zmocněna přijmout akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 24, kterými se mění přílohy tohoto nařízení v mezích ustanovení tohoto nařízení, která jsou pro uvedené přílohy relevantní.

Článek 24

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci svěřená Komisi podléhá podmínkám stanoveným v tomto článku.
2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v článku 23 je Komisi svěřena na dobu pěti let ode dne 6. června 2019.
3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v článku 23 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.
4. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci Komise vede konzultace s odborníky jmenovanými jednotlivými členskými státy v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů.
5. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.
6. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 23 vstoupí v platnost pouze tehdy, pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

KAPITOLA V

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 25

Přezkum

Komise přezkoumává pravidelně fungování evropské občanské iniciativy a předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu o uplatňování tohoto nařízení nejpozději 1. ledna 2024 a následně každé čtyři roky. Tyto zprávy zahrnují i minimální věk na podporu evropské občanské iniciativy v členských státech. Tyto zprávy se zveřejní.

Článek 26

Zrušení

Nařízení (EU) č. 211/2011 se zrušuje s účinkem ode dne 1. ledna 2020.

Odkazy na zrušené nařízení se považují za odkazy na toto nařízení.

Článek 27

Přechodná ustanovení

Články 5 až 9 nařízení (EU) č. 211/2011 se použijí i po 1. lednu 2020 na evropské občanské iniciativy, které byly registrovány před 1. lednem 2020.

Článek 28

Vstup v platnost a použitelnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 1. ledna 2020.

Ustanovení čl. 9 odst. 4, článku 10, čl. 11 odst. 5 a článků 20 až 24 se použijí ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 17. dubna 2019.

Za Evropský parlament
předseda
A. TAJANI

Za Radu
předseda
G. CIAMBA

PŘÍLOHA I

MINIMÁLNÍ POČET PODEPSANÝCH OSOB NA ČLENSKÝ STÁT

Belgie	15 771
Bulharsko	12 767
Česko	15 771
Dánsko	9 763
Německo	72 096
Estonsko	4 506
Irsko	8 261
Řecko	15 771
Španělsko	40 554
Francie	55 574
Chorvatsko	8 261
Itálie	54 823
Kypr	4 506
Lotyšsko	6 008
Litva	8 261
Lucembursko	4 506
Maďarsko	15 771
Malta	4 506
Nizozemsko	19 526
Rakousko	13 518
Polsko	38 301
Portugalsko	15 771
Rumunsko	24 032
Slovinsko	6 008
Slovensko	9 763
Finsko	9 763
Švédsko	15 020
Spojené království	54 823

PŘÍLOHA II

INFORMACE POŽADOVANÉ PRO REGISTRACI INICIATIVY

1. Název iniciativy (maximálně 100 znaků). (*)
2. Cíle iniciativy, v souvislosti s níž má Komise jednat (maximálně 1 100 znaků bez mezer); (průměr upravený podle jazyka (*)).

Skupina organizátorů může v příloze uvést informace o předmětu, cílech a pozadí dané iniciativy (maximálně 5 000 znaků bez mezer); (průměr upravený podle jazyka (*)).

Skupina organizátorů může uvést další informace o předmětu, cílech a pozadí dané iniciativy. Pokud si přeje, může rovněž předložit návrh právního aktu.
3. Ustanovení Smluv, která skupina organizátorů považuje za relevantní pro navrhované opatření.
4. Jméno/jména a příjmení, poštovní adresa, státní příslušnost a datum narození sedmi členů skupiny organizátorů s bydlištěm v sedmi různých členských státech, s výslovným uvedením zástupce a náhradníka a jejich e-mailových adres a telefonních čísel ⁽¹⁾.

Nepatří-li zástupce nebo náhradník mezi sedm členů uvedených v prvním pododstavci, uveďte jejich jméno/jména a příjmení, poštovní adresu, státní příslušnost, datum narození, e-mailovou adresu a telefonní číslo.
5. Doklady prokazující jméno a příjmení, poštovní adresu, státní příslušnost a datum narození každého ze sedmi členů uvedených v bodu 4, jakož i zástupce a náhradníka, nepatří-li mezi uvedených sedm členů.
6. Jména ostatních členů skupiny organizátorů.
7. V situaci uvedené v čl. 5 odst. 7 nařízení (EU) 2019/788, podle okolností též doklady prokazující, že byl v souladu s vnitrostátními právními předpisy některého členského státu zřízen právní subjekt specificky pro účely správy dané iniciativy, a že člen skupiny organizátorů určený jako její zástupce je pověřen jednáním jménem tohoto právního subjektu.
8. Veškeré zdroje podpory a financování pro danou iniciativu v okamžiku registrace.

(*) Komise zajistí překlad těchto prvků do všech úředních jazyků orgánů Unie, a to u všech zaregistrovaných iniciativ.

⁽¹⁾ V online registru Komise budou zveřejněna pouze jména a příjmení členů skupiny organizátorů, země bydliště zástupce, popřípadě název právního subjektu a země jeho sídla, e-mailové adresy kontaktních osob a informace o zdrojích podpory a financování. Subjekty údajů jsou oprávněny z legitimních důvodů týkajících se jejich konkrétní situace nesouhlasit se zveřejněním svých osobních údajů.

FORMULÁŘ PROHLÁŠENÍ O PODPOŘE – Část A ⁽¹⁾

(pro členské státy, které nepožadují uvedení osobního identifikačního čísla/čísla osobního dokladu)

Všechna pole na tomto formuláři jsou povinná.

VYPLNÍ PŘEDEM SKUPINA ORGANIZÁTORŮ:

- Všechny osoby podepsané na tomto formuláři jsou občany:
Na každém seznamu zaškrtněte pouze jeden členský stát.
- Registrační číslo přidělené Evropskou komisí:
- Datum začátku a konce období sběru:
- Internetové stránky této iniciativy v registru Evropské komise:
- Název iniciativy:
- Cíle iniciativy:
- Jména a e-mailové adresy registrovaných kontaktních osob:
[v situaci uvedené v čl. 5 odst. 7 nařízení (EU) 2019/788 podle okolností též: název právního subjektu a země jeho sídla]:
- Internetové stránky této iniciativy (pokud existují):

VYPLNÍ PODEPSANÉ OSOBY – VELKÝMI PÍSMENY:

„Prohlašuji, že mnou poskytnuté informace v tomto formuláři jsou správné a že jsem dosud tuto iniciativu nepodpořil/a.“

Jméno/jména	Příjmení	BYDLIŠTĚ ⁽¹⁾ (ulice, číslo, poštovní směrovací číslo, město, země)	Datum narození	Datum	Podpis ⁽²⁾

⁽¹⁾ Němečtí státní příslušníci s pobytem v zahraničí pouze pokud zaregistrovali své stávající trvalé bydliště na příslušném německém diplomatickém zastoupení v zahraničí.⁽²⁾ Podpis není povinný, pokud je formulář předložen online prostřednictvím centrálního online systému sběru podle článku 10 nařízení (EU) 2019/788 nebo prostřednictvím individuálního online systému sběru podle článku 11 uvedeného nařízení.⁽¹⁾ Formulář se vytiskne na jednom listu. Skupina organizátorů může použít oboustranný list. Pro účely nahrání prohlášení o podpoře shromážděných v listinné podobě do centrálního online systému sběru se použije kód poskytnutý Komisí.

Prohlášení o ochraně soukromí ^(?) pro prohlášení o podpoře shromážděná v listinné podobě nebo prostřednictvím individuálního online systému sběru:

V souladu s nařízením (EU) 2016/679 (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) budou Vaše osobní údaje uvedené v tomto formuláři použity pouze na podporu iniciativy a budou zpřístupněny příslušným vnitrostátním orgánům za účelem ověření a potvrzení. Máte právo od skupiny organizátorů této iniciativy požadovat přístup ke svým osobním údajům, opravu a vymazání Vašich osobních údajů a omezení jejich zpracování.

Doba, po kterou bude skupina organizátorů uchovávat Vaše údaje, nepřesáhne jeden měsíc po předložení iniciativy Evropské komisi nebo 21 měsíců od začátku období sběru, podle toho, co nastane dříve. V případě správního či soudního řízení mohou být uchovávány i po uplynutí těchto lhůt, a to po dobu nejvýše jednoho měsíce ode dne ukončení tohoto řízení.

Aniž jsou dotčeny jakékoliv jiné správní nebo soudní opravné prostředky, máte právo kdykoliv podat stížnost u úřadu pro ochranu údajů, zejména v členském státě Vašeho obvyklého bydliště, místa výkonu práce nebo místa, kde došlo k údajnému porušení, pokud se domníváte, že Vaše osobní údaje byly zpracovávány protiprávně.

Zástupce skupiny organizátorů iniciativy nebo v příslušných případech, právní subjekt jí zřízený je správcem údajů ve smyslu obecného nařízení o ochraně osobních údajů a lze jej kontaktovat na základě informací uvedených v tomto formuláři.

Kontaktní údaje pověřence pro ochranu osobních údajů, byl-li jmenován, jsou k dispozici na internetových stránkách iniciativy v registru Evropské komise, jak je uvedeno v bodu 4 tohoto formuláře.

Kontaktní údaje vnitrostátního orgánu, který Vaše osobní údaje přijímá a zpracovává, a kontaktní údaje vnitrostátních orgánů pro ochranu údajů naleznete na adrese: <http://ec.europa.eu/citizens-initiative/public/data-protection?lg=cs>.

Prohlášení o ochraně soukromí pro prohlášení o podpoře shromážděná online prostřednictvím centrálního online systému sběru:

V souladu s nařízením (EU) 2018/1725 a nařízením (EU) 2016/679 (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) budou Vaše osobní údaje uvedené v tomto formuláři použity pouze na podporu iniciativy a budou zpřístupněny příslušným vnitrostátním orgánům za účelem ověření a potvrzení. Máte právo od Evropské komise, zástupce skupiny organizátorů této iniciativy nebo v příslušných případech, od právního subjektu jí zřízeného požadovat přístup ke svým osobním údajům, opravu a vymazání vašich osobních údajů a omezení jejich zpracování.

Doba, po kterou bude Evropská komise uchovávat Vaše údaje, nepřesáhne jeden měsíc od předložení iniciativy Evropské komisi nebo 21 měsíců od začátku období sběru, podle toho, co nastane dříve. V případě správního či soudního řízení mohou být uchovávány i po uplynutí těchto lhůt, a to po dobu nejvýše jednoho měsíce ode dne ukončení tohoto řízení.

Aniž jsou dotčeny jiné správní nebo soudní opravné prostředky, máte právo kdykoliv podat stížnost u Evropského inspektora ochrany údajů nebo u úřadu pro ochranu údajů, zejména v členském státě Vašeho obvyklého bydliště, místa výkonu práce nebo místa, kde došlo k údajnému porušení, pokud se domníváte, že Vaše osobní údaje byly zpracovávány protiprávně.

Evropská komise a zástupce skupiny organizátorů iniciativy nebo v příslušných případech právní subjekt jí zřízený jsou správci údajů ve smyslu nařízení (EU) 2018/1725 a obecného nařízení o ochraně osobních údajů a lze je kontaktovat na základě informací uvedených v tomto formuláři.

Kontaktní údaje pověřence pro ochranu osobních údajů skupiny organizátorů, byl-li jmenován, jsou k dispozici na internetových stránkách iniciativy uvedených v registru Evropské komise, jak je stanoveno v bodu 4 tohoto formuláře.

Kontaktní údaje vnitrostátního orgánu, který Vaše osobní údaje přijímá a zpracovává, a kontaktní údaje vnitrostátních orgánů pro ochranu údajů naleznete na adrese: <http://ec.europa.eu/citizens-initiative/public/data-protection?lg=cs>.

^(?) Použije se pouze jedno znění ze dvou navržených prohlášení o ochraně soukromí, podle způsobu sběru prohlášení o podpoře.

FORMULÁŘ PROHLÁŠENÍ O PODPOŘE – Část B ⁽³⁾
(pro členské státy, které požadují uvedení osobního identifikačního čísla/čísla osobního dokladu)

Všechna pole na tomto formuláři jsou povinná.

VYPLNÍ PŘEDEM SKUPINA ORGANIZÁTORŮ:

1. Všechny osoby podepsané na tomto formuláři jsou občany:
Na každém seznamu zaškrtněte pouze jeden členský stát.
Informace o osobních identifikačních číslech/číslích osobních dokladů, z nichž jedno musí být uvedeno, naleznete na internetových stránkách o evropské občanské iniciativy, které spravuje Evropská komise.
2. Registrační číslo přidělené Evropskou komisí:
3. Datum začátku a konce období sběru:
4. Internetové stránky iniciativy v registru Evropské komise:
5. Název iniciativy:
6. Cíle iniciativy:
7. Jména a e-mailové adresy registrovaných kontaktních osob:
v situaci uvedené v čl. 5 odst. 7 nařízení (EU) 2019/788 podle okolností též: název právního subjektu a země jeho sídla]:
8. Internetové stránky iniciativy (pokud existují):

VYPLNÍ PODEPSANÉ OSOBY – VELKÝMI PÍSMENY:

„Prohlašuji, že mnou poskytnuté informace v tomto formuláři jsou správné a že jsem dosud tuto iniciativu nepodpořil/a.“

Jméno/jména	Příjmení	Osobní identifikační číslo/Číslo osobního dokladu	Druh osobního identifikačního čísla nebo dokladu	Datum	Podpis ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Podpis není povinný, pokud je formulář předložen online prostřednictvím centrálního online systému sběru podle článku 10 nařízení (EU) 2019/788 nebo prostřednictvím individuálního online systému sběru podle článku 11 uvedeného nařízení.

⁽³⁾ Formulář se vytiskne na jednom listu. Skupina organizátorů může použít oboustranný list. Pro účely nahrání prohlášení o podpoře shromážděných v listinné podobě do centrálního online systému sběru se použije kód poskytnutý Komisí.

Prohlášení o ochraně soukromí (*) pro prohlášení o podpoře shromážděná v listinné podobě nebo prostřednictvím individuálního online systému sběru:

V souladu s obecným nařízením (EU) 2016/679 (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) budou Vaše osobní údaje uvedené v tomto formuláři použity pouze na podporu iniciativy a budou zpřístupněny příslušným vnitrostátním orgánům za účelem ověření a potvrzení. Máte právo od skupiny organizátorů této iniciativy požadovat přístup ke svým osobním údajům, opravu a vymazání Vašich osobních údajů a omezení jejich zpracování.

Doba, po kterou bude skupina organizátorů uchovávat Vaše údaje, nepřesáhne jeden měsíc od předložení iniciativy Komisi nebo 21 měsíců od začátku období sběru, podle toho, co nastane dříve. V případě správního či soudního řízení mohou být uchovávány i po uplynutí těchto lhůt, a to po dobu nejvýše jednoho měsíce ode dne ukončení tohoto řízení.

Aniž jsou dotčeny jakékoliv jiné správní nebo soudní opravné prostředky, máte právo kdykoliv podat stížnost u úřadu pro ochranu údajů, zejména v členském státě Vašeho obvyklého bydliště, místa výkonu práce nebo místa, kde došlo k údajnému porušení, pokud se domníváte, že Vaše osobní údaje byly zpracovávány protiprávně.

Zástupce skupiny organizátorů iniciativy nebo, v příslušných případech, právní subjekt jí zřízený je správcem údajů ve smyslu obecného nařízení o ochraně osobních údajů a lze jej kontaktovat na základě informací uvedených v tomto formuláři.

Kontaktní údaje pověřence pro ochranu osobních údajů, byl-li jmenován, jsou k dispozici na internetových stránkách iniciativy v registru Evropské komise, jak je uvedeno v bodu 4 tohoto formuláře.

Kontaktní údaje vnitrostátního orgánu, který Vaše osobní údaje přijímá a zpracovává, a kontaktní údaje vnitrostátních orgánů pro ochranu údajů naleznete na adrese: <http://ec.europa.eu/citizens-initiative/public/data-protection?lg=cs>.

Prohlášení o ochraně soukromí pro prohlášení o podpoře shromážděná online prostřednictvím centrálního online systému sběru:

V souladu s nařízením (EU) 2018/1725 a nařízením (EU) 2016/679 (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) budou Vaše osobní údaje uvedené v tomto formuláři použity pouze na podporu iniciativy a budou zpřístupněny příslušným vnitrostátním orgánům za účelem ověření a potvrzení. Máte právo od Evropské komise, zástupce skupiny organizátorů této iniciativy nebo v příslušných případech od právního subjektu jí zřízeného požadovat přístup ke svým osobním údajům, opravu a vymazání vašich osobních údajů a omezení jejich zpracování.

Doba, po kterou bude Evropská komise uchovávat Vaše údaje, nepřesáhne jeden měsíc od předložení iniciativy Evropské komisi nebo 21 měsíců od začátku období sběru, podle toho, co nastane dříve. V případě správního či soudního řízení mohou být uchovávány i po uplynutí těchto lhůt, a to po dobu nejvýše jednoho měsíce ode dne ukončení tohoto řízení.

Aniž jsou dotčeny jiné správní nebo soudní opravné prostředky, máte právo kdykoliv podat stížnost u Evropského inspektora ochrany údajů nebo u úřadu pro ochranu údajů, zejména v členském státě Vašeho obvyklého bydliště, místa výkonu práce nebo místa, kde došlo k údajnému porušení, pokud se domníváte, že Vaše osobní údaje byly zpracovávány protiprávně.

Evropská komise a zástupce skupiny organizátorů iniciativy nebo, v příslušných případech, právní subjekt jí zřízený jsou správci údajů ve smyslu nařízení (EU) 2018/1725 a obecného nařízení o ochraně osobních údajů a lze je kontaktovat na základě informací uvedených v tomto formuláři.

Kontaktní údaje pověřence pro ochranu osobních údajů skupiny organizátorů, byl-li jmenován, jsou k dispozici na internetových stránkách iniciativy uvedených v registru Evropské komise, jak je stanoveno v bodu 4 tohoto formuláře.

Kontaktní údaje vnitrostátního orgánu, který Vaše osobní údaje přijímá a zpracovává, a kontaktní údaje vnitrostátních orgánů pro ochranu údajů naleznete na adrese: <http://ec.europa.eu/citizens-initiative/public/data-protection?lg=cs>

(*) Použije se pouze jedno znění ze dvou navržených prohlášení o ochraně soukromí, podle způsobu sběru prohlášení o podpoře.

PŘÍLOHA IV

POTVRZENÍ O SOULADU ONLINE SYSTÉMU SBĚRU S NAŘÍZENÍM EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU)
2019/788 ZE DNE 17. DUBNA 2019 O EVROPSKÉ OBČANSKÉ INICIATIVĚ

... (název příslušného orgánu) ... (název členského státu) tímto potvrzuje, že individuální online systém sběru ... (internetové stránky) používaný ke sběru prohlášení o podpoře pro ... (název iniciativy) s registračním číslem ... (registrační číslo iniciativy) je v souladu s příslušnými ustanoveními nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/788 ze dne 17. dubna 2019 o evropské občanské iniciativě.

Datum, podpis a úřední razítko příslušného orgánu:

PŘÍLOHA V

FORMULÁŘ PRO PŘEDLOŽENÍ PROHLÁŠENÍ O PODPOŘE PŘÍSLUŠNÝM ORGÁNŮM ČLENSKÝCH STÁTŮ

1. Jména, příjmení, poštovní adresy a e-mailové adresy kontaktních osob (zástupce skupiny organizátorů a jeho náhradníka) nebo právního subjektu spravujícího iniciativu a jeho zástupce:
2. Název iniciativy:
3. Registrační číslo přidělené Komisí:
4. Datum registrace:
5. Počet podepsaných osob, které jsou státními příslušníky (název členského státu):
6. Celkový počet shromážděných prohlášení o podpoře:
7. Počet členských států, kde byl dosažen daný limit:
8. Přílohy:

(Přiložte všechna prohlášení o podpoře od podepsaných osob, které jsou státními příslušníky daného členského státu.

Pokud je třeba, přiložte příslušná potvrzení o souladu individuálního online systému sběru s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/788 ze dne 17. dubna 2019 o evropské občanské iniciativě.)

9. Tímto prohlašuji, že informace uvedené v tomto formuláři jsou správné a že prohlášení o podpoře byla shromážděna v souladu s článkem 9 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/788 ze dne 17. dubna 2019 o evropské občanské iniciativě.
10. Datum a podpis jedné z kontaktních osob (zástupce/náhradník ⁽¹⁾) nebo zástupce právního subjektu:

⁽¹⁾ Nehodící se škrtněte.

PŘÍLOHA VI

POTVRZENÍ O POČTU PLATNÝCH PROHLÁŠENÍ O PODPOŘE SHROMÁŽDĚNÝCH ZA ... (NÁZEV ČLENSKÉHO STÁTU)

Po provedení nezbytných ověření požadovaných podle článku 12 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/788 ze dne 17. dubna 2019 o evropské občanské iniciativě ... (název příslušného orgánu) ... (název členského státu) tímto potvrzuje, že v souladu s uvedeným nařízením je platných ... prohlášení o podpoře pro iniciativu s registračním číslem ... (registrační číslo iniciativy).

Datum, podpis a úřední razítko

PŘÍLOHA VII

FORMULÁŘ PRO PŘEDLOŽENÍ INICIATIVY EVROPSKÉ KOMISI

1. Název iniciativy:
2. Registrační číslo přidělené Komisí:
3. Datum registrace:
4. Počet obdržených platných prohlášení o podpoře (musí jich být alespoň jeden milion):
5. Počet podepsaných osob potvrzený členským státem:

	BE	BG	CZ	DK	DE	EE	IE	EL	ES	FR	HR	IT	CY	LV	LT	LU
Počet podepsaných osob																
	HU	MT	NL	AT	PL	PT	RO	SI	SK	FI	SE	UK	CELKEM			
Počet podepsaných osob																

6. Jména, příjmení, poštovní adresy a e-mailové adresy kontaktních osob (zástupce skupiny organizátorů a jeho náhradníka) ⁽¹⁾ nebo právního subjektu spravujícího iniciativu a jeho zástupce.
7. Uveďte všechny zdroje podpory a financování obdrženého v souvislosti s iniciativou, včetně výše finanční podpory v okamžiku předložení.
8. Tímto prohlašuji, že informace uvedené v tomto formuláři jsou správné a že veškeré příslušné postupy a podmínky stanovené v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/788 ze dne 17. dubna 2019 o evropské občanské iniciativě byly splněny.

Datum a podpis jedné z kontaktních osob (zástupce/náhradník ⁽²⁾) nebo zástupce právního subjektu:

9. Přílohy: (Přiložte všechna potvrzení)

⁽¹⁾ Veřejnosti budou na online registru Komise zpřístupněny pouze tyto údaje: jméno/jména a příjmení členů skupiny organizátorů, místo bydliště zástupce nebo v příslušných případech název právního subjektu a země, v níž se nachází jeho sídlo, e-mailová adresa kontaktních osob a informace o zdrojích podpory a finančních prostředků. Subjekty údajů jsou oprávněny z legitimních důvodů týkajících se jejich konkrétní situace nesouhlasit se zveřejněním svých osobních údajů.

⁽²⁾ Nehodící se škrtněte.

SMĚRNICE

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2019/789

ze dne 17. dubna 2019,

kteřou se stanovují pravidla pro výkon autorského práva a práv s ním souvisejících, jež se použijí na některá online vysílání vysílacích organizací a převzatá vysílání televizních a rozhlasových programů, a kteřou se mění směrnice Rady 93/83/EHS

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 53 odst. 1 a článek 62 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

po konzultaci s Výborem regionů,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) S cílem přispět k řádnému fungování vnitřního trhu je nezbytné stanovit v členských státech plošnější šíření televizních a rozhlasových programů pocházejících z jiných členských států ve prospěch uživatelů v celé Unii tím, že se usnadní udělování licencí k autorskému právu a právům s ním souvisejícím k dílům a dalším předmětům ochrany, jež jsou ve vysílání některých druhů televizních a rozhlasových programů obsaženy. Televizní a rozhlasové programy jsou důležitým nástrojem k prosazování kulturní a jazykové rozmanitosti, sociální soudržnosti a širšího přístupu k informacím.
- (2) Rozvoj digitálních technologií a internetu změnil způsob distribuce televizních a rozhlasových programů i přístupu k nim. Uživatelé stále více očekávají, že budou mít přístup jak k živému vysílání televizních a rozhlasových programů, tak k jejich vysílání na vyžádání, a to tradičními kanály, jako jsou družice nebo kabel, i prostřednictvím online služeb. Vysílací organizace proto čím dál častěji kromě vlastního vysílání televizních a rozhlasových programů nabízejí i online služby, které jsou doplňkové k takovému vysílání, jako je služba souběžného vysílání nebo zpětného zhlédnutí. Provozovatelé služeb převzatého vysílání, kteří slučují vysílání televizních a rozhlasových programů do balíčků a poskytují je uživatelům souběžně s původním vysíláním v úplné a nezměněné podobě, využívají k převzatému vysílání různou techniku, jako jsou kabelové, družicové, zemské digitální a mobilní sítě nebo sítě s uzavřeným okruhem založené na internetovém protokolu, jakož i otevřený internet. Provozovatelé, kteří distribuují televizní a rozhlasové programy uživatelům, mají navíc jiné možnosti, jak získat programové signály vysílacích organizací, včetně přímého dodání signálu. Na straně uživatelů roste poptávka po přístupu k vysílání televizních a rozhlasových programů, jež pocházejí z jejich členského státu, ale i těch, jež pocházejí z jiných členských států. Mezi těmito uživateli jsou příslušníci jazykových menšin v Unii, jakož i osoby, které žijí v jiném členském státě než ve svém domovském členském státě.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 125, 21.4.2017, s. 27.

⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 28. března 2019 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 15. dubna 2019.

- (3) Vysílací organizace denně odvysílají mnoho hodin televizních a rozhlasových programů. Tyto programy zahrnují rozličný obsah, například audiovizuální, hudební, literární nebo grafická díla, který je chráněn autorským právem nebo právy s ním souvisejícími podle práva Unie. Výsledkem je složitý proces vypořádávání práv s celou řadou nositelů práv k různým kategoriím děl a jiných předmětů ochrany. Práva je často nutno vypořádat v krátkém časovém rámci, zejména při přípravě programů, jako jsou zpravodajské pořady nebo pořady o aktuálních událostech. Aby vysílací organizace mohly své online služby zpřístupňovat i přes hranice států, musí vlastnit požadovaná práva k dílům a jiným předmětům ochrany pro všechna příslušná území, což vypořádání těchto práv dále komplikuje.
- (4) Provozovatelé služeb převzatého vysílání obvykle nabízejí mnoho různých programů s výskytem celé řady děl a jiných předmětů ochrany a mají na získání potřebných licencí velmi krátkou lhůtu, takže vypořádání práv pro ně představuje značnou zátěž. Zároveň hrozí, že díla a jiné předměty ochrany autorů, výrobců a dalších nositelů práv budou využívány bez licence nebo vyplacení příslušné odměny. K zajištění rozmanité nabídky obsahu, což je i v zájmu spotřebitelů, je důležité zajistit tuto odměnu za převzaté vysílání jejich děl a jiných předmětů ochrany.
- (5) Práva k dílům a jiným předmětům ochrany jsou harmonizována mimo jiné směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ⁽³⁾ a směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2006/115/ES ⁽⁴⁾, které stanoví vysokou úroveň ochrany nositelů práv.
- (6) Směrnice Rady 93/83/EHS ⁽⁵⁾ usnadňuje přeshraniční družicové vysílání a kabelový přenos převzatého vysílání televizních a rozhlasových programů z jiných členských států. Ustanovení uvedené směrnice o přenosech vysílacích organizací se však omezují pouze na družicové vysílání, a tudíž se nevztahují na online služby, které jsou k vysílání doplňkové. Kromě toho se ustanovení o převzatém vysílání televizních a rozhlasových programů z jiných členských států omezují na současný, úplný a nezměněný přenos kabelem nebo mikrovlnným systémem a nevztahují se na přenos prostřednictvím jiných technologií.
- (7) Přeshraniční poskytování online služeb, které jsou doplňkové k vysílání, a převzatá vysílání televizních a rozhlasových programů pocházejících z jiných členských států by proto měly být usnadněny přizpůsobením právního rámce pro výkon autorského práva a práv s ním souvisejících, jež mají pro tyto činnosti význam. Toto přizpůsobení by mělo proběhnout s přihlédnutím k financování a produkci tvůrčího obsahu a zejména audiovizuálních děl.
- (8) Tato směrnice by se měla vztahovat na doplňkové online služby nabízené vysílací organizací, které mají jednoznačný a podřadný vztah k vysílání vysílací organizace. Mezi tyto služby patří služby umožňující přísně lineární přístup k televizním a rozhlasovým programům souběžně s vysíláním a služby, které během vymezeného období po odvysílání umožňují přístup k televizním a rozhlasovým programům, jež vysílací organizace již odvysílala, tzv. služby zpětného zhlédnutí. Kromě toho doplňkové online služby, na něž se vztahuje tato směrnice, zahrnují služby, které umožňují přístup k materiálům obohacujícím nebo jinak rozšiřujícím televizní a rozhlasové programy, jež vysílací organizace vysílá, mimo jiné prostřednictvím upoutávek na obsah příslušného programu a jeho rozšíření, doplnění nebo recenzí. Tato směrnice by se měla vztahovat na doplňkové online služby, které uživatelům poskytují vysílací organizace spolu s vysílací službou. Měla by se rovněž vztahovat na doplňkové online služby, které mohou uživatelé využívat odděleně od vysílacích služeb, přestože jsou vůči vysílání v jasně podřízeném vztahu, aniž by byli uživatelé povinni získat přístup k dané vysílací službě například prostřednictvím předplatného. Tím není dotčena svoboda vysílacích organizací nabízet tyto doplňkové online služby bezplatně či za úplat. Poskytování přístupu k jednotlivým dílům nebo jiným předmětům ochrany, které

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti (Úř. věst. L 167, 22.6.2001, s. 10).

⁽⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/115/ES ze dne 12. prosince 2006 o právu na pronájem a půjčování a o některých právech v oblasti duševního vlastnictví souvisejících s autorským právem (Úř. věst. L 376, 27.12.2006, s. 28).

⁽⁵⁾ Směrnice Rady 93/83/EHS ze dne 27. září 1993 o koordinaci určitých předpisů týkajících se autorského práva a práv s ním souvisejících při družicovém vysílání a kabelovém přenosu (Úř. věst. L 248, 6.10.1993, s. 15).

byly začleněny do televizního nebo rozhlasového programu, nebo k dílům či jiným předmětům ochrany, které nemají vztah k žádnému programu vysílanému vysílací organizací, jako jsou služby umožňující přístup k jednotlivým hudebním nebo audiovizuálním dílům, hudebním albům nebo videím, například prostřednictvím služeb videa na vyžádání, by nemělo spadat do oblasti služeb, na něž se vztahuje tato směrnice.

- (9) Aby bylo usnadněno vypořádání práv k přeshraničnímu poskytování doplňkových online služeb, je nezbytné stanovit zavedení zásady země původu, pokud jde o výkon autorského práva a práv s ním souvisejících, jež mají význam pro úkony, k nimž dochází během poskytování příslušné doplňkové online služby, přístupu k ní nebo jejího využívání. Tato zásada by se měla vztahovat na vypořádání všech práv, která musí mít vysílací organizace, aby mohla při poskytování doplňkových online služeb sdělovat nebo zpřístupňovat veřejnosti své programy, mimo jiné na vypořádání veškerých autorských práv a práv s nimi souvisejících k dílům nebo jiným předmětům ochrany používaným v programech, například práv ke zvukovým záznamům a uměleckým výkonům. Uvedená zásada země původu by měla být uplatňována výlučně na vztah mezi nositeli práv nebo subjekty zastupujícími nositele práv, jako jsou organizace kolektivní správy, a vysílacími organizacemi, a to výlučně pro účely poskytování příslušné doplňkové online služby, přístupu k ní nebo jejího využívání. Zásada země původu by neměla být uplatňována na jakékoli následné sdělování nebo zpřístupňování děl nebo jiných předmětů ochrany veřejnosti, po drátě nebo bezdrátově takovým způsobem, že k nim má každá osoba z řad veřejnosti přístup z místa a v době, které si zvolí, nebo na jakékoli následné rozmnožování děl či jiných předmětů ochrany, které zahrnuje tato doplňková online služba.
- (10) Vzhledem ke specifickému charakteru financování některých audiovizuálních děl a udělování licencí k nim, které je často založeno na udělování výlučných územně omezených licencí, je v případě televizních programů vhodné omezit působnost zásady země původu stanovené v této směrnici na určité typy programů. Mezi tyto typy programů by měly patřit zpravodajské pořady a pořady o aktuálních událostech, jakož i vlastní produkce vysílacích organizací, které jsou výlučně financovány jimi samými, a to včetně případů, kdy finanční prostředky, které tyto organizace používají k financování své produkce, pocházejí z veřejných zdrojů. Pro účely této směrnice by se za vlastní produkci vysílacích organizací měla považovat produkce, kterou vyrobily tyto vysílací organizace s využitím svých vlastních finančních zdrojů, vyjma produkce, již si vysílací organizace zadávají u výrobců, kteří jsou na těchto organizacích nezávislí, a koprodukčních pořadů. Ze stejného důvodu by se zásada země původu neměla vztahovat na televizní vysílání sportovních událostí podle této směrnice. Zásada země původu by se měla uplatňovat pouze v případech, že vysílací organizace využívají programy v rámci svých vlastních doplňkových online služeb. Neměla by se vztahovat na udělování licencí na vlastní produkci vysílací organizace třetím osobám, včetně udělování licencí jiným vysílacím organizacím. Zásada země původu by neměla mít vliv na svobodu nositelů práv a vysílacích organizací dohodnout se v souladu s právem Unie na omezeném využívání svých práv, včetně zeměpisných omezení.
- (11) Z uplatňování zásady země původu stanovené v této směrnici by neměla vyplývat vysílacím organizacím povinnost, aby v rámci svých doplňkových online služeb sdělovaly nebo zpřístupňovaly programy veřejnosti nebo aby tyto doplňkové online služby poskytovaly v jiném členském státě než v členském státě, v němž mají své ústředí.
- (12) Jelikož se má za to, že k poskytování doplňkové online služby, přístupu k ní nebo jejímu využívání podle této směrnice dochází výlučně v členském státě, v němž má vysílací organizace své ústředí, přestože doplňkovou online službu lze de facto poskytovat přes hranice do jiných členských států, je nutné zajistit, aby strany při stanovení výše platby poskytované za dotyčná práva přihlížely ke všem aspektům této doplňkové online služby, jako jsou její charakteristiky, včetně trvání online dostupnosti programů poskytovaných touto službou, diváci a posluchači, včetně diváků a posluchačů v členském státě, v němž má vysílací organizace své ústředí, a v dalších členských státech, v nichž je k této doplňkové online službě přistupováno a je využívána, a nabízené jazykové verze. Mělo by nicméně zůstat možné využívat zvláštní metody pro výpočet výše platby poskytované za práva, na něž se vztahuje zásada země původu, jako jsou metody založené na příjmech vysílací organizace z online služby, které používají zejména rozhlasové vysílací organizace.
- (13) S ohledem na zásadu smluvní svobody bude nadále možné omezovat využívání práv, jichž se týká zásada země původu stanovená v této směrnici, a to za předpokladu, že dané omezení je v souladu s právem Unie.

- (14) Provozovatelé služeb převzatého vysílání mohou využívat nejrůznější technologie, pokud přenášejí současně, v úplné a nezměněné podobě a za účelem příjmu veřejností původní vysílání televizních nebo rozhlasových programů z jiného členského státu. Programové signály mohou provozovatelé služeb převzatého vysílání získávat od vysílacích organizací, které je samy vysílají pro veřejnost, nejrůznějším způsobem, například zachycováním signálů vysílaných vysílacími organizacemi nebo získáváním těchto signálů přímo od nich prostřednictvím technického procesu přímého dodání. Takové služby mohou provozovatelé nabízet prostřednictvím družicové, digitální zemské či mobilní sítě nebo sítě s uzavřeným okruhem založené na internetovém protokolu a podobných sítí či prostřednictvím služeb přístupu k internetu ve smyslu nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2120⁽⁶⁾. Na provozovatele služeb převzatého vysílání využívající ke svému převzatému vysílání tyto technologie by se z tohoto důvodu měla vztahovat tato směrnice a tito provozovatelé by měli využívat výhod mechanismu zavádějícího povinnou kolektivní správu práv. Aby byly zajištěny dostatečné záruky proti neoprávněnému užití děl a jiných předmětů ochrany, což je obzvláště důležité v případě placených služeb, měla by se na služby převzatého vysílání nabízené prostřednictvím služeb přístupu k internetu vztahovat tato směrnice pouze v případě, že jsou poskytovány v prostředí, kde mohou mít přístup k převzatému vysílání pouze oprávnění uživatelé, a v němž je úroveň zabezpečení obsahu srovnatelná s úrovní zabezpečení obsahu přenášeného prostřednictvím spravovaných sítí, jako například kabelových sítí nebo sítí s uzavřeným okruhem založených na internetovém protokolu, v nichž je přenášený obsah zakódován. Tyto požadavky by měly být proveditelné a přiměřené.
- (15) K převzetí původního vysílání televizních a rozhlasových programů musejí provozovatelé služeb převzatého vysílání získat licenci od nositelů výlučného práva na sdělování děl nebo jiných předmětů ochrany veřejnosti. V zájmu zajištění právní jistoty pro provozovatele služeb převzatého vysílání a za účelem odstranění rozdílů ve vnitrostátních právních předpisech, které takové služby převzatého vysílání upravují, by se měla použít obdobná pravidla, jaká se vztahují na kabelový přenos ve smyslu směrnice 93/83/EHS. Mezi pravidla podle uvedené směrnice patří povinnost, aby právo udělit nebo odmítnout udělit licenci provozovateli služeb převzatého vysílání bylo vykonáváno prostřednictvím organizace kolektivní správy. Podle těchto pravidel zůstává právo udělit nebo odmítnout udělit licenci jako takové nedotčeno, přičemž je pouze do určité míry upraven jeho výkon. Nositelé práv by měli získat za převzaté vysílání svých děl a jiných předmětů ochrany přiměřenou odměnu. Při stanovování přiměřených licenčních podmínek pro převzaté vysílání v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2014/26/EU⁽⁷⁾, včetně licenčního poplatku, je nutné přihlížet mimo jiné k hospodářské hodnotě obchodního využívání práv v dané oblasti, například k hodnotě přidělené prostředkům využívaným k převzatému vysílání. Tím by neměl být dotčen kolektivní výkon práva výkonných umělců a výrobců zvukových záznamů na zaplacení jediné spravedlivé odměny za sdělení komerčních zvukových záznamů veřejnosti, jak stanoví čl. 8 odst. 2 směrnice 2006/115/ES, ani směrnice 2014/26/EU, zejména její ustanovení týkající se práv nositelů práv, pokud jde o volbu organizace kolektivní správy.
- (16) Tato směrnice by měla umožňovat, aby působnost smluv uzavíraných mezi organizací kolektivní správy a provozovateli služeb převzatého vysílání, pokud jde o práva, na která se vztahuje povinná kolektivní správa práv podle této směrnice, byla rozšířena i na práva nositelů práv, které daná organizace kolektivní správy nezastupuje, aniž by tito nositelé práv mohli vyloučit svá díla a jiné předměty ochrany z působnosti tohoto mechanismu. V případě, že práva příslušné kategorie spravuje na území daného členského státu více než jedna organizace kolektivní správy, měl by být členský stát, pro jehož území provozovatel služby převzatého vysílání o vypořádání práv k převzatému vysílání žádá, oprávněn rozhodnout, která organizace nebo které organizace kolektivní správy mají právo udělit nebo odmítnout udělit licenci k převzatému vysílání.
- (17) Žádná práva vysílacích organizací k jejich vysílání, a to ani práva k obsahu programů, by neměla podléhat povinné kolektivní správě práv uplatňované na převzatá vysílání. Provozovatelé služeb převzatého vysílání a vysílací organizace mají obvykle trvalé obchodní vztahy, v důsledku čehož je totožnost vysílacích organizací provozovatelům služeb převzatého vysílání známa. Proto je pro tyto provozovatele poměrně jednoduché vypořádat práva s vysílacími organizacemi. V této souvislosti získání potřebných licencí od vysílacích organizací pro provozovatele služeb převzatého vysílání nepředstavuje stejnou zátěž, již jsou vystaveni při získávání licencí od nositelů práv k dílům a jiným předmětům ochrany, které jsou součástí televizních a rozhlasových programů, jejichž vysílání přebírají. Zjednodušovat postup udělování licencí s ohledem na práva vysílacích organizací není

⁽⁶⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2120 ze dne 25. listopadu 2015, kterým se stanoví opatření týkající se přístupu k otevřenému internetu a mění směrnice 2002/22/ES o univerzální službě a právech uživatelů týkajících se sítí a služeb elektronických komunikací a nařízení (EU) č. 531/2012 o roamingu ve veřejných mobilních komunikačních sítích v Unii (Úř. věst. L 310, 26.11.2015, s. 1).

⁽⁷⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/26/EU ze dne 26. února 2014 o kolektivní správě autorského práva a práv s ním souvisejících a udělování licencí pro více území k právům k užití hudebních děl online na vnitřním trhu (Úř. věst. L 84, 20.3.2014, s. 72).

proto nutné. Je nicméně nutné zajistit, aby v případě, že vysílací organizace a provozovatelé služeb převzatého vysílání zahájí jednání o udělení licence k právům na převzaté vysílání podle této směrnice, byla jednání vedena v dobré víře. Směrnice 2014/26/EU stanoví podobná pravidla platná pro organizace kolektivní správy.

- (18) Pravidla stanovená v této směrnici týkající se práv k převzatému vysílání vykonávaných vysílacími organizacemi, pokud jde o jejich vlastní vysílání, by neměla omezovat volbu nositelů práv převést svá práva buď na vysílací organizaci, nebo na organizaci kolektivní správy, a získat tak přímý podíl na odměně vyplácené provozovatelem služby převzatého vysílání.
- (19) Členské státy by měly mít možnost uplatňovat pravidla pro převzaté vysílání stanovená touto směrnicí a směrnicí 93/83/EHS v situacích, kdy na jejich území dochází jak k původnímu vysílání, tak i k převzatému vysílání.
- (20) V zájmu zajištění právní jistoty a zachování vysoké úrovně ochrany nositelů práv je vhodné stanovit, že pokud vysílací organizace přenášejí své programové signály přímým dodáním pouze distributorům signálu, aniž by přímo přenášely své programy veřejnosti, a distributoři signálu tyto programové signály posílají svým uživatelům, kteří tak mohou tyto programy sledovat nebo poslouchat, má se za to, že dochází pouze k jedinému úkonu sdělování veřejnosti, na němž se společně podílejí svým příslušným příspěvkem jak vysílací organizace, tak distributoři signálu. Vysílací organizace a distributoři signálu by proto měli získat licenci od nositelů práv pro svůj konkrétní příspěvek k tomuto jedinému úkonu sdělování veřejnosti. Podíl vysílací organizace a distributora signálu na uvedeném jediném úkonu sdělování veřejnosti by neměl zakládat společnou odpovědnost vysílací organizace a distributora signálu za daný úkon sdělování veřejnosti. Členské státy by měly mít i nadále možnost stanovit na vnitrostátní úrovni podmínky pro získání licence pro takový jediný úkon sdělování veřejnosti, a to i pokud jde o příslušné platby dotčeným nositelům práv, s přihlédnutím k užívání děl a jiných předmětů ochrany vysílací organizací a distributorem signálu v souvislosti s jediným úkonem sdělováním veřejnosti. Distributoři signálu, podobně jako provozovatelé služeb převzatého vysílání, čelí značné zátěži v souvislosti s vypořádáním práv, s výjimkou práv vysílacích organizací. Členské státy by proto měly být oprávněny stanovit, aby distributoři signálu rovněž využívali mechanismus povinné kolektivní správy práv na své přenosy stejným způsobem a ve stejném rozsahu jako provozovatelé služeb převzatého vysílání pro převzatá vysílání, na něž se vztahuje směrnice 93/83/EHS a tato směrnice. V případech, kdy distributoři signálu pouze poskytují vysílacím organizacím technické prostředky ve smyslu judikatury Soudního dvora Evropské unie, aby zajistily příjem vysílání nebo zlepšily příjem tohoto vysílání, neměli by být distributoři signálu považováni za účastníky úkonu sdělování veřejnosti.
- (21) Pokud vysílací organizace přenášejí své programové signály přímo veřejnosti, a tím provádějí původní vysílání, a současně přenášejí tyto signály jiným organizacím prostřednictvím technického procesu přímého dodání, například za účelem zajištění kvality signálů pro účely převzatého vysílání, představují přenosy uskutečňované těmito jinými organizacemi samostatný úkon sdělování veřejnosti, oddělený od úkonu sdělování veřejnosti prováděného vysílacími organizacemi. V těchto situacích by se měla použít pravidla pro převzatá vysílání stanovená v této směrnici a ve směrnici 93/83/EHS ve znění této směrnice.
- (22) V zájmu zajištění účinné kolektivní správy práv a přesného rozdělování příjmů z výkonu povinné kolektivní správy, jejíž mechanismus tato směrnice zavádí, je důležité, aby organizace kolektivní správy vedly v souladu s povinností transparentnosti podle směrnice 2014/26/EU řádné záznamy o členství, licencích a užití děl a jiných předmětů ochrany.
- (23) Aby se zabránilo obcházení uplatňování zásady země původu prodloužením platnosti stávajících dohod týkajících se výkonu autorského práva a práv s ním souvisejících, jež jsou relevantní pro poskytování doplňkové online služby, jakož i pro přístup k této službě nebo její využívání, je nutné uplatnit zásadu země původu i na stávající dohody, avšak s přechodným obdobím. Během tohoto přechodného období by se tato zásada neměla na stávající dohody uplatňovat a tím by byl poskytnut čas na jejich případné nezbytné přizpůsobení této směrnici. Je rovněž nezbytné stanovit přechodné období, které vysílacím organizacím, distributorům signálu a nositelům práv umožní přizpůsobit se novým pravidlům o užívání děl a jiných předmětů ochrany prostřednictvím přímého dodání signálů, která stanoví ustanovení této směrnice o vysílání programů prostřednictvím přímého dodání signálu.

- (24) V souladu se zásadami zlepšování právní úpravy by měl být poté, co bude tato směrnice v platnosti po určité období, proveden její přezkum, a to včetně jejích ustanovení o přímém dodání signálu, aby bylo možné posoudit mimo jiné její přínosy pro spotřebitele v Unii, její dopad na kreativní odvětví v Unii a míru investic do nového obsahu, a tím přínosy pro větší kulturní rozmanitost v Unii.
- (25) Tato směrnice dodržuje základní práva a ctí zásady uznávané Listinou základních práv Evropské unie. Jelikož tato směrnice může zasahovat do výkonu práv nositelů práv v tom smyslu, že při výkonu práva na sdělování děl a jiných předmětů ochrany veřejnosti se s ohledem na služby převzatého vysílání vyžaduje povinná kolektivní správa, je třeba uplatňování takové povinné kolektivní správy stanovit cíleně a omezit ji na konkrétní služby.
- (26) Jelikož cílů této směrnice, totiž podpořit přeshraniční poskytování doplňkových online služeb pro určité typy programů a usnadnit převzatá vysílání televizních a rozhlasových programů pocházejících z jiných členských států, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jich, z důvodu rozsahu a účinků, může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů. Pokud jde o přeshraniční poskytování doplňkových online služeb, tato směrnice nezavazuje vysílací organizace k přeshraničnímu poskytování těchto služeb. Dále tato směrnice neukládá provozovatelům služeb převzatého vysílání, aby do svých služeb zahrnuli televizní nebo rozhlasové programy pocházející z jiných členských států. Tato směrnice se týká pouze výkonu některých práv k převzatému vysílání v míře, jež je nezbytná k zajištění jednoduššího udělování licencí k autorskému právu a právům s ním souvisejícím k těmto službám, a pokud jde o televizní a rozhlasové programy pocházející z jiných členských států.
- (27) Členské státy se v souladu se společným politickým prohlášením členských států a Komise ze dne 28. září 2011 o informativních dokumentech⁽⁸⁾ zavázaly, že v odůvodněných případech doplní oznámení o opatřeních přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu o jeden či více dokumentů s informacemi o vztahu mezi jednotlivými složkami směrnice a příslušnými částmi vnitrostátních nástrojů přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu. V případě této směrnice považuje normotvůrce předložení těchto dokumentů za odůvodněné,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

KAPITOLA I

Obecná ustanovení

Článek 1

Předmět

Tato směrnice stanovuje pravidla, jejichž cílem je posílit přeshraniční přístup k vyššímu počtu televizních a rozhlasových programů tím, že se usnadní vypořádávání práv k poskytování online služeb, jež jsou doplňkové k vysílání některých typů televizních a rozhlasových programů, a k převzatému vysílání televizních a rozhlasových programů. Stanovuje rovněž pravidla pro vysílání televizních a rozhlasových programů prostřednictvím přímého dodání signálu.

Článek 2

Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

- 1) „doplňkovou online službou“ online služba, spočívající v poskytování televizních nebo rozhlasových programů veřejnosti vysílací organizací nebo pod kontrolou a na odpovědnost vysílací organizace současně s vysíláním těchto programů vysílací organizací nebo po vymezené období po jejich odvysílání vysílací organizací, jakož i jakýchkoli materiálů, které jsou doplňkové k takovému vysílání;

⁽⁸⁾ Úř. věst. C 369, 17.12.2011, s. 14.

- 2) „převzatým vysíláním“ současný, úplný a nezměněný přenos převzatého vysílání, jiný než kabelový přenos ve smyslu směrnice 93/83/EHS, který je určen pro příjem původního vysílání televizních a rozhlasových programů z jiného členského státu veřejností, přičemž se toto původní vysílání uskutečňuje po drátě nebo bezdrátově, včetně vysílání pomocí družice, avšak nejedná se o online vysílání, pokud:
 - a) převzaté vysílání uskutečňuje jiná strana než vysílací organizace, která uskutečnila původní vysílání nebo pod jejíž kontrolou a na jejíž odpovědnost bylo toto původní vysílání uskutečněno, bez ohledu na způsob, jakým strana provádějící převzaté vysílání získává programové signály od vysílací organizace pro účel převzatého vysílání; a
 - b) převzaté vysílání, které je uskutečňováno prostřednictvím služby přístupu k internetu ve smyslu čl. 2 druhého pododstavce bodu 2 nařízení (EU) 2015/2120, probíhá v řízeném prostředí;
- 3) „řízeným prostředím“ prostředí, v němž provozovatel služby převzatého vysílání poskytuje zabezpečené převzaté vysílání oprávněným uživatelům;
- 4) „přímým dodáním signálu“ technický proces, v jehož rámci vysílací organizace přenáší své programové signály jiné organizaci než vysílací organizaci takovým způsobem, že programové signály nejsou během tohoto přenosu přístupné veřejnosti.

KAPITOLA II

Doplňkové online služby vysílacích organizací

Článek 3

Uplatnění zásady „země původu“ na doplňkové online služby

1. Má se za to, že k úkonu sdělování a zpřístupňování děl nebo jiných předmětů ochrany veřejnosti po drátě nebo bezdrátově takovým způsobem, že k dílům nebo k jiným předmětům ochrany má každá osoba z řad veřejnosti přístup z místa a v době, které si zvolí, k nimž dochází při poskytování:

- a) rozhlasových programů a
- b) televizních programů, které jsou
 - i) zpravodajskými pořady a pořady o aktuálních událostech nebo
 - ii) plně financovanou vlastní produkcí vysílací organizace,

veřejnosti v rámci doplňkové online služby vysílací organizace nebo pod její kontrolou a na její odpovědnost, jakož i k rozmnožování těchto děl či jiných předmětů ochrany, které je nezbytné k poskytování této doplňkové online služby, přístupu k ní nebo jejímu využívání pro stejné programy, pro účely výkonu autorského práva a práv s ním souvisejících, jež mají pro tento úkon význam, dochází výlučně v členském státě, v němž má vysílací organizace své ústředí.

První pododstavec písm. b) se nepoužije na vysílání sportovních událostí a děl a jiných předmětů ochrany, které jsou jejich součástí.

2. Členské státy zajistí, aby při stanovení výše platby poskytované za práva, na něž se vztahuje zásada země původu podle odstavce 1, vzaly strany v úvahu všechny aspekty doplňkové online služby, jako jsou její charakteristiky, včetně trvání online dostupnosti programů poskytovaných touto službou, diváci a posluchači a nabízené jazykové verze.

Prvním pododstavcem není vyloučena možnost výpočtu platby na základě příjmů vysílací organizace.

3. Zásadou země původu stanovenou v odstavci 1 není dotčena smluvní svoboda nositelů práv a vysílacích organizací, aby se v souladu s právem Unie dohodli na omezení využívání těchto práv, včetně práv podle směrnice 2001/29/ES.

KAPITOLA III

Převzaté vysílání televizních a rozhlasových programů

Článek 4

Výkon práv k převzatému vysílání jinými nositeli práv než vysílacími organizacemi

1. K převzatému vysílání programů se vyžaduje licence udělená nositeli výlučného práva na sdělování veřejnosti.

Členské státy zajistí, aby nositelé práv mohli své právo udělit nebo odmítnout udělit licenci k převzatému vysílání vykonávat pouze prostřednictvím organizace kolektivní správy.

2. Pokud nositel práv nepřevedel správu práva uvedeného v odst. 1 druhém pododstavci na organizaci kolektivní správy, má se za to, že organizace kolektivní správy, která spravuje práva stejné kategorie na území členského státu, pro které provozovatel služby převzatého vysílání žádá o vypořádání práv k převzatému vysílání, má právo udělit nebo odmítnout udělit licenci k převzatému vysílání za tohoto nositele práv.

Pokud však práva dané kategorie spravuje na území daného členského státu více než jedna organizace kolektivní správy, členský stát, pro jehož území provozovatel služby převzatého vysílání žádá o vypořádání práv k převzatému vysílání, rozhodne o tom, která nebo které organizace kolektivní správy mají právo udělit nebo odmítnout udělit licenci k převzatému vysílání.

3. Členské státy zajistí, aby nositel práv měl stejná práva a povinnosti vyplývající z dohody mezi provozovatelem služby převzatého vysílání a organizací nebo organizacemi kolektivní správy, které jednají podle odstavce 2, jako nositelé práv, kteří tuto organizaci nebo tyto organizace kolektivní správy správou svých práv pověřili. Členské státy rovněž zajistí, aby nositel práv mohl uplatňovat tato práva po dobu, kterou stanoví dotýčný členský stát a která není kratší než tři roky ode dne převzatého vysílání, jehož je jeho dílo nebo jiný předmět ochrany součástí.

Článek 5

Výkon práv k převzatému vysílání vysílacími organizacemi

1. Členské státy zajistí, aby se článek 4 nevztahoval na práva k převzatému vysílání vykonávaná vysílací organizací ve vztahu k jejímu vlastnímu vysílání, bez ohledu na to, zda jsou dotčená práva její vlastní nebo zda jí byla postoupena jinými nositeli práv.
2. Členské státy stanoví, že pokud vysílací organizace a provozovatelé služeb převzatého vysílání zahájí jednání o udělení licence k převzatému vysílání podle této směrnice, tato jednání mají být vedena v dobré víře.

Článek 6

Zprostředkování

Členské státy zajistí, aby bylo možné obrátit se na jednoho nebo více zprostředkovatelů podle článku 11 směrnice 93/83/EHS v případě, kdy mezi organizací kolektivní správy a provozovatelem služby převzatého vysílání nebo mezi provozovatelem služby převzatého vysílání a vysílací organizací nebyla uzavřena smlouva o udělení licence k převzatému vysílání.

Článek 7

Převzetí původního vysílání pocházejícího z téhož členského státu

Členské státy mohou stanovit, že pravidla této kapitoly a kapitoly III směrnice 93/83/EHS se použijí na situace, kdy jak k původnímu vysílání, tak i k převzatému vysílání dochází na jejich území.

KAPITOLA IV

Přenos programů prostřednictvím přímého dodání signálu

Článek 8

Přenos programů prostřednictvím přímého dodání signálu

1. Pokud vysílací organizace přenáší své programové signály distributorovi signálu přímým dodáním signálu, aniž by sama současně přenášela tyto programové signály přímo veřejnosti, a distributor signálu tyto programové signály přenáší veřejnosti, má se za to, že vysílací organizace a distributor signálu se společně podílejí na jediném úkonu sdělování veřejnosti, k němuž musí získat licenci od nositelů práv. Členské státy mohou stanovit podmínky, za nichž lze licenci od nositelů práv získat.
2. Členské státy mohou stanovit, že se články 4, 5 a 6 této směrnice použijí obdobně na výkon práva nositele práv udělit nebo odmítnout udělit licenci distributorům signálu k přenosu podle odstavce 1 uskutečněnému jedním z technických prostředků uvedených v čl. 1 odst. 3 směrnice 93/83/EHS nebo v čl. 2 bodě 2 této směrnice.

KAPITOLA V

Závěrečná ustanovení

Článek 9

Změna směrnice 93/83/EHS

V článku 1 směrnice 93/83/EHS se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. Pro účely této směrnice se „kabelovým přenosem“ rozumí současný, úplný a nezměněný přenos převzatého vysílání kabelem nebo mikrovlnným systémem pro příjem veřejností původního vysílání z jiného členského státu, po drátě nebo bezdrátově, včetně vysílání pomocí družice, televizních nebo rozhlasových programů určených pro příjem veřejností, a to bez ohledu na způsob, jakým poskytovatel služby kabelového přenosu získává pro tyto účely programové signály od vysílací organizace.“

Článek 10

Přezkum

1. Do 7. června 2025 Komise provede přezkum této směrnice a předloží zprávu o hlavních zjištěních Evropskému parlamentu, Radě a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru. Tato zpráva se zveřejní a zpřístupní veřejnosti na internetových stránkách Komise.
2. K vypracování zprávy uvedené v odstavci 1 poskytnou členské státy Komisi včas relevantní a potřebné informace.

Článek 11

Přechodné ustanovení

Na smlouvy o výkonu autorského práva a práv s ním souvisejících, jež mají význam pro sdělování a zpřístupňování děl nebo jiných předmětů ochrany veřejnosti, po drátě nebo bezdrátově takovým způsobem, že k dílům nebo k jiným předmětům ochrany má každá osoba z řad veřejnosti přístup z místa a v době, které si zvolí, k nimž dochází při poskytování doplňkové online služby, jakož i pro rozmnožování děl nebo jiných předmětů ochrany, jež jsou nezbytné k poskytování této doplňkové online služby, přístupu k ní nebo jejímu využívání, které jsou platné ke dni 7. června 2021, se použije článek 3 ode dne 7. června 2023, pokud jejich platnost končí až po tomto dni.

Na licence získané pro sdělování veřejnosti spadající do oblasti působnosti článku 8, které jsou platné ke dni 7. června 2021, se použije článek 8 ode dne 7. června 2025, pokud jejich platnost skončí až po uvedeném dni.

Článek 12

Provedení ve vnitrostátním právu

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 7. června 2021. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 13

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 14

Určení

Tato směrnice je určena členskými státním.

Ve Štrasburku dne 17. dubna 2019.

Za Evropský parlament
předseda
A. TAJANI

Za Radu
předseda
G. CIAMBA

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2019/790**ze dne 17. dubna 2019****o autorském právu a právech s ním souvisejících na jednotném digitálním trhu a o změně směrnic 96/9/ES a 2001/29/ES****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 53 odst. 1 a články 62 a 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,s ohledem na stanovisko Výboru regionů ⁽²⁾,v souladu s řádným legislativním postupem ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Smlouva o Evropské unie (dále jen „Smlouva o EU“) stanoví vytvoření vnitřního trhu a zavedení systému zajišťujícího, aby hospodářská soutěž na vnitřním trhu nebyla narušována. K dosažení těchto cílů by měla přispět další harmonizace právních předpisů členských států týkajících se autorského práva a práv s ním souvisejících.
- (2) Směrnice, které byly přijaty v oblasti autorského práva a práv s ním souvisejících, přispívají k fungování vnitřního trhu, zajišťují vysokou úroveň ochrany nositelů práv, ulehčují vypořádání práv a vytvářejí rámec, v němž může probíhat užívání děl a jiných předmětů ochrany. Tento harmonizovaný právní rámec přispívá k řádnému fungování vnitřního trhu a stimuluje inovace, tvořivost, investice a produkci nového obsahu, a to i v digitálním prostředí, s cílem zamezit fragmentaci vnitřního trhu. Ochrana poskytovaná tímto právním rámcem rovněž přispívá k dosažení cíle Unie, kterým je respektování a podpora kulturní rozmanitosti, a zároveň zdůrazňuje společné evropské kulturní dědictví. Ustanovení čl. 167 odst. 4 Smlouvy o fungování Evropské unie požaduje, aby Unie ve své činnosti přihlížela ke kulturním hlediskům.
- (3) Rychlý vývoj technologií i nadále mění způsob, jakým jsou vytvářena, produkována, rozšiřována a užívána díla a jiné předměty ochrany. Průběžně se objevují nové obchodní modely a noví aktéři. Příslušné právní předpisy musí být dobře připraveny na budoucnost, aby neomezovaly technologický vývoj. Cíle a zásady stanovené rámcem Unie v oblasti autorského práva i nadále platí. Stále však přetrvává právní nejistota nositelů práv i uživatelů, pokud jde o některá užití děl a jiných předmětů ochrany v digitálním prostředí, včetně užití přeshraničních. Jak je uvedeno ve sdělení Komise ze dne 9. prosince 2015 nazvaném „Směrování k modernějšímu a evropštějšímu rámci v oblasti autorského práva“, je třeba stávající rámec Unie v oblasti autorského práva v některých oblastech upravit a doplnit a současně zachovat vysokou úroveň ochrany autorského práva a práv s ním souvisejících. Tato směrnice stanoví pravidla umožňující přizpůsobit některé výjimky a omezení autorského práva a práv s ním souvisejících digitálnímu a přeshraničnímu prostředí a rovněž opatření, která mají usnadnit některé postupy poskytování licencí týkajících se zejména, ale nikoli pouze šíření děl a jiných předmětů ochrany nedostupných na trhu a online dostupnosti audiovizuálních děl na platformách videa na vyžádání s cílem zajistit širší přístup k obsahu. Její součástí jsou také pravidla usnadňující použití volně přístupného obsahu. Aby bylo možné dosáhnout řádně fungujícího a spravedlivého tržního prostředí pro autorské právo, měla by existovat

⁽¹⁾ Úř. věst. C 125, 21.4.2017, s. 27.⁽²⁾ Úř. věst. C 207, 30.6.2017, s. 80.⁽³⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 26. března 2019 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 15. dubna 2019.

rovněž pravidla upravující práva k publikacím, užití děl nebo jiných předmětů ochrany poskytovateli online služeb, kteří ukládají obsah nahrávaný uživateli a umožňují k němu přístup, transparentnost smluv autorů a výkonných umělců, odměny autorů a výkonných umělců a mechanismus zrušení udělení práv, která autoři a výkonní umělci převedli na výhradním základě.

- (4) Tato směrnice vychází z pravidel stanovených ve směrnicích, jež jsou v této oblasti aktuálně platné, zejména ve směrnicích Evropského parlamentu a Rady 96/9/ES⁽⁴⁾, 2000/31/ES⁽⁵⁾, 2001/29/ES⁽⁶⁾, 2006/115/ES⁽⁷⁾, 2009/24/ES⁽⁸⁾, 2012/28/EU⁽⁹⁾ a 2014/26/EU⁽¹⁰⁾, a doplňuje je.
- (5) V oblasti výzkumu, inovací, vzdělávání a zachování kulturního dědictví umožňují digitální technologie nové druhy užití, které nejsou jednoznačně upraveny stávajícími pravidly Unie o výjimkách a omezeních. Volitelná povaha výjimek a omezení stanovených ve směrnicích 96/9/ES, 2001/29/ES a 2009/24/ES v těchto oblastech by navíc mohla mít negativní dopad na fungování vnitřního trhu. To má zvláštní význam v případech přeshraničních užití, která v digitálním prostředí nabývají stále více na důležitosti. Proto by stávající výjimky a omezení v právu Unie, které mají význam pro vědecký výzkum, inovace, výuku a uchování kulturního dědictví, měly být přehodnoceny s ohledem na tyto nové způsoby užití. Je třeba zavést povinné výjimky nebo omezení pro využívání technologií vytěžování textů a dat, pro ilustrační účel při vyučování v digitálním prostředí a pro zachování kulturního dědictví. Stávající výjimky a omezení stanovené v právu Unie by se měly uplatňovat i nadále, včetně na vytěžování textů a dat, vzdělávání a činnosti spjaté s ochranou dědictví, pokud neomezují oblast působnosti povinných výjimek nebo omezení stanovených touto směrnicí, které musí členské státy provést ve svém vnitrostátním právu. Směrnice 96/9/ES a 2001/29/ES by proto měly být pozměněny.
- (6) Výjimky a omezení stanovené touto směrnicí usilují o dosažení spravedlivé rovnováhy mezi právy a zájmy autorů a dalších nositelů práv na jedné straně a uživatelů na straně druhé. Lze je uplatnit pouze v některých zvláštních případech, které nejsou v rozporu s běžným způsobem užití děl nebo jiných předmětů ochrany a jimiž nejsou nepřiměřeně dotčeny oprávněné zájmy nositelů práv.
- (7) Ochrana technologických prostředků stanovená ve směrnici 2001/29/ES má i nadále zásadní význam pro zajištění ochrany a účinného výkonu práv přiznávaných autorům a dalším nositelům práv podle práva Unie. Tato ochrana by měla být zachována a zároveň je nutno zajistit, aby využívání technologických prostředků nebránilo uplatňování výjimek a omezení stanovených touto směrnicí. Nositelé práv by měli mít možnost to zajistit prostřednictvím dobrovolných opatření. Měli by mít i nadále možnost volit vhodné prostředky, které uživatelům výjimek a omezení stanovených touto směrnicí umožní jejich uplatňování. Pokud nejsou taková dobrovolná opatření přijata, měly by členské státy přijmout vhodná opatření v souladu s čl. 6 odst. 4 prvním pododstavcem směrnice 2001/29/ES, a to i v případech, kdy jsou díla a jiné předměty ochrany zpřístupněny veřejnosti prostřednictvím služby na vyžádání.
- (8) Nové technologie umožňují provádět automatizovanou výpočetní analýzu informací v digitální podobě, například textu, zvuků, obrazů nebo dat, obecně nazývanou vytěžování textů a dat. Technologie vytěžování textů a dat umožňují zpracovávání velkého množství informací za účelem získávání nových poznatků a objevování nových trendů. Ačkoliv technologie vytěžování textů a dat jsou rozšířeny v celé digitální ekonomice, je všeobecně uznáváno, že vytěžování textů a dat může mít přínos zejména pro výzkumnou obec, a tím podpořit inovace.

⁽⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/9/ES ze dne 11. března 1996 o právní ochraně databází (Úř. věst. L 77, 27.3.1996, s. 20).

⁽⁵⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES ze dne 8. června 2000 o některých právních aspektech služeb informační společnosti, zejména elektronického obchodu, na vnitřním trhu (směrnice o elektronickém obchodu) (Úř. věst. L 178, 17.7.2000, s. 1).

⁽⁶⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti (Úř. věst. L 167, 22.6.2001, s. 10).

⁽⁷⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/115/ES ze dne 12. prosince 2006 o právu na pronájem a půjčování a o některých právech v oblasti duševního vlastnictví souvisejících s autorským právem (Úř. věst. L 376, 27.12.2006, s. 28).

⁽⁸⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/24/ES ze dne 23. dubna 2009 o právní ochraně počítačových programů (Úř. věst. L 111, 5.5.2009, s. 16).

⁽⁹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/28/EU ze dne 25. října 2012 o některých povolených způsobech užití osířelých děl (Úř. věst. L 299, 27.10.2012, s. 5).

⁽¹⁰⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/26/EU ze dne 26. února 2014 o kolektivní správě autorského práva a práv s ním souvisejících a udělování licencí pro více území k právním k užití hudebních děl online na vnitřním trhu (Úř. věst. L 84, 20.3.2014, s. 72).

Tyto technologie jsou prospěšné pro vysoké školy a jiné výzkumné organizace i pro instituce kulturního dědictví, neboť by se mohly v rámci své hlavní činnosti věnovat také výzkumu. V Unii se však takové organizace a instituce potýkají s právní nejistotou, pokud jde o rozsah, v němž mohou vytěžování textů a dat z obsahu provádět. V některých případech může vytěžování textů a dat zahrnovat úkony chráněné autorským právem nebo zvláštním právem na ochranu databází, zejména rozmnožování děl nebo jiných předmětů ochrany nebo vytěžování obsahu databáze, k čemuž dochází například tehdy, kdy jsou data při vytěžování textů a dat normalizována. V případech, na které se nevztahuje výjimka nebo omezení, je k provádění těchto úkonů vyžadováno svolení nositelů práv.

- (9) Vytěžování textů a dat lze provádět rovněž ve vztahu k pouhým skutečnostem nebo datům, která nejsou chráněna autorským právem, a v takových případech žádné svolení podle autorského práva vyžadováno není. Mohou existovat rovněž případy vytěžování textů a dat, které nevyžadují žádné úkony rozmnožení nebo u nichž se na rozmnožení vztahuje povinná výjimka pro dočasné úkony rozmnožení stanovená v čl. 5 odst. 1 směrnice 2001/29/ES, která by se měla i nadále vztahovat na techniky vytěžování textů a dat, jež nezahrnují pořizování kopií nad rámec této výjimky.
- (10) Právo Unie stanoví určité výjimky a omezení zahrnující užití pro účely vědeckého výzkumu, které se mohou vztahovat na úkony vytěžování textů a dat. Tyto výjimky a omezení jsou však dobrovolné a ne zcela uzpůsobené využívání technologií ve vědeckém výzkumu. Navíc v případech, kdy mají výzkumní pracovníci zákonný přístup k obsahu, například na základě předplatného publikací nebo licencí na otevřený přístup, by mohly podmínky těchto licencí vytěžování textů a dat vylučovat. Jelikož se výzkum stále častěji provádí za pomoci digitálních technologií, existuje riziko, že konkurenceschopné postavení Unie jako výzkumného prostoru utrpí, nebudou-li v oblasti vytěžování textů a dat podniknuty kroky k řešení právní nejistoty.
- (11) Tuto právní nejistotu v oblasti vytěžování textů a dat je třeba řešit stanovením povinné výjimky pro vysoké školy a jiné výzkumné organizace i pro instituce kulturního dědictví z výhradního práva na rozmnožování a rovněž z práva zakázat vytěžování databáze. V souladu se stávající unijní politikou v oblasti výzkumu, jež podporuje vysoké školy a výzkumné ústavy v tom, aby spolupracovaly se soukromým sektorem, by se taková výjimka měla vztahovat i na výzkumné organizace, jež vykonávají výzkumnou činnost v rámci partnerství veřejného a soukromého sektoru. Ačkoliv výzkumné organizace a instituce kulturního dědictví by měly být i nadále uživateli této výjimky, měly by mít možnost spolupracovat se na své soukromé partnery, pokud jde o vytěžování textů a dat, a to i pokud jde o použití jejich technologických nástrojů.
- (12) Výzkumné organizace v celé Unii zahrnují širokou škálu subjektů, jejichž primárním cílem je provádět vědecký výzkum, případně tak činit společně s poskytováním vzdělávacích služeb. Pojmem „vědecký výzkum“ by se mělo ve smyslu této směrnice rozumět výzkum v oblasti přírodních i humanitních věd. Vzhledem k různorodosti těchto subjektů je důležité shodnout se na jednotném chápání výzkumných organizací. Vedle univerzit nebo jiných institucí vysokoškolského vzdělávání a jejich knihoven by mezi ně měly patřit také takové subjekty, jako jsou výzkumné ústavy či nemocnice provádějící výzkum. Navzdory různým právním formám a strukturám mají výzkumné organizace v jednotlivých členských státech zpravidla společné to, že působí buď na neziskové bázi, nebo v souvislosti s posláním ve veřejném zájmu uznávaným daným státem. Odrazem takové poslání ve veřejném zájmu by mohly být například financování z veřejných prostředků nebo ustanovení ve vnitrostátních právních předpisech nebo veřejných zakázkách. Pro účely této směrnice by za výzkumné organizace naopak neměly být považovány organizace pod rozhodujícím vlivem obchodních podniků, které nad nimi vykonávají kontrolu skrze postavení ve struktuře, například jednají-li jako jejich akcionáři nebo členové, což by mohlo mít za následek přednostní přístup k výsledkům výzkumu.
- (13) Za instituce kulturního dědictví by se měly považovat i veřejně přístupné knihovny a muzea bez ohledu na druh děl nebo jiných předmětů ochrany, které se nacházejí v jejich stálých sbírkách, a dále archivy a instituce pečující o zachování filmového nebo zvukového dědictví. Tyto instituce by měly mimo jiné zahrnovat národní knihovny a národní archivy, a pokud se jedná o jejich archivy a veřejně přístupné knihovny, rovněž vzdělávací zařízení, výzkumné organizace a veřejnoprávní rozhlas a televizi.

- (14) Na výzkumné organizace a instituce kulturního dědictví, včetně osob s nimi spojených, by se měla vztahovat výjimka z vytěžování textů a dat, pokud jde o obsah, k němuž mají zákonný přístup. Za zákonný přístup by měl být považován přístup k obsahu vyplývající z politiky otevřeného přístupu nebo ze smluvních ujednání mezi nositeli práv a výzkumnými organizacemi nebo institucemi kulturního dědictví, jako je předplatné, nebo z jiných zákonných prostředků. Například v případě předplatného, které sjednaly výzkumné organizace nebo instituce kulturního dědictví, se má za to, že osoby spojené s těmito organizacemi nebo institucemi mají zákonný přístup k obsahu. Zákonný přístup by měl zahrnovat také přístup k obsahu, který je volně dostupný online.
- (15) Pro výzkumné organizace a instituce kulturního dědictví by mohlo být v některých případech potřebné, například k následnému ověření výsledků vědeckého výzkumu, aby si ponechaly kopie pořízené na základě výjimky pro účely vytěžování textů a dat. V takových případech by kopie měly být uloženy v zabezpečeném prostředí. Členské státy by měly mít možnost rozhodnout na vnitrostátní úrovni a po konzultacích s příslušnými zúčastněnými stranami o dalších zvláštních podmínkách pro uchovávání kopií, včetně možnosti jmenovat pro účely uložení těchto kopií pověřené subjekty. Aby nedocházelo k bezdůvodnému omezování uplatňování výjimky, měly by tyto podmínky být přiměřené a být omezeny pouze na to, co je nezbytné pro bezpečné uchovávání kopií a předcházení neoprávněnému užití. Na užití za účelem vědeckého výzkumu, u něhož se nejedná o vytěžování textů a dat, jako je vzájemné vědecké posouzení a společný výzkum, by se případně měly i nadále vztahovat výjimka či omezení ve smyslu čl. 5 odst. 3 písm. a) směrnice 2001/29/ES.
- (16) Vzhledem k potenciálně vysokému počtu žádostí o přístup k jejich dílům nebo jiným předmětům ochrany a stahování těchto děl nebo jiných předmětů ochrany by nositelé práv měli mít možnost uplatňovat opatření v případě, že existuje riziko ohrožení bezpečnosti a integrity jejich systémů nebo databází. Taková opatření by mohla být použita například k tomu, aby přístup k určitým údajům mohly mít pouze osoby, které k nim mají zákonný přístup, a to mimo jiné prostřednictvím potvrzení adresy IP či ověřování uživatele. Tato opatření by měla být i nadále přiměřená souvisejícím rizikům, neměla by jít nad rámec toho, co je nezbytné k dosažení cíle spočívajícího v zajištění bezpečnosti a integrity systému, a neměla by narušit účinné uplatňování výjimky.
- (17) Vzhledem k povaze a rozsahu výjimky, která je omezena na subjekty provádějící vědecký výzkum, by měla být újma, jež by v důsledku této výjimky nositelům práv případně vznikla, minimální. Členské státy by tudíž neměly poskytovat nositelům práv odměnu za užití v rámci výjimek pro vytěžování textů a dat stanovených touto směrnicí.
- (18) Kromě toho, že jsou techniky vytěžování textů a dat důležité v kontextu vědeckého výzkumu, soukromé i veřejné subjekty je ve velké míře využívají k analýze velkého množství dat v různých oblastech života a pro různé účely, například ve státní správě, pro složitá podnikatelská rozhodnutí a vývoj nových aplikací či technologií. Nositelé práv by měli mít i nadále možnost poskytovat licence na užití svých děl nebo jiných předmětů ochrany, které nepatří do oblasti působnosti povinné výjimky pro vytěžování textů a dat pro účely vědeckého výzkumu stanovené touto směrnicí a stávajících výjimek a omezení stanovených směrnicí 2001/29/ES. Současně je třeba vzít v úvahu, že uživatelé technik vytěžování textů a dat by se mohli potýkat s právní nejistotou, pokud jde o to, zda lze rozmnožování a extrakci pro účely vytěžování textů a dat provádět z děl nebo jiných předmětů ochrany, k nimž byl získán zákonný přístup, zejména v případech, kdy je možné, že rozmnožování či extrakce prováděné pro účely určitého technického procesu nesplňují všechny podmínky stávající výjimky stanovené pro dočasné úkony rozmnožení v čl. 5 odst. 1 směrnice 2001/29/ES. S cílem zajistit v takových případech větší právní jistotu a podněcovat inovace i v soukromém sektoru by tato směrnice měla za určitých podmínek stanovit pro účely vytěžování textů a dat výjimku či omezení, pokud jde o rozmnožení a extrakce děl nebo jiných předmětů ochrany, a povolit, aby získané kopie byly uchovávány tak dlouho, jak je to nezbytné pro účely vytěžování daných textů a dat.

Tato výjimka či omezení by se měly uplatnit pouze tehdy, pokud uživatel má k dílu či jinému předmětu ochrany zákonný přístup, a to i v případech, kdy byly veřejnosti zpřístupněny online, a tehdy, pokud si nositelé práv náležitým způsobem nevyhradili práva pořizovat rozmnoženiny a extrakce pro vytěžování textů a dat. Jedná-li se o obsah zpřístupněný veřejnosti online, mělo by se mít za to, že je vhodné pouze vyhradit si práva pomocí

strojově čitelných prostředků, včetně metadat a podmínek internetové stránky či služby. Jiné druhy užití by neměly být vyhrazením práv pro účely vytěžování textů a dat dotčeny. V jiných případech může být vhodné vyhradit si práva jinými prostředky, například smlouvou nebo jednostranným prohlášením. Nositelé práv by měli mít možnost uplatňovat opatření, jimiž by zajistili dodržování práv, která si v tomto ohledu vyhradili. Touto výjimkou či omezením není dotčena povinná výjimka vztahující se na vytěžování textů a dat pro vědecké účely, která je stanovena v této směrnici, ani stávající výjimka pro dočasné úkony rozmnožení stanovená v čl. 5 odst. 1 směrnice 2001/29/ES.

- (19) Ustanovení čl. 5 odst. 3 písm. a) směrnice 2001/29/ES umožňuje členským státům zavést výjimku nebo omezení práva na rozmnožování, sdělování a zpřístupňování děl nebo jiných předmětů ochrany veřejnosti takovým způsobem, že veřejnost k nim má přístup z místa a v době, které si zvolí, a to výlučně při vyučování pro ilustrační účel. Navíc čl. 6 odst. 2 písm. b) a čl. 9 písm. b) směrnice 96/9/ES povoluje užívání databáze a vytěžování podstatné části jejího obsahu při vyučování pro ilustrační účel. Rozsah těchto výjimek nebo omezení ve vztahu k digitálním užitím je nejasný. Kromě toho je nejasné rovněž to, zda by se tyto výjimky nebo omezení použily v případě, kdy by vyučování bylo poskytováno online a dálkově. Stávající právní rámec navíc nestanoví přeshraniční účinek. Tato situace by mohla brzdit rozvoj digitálně podporovaných výukových činností a dálkového vzdělávání. Proto je zavedení nové povinné výjimky či omezení nezbytné pro zajištění plné právní jistoty vzdělávacích zařízení při užívání děl nebo jiných předmětů ochrany pro digitální výukové činnosti, včetně činností probíhajících online a přeshraničně.
- (20) Zatímco dálkové vzdělávání a přeshraniční vzdělávací programy jsou většinou vyvíjeny na vysokoškolské úrovni, digitální nástroje a zdroje jsou stále častěji využívány na všech úrovních vzdělávání, zejména s cílem zlepšit a obohatit studijní zkušenosti. Výjimka nebo omezení stanovené touto směrnicí by proto mělo být přínosem pro všechna vzdělávací zařízení uznaná členským státem, včetně zařízení poskytujících základní, střední, odborné i vysokoškolské vzdělávání. Měly by se uplatňovat pouze v rozsahu odůvodněném nekomerčním účelem konkrétní vzdělávací činnosti. Organizační struktura a způsoby financování vzdělávacího zařízení by neměly být rozhodujícími faktory pro určení toho, zda je činnost nekomerční povahy.
- (21) Výjimkou nebo omezením stanovenou v této směrnicí pouze při vyučování pro ilustrační účel by se mělo rozumět, že se vztahují na digitální užití děl nebo jiných předmětů ochrany k podpoře, obohacení nebo doplnění výuky, včetně souvisejících vzdělávacích činností. Rozšiřování softwaru, jež je na základě výjimky nebo omezení povoleno, by se mělo omezit na digitální přenos softwaru. Ve většině případů by tedy pojetí ilustračního účelu znamenalo, že je možné použít pouze části nebo úryvky děl, což by nemělo nahrazovat nákup materiálů primárně určených pro vzdělávací trhy. Při uplatňování výjimky nebo omezení by měly mít členské státy možnost, aby vyváženým způsobem určily pro různé druhy děl nebo jiných předmětů ochrany, jaká část díla nebo jiného předmětu ochrany může být užitá pouze k ilustračnímu účelu při vyučování. Způsoby užití povolenými na základě výjimky nebo omezení by mělo rozumět, že zahrnují zvláštní potřeby v oblasti přístupnosti pro osoby se zdravotním postižením v souvislosti s ilustračním účelem při vyučování.
- (22) Užití děl nebo jiných předmětů ochrany v rámci této výjimky nebo omezení pouze při vyučování pro ilustrační účel, jak stanoví tato směrnice, by mělo probíhat pouze v souvislosti s výukovými a vzdělávacími činnostmi na odpovědnost vzdělávacích zařízení, a to i v průběhu zkoušek nebo výukových činností, které probíhají mimo prostory vzdělávacích zařízení, například v muzeu, knihovně nebo jiné instituci kulturního dědictví, a mělo by být omezeno na to, co je pro účely takovýchto činností nezbytné. Výjimka nebo omezení by se měly vztahovat jak na užití děl nebo jiných předmětů ochrany v učebně nebo v jiných prostorách pomocí digitálních prostředků, například interaktivních tabulí nebo digitálních zařízení, která lze připojit k internetu, tak na užití na dálku přes zabezpečené elektronické prostředí, jako v souvislosti s kurzy probíhajícími online nebo přístupem k výukovým materiálům doplňujícím určitý kurz. Zabezpečené elektronické prostředí by se mělo chápat jako digitální výuka a učební prostředí, k nimž je přístup omezen na pedagogické zaměstnance vzdělávacího zařízení a na žáky nebo studenty zařazené do studijního programu, především prostřednictvím náležitých postupů ověřování, včetně ověřování na základě hesel.

- (23) V řadě členských států jsou zavedena různá opatření založená na provádění výjimky nebo omezení stanoveného ve směrnici 2001/29/ES nebo na licenčních smlouvách upravujících další užití s cílem usnadnit užití děl a jiných předmětů ochrany ke vzdělávacím účelům. Tato opatření byla zpravidla vyvinuta s přihlédnutím k potřebám vzdělávacích zařízení a k různým úrovním vzdělávání. Ačkoli je nezbytné harmonizovat rozsah nové povinné výjimky nebo omezení ve vztahu k digitálním užitím a přeshraničním výukovým činnostem, mohou se podmínky provádění v jednotlivých členských státech lišit, pokud nebudou účinné uplatňování výjimky či omezení nebo přeshraniční užití omezovat. Členské státy by měly například mít i nadále možnost stanovit požadavek, aby užití děl nebo jiných předmětů ochrany bylo v souladu s osobnostními právy autorů a výkonných umělců. To by mělo umožnit členským státům, aby vycházely ze stávajících opatření dohodnutých na vnitrostátní úrovni. Členské státy by mohly zejména rozhodnout, že uplatnění výjimky nebo omezení zcela nebo částečně podmíní dostupností vhodných licencí, které by se vztahovaly minimálně na stejná užití jako ta, jež jsou povolena v rámci výjimky nebo omezení. Členské státy by měly zajistit, aby se v případech, kdy licence pokrývají užití povolená na základě výjimky nebo omezení jen částečně, na všechny ostatní způsoby užití i nadále vztahovala výjimka nebo omezení.

Členské státy by například mohly tento mechanismus využít k tomu, aby upřednostnily licence na materiály, které jsou primárně určeny pro vzdělávací trh, nebo licence na notové zápisy. Aby se předešlo tomu, že by podmiňování uplatňování výjimky dostupností licencí vedlo k právní nejistotě či administrativní zátěži pro vzdělávací zařízení, měly by členské státy, které tento přístup zvolí, přijmout konkrétní opatření, která zajistí, aby režimy poskytování licencí umožňujících digitální užití děl nebo jiných předmětů ochrany při vyučování pro ilustrační účel byly snadno dostupné a aby vzdělávací zařízení byla o existenci těchto režimů poskytování licencí informována. Takové režimy poskytování licencí by měly odpovídat potřebám vzdělávacích zařízení. Mohly by být rovněž vytvořeny informační nástroje, jejichž cílem by bylo zajistit viditelnost stávajících režimů poskytování licencí. Takové režimy by mohly být založeny například na kolektivních licenčních smlouvách nebo rozšířených kolektivních licenčních smlouvách, aby vzdělávací zařízení nemusela s nositeli práv vyjednávat individuálně. Aby byla zajištěna právní jistota, členské státy by měly upřesnit, za jakých podmínek může vzdělávací zařízení použít chráněná díla nebo jiné předměty ochrany v rámci této výjimky a kdy by naopak mělo požádat o poskytnutí licence.

- (24) Členské státy by měly mít i nadále možnost stanovit, že nositelé práv obdrží spravedlivou odměnu, pokud jsou jejich díla nebo jiné předměty ochrany využity digitálními prostředky na základě výjimky či omezení stanovených v této směrnici při vyučování pro ilustrační účel. Při určování možné výše spravedlivé odměny je třeba mimo jiné zohlednit vzdělávací cíle členských států a újmu způsobenou nositelům práv. Členské státy, které se rozhodnou poskytovat spravedlivou odměnu, by měly vybízet k využívání systémů, které nevytvářejí pro vzdělávací zařízení administrativní zátěž.
- (25) Instituce kulturního dědictví se podílejí na uchovávaní svých sbírek pro budoucí generace. K úkonu uchování díla nebo jiného předmětu ochrany ve sbírce instituce kulturního dědictví může být zapotřebí rozmnožení díla nebo jiného předmětu ochrany v této sbírce, a v důsledku toho i svolení příslušných nositelů práv. Digitální technologie nabízejí nové způsoby, jak zachovat dědictví obsažené v těchto sbírkách, ale přinášejí i nové výzvy. S ohledem na tyto nové výzvy je třeba přizpůsobit stávající právní rámec stanovením povinné výjimky z práva na rozmnožování, která těmto institucím umožní provádět tyto úkony uchování.
- (26) Existence rozdílných přístupů členských států k úkonům rozmnožení za účelem uchování, které provádějí instituce kulturního dědictví, brání těmto institucím v přeshraniční spolupráci, ve sdílení prostředků umožňujících uchování a ve zřizování sítí pro přeshraniční uchování na vnitřním trhu, což vede k neefektivnímu využívání zdrojů. To může mít negativní dopad na zachování kulturního dědictví.
- (27) Členské státy by proto měly mít povinnost stanovit výjimku umožňující institucím kulturního dědictví rozmnožovat díla a jiné předměty ochrany, jež se trvale nacházejí v jejich sbírkách, pro účely uchování, například s cílem řešit technologické zastarávání nebo degradaci původních nosičů nebo pojistit tato díla a jiné předměty ochrany. Tato výjimka by měla umožňovat zhotovení kopií pomocí vhodného nástroje, prostředku nebo technologie uchování v jakémkoli formátu nebo či na jakémkoli médiu, v požadovaném množství, kdykoli v průběhu životnosti díla nebo jiného předmětu ochrany a pouze v rozsahu nezbytném pro účely uchování. Pro

úkony rozmnožení, jež instituce kulturního dědictví provádějí za jiným účelem než za účelem uchování děl a jiných předmětů ochrany ve svých stálých sbírkách, by mělo být i nadále nutné získat svolení od nositelů práv, pokud takové rozmnožení není povoleno na základě výjimek či omezení stanovených právem Unie.

- (28) Instituce kulturního dědictví nemají vždy technické prostředky nebo odborné znalosti k tomu, aby samy prováděly úkony nezbytné pro uchovávání svých sbírek, zejména v digitálním prostředí, a mohou proto za tímto účelem využívat pomoci jiných kulturních institucí a jiných třetích stran. Instituce kulturního dědictví by tedy měly mít na základě této výjimky pro účely uchování stanovené touto směrnicí možnost využívat ke zhotovení kopií služeb třetích stran, které jednájí svým jménem a na svou odpovědnost, a to i třetích stran usazených v jiných členských státech.
- (29) Pro účely této směrnice by se mělo mít za to, že díla a jiné předměty ochrany se trvale nacházejí ve sbírce instituce kulturního dědictví, pokud tato instituce kulturního dědictví vlastní kopie těchto děl nebo jiných předmětů ochrany nebo je má v trvalém držení, například v důsledku převodu vlastnictví nebo licenčních smluv, povinného depozitu nebo smluv o trvalé úschově.
- (30) Instituce kulturního dědictví by měly mít k dispozici jednoznačný rámec pro digitalizaci a šíření děl nebo jiných předmětů ochrany, které jsou pro účely této směrnice považovány za nedostupné na trhu, a to i šíření přes hranice. Ze zvláštního charakteru sbírek děl nebo jiných předmětů ochrany nedostupných na trhu a z množství děl a jiných předmětů ochrany zahrnutých do projektů masové digitalizace však vyplývá, že získání předchozího svolení od jednotlivých nositelů práv může být velmi obtížné. Může tomu tak být například v důsledku stáří těchto děl nebo jiných předmětů ochrany, jejich omezené obchodní hodnoty nebo skutečnosti, že nikdy nebyly určeny pro obchodní využití nebo nikdy nebyly komerčně využívány. Je proto nezbytné stanovit opatření, která usnadní některé způsoby užití děl nebo jiných předmětů ochrany, které nejsou dostupné na trhu a které se trvale nacházejí ve sbírkách institucí kulturního dědictví.
- (31) Všechny členské státy by tedy měly mít právní mechanismy, které by umožňovaly, aby se licence poskytované institucím kulturního dědictví příslušnými a dostatečně reprezentativními organizacemi kolektivní správy pro některá užití děl nebo jiných předmětů ochrany nedostupných na trhu vztahovaly i na práva nositelů práv, kteří v tomto ohledu nepověřili reprezentativní organizaci kolektivní správy. Podle této směrnice by mělo být možné, aby se tyto licence vztahovaly na všechny členské státy.
- (32) Ustanovení o poskytování kolektivních licencí na užití děl nebo jiných předmětů ochrany nedostupných na trhu nemohou poskytovat řešení ve všech případech, kdy se instituce kulturního dědictví potýkají s obtížemi při získávání všech potřebných svolení od nositelů práv na užití těchto děl nebo jiných předmětů ochrany nedostupných na trhu. To by mohl být případ mimo jiné, pokud pro určitý druh děl nebo jiných předmětů ochrany neexistuje praxe kolektivní správy práv, nebo pokud příslušná organizace kolektivní správy není dostatečně reprezentativní pro danou kategorii nositelů práv a daná práva. V takových zvláštních případech by měly mít instituce kulturního dědictví možnost, aby díla či jiné předměty ochrany, které jsou nedostupné na trhu a trvale se nacházejí v jejich sbírkách, zpřístupnily online ve všech členských státech, a to na základě harmonizované výjimky z autorského práva a práv s ním souvisejících nebo jejich omezení. Důležité je zajistit, aby k užitím na základě takové výjimky či takového omezení docházelo jen tehdy, pokud jsou splněny určité podmínky, zejména pokud jde o dostupnost řešení pro poskytování licencí. Neexistence dohody o podmínkách licence by neměla být vykládána jako nedostupnost řešení založených na poskytování licencí.
- (33) Členské státy by měly mít v rámci stanoveném touto směrnicí možnost zvolit si v souladu se svými právními tradicemi, postupy nebo okolnostmi konkrétní typ mechanismu poskytování licencí, například rozšířené kolektivní licenční smlouvy nebo právní domněnku zastoupení, který zavedou pro účely užití děl nebo jiných předmětů ochrany nedostupných na trhu institucemi kulturního dědictví. Členské státy by rovněž měly mít možnost stanovit požadavky, aby organizace kolektivní správy byly dostatečně reprezentativní, pokud je toto stanovení založeno na dostatečném počtu nositelů práv u určitého druhu děl nebo jiných předmětů ochrany, kteří udělili pověření, na jehož základě je možné poskytnout licenci na příslušný druh užití. Členské státy by

měly mít možnost stanovit zvláštní pravidla pro případy, kdy je pro příslušná díla nebo jiné předměty ochrany reprezentativní více než jedna organizace kolektivní správy, což vyžaduje například společné licence nebo dohodu mezi příslušnými organizacemi.

- (34) Pro účely těchto mechanismů poskytování licencí je důležitý přísný a řádně fungující systém kolektivní správy práv. Směrnice 2014/26/EU takový systém stanoví a tento systém zahrnuje zejména pravidla řádné správy, transparentnosti a podávání zpráv, jakož i to, že budou pravidelně, s náležitou péčí a přesně rozdělovány a vypláceny částky příslušející nositelům práv.
- (35) Měly by existovat vhodná ochranná ustanovení pro všechny nositele práv, kteří by měli mít kdykoliv před začátkem platnosti licence či užití podle výjimky nebo omezení nebo kdykoliv v jejich průběhu možnost vyloučit uplatňování mechanismů poskytování licencí a výjimky či omezení, které stanoví tato směrnice pro užití děl nebo jiných předmětů ochrany nedostupných na trhu, a to u všech svých děl nebo jiných předmětů ochrany nebo v souvislosti se všemi licencemi nebo veškerým užitím na základě výjimky nebo omezení nebo u konkrétních děl nebo jiných předmětů ochrany nebo v souvislosti s konkrétními licencemi nebo druhy užití na základě výjimky či omezení. Podmínky upravující tyto mechanismy poskytování licencí by neměly mít vliv na jejich praktický význam pro instituce kulturního dědictví. Důležité je, aby v případech, kdy nositel práv vyloučí uplatňování takových mechanismů nebo takové výjimky nebo omezení u jednoho či několika děl nebo jiných předmětů ochrany, byla veškerá stávající užití v přiměřené lhůtě ukončena a aby v případech, kdy užití probíhá na základě kolektivní licence, organizace kolektivní správy poté, co je o tom uvědoměna, přestala poskytovat licence na dotčená užití. Pokud nositelé práv vyloučí takové uplatňování, nemělo by to mít vliv na jejich nárok na odměnu za stávající užití díla či jiných předmětů ochrany na základě licence.
- (36) Touto směrnicí není dotčena možnost členských států rozhodnout, kdo nese právní odpovědnost za soulad poskytování licencí na díla nebo jiné předměty ochrany nedostupné na trhu a za jejich užití s podmínkami stanovenými v této směrnici a za dodržování podmínek těchto licencí dotčenými stranami.
- (37) Vzhledem k rozmanitosti děl a jiných předmětů ochrany ve sbírkách institucí kulturního dědictví je důležité, aby byly mechanismy poskytování licencí a výjimka či omezení stanovené touto směrnicí dostupné a aby bylo možné je v praxi uplatňovat na různé typy děl a jiných předmětů ochrany včetně fotografií, softwaru, zvukových záznamů, audiovizuálních děl a jedinečných uměleckých děl, včetně případů, kdy nebyly nikdy dostupné na trhu. Mezi díla, která nikdy nebyla dostupná na trhu, mohou patřit plakáty, letáky, válečné deníky nebo amatérská audiovizuální díla, ale také nevydaná díla či jiné nevydané předměty ochrany, aniž by byla dotčena jiná platná právní omezení, jako jsou vnitrostátní pravidla týkající se osobnostních práv. Je-li dílo nebo jiný předmět ochrany k dispozici v některé ze svých verzí, jako jsou následná vydání literárních děl a alternativně sestříhané verze kinematografických děl, nebo v některé ze svých podob, jako jsou digitální a tištěné formy téhož díla, pak by tato díla nebo jiné předměty ochrany neměly být považovány za nedostupné na trhu. Dostupnost adaptací, včetně jiných jazykových verzí či audiovizuálních adaptací literárního díla, na trhu by naopak neměla bránit dílům nebo jiným předmětům ochrany, aby byly považovány za nedostupné na trhu v určitém jazyce. Aby bylo možné zohlednit zvláštnosti různých druhů děl a jiných předmětů ochrany, pokud jde o režimy zveřejňování a rozšiřování, a usnadnit použitelnost těchto mechanismů, může být nezbytné stanovit pro praktické uplatňování těchto mechanismů poskytování licencí konkrétní požadavky a postupy, například požadavek na určitou dobu, které uběhla od okamžiku, kdy bylo dílo poprvé dostupné na trhu. Je vhodné, aby členské státy konzultovaly s nositeli práv, s institucemi kulturního dědictví i s organizacemi kolektivní správy stanovení takových požadavků a postupů.
- (38) Při určování, zda jsou díla nebo jiné předměty ochrany nedostupné na trhu, by se mělo vyžadovat, aby bylo vynaloženo přiměřené úsilí za účelem posouzení jejich dostupnosti pro veřejnost prostřednictvím obvyklých obchodních cest a aby při tom byl zohledněn charakter daného díla nebo jiného předmětu ochrany nebo dané sbírky děl či jiných předmětů ochrany. Členské státy by měly mít možnost určit, komu přísluší odpovědnost za vynaložení takového přiměřeného úsilí. Nemělo by být nutné, aby se přiměřené úsilí postupem času vynakládalo opakovaně, ale mělo by zohlednit všechny snadno dostupné důkazy o budoucí dostupnosti děl nebo jiných předmětů ochrany prostřednictvím obvyklých obchodních cest. Posouzení jednotlivých děl by mělo být nutné pouze tehdy, považuje-li se to za přiměřené s ohledem na dostupnost relevantních informací, pravděpodobnost

dostupnosti na trhu a očekávané transakční náklady. Ověření dostupnosti děl nebo jiných předmětů ochrany by mělo obvykle probíhat v členském státě, v němž se instituce kulturního dědictví nacházejí, s výjimkou případů, kdy se považuje za přiměřené provést ověření přes hranice, například pokud existují snadno dostupné informace o tom, že literární dílo bylo poprvé zveřejněno v dané jazykové verzi v jiném členském státě. V řadě případů lze otázku nedostupnosti sbírky děl nebo jiných předmětů ochrany na trhu vyřešit přiměřeným mechanismem, například posuzováním vzorků. Omezená dostupnost díla nebo jiného předmětu ochrany, například dostupnost v prodejnách s použitým zbožím, nebo teoretická možnost, že by mohla být získána licence k dílu nebo jinému předmětu ochrany, by neměly být považovány za dostupnost veřejnosti prostřednictvím obvyklých obchodních cest.

- (39) Z důvodu mezinárodní zdvořilosti by se mechanismy poskytování licencí a výjimka nebo omezení týkající se digitalizace a šíření děl nebo jiných předmětů ochrany nedostupných na trhu stanovené touto směrnicí neměly vztahovat na sbírky děl nebo jiných předmětů ochrany nedostupných na trhu, pokud existují důkazy, na jejichž základě lze předpokládat, že je z převážné části tvoří díla nebo jiné předměty ochrany třetích zemí, s výjimkou případů, kdy je dotčená organizace kolektivní správy dostatečně reprezentativní pro danou třetí zemi, například na základě smlouvy o zastoupení. Toto posouzení by mohlo vycházet z důkazů získaných po vynaložení přiměřeného úsilí při určování, zda jsou díla nebo jiné předměty ochrany nedostupné na trhu, aniž by bylo nutné hledat další důkazy. Posouzení původu jednotlivých děl nebo jiných předmětů ochrany nedostupných na trhu by mělo být nutné pouze tehdy, pokud je toto posouzení rovněž nutné pro vynaložení přiměřeného úsilí k určení toho, zda jsou dostupné na trhu.
- (40) Instituce kulturního dědictví a organizace kolektivní správy, které mezi sebou uzavírají smlouvu, by měly mít možnost dohodnout se na územním rozsahu licencí, včetně možnosti, že se bude vztahovat na všechny členské státy, na licenčních poplatcích a povolených způsobech užití. Účelem užití, na něž se vztahují tyto licence, by neměl být zisk, a to ani v případech, kdy instituce kulturního dědictví šíří kopie, například propagační materiál k výstavám. Vzhledem k tomu, že digitalizace sbírek institucí kulturního dědictví mohou vyžadovat významné investice, neměly by žádné licence poskytnuté na základě mechanismu stanoveného touto směrnicí institucím kulturního dědictví bránit v pokrytí nákladů na tuto licenci a náklady na digitalizaci a šíření děl nebo jiných předmětů ochrany, na které se tato licence vztahuje.
- (41) Informacím o stávajícím a budoucím užívání děl a jiných předmětů ochrany nedostupných na trhu institucemi kulturního dědictví na základě této směrnice a o opatřeních přijatých pro všechny nositele práv s cílem vyloučit uplatňování licencí nebo výjimky či omezení na jejich díla nebo jiné předměty ochrany by se mělo dostat náležitě publicity, a to před zahájením užití na základě licence nebo výjimky či omezení a případně i v jeho průběhu. Tato publicita je důležitá zejména v případě, že k užitím dochází přeshraničně na vnitřním trhu. Je proto vhodné stanovit vytvoření jediného veřejně přístupného online portálu Unie s cílem zpřístupnit tyto informace veřejnosti po přiměřeně dlouhou dobu před tím, než k užití dojde. Tento portál by měl nositelům práv usnadnit vyloučení uplatňování licencí nebo výjimky či omezení na jejich díla nebo jiné předměty ochrany. V souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 386/2012⁽¹⁾ je některými úkoly a činnostmi pověřen Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví; tyto úkoly a činnosti jsou financovány s využitím jeho vlastních rozpočtových prostředků a jejich cílem je usnadňovat a podporovat činnost vnitrostátních orgánů, soukromého sektoru a orgánů Unie v boji proti porušování práv duševního vlastnictví, včetně předcházení tomuto porušování. Je proto vhodné svěřit zřízení a spravování evropského portálu, který tyto informace zpřístupní, uvedenému úřadu.

Kromě zpřístupňování informací na portálu by mohlo být případně nutné přijmout v jednotlivých případech další vhodná propagační opatření za účelem zvýšení informovanosti v tomto ohledu dotčených nositelů práv, například za použití dalších komunikačních cest, kterými by bylo možné oslovit širší veřejnost. Potřeba, charakter a zeměpisný rozsah dalších propagačních opatření by se měly řídit povahou dotčených děl nebo jiných předmětů ochrany nedostupných na trhu, podmínkami licencí nebo druhem užití na základě výjimky či omezení a stávající praxí v členských státech. Propagační opatření by měla být účinná, aniž by bylo nutné informovat každého nositele práv zvlášť.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 386/2012 ze dne 19. dubna 2012, kterým se Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a průmyslové vzory) svěřují úkoly související s prosazováním práv duševního vlastnictví, včetně sdružování zástupců veřejného a soukromého sektoru v podobě Evropského střediska pro sledování porušování práv duševního vlastnictví (Úř. věst. L 129, 16.5.2012, s. 1).

- (42) Aby mechanismy poskytování licencí zavedené touto směrnicí pro díla nebo jiné předměty ochrany nedostupné na trhu byly vhodné a řádně fungovaly a nositelé práv byli náležitě chráněni, licence byly řádně zveřejňovány a byla poskytnuta právní jistota, pokud jde o reprezentativnost organizací kolektivní správy a stanovení kategorie děl, měly by členské státy podporovat dialog zúčastněných stran v rámci odvětví.
- (43) Opatřeními stanovenými touto směrnicí k usnadnění poskytování kolektivních licencí na práva k dílům nebo jiným předmětům ochrany, které nejsou dostupné na trhu a které jsou trvale ve sbírkách institucí kulturního dědictví, by nemělo být dotčeno užití takových děl nebo jiných předmětů ochrany na základě výjimek či omezení stanovených právem Unie nebo na základě jiných, licencí s rozšířenou působností, u nichž poskytnutí licence není založeno na tom, zda jsou dotčená díla nebo jiné předměty ochrany dostupné na trhu. Těmito opatřeními by neměly být dotčeny ani vnitrostátní mechanismy pro užití děl nebo jiných předmětů ochrany nedostupných na trhu na základě licence mezi organizacemi kolektivní správy a jinými uživateli, než jsou instituce kulturního dědictví.
- (44) Mechanismy poskytování kolektivních licencí s rozšířenou působností umožňují organizacím kolektivní správy nabízet licence jménem nositelů práv jako subjektům pro poskytování kolektivních licencí bez ohledu na to, zda nositelé práv udělili organizaci pověření k této činnosti. Systémy založené na takových mechanismech, jako jsou rozšířené kolektivní licence, zákonné pověření nebo domněnky zastoupení, jsou v některých členských státech zavedenou praxí a mohou být využity v různých oblastech. Pro fungující rámec pro autorská práva, který by byl vhodný pro všechny strany, je zapotřebí, aby existovaly přiměřené právní mechanismy pro poskytování licencí k dílům nebo jiným předmětům ochrany. Členské státy by proto měly mít možnost používat řešení, která organizacím kolektivní správy umožní nabízet pro určité druhy užití licence, které se potenciálně vztahují na velký počet děl nebo jiných předmětů ochrany, a rozdělovat příjmy obdržené z takových licencí mezi nositele práv v souladu se směrnicí 2014/26/EU.
- (45) Vzhledem k povaze některých užití a obvykle velkému množství dotčených děl nebo jiných předmětů ochrany jsou transakční náklady na vypořádání individuálních práv pro každého dotčeného nositele práv neúnosně vysoké. V důsledku toho není pravděpodobné, že by bez účinných mechanismů pro poskytování kolektivních licencí proběhly všechny transakce požadované k tomu, aby bylo užití těchto děl nebo jiných předmětů ochrany možné. Na základě poskytnutí rozšířených kolektivních licencí organizacemi kolektivní správy a obdobných mechanismů může být možné uzavřít v těchto oblastech smlouvy, u nichž poskytnutí kolektivních licencí na základě pověření nositelů práv nepředstavuje řešení zahrnující všechna díla nebo jiné předměty ochrany, které mají být použity. Tyto mechanismy doplňují kolektivní správu práv založenou na individuálních pověřeních od nositelů práv, neboť v určitých případech poskytují uživatelům plnou právní jistotu. Současně poskytují nositelům práv možnost těžit z oprávněného užití jejich děl.
- (46) Vzhledem k tomu, že v digitálním věku je stále důležitější schopnost nabízet při poskytování licencí flexibilní řešení, a vzhledem k rostoucímu využívání takových systémů by členské státy měly mít možnost zavádět mechanismy poskytování licencí, které organizacím kolektivní správy dovolí uzavírání licenčních smluv na dobrovolném základě bez ohledu na to, zda tím všichni nositelé práv dotčnou organizaci pověřili. Členské státy by měly mít možnost provozovat a zavádět takové mechanismy v souladu se svými vnitrostátními tradicemi, postupy či okolnostmi, pod podmínkou zachování záruk stanovených touto směrnicí a v souladu s právem Unie a mezinárodními závazky Unie. Tento mechanismus by měl platit pouze na území dotčeného členského státu, není-li v právu Unie stanoveno jinak. Členské státy by měly mít možnost zvolit si konkrétní druh mechanismu umožňujícího rozšířit licence k dílům nebo jiným předmětům ochrany i na práva nositelů práv, kteří nepověřili organizaci, jež uzavírá smlouvu, za předpokladu, že je tento mechanismus v souladu s právem Unie, včetně pravidel pro kolektivní správu práv uvedených ve směrnici 2014/26/EU. Zejména by měly takové mechanismy také zajistit, aby se článek 7 směrnice 2014/26/EU vztahoval na nositele práv, kteří nejsou členy organizace, jež uzavírá smlouvu. Tyto mechanismy by mohly zahrnovat poskytování rozšířených kolektivních licencí, zákonné pověření a právní domněnky zastoupení. Ustanoveními této směrnice o poskytování kolektivních licencí by neměla být dotčena stávající možnost členských států uplatňovat povinnou kolektivní správu práv nebo jiné mechanismy poskytování kolektivních licencí s rozšířenou působností, jako je mechanismus uvedený v článku 3 směrnice Rady 93/83/EHS⁽¹²⁾.

⁽¹²⁾ Směrnice Rady 93/83/EHS ze dne 27. září 1993 o koordinaci určitých předpisů týkajících se autorského práva a práv s ním souvisejících při družicovém vysílání a kabelovém přenosu (Úř. věst. L 248, 6.10.1993, s. 15).

- (47) Je důležité, aby se tyto mechanismy poskytování kolektivních licencí s rozšířenou působností uplatňovaly pouze v přesně vymezených oblastech užití, kde získání svolení od nositelů práv na individuálním základě je zpravidla náročné a obtížně proveditelné, a to do té míry, že je nepravděpodobné, že požadovaná licenční transakce, tedy transakce týkající se licence vztahující se na všechny dotčené nositele práv, z důvodu povahy užití nebo druhů příslušných děl nebo jiných předmětů ochrany proběhne. Tyto mechanismy by měly být založeny na objektivních, transparentních a nediskriminačních kritériích, pokud jde o zacházení s nositeli práv, včetně s nositeli práv, kteří nejsou členy organizace kolektivní správy. Zejména pouhá skutečnost, že dotčení nositelé práv nejsou státními příslušníky členského státu uživatele, který žádá o licenci, nebo v takovém státě nemají bydliště nebo v něm nejsou usazeni, by sama o sobě neměla být důvodem považovat vypořádání práv za tak náročné a obtížně proveditelné, aby bylo nutné použít tyto mechanismy. Stejně tak je důležité, aby užití na základě licence nemělo nepříznivý dopad na ekonomickou hodnotu příslušných práv, ani nepřipravilo nositele práv o značné obchodní výhody.
- (48) Členské státy by navíc měly zajistit, aby byly zavedeny vhodné záruky, které budou chránit oprávněné zájmy nositelů práv, kteří nepověřili organizaci nabízející licenci, a aby byly tyto záruky uplatňovány nediskriminačním způsobem. V zájmu zdůvodnění rozšířené působnosti takových mechanismů by tato organizace správy měla být na základě pověření od nositelů práv dostatečně reprezentativní, pokud jde o druhý děl nebo jiných předmětů ochrany a o práva, která jsou předmětem licence. Členské státy by měly stanovit požadavky, které mají být splněny touto organizací, aby byly považované za dostatečně reprezentativní, a zohlednit při tom kategorii práv spravovaných touto organizací, schopnost organizace spravovat práva účinným způsobem, tvůrčí odvětví, v němž organizace působí, a skutečnost, zda organizace pokrývá vysoký počet nositelů práv, pokud jde o příslušný druh děl nebo jiných předmětů ochrany, kteří udělili pověření, na jehož základě je povoleno poskytnout licenci na příslušný druh užití v souladu se směrnicí 2014/26/EU. S cílem poskytnout právní jistotu a zajistit, že existuje důvěra v mechanismy, by měly být členské státy oprávněny rozhodnout, kdo nese právní odpovědnost za užití oprávněná na základě licenční smlouvy. Všem nositelům práv, jejichž díla jsou užívána na základě licence, by mělo být zaručeno rovné zacházení, zejména pokud jde o přístup k informacím o poskytování licencí a o rozdělování odměn. Po celou dobu platnosti licence by měla být prováděna propagační opatření, aniž by z nich pro uživatele, organizace kolektivní správy či pro nositele práv vyplývala nepřiměřená administrativní zátěž a aniž by bylo nutné informovat každého nositele práv zvlášť.

S cílem zajistit, aby nositelé práv mohli snadno opět nabýt kontrolu nad svými díly, a zabránit užití jejich děl, jež by mohlo poškozovat jejich zájmy, je zásadně důležité, aby nositelé práv mohli účinně vyloučit uplatňování takových mechanismů na svá díla či jiné předměty ochrany u všech způsobů užití a všech děl či jiných předmětů ochrany nebo u konkrétních způsobů užití a děl či jiných předmětů ochrany, a to jak před uzavřením licence, tak i v průběhu platnosti licence. V takových případech by veškeré probíhající užití mělo být v přiměřené lhůtě ukončeno. Pokud nositelé práv vyloučí takové uplatňování, nemělo by to mít vliv na jejich nárok na odměnu za stávající užití díla či jiných předmětů ochrany na základě licence. Členské státy by měly mít možnost rozhodnout, že za účelem ochrany nositelů práv je vhodné zavést dodatečná opatření. Tato dodatečná opatření by mohla zahrnovat například podporu výměny informací mezi organizacemi kolektivní správy a jinými zúčastněnými stranami v celé Unii s cílem zvýšit informovanost o těchto mechanismech a možnosti volby pro nositele práv vyloučit jejich díla nebo jiné předměty ochrany z uplatňování takových mechanismů.

- (49) Členské státy by měly zajistit, aby byl účel a rozsah jakékoli licence poskytnuté v důsledku těchto mechanismů poskytování kolektivních licencí s rozšířenou působností, jakož i možná využití, vždy pečlivě a jasně vymezeny v právu, nebo v případě, že základní právní předpis je obecným ustanovením, v postupech pro poskytování licencí uplatňovaných v důsledku těchto obecných předpisů nebo v poskytnutých licencích. Možnost provozovat licencí v rámci těchto mechanismů by měla být omezena na organizace kolektivní správy, na které se vztahují vnitrostátní právní předpisy provádějící směrnici 2014/26/EU.
- (50) Vzhledem k rozdílným tradicím a zkušenostem s mechanismy poskytování kolektivních licencí s rozšířenou působností v členských státech a vzhledem k jejich použitelnosti na nositele práv bez ohledu na jejich státní příslušnost nebo členský stát jejich bydliště je důležité zajistit na úrovni Unie transparentnost a dialog o praktickém fungování těchto mechanismů, a to i pokud jde o účinnost záruk pro nositele práv, použitelnost těchto mechanismů, jejich vliv na nositele práv, kteří nejsou členy organizace kolektivní správy, nebo na nositele práv, kteří jsou státními příslušníky jiného členského státu nebo kteří mají bydliště v jiném členském státě,

a dopad na přeshraniční poskytování služeb, včetně případné potřeby stanovit pravidla, která by těmto mechanismům zajistila přeshraniční účinek na vnitřním trhu. V zájmu zajištění transparentnosti by Komise měla pravidelně zveřejňovat informace o používání těchto mechanismů podle této směrnice. Členské státy, které takové mechanismy zavedly, by proto měly Komisi informovat o příslušných vnitrostátních předpisech a jejich používání v praxi, včetně oblasti působnosti a druhů licencí poskytovaných na základě obecných předpisů, rozsahu licencí a zapojených organizací kolektivní správy. Tyto informace by měly být projednány s členskými státy v kontaktním výboru zřízeném v čl. 12 odst. 3 směrnice 2001/29/ES. Komise by měla zveřejnit zprávu o používání takových mechanismů v Unii a o jejich dopadu na poskytování licencí a na nositele práv, na šíření kulturního obsahu a na přeshraniční poskytování služeb v oblasti kolektivní správy autorského práva a práv s ním souvisejících a jejich dopadu na hospodářskou soutěž.

- (51) Služby videa na vyžádání mohou sehrát rozhodující úlohu při šíření audiovizuálních děl v celé Unii. Dostupnost těchto děl, zejména evropských děl, zůstává nicméně v rámci služeb videa na vyžádání omezená. Smlouvy o online užívání těchto děl může být obtížné uzavřít kvůli problémům spojeným s poskytováním licencí na práva. Tyto problémy by mohly nastat například v případě, že nositel práv pro dané území má nízkou ekonomickou pobídku k online užívání díla a odmítá poskytnout licenci nebo si vyhraduje online práva, což může vést k nedostupnosti audiovizuálních děl v rámci služeb videa na vyžádání. Jiné problémy by se mohly týkat časových oken užívání.
- (52) Aby tato směrnice usnadnila poskytování licencí na práva k audiovizuálním dílům službám videa na vyžádání, měly by být členské státy povinny zajistit mechanismus vyjednávání umožňující stranám, které si přejí uzavřít smlouvu, využít pomoci nestranného orgánu nebo jednoho či více mediátorů. Za tímto účelem by členské státy měly být oprávněny buď zřídit nový orgán, nebo využít stávající orgán, který splňuje podmínky stanovené touto směrnicí. Členské státy by měly mít možnost určit jeden nebo více příslušných orgánů či mediátorů. Tento orgán nebo mediátoři by se měli s těmito stranami setkat a pomoci jim při vyjednávání tím, že jim poskytnou odborné, nestranné a externí poradenství. Pokud se jednání účastní strany z různých členských států a pokud se tyto strany rozhodnou využít mechanismu vyjednávání, měly by se strany předem dohodnout na příslušném členském státě. Orgán nebo mediátoři by se mohli setkat se stranami s cílem usnadnit zahájení jednání nebo v průběhu jednání s cílem usnadnit uzavření smlouvy. Účastnit se tohoto mechanismu vyjednávání a následně uzavřít smlouvu by mělo být dobrovolné a nemělo by mít vliv na smluvní svobodu stran. Členské státy by měly mít možnost rozhodnout o konkrétních podmínkách fungování mechanismu vyjednávání včetně načasování a trvání pomoci při vyjednávání a úhrady nákladů. Členské státy by měly zajistit, aby administrativní a finanční zátěž byla i nadále přiměřená, a zaručovala tak účinnost mechanismu vyjednávání. Členské státy by měly podporovat dialog mezi zastupujícími organizacemi, aniž by k tomu byly povinny.
- (53) Po uplynutí doby ochrany se dílo stává veřejně dostupným a končí platnost práv, které právní předpisy Unie v oblasti autorského práva tomuto dílu poskytují. V oblasti výtvarného umění přispívá šíření věrných rozmnoženin děl ve veřejné sféře k přístupu ke kultuře a k její propagaci a k přístupu ke kulturnímu dědictví. V digitálním prostředí je ochrana těchto rozmnoženin prostřednictvím autorského práva nebo práv s ním souvisejících v rozporu se skončením platnosti ochrany děl chráněných autorským právem. Kromě toho rozdíly mezi vnitrostátními právními předpisy v oblasti autorského práva, které upravují ochranu těchto rozmnoženin, vedou k právní nejistotě a ovlivňují přeshraniční šíření děl výtvarného umění ve veřejné sféře. Určité rozmnoženiny děl výtvarného umění ve veřejné sféře by proto neměly být chráněny autorským právem nebo právy s ním souvisejícími. To by nemělo institucím kulturního dědictví bránit v prodeji rozmnoženin, jako jsou pohlednice.
- (54) Pro zajištění kvalitní žurnalistiky a přístupu občanů k informacím je základním předpokladem svobodný a pluralitní tisk. Ten zásadním způsobem přispívá k veřejné diskusi a řádnému fungování demokratické společnosti. Široká dostupnost tiskových publikací na internetu vyvolala vznik nových online služeb, jako jsou agregátoři zpráv nebo služby monitorování sdělovacích prostředků, u nichž opakované použití tiskových publikací představuje důležitou součást jejich obchodních modelů a zdroj příjmu. Vydavatelé tiskových publikací

čelí problémům v souvislosti s poskytováním licencí na online užití jejich publikací poskytovatelům tohoto druhu služeb, což snižuje návratnost jejich investic. Pokud nejsou vydavatelé tiskových publikací uznáni jako nositelé práv, je poskytování licencí a prosazování práv v tiskových publikacích, pokud jde o online užití poskytovateli služeb informační společnosti, v digitálním prostředí často složité a neefektivní.

- (55) Je třeba uznávat a dále podporovat organizační a finanční příspěvek vydavatelů k výrobě tiskových publikací, aby byla zajištěna udržitelnost vydavatelského odvětví, a tím podpořena dostupnost spolehlivých informací. Je proto nezbytné zajistit na úrovni Unie harmonizovanou právní ochranu tiskových publikací v souvislosti s jejich online užitím poskytovateli služeb informační společnosti, přičemž stávající pravidla Unie v oblasti autorského práva, která se vztahují na soukromé nebo nekomerční užití tiskových publikací jednotlivými uživateli, včetně případů, kdy tito uživatelé sdílejí tiskové publikace online, zůstávají nedotčena. Tato ochrana by měla být účinně zaručena tím, že se do právních předpisů Unie zavedou práva související s autorským právem ohledně rozmnoženin zveřejňovaných vydavatelí, kteří jsou usazeni v členském státě, a jejich zpřístupňování veřejnosti, pokud jde o online užití poskytovateli služeb informační společnosti ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1535⁽¹³⁾. Právní ochrana tiskových publikací stanovená touto směrnicí by měla být prospěšná pro vydavatele usazené v členském státě, kteří mají své sídlo, správní ústředí nebo hlavní provozovnu v Unii.

Pojmem vydavatele tiskových publikací by se mělo rozumět, že se vztahuje na poskytovatele služeb, jako jsou vydavatelé zpravodajství nebo tiskové agentury, jestliže zveřejňují tiskové publikace ve smyslu této směrnice.

- (56) Pro účely této směrnice je třeba vymezit pojem tiskové publikace tak, aby zahrnoval pouze novinářské publikace zveřejněné v tištěných nebo jiných médiích v rámci výdělečné činnosti, která představuje poskytování služeb podle práva Unie. Takto vymezené tiskové publikace by měly zahrnovat například deníky, týdeníky nebo měsíční časopisy s obecnou nebo speciální tematikou, včetně časopisů založených na předplatném, a zpravodajských internetových stránek. Tiskové publikace obsahují převážně literární díla, avšak čím dál více zahrnují jiné druhy děl a jiných předmětů ochrany, zejména fotografie a videa. Na periodické publikace vydávané pro vědecké či akademické účely, jako jsou například odborné časopisy, by se ochrana tiskových publikací podle této směrnice vztahovat neměla. Tato ochrana by se neměla vztahovat ani na internetové stránky, například blogy, které poskytují informace coby součást činnosti, která není prováděna z podnětu, na redakční odpovědnost a pod kontrolou poskytovatele služeb, jako je například vydavatel zpravodajství.
- (57) Práva přiznaná vydavatelům tiskových publikací podle této směrnice by měla mít stejný rozsah jako práva na rozmnožování a zpřístupňování veřejnosti stanovená ve směrnici 2001/29/ES, pokud jde o online užití poskytovateli služeb informační společnosti. Práva udělená vydavatelům tiskových publikací by se neměla vztahovat na úkony vkládání hypertextových odkazů. Neměla by se vztahovat ani na pouhé skutečnosti uvedené v tiskových publikacích. Práva přiznaná vydavatelům tiskových publikací podle této směrnice by rovněž měla podléhat stejným ustanovením o výjimkách a omezeních, která se vztahují na práva vymezená ve směrnici 2001/29/ES, včetně výjimky v případě citací pro takové účely, jako je kritika nebo recenze, stanovené v čl. 5 odst. 3 písm. d) uvedené směrnice.
- (58) Užití tiskových publikací poskytovateli služeb informační společnosti může spočívat v užití celých publikací nebo článků, ale také částí tiskových publikací. I takové užití částí tiskových publikací získává ekonomický význam. Současně se nesmí stát, že by se tím, že poskyvatelé služeb informační společnosti používají jednotlivá slova nebo velmi krátké úryvky z tiskových publikací, oslabily investice vydavatelů tiskových publikací do tvorby obsahu. Proto je vhodné stanovit, že používání jednotlivých slov nebo velmi krátkých úryvků z tiskových publikací by nemělo spadat do oblasti působnosti práv stanovených v této směrnici. Vzhledem k tomu, že poskyvatelé služeb informační společnosti agregují a používají tiskové publikace v obrovském rozsahu, je důležité, aby vyloučení velmi krátkých úryvků bylo vykládáno tak, aby neovlivňovalo účinnost práv stanovených v této směrnici.

⁽¹³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1535 ze dne 9. září 2015 o postupu při poskytování informací v oblasti norem a technických předpisů a předpisů pro služby informační společnosti (Úř. věst. L 241, 17.9.2015, s. 1).

- (59) Ochranou poskytnutou vydavatelům tiskových publikací podle této směrnice by neměla být dotčena práva autorů a jiných nositelů práv k dílům a jiným předmětům ochrany, které jsou jejich součástí, a to i pokud jde o rozsah, v jakém mohou autoři a jiní nositelé práv užít svá díla a jiné předměty ochrany nezávisle na tiskové publikaci, jejíž jsou součástí. Vydavatelé tiskových publikací by proto neměli mít možnost se vůči autorům a jiným nositelům práv či dalším oprávněným uživatelům těchto děl nebo jiných předmětů ochrany dovolávat ochrany, která jim byla poskytnuta podle této směrnice. Tím by neměla být dotčena smluvní ujednání uzavřená mezi vydavateli tiskových publikací na jedné straně a autory a jinými nositeli práv na straně druhé. Autoři, jejichž díla jsou součástí tiskové publikace, by měli mít nárok na přiměřený podíl z příjmů, jež vydavatelé tiskových publikací obdrží za užití jejich tiskových publikací poskytovateli služeb informační společnosti. Tím by neměly být dotčeny vnitrostátní právní předpisy týkající se vlastnictví nebo výkonu práv v souvislosti s pracovními smlouvami, pokud jsou tyto předpisy v souladu s právem Unie.
- (60) Vydavatelé, včetně vydavatelů tiskových publikací, knih nebo vědeckých publikací a hudebních publikací, často fungují na základě převodu autorských práv na základě smlouvy nebo zákona. V této souvislosti vydavatelé investují na základě předpokladu, že budou moci užít díla obsažená ve svých publikacích, a v některých případech mohou přicházet o výnosy, jsou-li tato díla užívána na základě výjimek nebo omezení, jako jsou výjimky a omezení pro kopírování pro osobní potřebu a reprografii, včetně odpovídajících stávajících vnitrostátních systémů pro reprografii, nebo v rámci veřejných výpůjčních systémů. V některých členských státech se odměna za užití v rámci těchto výjimek nebo omezení rozděluje mezi autory a vydavatele. S cílem tuto situaci zohlednit a zvýšit právní jistotu pro všechny zúčastněné strany umožňuje tato směrnice členským státům, které mají systémy pro rozdělení odměny mezi autory a vydavatele, aby je zachovaly. To je obzvláště důležité pro ty členské státy, které měly takové mechanismy rozdělování odměny před 12. listopadem 2015, ačkoli v jiných členských státech není odměna rozdělována a náleží pouze autorům v souladu s vnitrostátními kulturními politikami. Ačkoli by se tato směrnice měla uplatňovat nediskriminačním způsobem na všechny členské státy, měla by respektovat tradice v této oblasti a nenutit ty členské státy, které v současné době takové rozdělování odměny nemají, aby je zavedly. Neměla by mít vliv na stávající ani budoucí opatření v členských státech týkající se odměny v souvislosti s veřejným vypůjčováním.

Neměla by se dotknout ani vnitrostátních opatření pro správu práv a odměn za předpokladu, že jsou v souladu s právem Unie. Všechny členské státy by měly mít možnost, ale nikoliv povinnost stanovit, že pokud autor převedl svá práva na vydavatele, poskytl mu na ně licenci nebo se jinak svými díly podílel na publikaci a pokud jsou zavedeny systémy pro náhradu újmy, která jim vznikla výjimkou nebo omezením, a to i prostřednictvím organizací kolektivní správy, které společně zastupují autory a vydavatele, mají vydavatelé nárok na podíl z této náhrady. Členské státy by měly mít i nadále možnost stanovit, jakým způsobem mají vydavatelé dokládat svůj nárok na náhradu nebo odměnu, a stanovit podmínky pro rozdělení takové náhrady nebo odměny mezi autory a vydavatele v souladu se svými vnitrostátními systémy.

- (61) V posledních letech nabylo fungování trhu s online obsahem na složitosti. Služby pro sdílení obsahu online poskytující přístup k velkému množství obsahu chráněnému autorským právem, který je nahráván jejich uživateli, se staly hlavním zdrojem přístupu k online obsahu. Online služby jsou prostředkem umožňujícím širší přístup ke kulturním a tvůrčím dílům a nabízejí kulturním a tvůrčím odvětvím velké příležitosti k rozvoji nových obchodních modelů. I když však umožňují rozmanitost obsahu a usnadňují přístup k němu, způsobují rovněž problémy v případech, kdy je obsah chráněný autorským právem nahrán bez předchozího svolení nositelů práv. Existuje právní nejistota ohledně toho, zda poskytovatelé těchto služeb provádějí úkony relevantní z hlediska autorského práva a musí získat od nositelů práv licenci k obsahu nahranému jejich uživateli, kteří nemají příslušná práva k nahranému obsahu, aniž by bylo dotčeno uplatňování výjimek a omezení stanovených v právu Unie. Tato nejistota ovlivňuje možnost nositelů práv určovat, zda a za jakých podmínek budou jejich díla a jiné předměty ochrany užity, a rovněž jejich možnost získat za jejich užití přiměřenou odměnu. Je proto důležité podporovat rozvoj trhu s licencemi mezi nositeli práv a poskytovateli služeb pro sdílení obsahu online. Tyto licenční smlouvy by měly být spravedlivé a měly by zachovat přiměřenou rovnováhu mezi oběma stranami.

Nositelé práv by měli získat za užití svých děl nebo jiných předmětů ochrany přiměřenou odměnu. Jelikož však tato ustanovení by neměla mít vliv na smluvní svobodu, nositelé práv by neměli být povinni poskytovat svolení nebo uzavírat licenční smlouvy.

- (62) Určité služby informační společnosti mají v rámci svého obvyklého používání umožnit přístup veřejnosti k obsahu chráněnému autorským právem nebo k jiným předmětům ochrany, které nahráli jejich uživatelé. Definice poskytovatele služeb pro sdílení obsahu online podle této směrnice by se měla vztahovat pouze na online služby, které hrají důležitou úlohu na trhu online obsahu tím, že soutěží s ostatními online službami poskytujícími obsah, jako jsou služby audiovizuálního online přenosu, pro stejné cílové skupiny. Služby, na které se vztahuje tato směrnice, jsou služby, jejichž hlavním účelem nebo jedním z hlavních účelů je uchovávat velké množství obsahu chráněného autorským právem a umožňovat uživatelům jej nahrávat a sdílet za účelem přímého či nepřímého dosahování zisku prostřednictvím jeho uspořádávání a propagace s cílem přilákat širší publikum, mimo jiné prostřednictvím kategorizace a využívání cílené propagace v rámci obsahu. Tyto služby by neměly zahrnovat služby, které mají jiný hlavní účel než umožnit uživatelům nahrávat a sdílet velké množství obsahu chráněného autorským právem s cílem dosahovat z této činnosti zisk. K takovým službám s jiným hlavním účelem patří například elektronické komunikační služby ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1972⁽¹⁴⁾, jakož i poskytovatelé cloudových služeb (včetně mezipodnikových), které uživatelům umožňují nahrávat obsah k soukromým účelům, jako jsou platformy na ukládání či výměnu dat, nebo online tržiště, jejichž hlavní činností je maloobchodní online prodej, a nikoli poskytování přístupu k obsahu chráněnému autorským právem.

Z definice poskytovatele služeb pro sdílení obsahu online by měli být rovněž vyloučeni poskytovatelé služeb, jako jsou platformy pro vývoj a sdílení softwaru s otevřeným zdrojovým kódem, neziskové vědecké nebo vzdělávací archivy a neziskové online encyklopedie. V zájmu zajištění vysoké úrovně ochrany autorského práva by se mechanismus výjimek z odpovědnosti stanovený v článku 13 neměl vztahovat na poskytovatele služeb, jejichž hlavním účelem je provádět nebo usnadňovat pirátství v oblasti autorských práv.

- (63) Posouzení, zda poskytovatel služeb pro sdílení obsahu online uchovává velké množství obsahu chráněného autorským právem a poskytuje k němu přístup, by mělo být prováděno případ od případu a mělo by zohledňovat kombinaci prvků, jako je cílové publikum služby a počet souborů obsahu chráněného autorským právem nahraných uživateli těchto služeb.
- (64) Je vhodné v této směrnici objasnit, že poskytovatelé služeb pro sdílení obsahu online vykonají úkon sdělení veřejnosti nebo zpřístupnění veřejnosti, pokud poskytnou veřejnosti přístup k dílům chráněným autorským právem nebo k jiným předmětům ochrany nahrávaným jejich uživateli. Poskytovatelé služeb pro sdílení obsahu online by proto měli od příslušných nositelů práv získat svolení, a to i prostřednictvím licenční smlouvy. Tím není dotčen pojem sdělení veřejnosti ani zpřístupnění veřejnosti na jiném místě podle práva Unie, ani případné použití čl. 3 odst. 1 a odst. 2 směrnice 2001/29/ES na jiné poskytovatele služeb, kteří používají obsah chráněný autorským právem.
- (65) Pokud poskytovatel služeb pro sdílení obsahu online provádí sdělení veřejnosti nebo zpřístupnění veřejnosti za podmínek stanovených touto směrnicí, čl. 14 odst. 1 směrnice 2000/31/ES by se neměl vztahovat na odpovědnost poskytovatele služeb pro sdílení obsahu online podle této směrnice za užití obsahu chráněného autorským právem. Tím by nemělo být dotčeno použití čl. 14 odst. 1 směrnice 2000/31/ES na tyto poskytovatele služeb pro účely nespádající do oblasti působnosti této směrnice.
- (66) Vzhledem k tomu, že poskytovatelé služeb pro sdílení obsahu online poskytují přístup k obsahu, který nenahráli oni, ale uživatelé jejich služeb, je vhodné pro účely této směrnice stanovit zvláštní mechanismus odpovědnosti pro případy, kdy nebylo poskytnuto svolení. Tím by neměly být dotčeny prostředky nápravy podle vnitrostátního

⁽¹⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1972 ze dne 11. prosince 2018, kterou se stanoví evropský kodex pro elektronické komunikace (Úř. věst. L 321, 17.12.2018, s. 36).

práva v případech, kdy se nejedná o odpovědnost za porušení autorských práv, ani možnost vnitrostátních soudů nebo správních orgánů vydávat soudní příkazy v souladu s právem Unie. Zejména by zvláštní režim pro nové poskytovatele služeb pro sdílení obsahu online s ročním obratem nižším než 10 milionů EUR, jejichž průměrný měsíční počet jednotlivých návštěvníků v Unii nepřesahuje 5 milionů, neměl mít vliv na dostupnost prostředků nápravy podle unijního a vnitrostátního práva. Pokud nebylo poskytovatelům služeb poskytnuto svolení, měli by v souladu s vysokými odvětvovými standardy odborné péče vynaložit veškeré úsilí k tomu, aby v rámci svých služeb zamezili dostupnosti děl a jiných předmětů ochrany, k jejichž užití nebylo poskytnuto svolení a které určí příslušní nositelé práv. Za tímto účelem by nositelé práv měli poskytovatelům služeb poskytnout relevantní a nezbytné informace, s přihlédnutím mimo jiné k velikosti nositelů práv a druhu jejich děl a jiných předmětů ochrany. Opatření přijatá poskytovateli služeb pro sdílení obsahu online ve spolupráci s nositeli práv by neměla vést k tomu, že by nebyl dostupný obsah neporušující autorské právo, včetně děl nebo jiných předmětů ochrany, na jejichž užití se vztahuje licenční smlouva nebo výjimka z autorského práva nebo práv s ním souvisejících nebo jejich omezení. Opatření přijatá těmito poskytovateli služeb by proto neměla mít vliv na uživatele, kteří využívají služby poskytovatelů pro sdílení obsahu online k tomu, aby v rámci těchto služeb zákonně nahrávali informace a měli k nim přístup.

Povinnosti stanovené v této směrnici by rovněž neměly vést k tomu, že členské státy zavedou obecnou povinnost sledování. Při posuzování, zda poskytovatel služeb pro sdílení obsahu online vyvinul veškeré úsilí v souladu s vysokými odvětvovými standardy odborné péče, by se mělo přihlídnout k tomu, zda poskytovatel služeb učinil veškeré kroky, které by učinil pečlivý hospodář, aby zabránil dostupnosti děl nebo jiných předmětů ochrany, k jejichž užití nebylo poskytnuto svolení, na svých internetových stránkách, s přihlédnutím k osvědčeným postupům v odvětví a účinnosti opatření přijatých s ohledem na všechny relevantní faktory a vývoj, jakož i k zásadě proporcionality. Pro účely tohoto posouzení by měla být zvážena řada prvků, jako je velikost služby, vyvíjející se stav stávajících prostředků, včetně možného budoucího vývoje, aby se zabránilo dostupnosti různých typů obsahu a vzniku nákladů na tyto služby. Podle druhu obsahu by mohly být vhodné a přiměřené různé způsoby, jak zabránit dostupnosti obsahu chráněného autorským právem, k jehož užití nebylo poskytnuto svolení, a proto nelze vyloučit, že v některých případech lze zamezit dostupnosti nepovoleného obsahu pouze poté, co jej nositelé práv oznámili. Opatření přijatá poskytovateli služeb by měla být vždy účinná, pokud jde o sledované cíle, ale neměla by překračovat rámec toho, co je nezbytné k dosažení cíle, tedy zamezit a ukončit dostupnosti děl a jiných předmětů ochrany, k jejichž užití nebylo poskytnuto svolení.

Jsou-li díla a jiné předměty ochrany, k jejichž užití nebylo poskytnuto svolení, dostupné navzdory veškerému úsilí vynaloženému ve spolupráci s nositeli práv, jak to vyžaduje tato směrnice, měli by být poskytovatelé služeb pro sdílení obsahu online odpovědní za konkrétní díla a jiné předměty ochrany, pro něž obdrželi relevantní a nezbytné informace od nositelů práv, pokud tito poskytovatelé služeb neprokáží, že vyvinuli veškeré úsilí v souladu s vysokými odvětvovými standardy odborné péče.

Jsou-li navíc prostřednictvím služeb pro sdílení obsahu online dostupná konkrétní díla nebo jiné předměty ochrany, k jejichž užití nebylo poskytnuto svolení, měli by poskytovatelé služeb pro sdílení obsahu online – bez ohledu na to, zda bylo vynaloženo veškeré úsilí a zda nositelé práv poskytli relevantní a nezbytné informace předem –, odpovídat za sdělení děl nebo jiných předmětů ochrany veřejnosti bez svolení, jestliže po obdržení dostatečně odůvodněného oznámení nejednají dostatečně rychle, aby znemožnili přístup k oznámeným dílům nebo jiným předmětům ochrany nebo je odstranili ze svých internetových stránek. Dále by poskytovatelé služeb pro sdílení obsahu online měli být rovněž odpovědní, pokud neprokáží, že vynaložili veškeré úsilí k tomu, aby zamezili dalšímu nahrávání konkrétních děl, k jejichž užití nebylo poskytnuto svolení, a to na základě relevantních a nezbytných informací, které za tímto účelem poskytli nositelé práv.

Pokud nositelé práv neposkytnou poskytovatelům služeb pro sdílení obsahu online relevantní a nezbytné informace o svých konkrétních dílech nebo jiných předmětech ochrany nebo neučiní-li žádné oznámení týkající se znemožnění přístupu ke konkrétním dílům nebo jiným předmětům ochrany, k jejichž užití nebylo poskytnuto svolení, nebo jejich odstranění, a v důsledku toho nemožou tito poskytovatelé služeb vynaložit veškeré úsilí

k tomu, aby v souladu s vysokými odvětvovými standardy odborné péče zamezili ve svých službách dostupnosti obsahu, k jehož užití nebylo poskytnuto svolení, neměli by být odpovědni za sdělení nebo zpřístupnění neurčených děl nebo jiných předmětů ochrany veřejnosti bez svolení.

- (67) Podobně jako v čl. 16 odst. 2 směrnice 2014/26/EU stanoví tato směrnice pravidla pro nové online služby. Pravidla stanovená touto směrnicí mají zohlednit zvláštní případ začínajících podniků, které pracují s obsahem nahraným uživateli, aby vytvořily nové obchodní modely. Zvláštní režim platný pro nové poskytovatele služeb s malým obrátem a publikem by měl přinášet výhody pouze podnikům, které jsou skutečně nové, a proto by měl přestat platit tři roky poté, co byly jejich služby v Unii poprvé dostupné online. Tento režim by neměl být zneužíván tím, že by byly vytvářeny podmínky, jejichž cílem by bylo prodloužení výhod plynoucích z tohoto režimu po uplynutí prvních tří let. Neměl by se zejména vztahovat na nově vytvořené služby nebo na služby poskytované pod novým jménem, které však provozuje již existující poskytovatel služeb pro sdělení obsahu online, který tento režim nemůže nebo již nemůže využívat.
- (68) Poskytovatelé služeb pro sdělení obsahu online by měli být vůči nositelům práv transparentní, pokud jde o opatření přijatá v rámci spolupráce. Vzhledem k tomu, že poskytovatelé služeb pro sdělení obsahu online by mohli přijmout různá opatření, měli by nositelům práv na jejich žádost poskytovat přiměřené informace o druhu přijímaných opatření a způsobu jejich provedení. Tyto informace by měly být dostatečně konkrétní, aby nositelům práv poskytly potřebnou transparentnost, aniž by tím byla dotčena obchodní tajemství poskytovatelů služeb pro sdělení obsahu online. Poskytovatelé služeb by však neměli mít povinnost poskytovat nositelům práv podrobné a individualizované informace o každém z určených děl nebo jiných předmětů ochrany. Tím by neměla být dotčena smluvní ujednání, jež by mohla obsahovat konkrétnější ustanovení o informacích, které mají být poskytnuty v případě uzavření smluv mezi poskytovateli služeb a nositeli práv.
- (69) Pokud poskytovatelé služeb pro sdělení obsahu online získají svolení, a to i prostřednictvím licenčních smluv, aby v rámci služby mohli použít obsah nahraný uživateli služby, měla by se tato svolení vztahovat i na úkony relevantní z hlediska autorského práva, pokud jde o obsah nahraný uživateli na základě svolení poskytnutého poskytovatelům služeb, ale pouze v případech, kdy uživatelé jednají pro nekomerční účely, jako je sdělení jejich obsahu bez účelu dosažení zisku, nebo pokud příjmy plynoucí z jejich nahraného obsahu nejsou významné v souvislosti s úkony uživatelů relevantními z hlediska autorského práva, na které se toto svolení vztahuje. Pokud nositelé práv výslovně povolili uživatelům nahrávat a zpřístupňovat díla nebo jiné předměty ochrany v rámci služby sdělení obsahu online, je úkon sdělení poskytovatele služby veřejnosti dovolen v mezích svolení nositelů práv. Neměla by však existovat domněnka ve prospěch poskytovatelů služeb pro sdělení obsahu online, že jejich uživatelé mají všechna příslušná práva vypořádána.
- (70) Opatření přijatá poskytovateli služeb pro sdělení obsahu online ve spolupráci s nositeli práv by neměla mít vliv na uplatňování výjimek nebo omezení autorského práva, včetně těch, která zaručují svobodu projevu uživatelů. Uživatelé by měli mít možnost nahrávat a zpřístupňovat obsah vytvářený uživateli pro konkrétní účely citace, kritiky, recenze, karikatury, parodie nebo pastiše. To je obzvláště důležité pro účely nastolení rovnováhy mezi základními právy stanovenými v Listině základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“), zejména svobodou projevu a svobodou umění, a právem na vlastnictví, včetně duševního vlastnictví. Z těchto důvodů by měly být tyto výjimky a omezení povinné, aby se zajistila jednotná ochrana uživatelů v celé Unii. Je důležité zajistit, aby poskytovatelé služeb pro sdělení obsahu online zavedli účinný mechanismus pro vyřizování stížností a zjednávání nápravy, aby podpořili užití pro takové účely.

Poskytovatelé služeb pro sdělení obsahu online by měli rovněž zavést účinné a rychlé mechanismy pro vyřizování stížností a zjednávání nápravy, které uživatelům umožní podat stížnost na opatření přijatá v souvislosti s jimi nahraným obsahem, zejména pokud by mohli využívat výjimky z autorského práva nebo omezení autorského práva ve vztahu k nahranému obsahu, ke kterému jim byl znemožněn přístup nebo který byl odstraněn. Veškeré

stížnosti podané v rámci takových mechanismů by měly být vyřizovány bez zbytečného odkladu a měl by je přezkoumávat lidský faktor. Pokud nositelé práv požádají poskytovatele služeb, aby přijali opatření proti obsahu nahranému uživateli, jako je například znemožnění přístupu k nahranému obsahu nebo odstranění nahraného obsahu, měli by své žádosti řádně odůvodnit. Navíc tato spolupráce by neměla vést k identifikaci jednotlivých uživatelů ani ke zpracovávání jejich osobních údajů jinak než v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES⁽¹⁵⁾ a nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679⁽¹⁶⁾. Členské státy by měly rovněž zajistit, aby měli uživatelé přístup k mimosoudním nápravným mechanismům pro řešení sporů. Tyto mechanismy by měly umožňovat nestranné řešení sporů. Uživatelé by měli mít rovněž přístup k soudu nebo jinému příslušnému justičnímu orgánu za účelem uplatnění výjimky z pravidel autorského práva a práv s ním souvisejících nebo jejich omezení.

- (71) Co nejdříve po dni vstupu této směrnice v platnost by Komise ve spolupráci s členskými státy měla uspořádat dialog mezi zúčastněnými stranami s cílem zajistit jednotné uplatňování povinností spolupráce mezi poskytovateli služeb pro sdílení obsahu online a nositeli práv a stanovit osvědčené postupy, pokud jde o příslušné odvětvové standardy odborné péče. Za tímto účelem by Komise měla vést konzultace s příslušnými zúčastněnými stranami, včetně organizací uživatelů a poskytovatelů technologií, a měla by zohledňovat vývoj na trhu. Organizace uživatelů by měly mít rovněž přístup k informacím o opatřeních prováděných poskytovateli služeb pro sdílení obsahu online za účelem správy online obsahu.
- (72) Autoři a výkonní umělci jsou obvykle ve slabším smluvním postavení, když poskytují licenci nebo převádějí svá práva, a to i prostřednictvím svých vlastních společností, za účelem užívání za odměnu, a tyto fyzické osoby potřebují ochranu stanovenou touto směrnicí, aby mohly plně požívat svých práv harmonizovaných podle práva Unie. Tato potřeba ochrany nevzniká, pokud smluvní protistrana jedná jako konečný uživatel a neuvádí sama dílo ani výkon, například v případě některých pracovních smluv.
- (73) Odměna autorů a výkonných umělců by měla být vhodná a přiměřená vzhledem ke skutečné nebo potenciální ekonomické hodnotě licencovaných nebo převáděných práv s přihlédnutím k příspěvku autora nebo výkonného umělce k celkovému dílu nebo jinému předmětu ochrany a ke všem ostatním okolnostem případu, jako jsou tržní postupy nebo skutečné užívání díla. Přiměřenou odměnu může představovat i paušální platba, která by však neměla být pravidlem. Členské státy by měly mít možnost vymezit případy, v nichž se s ohledem na zvláštnosti každého odvětví použijí paušální částky. Členské státy by měly mít možnost uplatňovat zásadu vhodné a přiměřené odměny prostřednictvím různých stávajících nebo nově zavedených mechanismů, které by mohly zahrnovat kolektivní vyjednávání a jiné mechanismy, za předpokladu, že tyto mechanismy jsou v souladu s platným právem Unie.
- (74) Autoři a výkonní umělci potřebují informace, které jim umožní posoudit ekonomickou hodnotu jejich práv harmonizovaných podle práva Unie. Je tomu tak zejména v případech, kdy fyzické osoby poskytují licenci nebo provádějí převod práv pro účely užívání za úplat. Tato potřeba nevzniká, pokud užívání skončilo, nebo pokud autor či výkonný umělec poskytl licenci veřejnosti bez nároku na odměnu.
- (75) Vzhledem k tomu, že autoři a výkonní umělci jsou obvykle při poskytování licencí nebo převodu svých práv ve slabším smluvním postavení, potřebují informace, které jim umožní posoudit trvalou ekonomickou hodnotu jejich práv v porovnání s odměnami, které za licenci nebo převod obdrželi, často se však setkávají s nedostatkem transparentnosti. Pro transparentnost a vyváženost systému odměňování autorů a výkonných umělců je proto důležité, aby jim jejich smluvní protistrany nebo jejich právní nástupci poskytovali odpovídající a přesné

⁽¹⁵⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ze dne 12. července 2002 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických telekomunikací (směrnice o soukromí a elektronických komunikacích) (Úř. věst. L 201, 31.7.2002, s. 37).

⁽¹⁶⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1).

informace. Tyto informace by měly být aktuální, aby byl umožněn přístup k nejnovějším údajům, relevantní z hlediska užití díla nebo výkonu a komplexní, aby pokryly všechny zdroje příjmů související s daným případem, případně včetně výnosů z odvozených produktů. Dokud užívání probíhá, měli by smluvní protistrany autorů a výkonných umělců poskytovat informace, které mají k dispozici, o všech způsobech užívání a o veškerých relevantních příjmech po celém světě s pravidelností, která je vhodná v příslušném odvětví, alespoň však jednou ročně. Informace by měly být poskytovány tak, aby byly pro autora nebo výkonného umělce srozumitelné, a umožňovaly efektivně posoudit ekonomickou hodnotu dotčených práv. Povinnost transparentnosti by však měla platit pouze v případech, kdy se jedná o práva relevantní z hlediska autorského práva. Zpracování osobních údajů, jako jsou kontaktní údaje a informace o odměňování, které jsou nezbytné pro informování autorů a výkonných umělců o užívání jejich děl a výkonů, by se mělo provádět v souladu s čl. 6 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) 2016/679.

- (76) Za účelem zajištění toho, aby autorům a výkonným umělcům byly řádně poskytovány informace týkající se využívání také v případech, kdy byla na práva poskytnuta podlicence jiným stranám, které využívají tato práva, opravňuje tato směrnice autory a výkonné umělce požádat o další relevantní informace o využívání práv v případech, kdy jim první smluvní protistrana poskytla dostupné informace, avšak tyto informace nepostačují k posouzení ekonomické hodnoty jejich práv. Tato žádost by měla být učiněna buď přímo u nabyvatelů podlicencí, nebo prostřednictvím smluvních protistran autorů a výkonných umělců. Autoři a výkonní umělci a jejich smluvní protistrany by měli mít možnost se dohodnout na zachování důvěrnosti sdílených informací, ale autoři a výkonní umělci by měli mít vždy možnost využívat sdílené informace k výkonu svých práv podle této směrnice. Členské státy by v souladu s právem Unie měly mít možnost stanovit další opatření s cílem zajistit transparentnost pro autory a výkonné umělce.
- (77) Při plnění povinností transparentnosti stanovených v této směrnici by členské státy měly zohlednit zvláštnosti různých odvětví tvorby obsahu, jako jsou hudební odvětví, audiovizuální odvětví a vydavatelské odvětví, a do rozhodování o těchto odvětvových povinnostech by měly být zapojeny všechny příslušné zúčastněné strany. V případě potřeby je rovněž třeba vzít v úvahu rozsah, v němž jednotliví autoři nebo výkonní umělci přispěli k celkovému dílu nebo výkonu. Za jednu z možností, jak dosáhnout dohody mezi příslušnými zúčastněnými stranami ohledně transparentnosti, by mělo být považováno kolektivní vyjednávání. Tyto dohody by měly zajistit autorům a výkonným umělcům stejnou transparentnost nebo vyšší úroveň transparentnosti, než jsou minimální požadavky stanovené v této směrnici. Aby bylo možné přizpůsobit stávající postupy podávání zpráv povinností transparentnosti, mělo by být stanoveno přechodné období. Nemělo by být nezbytné uplatňovat povinnost transparentnosti na smlouvy uzavřené mezi nositeli práv a organizacemi kolektivní správy, nezávislými správci práv nebo jinými subjekty, na které se vztahují vnitrostátní pravidla provádějící směrnici 2014/26/EU, protože tyto organizace nebo subjekty již podléhají povinností transparentnosti podle článku 18 směrnice 2014/26/EU. Článek 18 směrnice 2014/26/EU se vztahuje na organizace, které spravují autorské právo nebo práva s ním související jménem více než jednoho nositele práv ke společnému prospěchu těchto nositelů práv. Avšak na individuálně sjednané smlouvy uzavřené mezi nositeli práv a jejich smluvními partnery, kteří jednají ve vlastním zájmu, by se měla vztahovat povinnost transparentnosti stanovená v této směrnici.
- (78) Některé smlouvy o využívání práv harmonizovaných na úrovni Unie jsou uzavírány na dlouhou dobu, a proto autorům a výkonným umělcům poskytují jen omezenou možnost je se svými smluvními protistranami nebo právními nástupci opětovně projednat, jestliže se ekonomická hodnota práv ukáže jako výrazně vyšší, než se původně odhadovalo. Aniž je dotčeno právo rozhodné pro smlouvy v členských státech, měl by být tudíž zaveden mechanismus úpravy odměn pro případy, kdy je odměna původně dohodnutá v rámci licence nebo převodu práv zjevně neúměrně nízká ve srovnání s příslušnými příjmy vyplývajícími z následného užívání díla nebo ze záznamu výkonu smluvní protistranou autora nebo výkonného umělce. Veškeré příjmy relevantní pro daný případ, včetně případných příjmů z prodeje odvozených produktů, by měly být vzaty v úvahu pro posouzení, zda je odměna nepřiměřená. Posouzení situace by mělo zohlednit konkrétní okolnosti každého případu, včetně příspěvku autora nebo výkonného umělce, jakož i zvláštnosti a praxi odměňování v jednotlivých odvětvích tvorby obsahu, a to, zda je smlouva založena na kolektivním vyjednávání. Zástupci autorů a výkonných umělců řádně pověřeni podle vnitrostátního práva, v souladu s právem Unie, by měli mít možnost poskytnout pomoc jednomu nebo více autorům či výkonným umělcům v souvislosti s žádostí o úpravu smluv, a to případně rovněž s ohledem na zájmy jiných autorů nebo výkonných umělců.

Tito zástupci by měli chránit totožnost zastoupených autorů a výkonných umělců po co nejdélní dobu. Pokud se strany na úpravě odměny nedohodnou, měl by být autor nebo výkonný umělec oprávněn podat žalobu u soudu nebo jiného příslušného orgánu. Takový mechanismus by se neměl použít na smlouvy uzavřené subjekty vymezenými v čl. 3 písm. a) a b) směrnice 2014/26/EU ani jinými subjekty, na které se vztahují vnitrostátní pravidla provádějící směrnici 2014/26/EU.

- (79) Autoři a výkonní umělci se často zdráhají domáhat se svých práv proti svým smluvním partnerům před soudem. Členské státy by proto měly zajistit alternativní postup řešení sporů, který by řešil nároky autorů a výkonných umělců nebo jejich zástupců jednajících jejich jménem, pokud jde o povinnost transparentnosti a mechanismus smluvních úprav. Za tímto účelem by měly mít členské státy možnost buď zřídit nový orgán nebo mechanismus, nebo využít stávající orgán či mechanismus, který splňuje podmínky stanovené touto směrnicí bez ohledu na to, zda se jedná o odvětvové nebo veřejné subjekty nebo mechanismy, a to i v případě, že je začleněn do vnitrostátního soudního systému. Členské státy by měly mít možnost flexibilně rozhodnout o tom, jak mají být náklady na postup pro řešení sporů rozděleny. Takovým alternativním postupem řešení sporů by nemělo být dotčeno právo stran prosazovat a hájit svá práva podáním žaloby u soudu.
- (80) Pokud autoři a výkonní umělci poskytnou licenci nebo převádějí svá práva, očekávají, že jejich dílo nebo umělecký výkon budou užity. Mohlo by tomu tak však být, že licencovaná či převedená díla nebo umělecké výkony nejsou užívány vůbec. Pokud došlo k převodu práva na výhradním základě, autoři a výkonní umělci se nemohou obrátit na jiného partnera, který by mohl užívat jejich dílo nebo umělecký výkon. V takovém případě a po uplynutí přiměřené lhůty by měli mít autoři a výkonní umělci možnost využít mechanismus ke zrušení udělení práv, který jim umožní převést svá práva na jinou osobu nebo poskytnout licenci na svá práva jiné osobě. Vzhledem k tomu, že se užívání děl nebo výkonů může lišit v závislosti na odvětví, mohla by být přijata zvláštní ustanovení na vnitrostátní úrovni, aby se zohlednily zvláštnosti odvětví, jako je audiovizuální odvětví, nebo děl nebo výkonů, zejména stanovení lhůt pro právo na zrušení udělení práv. S cílem chránit oprávněné zájmy držitelů licence a nabyvatelů práv a zabránit zneužívání a s přihlédnutím k tomu, že je třeba určitá doba před tím, než bude dílo nebo výkon skutečně užito, měli by mít autoři a výkonní umělci možnost uplatnit právo na zrušení v souladu s určitými procedurálními požadavky a pouze po uplynutí určité doby po uzavření licenční smlouvy nebo smlouvy o převodu práv. Členské státy by měly mít možnost upravovat výkon práva na zrušení v případě děl nebo výkonů, na jejichž vzniku se podílelo více autorů nebo výkonných umělců, s přihlédnutím k relativnímu významu jednotlivých příspěvků.
- (81) Ustanovení této směrnice týkající se transparentnosti, mechanismu smluvních úprav a alternativního postupu řešení sporů by měla být kogentní povahy a strany by neměly mít možnost se od nich odchýlit, bez ohledu na to, zda jsou obsažena ve smlouvách mezi autory, výkonnými umělci a jejich smluvními protistranami, nebo v dohodách mezi těmito protistranami a třetími stranami, jako jsou dohody o zachování mlčenlivosti. V důsledku toho by se čl. 3 odst. 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008⁽¹⁷⁾ měl použít v tom smyslu, že pokud se všechny ostatní prvky pro situaci významné v okamžiku volby rozhodného práva nacházejí v jednom nebo více členských státech, není volbou jiného rozhodného práva, než je právo členského státu, dotčeno použití ustanovení této směrnice týkajících se transparentnosti, mechanismu smluvních úprav a alternativního postupu řešení sporů, jak jsou prováděna v členském státě místa soudu.
- (82) Nic v této směrnici by se nemělo vykládat tak, aby bránilo nositelům výlučných práv podle právních předpisů Unie v oblasti autorského práva povolit užití svých děl nebo jiných předmětů ochrany bezplatně, mimo jiné prostřednictvím bezplatných nevýhradních licencí ve prospěch uživatelů.
- (83) Jelikož cíle této směrnice, totiž modernizace určitých aspektů rámce Unie v oblasti autorského práva, jež má zohlednit technologický vývoj a nové způsoby šíření chráněného obsahu na vnitřním trhu, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jej, z důvodu jeho rozsahu, účinků a přeshraničního rozměru může být lépe

⁽¹⁷⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 ze dne 17. června 2008 o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy (Řím I) (Úř. věst. L 177, 4.7.2008, s. 6).

dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.

- (84) Tato směrnice ctí základní práva a dodržuje zásady uznávané zejména Listinou. Proto je třeba tuto směrnici vykládat a uplatňovat v souladu s těmito právy a zásadami.
- (85) Jakékoli zpracování osobních údajů podle této směrnice by mělo dodržovat základní práva, včetně práva na respektování soukromého a rodinného života a práva na ochranu osobních údajů podle článků 7 a 8 Listiny, a musí být v souladu se směrnicí 2002/58/ES a s nařízením (EU) 2016/679.
- (86) Členské státy se v souladu se společným politickým prohlášením členských států a Komise ze dne 28. září 2011 o informativních dokumentech ⁽¹⁸⁾ zavázaly, že v odůvodněných případech doplní oznámení o opatřeních přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu o jeden či více dokumentů s informacemi o vztahu mezi jednotlivými složkami směrnice a příslušnými částmi vnitrostátních nástrojů přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu. V případě této směrnice považuje normotvůrce předložení těchto dokumentů za odůvodněné,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

HLAVA I

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

1. Tato směrnice stanoví pravidla, jejichž cílem je další harmonizace právních předpisů Unie použitelných v oblasti autorského práva a práv s ním souvisejících v rámci vnitřního trhu, zejména s přihlédnutím k digitálním a přeshraničním užitím chráněného obsahu. Stanoví rovněž pravidla pro výjimky a omezení autorského práva a práv s ním souvisejících a pro usnadnění poskytování licencí, jakož i pravidla, jejichž cílem je zajistit řádně fungující trh pro užití děl a jiných předmětů ochrany.

2. S výjimkou případů uvedených v článku 24 tato směrnice ponechává nedotčena a nijak neovlivňuje stávající pravidla stanovená ve směrnicích, jež jsou v této oblasti aktuálně platné, zejména ve směrnicích 96/9/ES, 2000/31/ES, 2001/29/ES, 2006/115/ES, 2009/24/ES, 2012/28/EU a 2014/26/EU.

Článek 2

Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

- 1) „výzkumnou organizací“ vysoká škola včetně jejích knihoven, výzkumný ústav nebo jakýkoli jiný subjekt, jejichž hlavním cílem je provádět vědecký výzkum nebo vykonávat vzdělávací činnosti, jejichž součástí je rovněž vědecký výzkum:
 - a) na neziskovém základě nebo tak, že zpětně investuje všechny zisky do svého vědeckého výzkumu, nebo
 - b) v souladu s úkoly ve veřejném zájmu uznávanými členským státemtakovým způsobem, že přístup k výsledkům tohoto vědeckého výzkumu není přednostně umožněn podniku, který na tuto organizaci vykonává rozhodující vliv;
- 2) „vytěžováním textů a dat“ jakákoli automatizovaná technika analýzy, jejímž cílem je analyzovat text a data v digitální podobě za účelem získání informací a která zahrnuje mimo jiné vzory, tendence a souvztažnosti;
- 3) „institucí kulturního dědictví“ veřejně přístupná knihovna nebo muzeum, archiv nebo instituce pečující o zachování filmového nebo zvukového dědictví;

⁽¹⁸⁾ Úř. věst. C 369, 17.12.2011, s. 14.

- 4) „tiskovou publikací“ sbírka tvořená převážně literárními díly novinářské povahy, která může rovněž obsahovat jiná díla a jiné předměty ochrany a která:
- a) představuje jednotlivou položku v rámci periodicky zveřejňované nebo pravidelně aktualizované publikace pod tímž názvem, jako jsou noviny nebo časopis s obecnou či speciální tematikou;
 - b) má za cíl poskytovat veřejnosti informace z oblasti zpravodajství nebo jiných témat a
 - c) je zveřejněna v jakémkoli médiu z podnětu, na redakční odpovědnost a pod kontrolou poskytovatele služeb.

Periodické publikace vydávané pro vědecké či akademické účely, jako jsou vědecké časopisy, se nepovažují za tiskové publikace pro účely této směrnice;

- 5) „službou informační společnosti“ služba ve smyslu čl. 1 odst. 1 písm. b) směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1535;
- 6) „poskytovatelem služeb pro sdílení obsahu online“ poskytovatel služby informační společnosti, jehož hlavním účelem nebo jedním z hlavních účelů je uchovávat velký počet děl chráněných autorským právem nebo jiných předmětů ochrany nahrávaných jeho uživateli a zpřístupňovat je veřejnosti, přičemž poskytovatel tato díla a jiné předměty ochrany uspořádává a propaguje za účelem zisku.

Poskytovatelé služeb, jako jsou neziskové online encyklopedie, nezisková vzdělávací a vědecká úložiště, platformy pro vývoj a sdílení softwaru s otevřeným zdrojovým kódem, poskytovatelé služeb elektronických komunikací ve smyslu směrnice (EU) 2018/1972, online tržiště a mezipodnikové cloudové služby a cloudové služby, které uživatelům umožňují nahrávat obsah pro vlastní potřebu, se nepovažují za „poskytovatele služeb pro sdílení obsahu online“ ve smyslu této směrnice.

HLAVA II

OPATŘENÍ PRO PŘÍZPŮSOBENÍ VÝJIMEK A OMEZENÍ DIGITÁLNÍMU A PŘESHRANIČNÍMU PROSTŘEDÍ

Článek 3

Vytěžování textů a dat pro účely vědeckého výzkumu

1. Členské státy stanoví výjimku z práv stanovených v čl. 5 písm. a) a čl. 7 odst. 1 směrnice 96/9/ES, v článku 2 směrnice 2001/29/ES a v čl. 15 odst. 1 této směrnice s ohledem na rozmnoženiny a extrakce zhotovené výzkumnými organizacemi a institucemi kulturního dědictví za účelem vytěžování textů a dat z děl nebo jiných předmětů ochrany, k nimž mají zákonný přístup, pro účely vědeckého výzkumu.
2. Rozmnoženiny a extrakce děl nebo jiných předmětů ochrany zhotovené v souladu s odstavcem 1 musí být uloženy s vhodnou úrovní zabezpečení a smějí být uchovávány pro účely vědeckého výzkumu, včetně ověření výsledků výzkumu.
3. Nositelé práv mohou uplatňovat opatření k zajištění bezpečnosti a integrity sítí a databází, v nichž jsou díla nebo jiné předměty ochrany uloženy. Tato opatření nepřekročí rámec toho, co je nezbytné k dosažení tohoto cíle.
4. Členské státy podporují nositele práv, výzkumné organizace a instituce kulturního dědictví v tom, aby k uplatňování povinností uvedených v odstavci 2 a opatření uvedených v odstavci 3 vymezily společně dohodnuté osvědčené postupy.

Článek 4

Výjimky a omezení pro vytěžování textů a dat

1. Členské státy stanoví výjimku z práv nebo omezení práv stanovených v čl. 5 písm. a) a v čl. 7 odst. 1 směrnice 96/9/ES, v článku 2 směrnice 2001/29/ES, v čl. 4 odst. 1 písm. a) a b) směrnice 2009/24/ES a v čl. 15 odst. 1 této směrnice pro rozmnoženiny a extrakce zhotovené za účelem vytěžování textů a dat z děl nebo jiných předmětů ochrany, k nimž mají zákonný přístup.

2. Rozmnoženiny a extrakce zhotovené podle odstavce 1 smějí být uchovávány pouze po dobu nezbytnou pro účely vytěžování textů a dat.
3. Výjimka nebo omezení podle odstavce 1 se použijí pod podmínkou, že si nositelé práv výslovně nevyhradili užití děl a jiných předmětů ochrany podle uvedeného odstavce vhodným způsobem, jako jsou strojově čitelné prostředky v případě obsahu zpřístupněného veřejnosti online.
4. Tímto článkem není dotčeno uplatňování článku 3 této směrnice.

Článek 5

Užití děl a jiných předmětů ochrany při digitálních a přeshraničních výukových činnostech

1. Členské státy stanoví výjimku z práv nebo omezení práv stanovených v čl. 5 písm. a), b), d) a e) a v čl. 7 odst. 1 směrnice 96/9/ES, v člancích 2 a 3 směrnice 2001/29/ES, v čl. 4 odst. 1 směrnice 2009/24/ES a v čl. 15 odst. 1 této směrnice, aby bylo povoleno digitální užití děl a jiných předmětů ochrany výlučně při vyučování pro ilustrační účel v rozsahu odůvodněném sledovaným nekomerčním účelem, pokud toto užití:

- a) probíhá na zodpovědnost vzdělávacího zařízení v jeho prostorách nebo na jiných místech nebo prostřednictvím zabezpečeného elektronického prostředí přístupného pouze žákům nebo studentům a vyučujícím vzdělávacího zařízení a
- b) je doplněno uvedením zdroje včetně jména autora, je-li to možné.

2. Bez ohledu na čl. 7 odst. 1 mohou členské státy stanovit, že výjimka nebo omezení přijaté podle odstavce 1 tohoto článku se neuplatní vůbec nebo se neuplatní na konkrétní způsoby užití nebo typy děl či jiných předmětů ochrany, jako je materiál primárně určený pro vzdělávací trh nebo notové zápisy, pokud jsou na trhu snadno dostupné vhodné licence povolující úkony uvedené v odstavci 1 tohoto článku a odpovídající potřebám a specifickým rysům vzdělávacích zařízení.

Členské státy, které se rozhodnou využít prvního pododstavce tohoto odstavce, přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby byly licence povolující úkony uvedené v odstavci 1 tohoto článku náležitě dostupné a viditelné pro vzdělávací zařízení.

3. Má se za to, že k užití děl a jiných předmětů ochrany výlučně při vyučování pro ilustrační účel prostřednictvím zabezpečených elektronických prostředí, prováděnému v souladu s vnitrostátními právními předpisy přijatými na základě tohoto článku, dochází pouze v členském státě, v němž se vzdělávací zařízení nachází.
4. Členské státy mohou stanovit spravedlivou odměnu pro nositele práv v případě užití jejich děl nebo jiných předmětů ochrany podle odstavce 1.

Článek 6

Uchovávání kulturního dědictví

Členské státy stanoví výjimku z práv stanovených v čl. 5 písm. a) a v čl. 7 odst. 1 směrnice 96/9/ES, v článku 2 směrnice 2001/29/ES, v čl. 4 odst. 1 písm. a) směrnice 2009/24/ES a v čl. 15 odst. 1 této směrnice, aby povolily institucím kulturního dědictví pořizovat kopie děl nebo jiných předmětů ochrany, které se trvale nacházejí v jejich sbírkách, v jakémkoli formátu či na jakémkoli médiu, pro účely uchování těchto děl nebo jiných předmětů ochrany a v rozsahu, který je pro toto uchování nezbytný.

Článek 7

Společná ustanovení

1. Smluvní ustanovení, která jsou v rozporu s výjimkami stanovenými v člancích 3, 5 a 6, jsou nevymahatelná.
2. Na výjimky a omezení stanovené v této hlavě se použije čl. 5 odst. 5 směrnice 2001/29/ES. Na články 3 až 6 této směrnice se použije čl. 6 odst. 4 první, třetí a pátý pododstavec směrnice 2001/29/ES.

HLAVA III

OPATŘENÍ KE ZLEPŠENÍ POSTUPŮ POSKYTOVÁNÍ LICENCÍ A ZAJIŠTĚNÍ ŠIRŠÍHO PŘÍSTUPU K OBSAHU

KAPITOLA 1

Díla a jiné předměty ochrany nedostupné na trhu

Článek 8

Užití děl a jiných předmětů ochrany nedostupných na trhu institucemi kulturního dědictví

1. Členské státy zajistí, aby organizace kolektivní správy mohly v souladu se svými pověřenými od nositelů práv uzavírat jménem svých členů nevýhradní licence pro nekomerční účely s institucemi kulturního dědictví na rozmnožování a rozšiřování děl nebo jiných předmětů ochrany, které nejsou dostupné na trhu a které se trvale nacházejí ve sbírkách těchto institucí, a na jejich sdělování nebo zpřístupňování veřejnosti, bez ohledu na to, zda nositelé práv, na něž se tyto licence vztahují, pověřili organizaci kolektivní správy, za těchto podmínek:

a) v organizaci kolektivní správy jsou na základě svých pověření dostatečně zastoupeni nositelé práv k příslušnému typu děl nebo jiných předmětů ochrany a práv, která jsou předmětem licence, a

b) všem nositelům práv je zaručeno rovné zacházení s ohledem na podmínky licence.

2. Členské státy stanoví výjimku z práv nebo omezení práv stanovených v čl. 5 písm. a), b), d) a e) a v čl. 7 odst. 1 směrnice 96/9/ES, v člincích 2 a 3 směrnice 2001/29/ES, v čl. 4 odst. 1 směrnice 2009/24/ES a v čl. 15 odst. 1 této směrnice s cílem umožnit institucím kulturního dědictví, aby díla nebo jiné předměty ochrany, které nejsou dostupné na trhu a které se trvale nacházejí v jejich sbírkách, zpřístupňovaly pro nekomerční účely za těchto podmínek:

a) je uvedeno jméno autora nebo jiného identifikovatelného nositele práv, je-li to možné, a

b) tato díla nebo jiné předměty ochrany jsou zpřístupněny na nekomerčních internetových stránkách.

3. Členské státy stanoví, že výjimka nebo omezení uvedené v odstavci 2 se vztahují pouze na typy děl nebo jiných předmětů ochrany, pro něž neexistuje žádná organizace kolektivní správy splňující podmínku stanovenou v odst. 1 písm. a).

4. Členské státy stanoví, že všichni nositelé práv mohou kdykoli snadno a účinně vyloučit svá díla nebo jiné předměty ochrany z mechanismu poskytování licencí uvedeného v odstavci 1 nebo z uplatnění výjimky nebo omezení podle odstavce 2, buď obecně, nebo ve zvláštních případech, a to i po uzavření licence nebo po zahájení daného užití.

5. Dílo nebo jiný předmět ochrany se považují za nedostupné na trhu, pokud lze poté, co bylo vynaloženo přiměřené úsilí ke zjištění jejich dostupnosti veřejnosti, v dobré víře předpokládat, že celé dílo nebo jiný předmět ochrany nejsou dostupné veřejnosti v běžné obchodní síti.

Členské státy mohou stanovit zvláštní požadavky, jako je konečné datum, pro určení toho, zda lze na díla nebo jiné předměty ochrany poskytnout licenci v souladu s odstavcem 1 nebo zda mohou být užívána na základě výjimky nebo omezení podle odstavce 2. Tyto požadavky nesmějí překračovat rámec toho, co je nezbytné a přiměřené, a nesmějí vylučovat možnost stanovit, že je sbírka děl nebo jiných předmětů ochrany jako celek nedostupná na trhu, lze-li důvodně předpokládat, že všechna díla nebo jiné předměty ochrany jsou nedostupné na trhu.

6. Členské státy stanoví, že o licenci podle odstavce 1 se žádá u organizace kolektivní správy považované za reprezentativní pro členský stát, v němž se instituce kulturního dědictví nachází.

7. Tento článek se nevztahuje na sbírky děl nebo jiných předmětů ochrany nedostupných na trhu, pokud bylo po vynaložení přiměřeného úsilí podle odstavce 5 zjištěno, že tyto sbírky jsou převážně složeny z:

a) děl nebo jiných předmětů ochrany jiných než kinematografických nebo audiovizuálních děl, které byly poprvé vydány, nebo nebyly-li vydány, poprvé odvysílány ve třetí zemi;

- b) kinematografických nebo audiovizuálních děl, jejichž producenti mají sídlo nebo obvyklé bydliště ve třetí zemi, nebo
- c) děl nebo jiných předmětů ochrany vytvořených státními příslušníky třetích zemí, nebylo-li možné ani po vynaložení přiměřeného úsilí určit členský stát nebo třetí zemi podle písmen a) a b).

Odchylně od prvního pododstavce se tento článek použije, jsou-li v organizaci kolektivní správy dostatečně zastoupeni nositelé práv dané třetí země ve smyslu odst. 1 písm. a).

Článek 9

Přeshraniční užití

1. Členské státy zajistí, aby licence poskytnuté v souladu s článkem 8 mohly povolovat užití děl nebo jiných předmětů ochrany nedostupných na trhu institucím kulturního dědictví v kterémkoli členském státě.
2. Má se za to, že k užití děl a jiných předmětů ochrany na základě výjimek nebo omezení podle čl. 8 odst. 2 dochází pouze v členském státě, v němž se nachází instituce kulturního dědictví, která tato díla a jiné předměty ochrany užívá.

Článek 10

Propagační opatření

1. Členské státy zajistí, aby informace poskytnuté institucemi kulturního dědictví, organizacemi kolektivní správy nebo příslušnými veřejnými orgány pro účely identifikace děl nebo jiných předmětů ochrany, které nejsou dostupné na trhu a na které se vztahuje licence poskytnutá v souladu s čl. 8 odst. 1 nebo které byly užity na základě výjimky nebo omezení podle čl. 8 odst. 2, jakož i informace o možnosti volby pro nositele práv podle čl. 8 odst. 4, a jakmile jsou k dispozici a je-li to relevantní, informace o stranách licenční smlouvy, pokrytých územích a způsobech užití byly trvale, snadno a účinně zpřístupněny na jediném veřejném online portálu po dobu nejméně šesti měsíců předtím, než budou díla nebo jiné předměty ochrany rozšiřovány, sdělovány veřejnosti nebo zpřístupňovány veřejnosti v souladu s licencí nebo na základě výjimky nebo omezení.

Portál zřizuje a spravuje Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví v souladu s nařízením (EU) č. 386/2012.

2. Pokud je to nezbytné pro zajištění všeobecné informovanosti nositelů práv, členské státy přijmou další vhodná propagační opatření o možnosti organizací kolektivní správy uzavírat licence na díla nebo jiné předměty ochrany v souladu s článkem 8, poskytnutých licencích, užitích na základě výjimky nebo omezení podle čl. 8 odst. 2 a možnosti volby pro nositele práv podle čl. 8 odst. 4.

Vhodná propagační opatření podle prvního pododstavce tohoto odstavce se přijmou v členském státě, v němž je požádáno o licenci podle čl. 8 odst. 1, nebo v případě užití na základě výjimky nebo omezení podle čl. 8 odst. 2 v členském státě, v němž se instituce kulturního dědictví nachází. Existují-li důvody se domnívat, například na základě původu děl nebo jiných předmětů ochrany, že informovanost nositelů práv by mohla být účinněji zvýšena v jiných členských státech nebo ve třetích zemích, zahrnují tato propagační opatření rovněž tyto členské státy a třetí země.

Článek 11

Dialog se zúčastněnými stranami

Před stanovením zvláštních požadavků podle čl. 8 odst. 5 konzultují členské státy s nositeli práv, organizacemi kolektivní správy a institucemi kulturního dědictví v každém odvětví a podporují pravidelný dialog mezi organizacemi zastupujícími uživatele a nositele práv, včetně organizací kolektivní správy, a veškerými dalšími příslušnými organizacemi zúčastněných stran podle jednotlivých odvětví s cílem zvyšovat význam a využitelnost mechanismů poskytování licencí uvedených v čl. 8 odst. 1 a zajišťovat účinnost záruk pro nositele práv uvedených v této kapitole.

KAPITOLA 2

Opatření usnadňující poskytování kolektivních licencí

Článek 12

Kolektivní licence s rozšířenou působností

1. Pokud jde o užití na jejich území a s výhradou záruk stanovených v tomto článku, mohou členské státy stanovit, že uzavře-li organizace kolektivní správy, na kterou se vztahují vnitrostátní pravidla provádějící směrnici 2014/26/EU, v souladu se svým pověřením od nositelů práv licenční smlouvu o užití děl nebo jiných předmětů ochrany:

- a) může se použitelnost této smlouvy rozšířit na práva nositelů práv, kteří organizaci kolektivní správy nepověřili zastupováním prostřednictvím postoupení, licence nebo jiného smluvního ujednání, nebo
- b) organizace má ve vztahu k této smlouvě zákonné pověření zastupovat nositele práv nebo se má za to, že zastupuje nositele práv, kteří ji příslušným způsobem nepověřili.

2. Členské státy zajistí, aby byl mechanismus poskytování licencí uvedený v odstavci 1 uplatňován pouze v přesně vymezených oblastech užití, v nichž je individuální získávání svolení od nositelů práv zpravidla náročné a obtížné proveditelné do té míry, že se požadovaná licenční transakce stává nepravděpodobnou z důvodu povahy užití nebo typu děl nebo jiných předmětů ochrany. Členské státy zajistí, aby tento mechanismus poskytování licencí chránil oprávněné zájmy nositelů práv.

3. Pro účely odstavce 1 členské státy stanoví tyto záruky:

- a) v organizaci kolektivní správy jsou na základě svého pověření dostatečně zastoupeni nositelé práv v příslušném typu děl nebo jiných předmětů ochrany a práv, která jsou předmětem licence pro daný členský stát;
- b) všem nositelům práv je zaručeno rovné zacházení, mimo jiné s ohledem na podmínky licence;
- c) nositelé práv, kteří organizaci poskytující licenci nepověřili, mohou kdykoli snadno a účinně vyloučit svá díla nebo jiné předměty ochrany z mechanismu poskytování licencí zavedeného v souladu s tímto článkem a
- d) počínaje od přiměřené doby před zahájením užití děl nebo jiných předmětů ochrany jsou přijata vhodná propagační opatření s cílem informovat nositele práv o možnosti organizace kolektivní správy udílet licence na díla a jiné předměty ochrany, o tom, že udílení licencí probíhá v souladu s tímto článkem, jakož i o možnosti volby pro nositele práv uvedené v písmeni c). Propagační opatření musí být účinná, aniž by bylo nutné informovat každého nositele práv individuálně.

4. Tímto článkem není dotčeno použití mechanismů kolektivního poskytování licencí s rozšířenou působností v souladu s jinými právními předpisy Unie, včetně ustanovení umožňujících výjimky nebo omezení.

Tento článek se nevztahuje na povinnou kolektivní správu práv.

Na mechanismus poskytování licencí podle tohoto článku se použije článek 7 směrnice 2014/26/EU.

5. Pokud členský stát stanoví ve svém vnitrostátním právu mechanismus poskytování licencí v souladu s tímto článkem, informuje Komisi o působnosti odpovídajících vnitrostátních předpisů, o účelu a typech licencí, které lze podle nich poskytnout, o kontaktních údajích organizací, které poskytují licence v souladu s dotyčným mechanismem poskytování licencí, a o způsobu, jakým lze získat informace o poskytování licencí a o možnosti volby pro nositele práv uvedené v odst. 3 písm. c). Komise tyto informace zveřejní.

6. Na základě informací obdržených v souladu s odstavcem 5 tohoto článku a konzultací s kontaktním výborem zřízeným čl. 12 odst. 3 směrnice 2001/29/ES předloží Komise do 10. dubna 2021 Evropskému parlamentu a Radě zprávu o využívání mechanismů poskytování licencí uvedených v odstavci 1 tohoto článku v Unii, o jejich vlivu na udělování licencí a na nositele práv, včetně nositelů práv, kteří nejsou členy organizace poskytující licenci nebo kteří jsou státními příslušníky či rezidenty jiného členského státu, o jejich účinnosti při usnadňování šíření kulturního obsahu a o jejich dopadu na vnitřní trh, včetně přeshraničního poskytování služeb a hospodářské soutěže. K této zprávě Komise případně připojí legislativní návrh, mimo jiné s ohledem na přeshraniční účinky těchto vnitrostátních mechanismů.

KAPITOLA 3

Přístup k audiovizuálním dílům na platformách videa na vyžádání a jejich dostupnost

Článek 13

Mechanismus vyjednávání

Členské státy zajistí, aby strany, jež usilují o uzavření smlouvy za účelem zpřístupnění audiovizuálních děl prostřednictvím služeb videa na vyžádání a které se potýkají s obtížemi v souvislosti se získáváním licencí, měly k dispozici pomoc nestranného orgánu nebo mediátorů. Nestranný orgán zřízený nebo určený členským státem pro účely tohoto článku a mediátoři poskytují stranám pomoc při vyjednávání a pomáhají jim dosáhnout dohody, mimo jiné tím, že jim ve vhodných případech překládají návrhy.

Členské státy oznámí Komisi orgán nebo mediátory uvedené v prvním pododstavci nejpozději 7. června 2021. Pokud se členské státy rozhodnou využívat smírčího řízení, uvedou v oznámení Komisi přinejmenším zdroj, kde lze nalézt relevantní informace o pověřených mediátorech, jsou-li takové informace dostupné.

KAPITOLA 4

Volná díla výtvarného umění

Článek 14

Volná díla výtvarného umění

Členské státy stanoví, že v případech, kdy uplynula doba ochrany díla výtvarného umění, se autorské právo a práva s ním související nevztahují ani na materiál vzniklý rozmnožením tohoto díla, který není původní v tom smyslu, že je autorovým vlastním duševním výtvozem.

HLAVA IV

OPATŘENÍ K DOSAŽENÍ ŘÁDNĚ FUNGUJÍCÍHO TRHU V OBLASTI AUTORSKÉHO PRÁVA

KAPITOLA 1

Práva k publikacím

Článek 15

Ochrana tiskových publikací v souvislosti s užitím online

1. Členské státy přiznají vydavatelům tiskových publikací usazeným v některém členském státě práva stanovená v článku 2 a v čl. 3 odst. 2 směrnice 2001/29/ES k užití jejich tiskových publikací online poskytovateli služeb informační společnosti.

Práva stanovená v prvním pododstavci se nevztahují na soukromá nebo nekomerční užití tiskových publikací individuálními uživateli.

Ochrana poskytnutá podle prvního pododstavce se nevztahuje na vložení hypertextových odkazů.

Práva stanovená v prvním pododstavci se nevztahují na užití jednotlivých slov nebo velmi krátkých úryvků z tiskových publikací.

2. Právy stanovenými v odstavci 1 nejsou dotčena ani ovlivněna žádná práva, která právo Unie přiznává autorům a jiným nositelům práv v souvislosti s díly a jinými předměty ochrany, které jsou součástí tiskové publikace. Práv stanovených v odstavci 1 se nelze vůči těmto autorům a jiným nositelům práv dovolávat, a zejména je nesmí zbavit jejich práva užívat svá díla a jiné předměty ochrany nezávisle na tiskové publikaci, již jsou součástí.

Pokud je dílo nebo jiný předmět ochrany součástí tiskové publikace na základě nevýhradní licence, nelze se dovolávat práv stanovených v odstavci 1 za účelem zákazu užití jinými oprávněnými uživateli. Práv stanovených v odstavci 1 se nelze dovolávat za účelem zákazu užití děl nebo jiných předmětů ochrany, jejichž doba ochrany uplynula.

3. Ve vztahu k právům stanoveným v odstavci 1 tohoto článku se použijí obdobně články 5 až 8 směrnice 2001/29/ES, směrnice 2012/28/EU a směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1564⁽¹⁹⁾.

4. Práva stanovená v odstavci 1 zanikají dva roky po zveřejnění tiskové publikace. Tato lhůta se počítá od 1. ledna roku následujícího po dni zveřejnění dané tiskové publikace.

Odstavec 1 se nevztahuje na tiskové publikace poprvé zveřejněné před 6. červnem 2019.

5. Členské státy stanoví, že autoři děl, která jsou součástí tiskové publikace, obdrží přiměřený podíl na příjmech, které plynou vydavatelům tiskových publikací od poskytovatelů služeb informační společnosti za užití jejich tiskových publikací.

Článek 16

Nároky na spravedlivou odměnu

Členské státy mohou stanovit, že pokud autor převede právo na vydavatele nebo mu poskytne licenci na toto právo, představuje tento převod nebo licence dostatečný právní základ pro to, aby měl vydavatel nárok na podíl na odměně za užití díla, na které se vztahuje výjimka z převedeného nebo licencovaného práva nebo jeho omezení.

Prvním pododstavcem nejsou dotčena stávající ani budoucí opatření přijatá členskými státy týkající se práv na veřejné vypůjčování.

KAPITOLA 2

Některé způsoby užití chráněného obsahu online službami

Článek 17

Užití chráněného obsahu poskytovateli služeb pro sdílení obsahu online

1. Členské státy stanoví, že poskytovatelé služeb pro sdílení obsahu online provádějí sdílení veřejnosti nebo zpřístupnění veřejnosti pro účely této směrnice, pokud poskytují veřejnosti přístup k dílům chráněným autorským právem nebo jiným předmětům ochrany nahraným svými uživateli.

Poskytovatel služeb pro sdílení obsahu online je proto povinen získat od nositelů práv uvedených v čl. 3 odst. 1 a 2 směrnice 2001/29/ES svolení ke sdělení nebo zpřístupnění děl nebo jiných předmětů ochrany veřejnosti, například uzavřením licenční smlouvy.

2. Členské státy stanoví, že pokud poskytovatel služeb pro sdílení obsahu online získal svolení, například uzavřením licenční smlouvy, vztahuje se toto povolení rovněž na úkony prováděné uživateli služeb, na něž se vztahuje článek 3 směrnice 2001/29/ES, pokud nejednají v rámci podnikatelské činnosti a pokud jejich činnost nevytváří významné příjmy.

3. Pokud poskytovatel služeb pro sdílení obsahu online provádí sdělení nebo zpřístupnění veřejnosti za podmínek stanovených v této směrnici, nevztahuje se na situace, na něž se vztahuje tento článek, omezení odpovědnosti podle čl. 14 odst. 1 směrnice 2000/31/ES.

⁽¹⁹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1564 ze dne 13. září 2017 o některých povolených způsobech užití některých děl a jiných předmětů chráněných autorským právem a právy s ním souvisejícími ve prospěch osob nevidomých, osob se zrakovým postižením nebo osob s jinými poruchami čtení a o změně směrnice 2001/29/ES o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti (Úř. věst. L 242, 20.9.2017, s. 6).

Prvním pododstavcem tohoto odstavce není dotčena možnost použít čl. 14 odst. 1 směrnice 2000/31/ES na tyto poskytovatele služeb pro účely nespádající do oblasti působnosti této směrnice.

4. Pokud není svolení poskytnuto, odpovídá poskytovatel služeb pro sdílení obsahu online za neoprávněná sdělení nebo zpřístupnění děl chráněných autorským právem a jiných předmětů ochrany veřejnosti, pokud neprokáže, že:

- a) vynaložil veškeré úsilí k získání svolení a
- b) v souladu s vysokými odvětvovými standardy odborné péče vynaložil veškeré úsilí k zajištění nedostupnosti konkrétních děl a jiných předmětů ochrany, o nichž mu nositelé práv poskytli relevantní a nezbytné informace, a v každém případě
- c) ihned poté, co od nositelů práv obdržel dostatečně odůvodněné oznámení, znemožnil přístup k oznámeným dílům nebo jiným předmětům ochrany nebo je odstranil ze svých internetových stránek a vynaložil veškeré úsilí k zamezení jejich budoucímu nahrání v souladu s písmenem b).

5. Při určování, zda poskytovatel služby splnil své povinnosti podle odstavce 4, a s ohledem na zásadu proporcionality se zohlední mimo jiné:

- a) druh a rozsah služeb, jejich cílové publikum a typ děl a jiných předmětů ochrany nahraných uživateli služby a
- b) dostupnost vhodných a účinných prostředků a jejich náklady pro poskytovatele služeb.

6. Členské státy stanoví, že odpovědnost poskytovatelů služeb pro sdílení obsahu online, jejichž služby dosud byly k dispozici veřejnosti v Unii po dobu kratší tří let a kteří mají roční obrat nižší než 10 milionů EUR, vypočtený v souladu s doporučením Komise 2003/361/ES⁽²⁰⁾, podle odstavce 4 je omezena na dodržení podmínek uvedených v odst. 4 písm. a) a na povinnost ihned poté, co obdrží dostatečně odůvodněné oznámení, znemožnit přístup k oznámeným dílům nebo jiným předmětům ochrany nebo je odstranit ze svých internetových stránek.

Pokud průměrný měsíční počet jedinečných návštěvníků těchto poskytovatelů služeb vypočtený na základě předchozího kalendářního roku překročí 5 milionů, mají rovněž povinnost prokázat, že vynaložili veškeré úsilí k zamezení dalšímu nahrávání oznámených děl a jiných předmětů ochrany, o nichž nositelé práv poskytli relevantní a nezbytné informace.

7. Spolupráce mezi poskytovateli služeb pro sdílení obsahu online a nositeli práv nesmí vést k omezování dostupnosti děl nebo jiných předmětů ochrany nahraných uživateli, které neporušují autorské právo a práva s ním související, včetně případů, kdy se na tato díla nebo jiné předměty ochrany vztahuje výjimka nebo omezení.

Členské státy zajistí, aby uživatelé služeb pro sdílení obsahu online v každém členském státě mohli při nahrávání a zpřístupňování obsahu vytvořeného uživateli služeb pro sdílení obsahu online využívat kteroukoli z těchto existujících výjimek či omezení:

- a) citace, kritika, recenze;
- b) užití pro účely karikatury, parodie nebo pastiše.

8. Uplatňování tohoto článku nesmí vést k žádným obecným povinnostem v oblasti dohledu.

Členské státy stanoví, že poskytovatelé služeb pro sdílení obsahu online poskytnou nositelům práv na jejich žádost přiměřené informace o fungování svých postupů s ohledem na spolupráci uvedenou v odstavci 4, a pokud byly mezi poskytovateli služeb a nositeli práv uzavřeny licenční smlouvy, informace o užití obsahu, na nějž se tyto smlouvy vztahují.

9. Členské státy stanoví, že poskytovatelé služeb pro sdílení obsahu online musí zavést účinné a rychlé mechanismy pro stížnosti a nápravu, které uživatelé jejich služeb budou moci využívat v případě sporů týkajících se znemožnění přístupu k jimi nahraným dílům nebo jiným předmětům ochrany nebo jejich odstranění.

⁽²⁰⁾ Doporučení Komise ze dne 6. května 2003 o definici mikropodniků, malých a středních podniků (Úř. věst. L 124, 20.5.2003, s. 36).

Pokud nositelé práv požádají o znemožnění přístupu k jejich konkrétním dílům nebo jiným předmětům ochrany nebo o jejich odstranění, musí svou žádost řádně odůvodnit. Stížnosti podané v rámci mechanismu stanoveného v prvním pododstavci jsou vyřizovány bez zbytečného odkladu a rozhodnutí o znemožnění přístupu k nahranému obsahu nebo o jeho odstranění podléhají přezkumu člověkem. Členské státy rovněž zajistí, aby pro řešení sporů byly k dispozici mimosoudní nápravné mechanismy. Tyto mechanismy musí umožňovat nestranné řešení sporů a nesmějí uživateli bránit ve využití právní ochrany, kterou mu poskytuje vnitrostátní právo, aniž jsou dotčena práva uživatelů na účinnou soudní ochranu. Členské státy zejména zajistí, aby uživatelé měli přístup k soudu nebo jinému příslušnému justičnímu orgánu za účelem uplatnění výjimky z autorského práva a práv s ním souvisejících nebo jejich omezení.

Tato směrnice se nedotýká oprávněných způsobů užití, jako je užití na základě výjimek nebo omezení stanovených právem Unie, a nesmí vést k identifikaci jednotlivých uživatelů ani ke zpracování osobních údajů jinak než v souladu se směrnicí 2002/58/ES a nařízením (EU) 2016/679.

Poskytovatelé služeb pro sdílení obsahu online informují své uživatele prostřednictvím svých obchodních podmínek o tom, že uživatelé mohou užívat díla a jiné předměty ochrany na základě výjimek z autorského práva a práv s ním souvisejících nebo omezení těchto práv stanovených v právu Unie.

10. Od 6. června 2019 uspořádá Komise ve spolupráci s členskými státy dialogy se zúčastněnými stranami o osvědčených postupech spolupráce mezi poskytovateli služeb pro sdílení obsahu online a nositeli práv. Komise po konzultaci s poskytovateli služeb pro sdílení obsahu online, nositeli práv, organizacemi uživatelů a jinými relevantními zúčastněnými stranami a s ohledem na výsledky dialogů se zúčastněnými stranami vydá pokyny pro uplatňování tohoto článku, zejména pokud jde o spolupráci uvedenou v odstavci 4. Při diskusi o osvědčených postupech by měla být mimo jiné věnována zvláštní pozornost nutnosti zajistit rovnováhu mezi základními právy a uplatňováním výjimek a omezení. Pro účely těchto dialogů se zúčastněnými stranami mají organizace uživatelů přístup k přiměřeným informacím od poskytovatelů služeb pro sdílení obsahu online o fungování jejich postupů podle odstavce 4.

KAPITOLA 3

Spravedlivá odměna ve smlouvách s autory a výkonnými umělci o užívání jejich děl či výkonů

Článek 18

Zásada vhodné a přiměřené odměny

1. Členské státy zajistí, aby autoři a výkonní umělci, kteří poskytují licenci nebo převádějí svá výhradní práva na užití svých děl nebo jiných předmětů ochrany, měli nárok na vhodnou a přiměřenou odměnu.
2. Při provádění zásady uvedené v odstavci 1 ve vnitrostátním právu mohou členské státy využít různých mechanismů a zohlednit zásadu smluvní svobody a spravedlivou rovnováhu mezi právy a zájmy.

Článek 19

Povinnost transparentnosti

1. Členské státy zajistí, aby autoři a výkonní umělci dostávali pravidelně a nejméně jednou ročně, s přihlédnutím ke zvláštnostem jednotlivých odvětví, aktuální, relevantní a úplné informace o užívání svých děl a výkonů od stran, jimž poskytli licenci nebo na něž převedli svá práva, nebo od jejich právních nástupců, zejména pokud jde o způsoby užití, veškeré vytvářené příjmy a odměnu, která jim náleží.
2. Členské státy zajistí, aby v případě, že na práva uvedená v odstavci 1 byla poskytnuta podlicence, autoři a výkonní umělci nebo jejich zástupci obdrželi od nabyvatelů podlicence na požádání dodatečné informace, pokud první smluvní protistrana nemá veškeré informace, které by byly nutné pro účely odstavce 1.

Pokud je o tyto dodatečné informace požádáno, první smluvní protistrana autorů a výkonných umělců poskytne informace o totožnosti těchto nabyvatelů podlicence.

Členské státy mohou stanovit, že jakákoli žádost vůči nabyvatelům podlicence podle prvního pododstavce musí být podána přímo či nepřímo prostřednictvím smluvní protistrany autora nebo výkonného umělce.

3. Povinnost podle odstavce 1 musí být přiměřená a účinná a musí zajišťovat vysokou úroveň transparentnosti v jednotlivých odvětvích. Členské státy mohou stanovit, že se povinnost podle odstavce 1 v řádně odůvodněných případech, kdy by se administrativní zátěž vyplývající z této povinnosti s ohledem na příjmy plynoucí z užívání díla nebo výkonu stala nepřiměřenou, omezuje na typ a úroveň podrobnosti informací, které lze v těchto případech rozumně očekávat.

4. Členské státy mohou rozhodnout, že se povinnost podle odstavce 1 tohoto článku neuplatní, pokud příspěvek autora nebo výkonného umělce k celkovému dílu nebo výkonu není významný, ledaže autor nebo výkonný umělec prokáže, že tyto informace potřebuje pro výkon svých práv podle čl. 20 odst. 1 a žádá o tyto informace za tímto účelem.

5. Členské státy mohou stanovit, že se v případě smluv podléhajících kolektivním smlouvám nebo smluv založených na kolektivních smlouvách použijí pravidla transparentnosti vztahující se na tyto kolektivní smlouvy, pokud splňují kritéria stanovená v odstavcích 1 až 4.

6. Použije-li se článek 18 směrnice 2014/26/EU, povinnost podle odstavce 1 tohoto článku se nepoužije na smlouvy uzavřené subjekty vymezenými v čl. 3 písm. a) a b) uvedené směrnice nebo jinými subjekty, na které se vztahují vnitrostátní pravidla provádějící uvedenou směrnici.

Článek 20

Mechanismus smluvních úprav

1. Členské státy zajistí, aby v případě neexistence kolektivních smluv, které stanoví mechanismus srovnatelný s mechanismem podle tohoto článku, byli autoři a výkonní umělci nebo jejich zástupci oprávněni požadovat dodatečnou, vhodnou a spravedlivou odměnu od strany, s níž uzavřeli smlouvu o využívání svých práv, nebo od jejich právních nástupců, pokud se ukáže, že původně sjednaná odměna je nepřiměřeně nízká ve srovnání se všemi následnými příslušnými příjmy vyplývajícími z užívání daných děl nebo výkonů.

2. Odstavec 1 tohoto článku se nepoužije na smlouvy uzavřené subjekty vymezenými v čl. 3 písm. a) a b) směrnice 2014/26/EU ani jinými subjekty, na které se již vztahují vnitrostátní pravidla provádějící uvedenou směrnici.

Článek 21

Alternativní postup řešení sporů

Členské státy zajistí, aby spory týkající se povinnosti transparentnosti podle článku 19 a mechanismu smluvních úprav podle článku 20 mohly být předloženy dobrovolnému alternativnímu postupu řešení sporů. Členské státy zajistí, aby organizace zastupující autory a výkonné umělce mohly takové postupy zahájit na konkrétní žádost jednoho nebo více autorů nebo výkonných umělců.

Článek 22

Právo zrušit licenci nebo převod práv

1. Členské státy zajistí, aby autor nebo výkonný umělec v případě, že poskytl licenci nebo převedl svá práva k dílu nebo jinému předmětu ochrany na výhradním základě, měl právo tuto licenci nebo tento převod práv zcela nebo částečně zrušit, pokud dané dílo nebo jiný předmět ochrany nejsou dostatečně užívány.

2. Ve vnitrostátním právu mohou být stanovena zvláštní ustanovení o mechanismu ke zrušení licence nebo převodu práv podle odstavce 1, s přihlédnutím:

a) ke zvláštnostem jednotlivých odvětví a typů děl a výkonů a,

b) pokud dílo nebo jiný předmět ochrany obsahuje příspěvek více než jednoho autora nebo výkonného umělce, k relativnímu významu jednotlivých příspěvků a oprávněným zájmům všech autorů a výkonných umělců dotčených použitím mechanismu ke zrušení licence nebo převodu práv jednotlivým autorem nebo výkonným umělcem.

Členské státy mohou z použití mechanismu ke zrušení licence nebo převodu práv vyloučit díla nebo jiné předměty ochrany, které obvykle obsahují příspěvky více autorů nebo výkonných umělců.

Členské mohou stanovit, že tento mechanismus smí být použit pouze v určitém období, je-li toto omezení řádně odůvodněno zvláštnostmi daného odvětví nebo typem díla nebo jiného předmětu ochrany.

Členské státy mohou stanovit, že autoři nebo výkonní umělci si mohou namísto zrušení licence nebo převodu práv zvolit ukončení výhradní povahy smlouvy.

3. Členské státy stanoví, že zrušení podle odstavce 1 lze provést pouze po uplynutí přiměřené lhůty po uzavření licenční smlouvy nebo smlouvy o převodu práv. Autor nebo výkonný umělec uvede osobu, jíž poskytl licenci nebo na niž převedl práva, a stanoví přiměřenou lhůtu pro využití práv, jež jsou předmětem licence nebo byla převedena. Po uplynutí této lhůty si autor nebo výkonný umělec může zvolit, že namísto zrušení licence nebo převodu práv ukončí výhradní povahu smlouvy.

4. Odstavec 1 se nepoužije, je-li nedostatečné využití práv převážně způsobeno okolnostmi, jejichž nápravu lze od autora nebo výkonného umělce rozumně očekávat.

5. Členské státy mohou stanovit, že veškerá smluvní ustanovení odchylovající se od mechanismu ke zrušení licence nebo převodu práv stanoveného v odstavci 1 jsou vymahatelná pouze tehdy, jsou-li založena na kolektivní smlouvě.

Článek 23

Společná ustanovení

1. Členské státy zajistí, aby jakékoli smluvní ustanovení, které brání splnění článků 19, 20 a 21, bylo ve vztahu k autorům a výkonným umělcům nevymahatelné.
2. Členské státy stanoví, že články 18 až 22 této směrnice se nevztahují na autory počítačových programů ve smyslu článku 2 směrnice 2009/24/ES.

HLAVA V

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 24

Změny směrnic 96/9/ES a 2001/29/ES

1. Směrnice 96/9/ES se mění takto:
 - a) v čl. 6 odst. 2 se písmeno b) nahrazuje tímto:

„b) užívání databáze výlučně při vyučování pro ilustrační účel nebo při vědeckém výzkumu, je-li uveden zdroj, v rozsahu odůvodněném sledovaným nekomerčním účelem, aniž jsou dotčeny výjimky a omezení stanovené ve směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/790 (*);
 - (*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/790 ze dne 17. dubna 2019 o autorském právu a právech s ním souvisejících na jednotném digitálním trhu a o změně směrnic 96/9/ES a 2001/29/ES (Úř. věst. L 130, 17.5.2019, s. 92).“;
- b) v článku 9 se písmeno b) nahrazuje tímto:

„b) jde-li o vytěžování při vyučování pro ilustrační účel nebo při vědeckém výzkumu, je-li uveden zdroj, v rozsahu odůvodněném sledovaným nekomerčním účelem, aniž jsou dotčeny výjimky a omezení stanovené ve směrnici (EU) 2019/790;“.

2. Směrnice 2001/29/ES se mění takto:

a) v čl. 5 odst. 2 se písmeno c) nahrazuje tímto:

„c) u zvláštních úkonů rozmnožování uskutečněných veřejně přístupnými knihovnami, vzdělávacími zařízeními nebo muzei nebo archivy, které nesledují přímý ani nepřímý hospodářský nebo obchodní prospěch, aniž jsou dotčeny výjimky a omezení stanovené ve směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/790 (*);

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/790 ze dne 17. dubna 2019 o autorském právu a právech s ním souvisejících na jednotném digitálním trhu a o změně směrnic 96/9/ES a 2001/29/ES (Úř. věst. L 130, 17.5.2019, s. 92).“

b) v čl. 5 odst. 3 se písmeno a) nahrazuje tímto:

„a) užití pouze při vyučování pro ilustrační účel nebo při vědeckém výzkumu, pokud je uveden zdroj včetně jména autora, je-li to možné, v rozsahu odůvodněném sledovaným nekomerčním účelem, aniž jsou dotčeny výjimky a omezení stanovené ve směrnici (EU) 2019/790;“

c) v čl. 12 odst. 4 se doplňují nové body, které znějí:

„e) hodnotit dopad provedení směrnice (EU) 2019/790 na fungování vnitřního trhu a upozorňovat na případné obtíže při tomto provádění;

f) usnadňovat výměnu informací o relevantním vývoji právních předpisů a judikatury, jakož i o praktickém uplatňování opatření přijatých členskými státy k provedení směrnice (EU) 2019/790;

g) projednávat jakékoli jiné otázky vyplývající z uplatňování směrnice (EU) 2019/790“

Článek 25

Vztah k výjimkám a omezením stanoveným jinými směrnicemi

Ve vztahu k užitím nebo oborům, na něž se vztahují výjimky nebo omezení stanovené touto směrnicí, mohou členské státy přijmout nebo ponechat v platnosti obecnější ustanovení slučitelná s výjimkami a omezeními stanovenými ve směrnicích 96/9/ES a 2001/29/ES.

Článek 26

Časová působnost

1. Tato směrnice se vztahuje na všechna díla a jiné předměty ochrany, které jsou chráněny vnitrostátními právními předpisy v oblasti autorského práva ke dni 7. června 2021 nebo později.

2. Používáním této směrnice nejsou dotčena jednání uskutečněná a práva nabytá před 7. červnem 2021.

Článek 27

Přechodné ustanovení

Na licenční smlouvy a smlouvy o převodu práv autorů a výkonných umělců se vztahuje povinnost transparentnosti stanovená v článku 19 ode dne 7. června 2022.

Článek 28

Ochrana osobních údajů

Zpracování osobních údajů provedené v rámci této směrnice se provádí v souladu se směrnicí 2002/58/ES a nařízením (EU) 2016/679.

Článek 29

Provedení ve vnitrostátním právu

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 7. června 2021. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 30

Přezkum

1. Komise provede nejdříve 7. června 2026 přezkum této směrnice a předloží zprávu o hlavních zjištěních Evropskému parlamentu, Radě a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru.

Komise do 7. června 2024 posoudí dopad zvláštních režimů odpovědnosti stanovených v článku 17 pro poskytovatele služeb pro sdílení obsahu online, jejichž roční obrat je nižší než 10 milionů EUR a jejichž služby byly podle čl. 17 odst. 6 dostupné veřejnosti v Unii méně než tři roky, a na základě závěrů tohoto posouzení případně přijme vhodná opatření.

2. Členské státy poskytnou Komisi informace nezbytné k vypracování zprávy uvedené v odstavci 1.

Článek 31

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 32

Příjemci

Tato směrnice je určena členskými státním.

Ve Štrasburku dne 17. dubna 2019.

Za Evropský parlament
předseda
A. TAJANI

Za Radu
předseda
G. CIAMBA

ISSN 1977-0626 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5074 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCEMBURSKO

CS